

လိုင်ရာ

နှင့်

အသံမဲ့လူတွေ

အတွဲတစ် - စ/ဆုံး

မူရင်းကာတ်လမ်း

ဒီဇော်

တိုင်ရာ နှင့်

အသံမူးလိုင်း

အတွဲတစ်

အိမောင်

မာတိကာ

နောက်ခံအကျဉ်း

1

အခန်း (၁) - အသံ

5

အခန်း (၂) - ဖန်တောင်ပံ့တေးသံ

14

အခန်း (၃) - အသံမဲ့လှိုင်း

21

အခန်း (၄) - လေထူဒဏ္ဍာရီ

30

အခန်း (၅) - အတိတ်တဘောင်

39

အခန်း (၆) - သုခမြာင်ဖြစ်ရပ်ဆီး

46

အခန်း (၇) - ဟန်ချက်ပိသုကာ

53

အခန်း (၈) - လျှို့ဝှက်စာပိုဒ်

63

အခန်း (၉) - ဆယ်နှစ်ဦးဂိုဏ်း

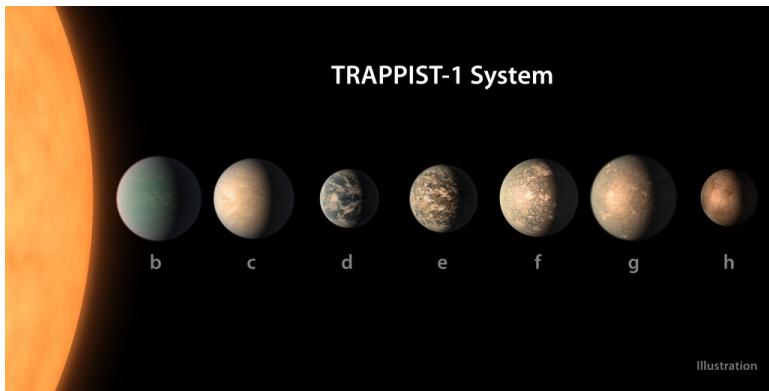
74

အခန်း (၁၀) - လိုင်းတို့လေးတစ်ခု	
83	
အခန်း (၁၁) - ရေပူစမ်းလျှောင်အိမ်	
93	
အခန်း (၁၂) - စာလေးတစ်စွဲငါး	
100	
အခန်း (၁၃) - လေထုကျိန်စာ	
108	
အခန်း (၁၄) - လမ်းခွဲပြတိက်	
116	
အခန်း (၁၅) - နိမိတ်တန်ကြေး	
123	
အခန်း (၁၆) - ကွဲရှုဒဏ်ရာ	
134	
အခန်း (၁၇) - မှတ်ဉာဏ်ခီးမှု	
151	
အခန်း (၁၈) - မြေတွင်းစခန်း	
163	
အခန်း (၁၉) - မိုးကြိုးမှန်တိုင်း	
172	
အခန်း (၂၀) - ဒေါသရန်း	
180	

အခန်း (၂၁) - ရွှေ့ကွက်ကိုယ်စီ	
190	
အခန်း (၂၂) - နေမင်းသတိပေးသံ	
199	
အခန်း (၂၃) - မှန်တိုင်းလေပြ	
207	
အခန်း (၂၄) - လျှပ်စီးလားရာ	
218	
အခန်း (၂၅) - အဆွဲးဥယျာဉ်	
231	
အခန်း (၂၆) - စီရင်ချက်	
240	
အခန်း (၂၇) - သွေးသားနှင့်တာဝန်	
252	
အခန်း (၂၈) - ရင်ဆိုင်အတွေ့	
262	
အခန်း (၂၉) - တံခါးတစ်ချပ်	
271	
အခန်း (၂၀) - စာမျက်နှာသစ်	
287	

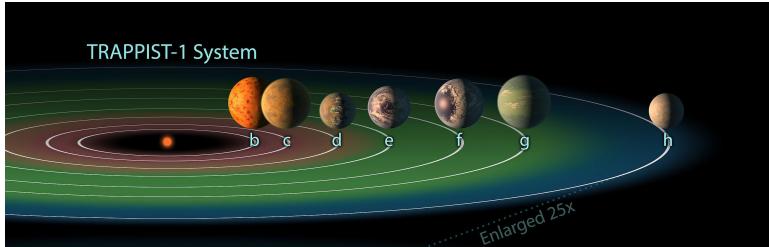
နောက်ခံအကျဉ်း

Trappist-1 ခေါ်ကျွန်ုပ်တို့ မြေကဗ္ဗာမှ အလင်းနှစ် (၄၀) ခန့်
အကွာတွင် တည်ရှိသည့် နေအဖွဲ့အစည်း တစ်ခု။ သေးငယ်သည့်
ကြယ်နှင့် တစ်လုံးကို ပြိုဟ် (ဂု) လုံးတို့က လှည့်ပတ်နေကြသည်။
ပြိုဟ်အားလုံးက ကဗ္ဗာနှင့် အရွယ်အစား နှီးစပ်ဆင်တူကြသည်။

ဥ - NASA

နေ၏ခဲ့င်အား ပျော်သည့်အတွက်၊ ဂြိဟ်များအားလုံးက နေကို
နှီးကပ်စွာ လှည့်ပတ်နေကြသည်။

[ဥ](#) - Wikipedia

ဂြိဟ်အမှတ် 1d တွင် သက်ရှိများ ရှင်သနနိုင်ခြေ ရှိသော်လည်း
နေနှင့် နီးလွန်း၍ ပူလွန်းသည်။ ဂြိဟ်အမှတ် 1f နှင့် 1g တို့သည်
လည်း သက်ရှိများ ရှင်သနနိုင်ခြေ ရှိသော်လည်း နေနှင့် ဝေးလွန်း
သည်။ 1f က ရေကမ္ဘာ ဖြစ်နိုင်ခြေရှိပြီး၊ 1g က အေးခဲ့နေသည်။

ဤအတ်လမ်းဖြစ်စဉ်အစတွင် လူသားများသည် ဂြိဟ်အမှတ်
1e ကို ရွေးချယ်၍ အခြေခံကြသည်။ မျက်နှာပြင် တစ်ဖက်က
နေကို အမြဲ မျက်နှာမူနေသည့်အတွက်၊ ဤကမ္ဘာတွင် နေဝင်ခြင်း
နေထွက်ခြင်းတို့ မရှိပါ။ ကမ္ဘာတစ်ခြမ်းက အမြဲတမ်း 'နေ' ဖြစ်
ပြီး ကျွန်တစ်ခြမ်းက အမြဲတမ်း 'ညာ' ဖြစ်နေသည်။

နေဘက်ခြမ်းတွင် ပူလွန်းသည့်အတွက် လူသားများ နေထိုင်နိုင်ခြင်းမရှိသကဲ့သို့ ညာက်ခြမ်းတွင်လည်း အေးလွန်း သည့်အတွက် နေထိုင်နိုင်ခြင်းမရှိပါ။ Twilight Zone ခေါ်နေ့နှင့် ညာ အကူးအပြောင်း ကြားဒေသတွင် အခြေချာနေထိုင်ကြသည်။

ညကမ္မာဘက်ခြမ်းမှ လေများသည် နေ့ကမ္မာဘက်ခြမ်းသို့ အဆက်မပြတ် တိုက်ခတ်နေသည့်အတွက် ပြင်းထန်သည့် လေတိုက်နှုန်းရှိသည်။ လေကွယ်ရာ လျှို့ကြီးများ၊ တောင်ကြား များတွင် အခြေချာ နေထိုင်ကြသည်။

အတ်လမ်းစတင်သည့်အချိန်မှာ လူသားတို့ စတင်အခြေခြား နောက် (ငါး၂၂) ခုနှစ်တွင် ဖြစ်သည်။

အချို့ - ၃

အသံ

အခန်း (၁) - အသံ

တစ်ဖက်တွင် နိယျော်ယျော် အလင်းရောင်အောက်မှ လူသားတို့
နေထိုင်ရာ ‘ပတ္တမြားမြေ’။ ကျွန်တစ်ဖက်တွင် အေးစက် ဖြူဗျာ
နေသည့် ‘ညကမ္မာ’။

ဒေသနှစ်ခုကို ပိုင်းခြားထားသည့် ကမ်းပါးကြီး၏ နေက်ဆုံး
ကုန်းမြင့်ပေါ်တွင် အေးမြသည့် လေကိုရှုသွင်းရင်း ရှုပ်တွေးမွန်း
ကြပ်သည့် စိတ်တို့နှင့်အတူ ‘လိုင်ရာ’ ငေးမောနေမိသည်။

“မျိုးစီအောက်ပြန်တာ၊ ဘာမှုမထူးဆန်းဘူး.. လမောင်နှမ
သံလိုက်စက်ကွင်း ဧကာင့်ဖြစ်တာ”

ဆင်၏ စကားသံက နားထဲတွင် ပုံတင်ထပ်နေသည်။

သိပ္ပါဆရာပီပီ အရာရာကို သိပ္ပါနည်းကျသာ စဉ်းစားတွေးခေါ်
တတ်သည့် လိုင်ရွှေဖေဖေတွင် ဒါကို သက်သောပြစရာ
အချက်အလက်များလည်း အပြည့်အစုံရှိနေသည်။

‘လေနိမိတ်’ ဆိုတာမရှိ။ အဖြေရှာ ကုသရမည့် မျိုးမီဇ ရောဂါ
တစ်မျိုးဟုသာ သူက မှတ်ယူထားသည်။ အရာရာ တင်းကြပ်
ပြင်းထန်သည့် ဖေဖေနှင့် လိုင်ရာတို့ မကြာခဏ စကား
အချေအတင် ဖြစ်ကြရသည်။ ဒီတစ်ကြိမ်က ဖြစ်ခဲ့သမျှထဲတွင်
အဆိုးဆုံး။ အမြဲလိုလို ကြားဝင်ဖျက်ဖြေရန် ကြိုးစားရသည့် မေ
မ့်ကို သနားမိသည်။

‘နေဝန်းနှီအသင်း’ က တင်သွင်းသည့် ‘မီဇမူကွဲမှတ်ပုံတင်’
အမိန်း...
အမိန်း...

လိုင်ရာကဲ့သို့ လေနိမိတ်သံ ကြားသူများကို *ကူညီရန်* တဲ့... ဒီ
ကူညီရန် ဆိုတဲ့ စကားလုံးကို ပြန်ကြားမိတိုင်း စိတ်တွေက မွန်း
ကြပ်လာမိသည်။ ကူညီရန် ဆိုတာ ဘာကို ဆိုလိုတာလဲ လိုင်ရာ
သိနေသည်။ စိတ်ရှုပ်ရှုပ်နှင့် ရောက်ချင်ရာရောက် ထွက်လာခဲ့
ရင်း ညကမ္မာ ကမ်းပါးထိပ်သို့ပင် ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။

ညကမ္မာကြီးက လုံးဝ မဲမှောင်နေသည်တော့ မဟုတ်။ ပြာလဲလဲ
1f နှင့် ငွေမှုင်ရောင် 1g လမောင်နှမ တို့၏ ရောယူက်နေသော
အလင်းရောင် အောက်ထွင် အရာရာက အရိပ်နှစ်ခွဲနှင့် မော်
ဆန်၍ပင် နေသေးသည်။

မွန်းကြပ်မှုများ ပြုပျောက်စေရန် ခေတ္တနားခိုစရာ ရှာဖွဲ့လိုစိတ်
နှင့်အတူ ခြေလျမ်းတွေက အလိုလို ညကမ္မာထဲသို့ လှမ်းဝင်လိုက်
မိသည်။ လေးလံအေးစက်သည့် လေထုကြီးက မြစ်ရေကဲ့သို့ လို
င်ရှုကို ဖြတ်သန်း စီးဆင်းနေသည်။ စူးရှုသည့် အအေးဒဏ်က
ဖေဖွံ့ဖြဲ့ စူးရှုသည့် စကားသံတွေထက်တော့ ခံသာသေးသည်။

အရာရာ အေးစက် တိုတ်ဆိတ်မှုနှင့်အတူ ငယ်စဉ်က အဖွား ပြော
ပြုဗီးသည့် ညကမ္မာ ဒဏ္ဍာရီအချို့ကို ပြန်လည် ကြားယောင်လာ
သည်။ ဟိုရောက်ဒီရောက် စိတ်တွေက ‘အန်တိမာရာ’ အကြောင်း
တွေးမိတော့ အနည်းငယ် နွေးထွေးသွားသည်။ ဖေဖွံ့ညီမ ဆိုပေ
မယ့် ဖေဖွံ့လို့ မဟုတ်။

“တစ်ခါတစ်လေကျတော့ တိုင်းတာလို့မရတဲ့ ဒေတာတွေက
အရေးအကြီးဆုံး ဒေတာတွေပဲ.. လိုင်ရာရဲ့”

အန်တီမာရာရဲ့ စကားသံများက အမြဲလိုလို ခင်မင်နားလည်မှု
များနှင့် ပြည့်နှက်နေသည်။ ယခုဆိုလျှင် **1d** တွင် သုတေသန
လုပ်များ လုပ်ဆောင်ရန် ထွက်ခွာသွားသည်မှာ အတော်ကြာခဲ့ပြီ။

တူထဲသည့် လေထုကို ဖြတ်သန်းစီးဆင်းလာသည့် အသံလေး
တစ်ခုကို ကြားလိုက်မိသည်။

ညည်းတွားသံလိုလို၊ ရွှေတံ့ခိုသံလိုလို အသံလေးတစ်ခု။ လိုင်
ရာ၏ ရင်ထဲတွင် ဝမ်းနည်းစိတ်တို့ အလိုလို ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းနှင့်
အတူ ခေါင်းထဲတွင်လည်း စကားလုံးမဟုတ်သည့် ထို အသံကို
အလိုလိုနားလည်နေသည်...

“မေမေ..”

“မေမေရေး..”

တဒိန်းဒိန်း ရင်ခုန်သံနှင့်အတူ လိုင်ရာ ခေတ္တတို့ခိုင်းသွားသည်။
ကလေးငယ်တစ်ဦးရဲ့ အသံ။

ရေခဲကျောက်ခိုင်တွေကြား ဖြတ်သန်းစီးဆင်းလာတဲ့ လေသံ
တွေကို ငါ ထင်ယောင်ထင်မှား ဖြစ်မိတာပဲ နေမှာပါ။ ခေါင်းကို

အသယမ်း၍ အန္တားထည်ကို ခပ်တင်းတင်းဆွဲညိုရင်
ဆက်လက် လျှောက်လှမ်း သွားလိုက်သည်။

“မေမေ..”

“မေမေရော..”

ဒီတစ်ခါတော့ ညည်းတွားသံက ပိုမို နီးကပ်လာသည်။ ပိုပြီးတော့
ရှင်းလင်းပြတ်သားလာသည်။ တိကျ သနစ်လွှန်းလှသည့် အသံ
ငယ်လေးက လိုင်ရှု တစ်ကိုယ်လုံးကို ပြည့်နှက်လွှမ်းမှုး သွား
သလို ခံစားရသည်။

ခပ်ဝေးဝေးကို ထွက်ခွာသွားဖို့ တိုက်တွန်းနေသည့် ဦးနောက်
အသိကို ဆန့်ကျင်ပြီး အသံလာရာဘက်မှ ရေခဲ အခက်အလက်
များကို ခြေနှင့်ကန် ဖယ်ရှားရင်း တိုးလျှောက် သွားကြည့်လိုက်
မိသည်။

ရှုတ်တရက် ထိတ်ကနဲ့ ဖြစ်သွားသည်။ ကလေးငယ်တစ်ဦး...

သေးငယ်ကြံလိုပြီး မျက်နှာတွင် ပွန်းရာ ခြစ်ရာများနှင့် ခြားက်
နှစ်ခန့်သာ ရှိုံးမည်။ အကျိုးက အနည်းငယ် စုတ်ပဲနေသည်။

ပတ္တမြားမြေတွင် တွေ့နေကြ ဝတ်စားဆင်ယင်ပုံမျိုး မဟုတ်။
အအေးဒဏ် ခံနှင့်အောင် လုံလောက်သည့် ထူထဲမှုလည်း မရှိ။

လိုင်ရာက ခါးကို အနည်းငယ်ကိုင်းလိုက်ပြီး ခပ်းတိုးတိုး လှမ်း
မေးကြည့်လိုက်သည်...

“မောင်လေး.. တစ်ယောက်ထဲ ဘာလုပ်နေတာလဲ.. မမေမ မပါ
ဘူးလား”

ကလေးငယ်က မေ့ကြည့်သည်။ အသက်မဲ့နေသည့်
မျက်လုံးပိုင်းလေးများဖြင့် ခေါင်းကို အနည်းငယ် ယမ်းပြသည်။
မျက်ရည်တစ်စ ကလေးငယ်၏ ပါးပြင်ပေါ်စီးကျလာသည်။

ငါ စိတ်ထင်ယောင်မှား နေတာလား၊ တကယ်လား။ လိုင်ရာ မိမိ
ကိုယ်ကို အော်ဝေါ ဖြစ်မိသည်။ မျက်စိရှေ့ရှိ ပြာနှမ်းနေသည့်
နှုတ်ခမ်းများနှင့် တုန်ယင်နေသည့် ကလေးငယ်က ဘယ်လို့မှ
စိတ်ထင်ယောင်မှားတာ မဖြစ်နိုင်။

တိုင်းတာလို့မရတဲ့ဒေတာ

လိုင်ရာ ဆက်လက်၍ တုံးဆိုင်းမနေနိုင်တော့။ ဝတ်ဆင်ထားသည့်
အကျိုးတစ်ထပ်ကို ခပ်သွေ့က်သွေ့က် ဆွဲချွဲတ်၍ ကလေးငယ်ကို
လွှမ်းခြီးပေးလိုက်သည်။

“ဒီအတိုင်းနေရင် အေးခဲသွားလိမ့်မယ်.. လာ.. ငါနဲ့လိုက်ခဲ့”

ကလေးငယ်ကို ဆွဲထူးရင်း ပြောလိုက်သည်။

‘ဖင်း’ တို့ အိမ်ကို ခေါ်သွားရမည်။ သူ့အဖောက သဘောကောင်း
သည့် လုံထိန်းကပ္ပတိန်အရာရှိ။ ဘာလုပ်ရမလဲ သူသိလိမ့်မည်။

ကလေးငယ်၏ လက်ကိုဆွဲ၍ နီယျားယျား ကောင်းကင်ရှိရာ
ပတ္တမြားမြေား ဘက်သို့ လျှောက်လှမ်းလာစဉ် ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ
ဖြတ်ကနဲ့ မီးအလင်းရောင် တချို့ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

ဖော်

လုံထိန်းအဖွဲ့နှင့်အတူ ပြန်မလာသေးသည့် လိုင်ရာကို လိုက်ရှာနေ
တာပဲ ဖြစ်ရမည်။ လောလောဆယ် ရင်ဆိုင်လို့ မဖြစ်သေး။
ကလေးငယ်ကို ဆွဲခေါ်၍ ရေခဲကျောက်ဆောင် တစ်ခုအောက်သို့

တိုးဝင်နေလိုက်သည်။ ကလေးငယ်က ဘာမှုမသိ။ လိုင်ရာ
ကတော့ ရင်တွေ တဒိန်းဒီန်းတုန်နေသည်။

ယခု ရန်ဖြစ်၍ ရှောင်ပြေးလာယုံ သက်သက် မဟုတ်တော့။
ပြဿနာမီးပွားကို ပိုကြီးစေမည့် နောက်ထပ် ရောဂါလက္ခဏာ
တစ်ခုကို ခဏဖြစ်ဖြစ် လျှို့ဝှက် ထားရှုံးတော့မည်။

အချို့ - J

ဖန်တော်ဝံတေးသံ

အခန်း (၂) - ဖန်တောင်ပံတေးသံ

တဖြတ်ဖြတ် စာတမီး အလင်းရောင်တို့ တဖြည်းဖြည်း ပျောက်
ကွယ်သွားတော့မှ ပုန်းကွယ်နေသည့် ‘လိုင်ရာ’ သက်ပြင်းရှည်
တစ်ချက် ချလိုက်နိုင်သည်။

“မင်းနာမည် ဘယ်လိုခေါ်လဲ”

ကလေးငယ်ဘက်ကို လူညွှေ့မေးလိုက်သည်။ ကလေးငယ်က ဘာ
မှုပြန်မပြော။ ငေးကြောင်၍သာ ကြည့်နေသည်။ မိန်ဖျော့ဖျော့
လရောင်အောက်တွင် သူ့မေးခွန်းကို နားလည်သည်လား၊ နားမ
လည်သည်လားပင် သေသေချာချာ အကဲခတ်၍ မရလိုက်ပါ။

လရောင်က တောက်ပသထက် တောက်ပ၍ လာနေသည်။

ပြာလဲလဲ 1f နှင့် ငွေမှုင်ရောင် 1g တို့ တဖြည်းဖြည်း ပူးကပ်၍
လာနေကြသည်။ အနီးပတ်ဝန်းကျင် ရှိရှိသမျှ အရာအားလုံး

အရိပ်ရှည် နှစ်ခုတို့ ပူးကပ်၍လာနေကြသည်မှာ ရင်သပ်ရှုမော
ဖွယ် ကောင်းလှသလို ကျောချမ်းစရာလည်း ကောင်းလှသည်။

ကလေးငယ်က မိုးကောင်းကင်ပေါ် ငေးမော၍ ကြည့်နေသည်။

“ဘာလဲ.. လရိပ်ထပ်တာ မတွေ့ဖူးဘူးလား”

လိုင်ရာက ကျောချမ်းစိတ်ကို ဖုံးဖိုင် ဘာမှမဖြစ်သလို ပြော
လိုက်သည်။

ကျောချမ်းမယ် ဆိုရင်လည်း ချမ်းချင်စရာပင်။ လရိပ်ထပ်ချိန်
တွင် ကလေးငယ်များ မူးမြော၍ ကယောင်ကတမ်းများ ရေရှိတ်
တတ်သည်။ နေဝါဒ်နှင့်အသင်းက နှစ်ယ်သည့် ကလေးငယ်များ၏
ဦးနှောက်ကို သံလိုက်စက်ကွင်းများ ရိုက်ခတ်ခြင်းကြောင့်
ဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။ ‘လေစကြာ’ အသင်းက ကမ္ဘာကြီး၏
စကားသံဟု ဆိုသည်။ လိုင်ရာကတော့ ဒီကမ္ဘာမှာ အလင်းရောင်
တောင် ကြောက်စရာကောင်းသည် ဟုသာ ထင်မိသည်။

“လာ လာ.. တို့ မြန်မြန်သွားမှ ဖြစ်မယ်”

ခရမ်းဖျော့ဖျော့ တောက်ပနေသော ရေမှုပင်များကို နင်းဖြတ်
သွားစဉ် ခပ်လှမ်းလှမ်း တစ်နေရာတွင် အုပ်စုလိုက် ဖြတ်သန်း
သွားကြသည့် ရေခဲသမင်အုပ်သံ သဲသဲကို ကြားကြရသည်။ မှန်
တောင်ပဲ ငှက်ကလေးများ၏ တောင်ပဲခတ်သံ လေးများကို
လည်း ဟိုဟိုဒီဒီ ကြားကြရသည်။ အပြန်လမ်းတလျှောက်
စိတ်၏ လောဆော်မှုနှင့်အတူ လရောင်အောက်မှ သဘာဝ အလှ
တရားများကို သေသေချာချာ ဂရပြုချိန် မရခဲ့လိုက်ပါ။

ကလေးငယ်က စကားတစ်ခွန်းမှ မပြော။ သို့ပေမယ့် သူ့မျက်လုံး
လေးများက အားလုံးကို လိုက်လဲ ကြည့်ရှုနေသည်။

ချောက်ကမ်းပါးနံရုံကို တွန်းလိမ်တွယ်တက်နေသည့် နှယ်ပဲတင်
ပင်များကို ကျော်ဖြတ်လိုက်သည့်အခါ ရောက်ရှိခဲ့ပါပြီ။ ပတ္တမှား
မြေအော အစပ်နားတွင် တည်ရှိနေသည့် ‘လေပြေတောင်ကြား’
မြို့။

ပြင်းထန်သည့် သဘာဝ လေစီးကြောင်းများမှ လွှတ်ကင်းရာ
အရပ်။ လေပြေလေးများ အမြဲလိုလို တိုက်ခတ်နေသည့် မြို့ငယ်
လေး။ လူနေအဆောက်အအီ အများစုက ပြောတောင်းများ

ကို ကောင်းစွာခံနိုင်ရည် ရှိသည့် အခုံးပုံလေးများ ဖြစ်ကြပီး
လေကြောင်းအလိုက် အလိုက်သင့် တည်ရှိနေကြသည်။

ဟိုး မြို့စွိနာက်တွင်တော့ ‘လေစကြေဆယ်နှစ်ဦးဂိုဏ်း’ အဖွဲ့
ချုပ်၏ ခပ်ချွန်ချွန် အဆောက်အအွှုက ဖန်သားနက်နက်များနှင့် ခ
န့်ကြားစွာ တည်ရှိနေသည်။ လေကြောင်းနှင့် အလိုက်သင့် တည်ရှိ
ယုံသာမက လေကြောင်းကို လမ်းပြပေးနေသည်ဟုပင် ထင်ရ
သည်။

မြို့လေး၏ ဒီဘက်အစွွန်နား.. လိုင်ရာတို့ နေထိုင်ရာ ရပ်ကွက်
တွင်တော့ ‘နေဝန်းနီး’ ဒီဇိုင်း အဆောက်အအွှု တချို့နှင့် ‘ကမ္မာသစ်’
ဒီဇိုင်း အဆောက်အအွှုတချို့ ရှိနေကြသည်။

လိုင်ရာ၏ ဖခင်က နေဝန်းနီးအသင်းဝင်တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ နေဝန်း
နီးနည်းမှုန် သိပ္ပါပညာကို သင်ကြားပေးရန် ဤလေပြေ
တောင်ကြားတွင် တာဝန်ကျနေခြင်း ဖြစ်သည်။ လိုင်ရာက
လေပြေတောင်ကြားကို နှစ်သက်သော်လည်း သူ့ဖခင်၏ တာဝန်
ဝတ္ထရားများကိုတော့ နှစ်သက်ခြင်းမရှိပါ။

လိုင်ရာက ကလေးငယ်ကို တိတ်ဆိတ်သည့် လမ်းကြားလေးမှ
တစ်ဆင့် ကမ္မာသစ်ဒီဇိုင်း အဆောက်အအုံ တစ်ခုရှိရာသို့ ခေါ်
ဆောင်သွားသည်။ ပင်မ အဆောက်အအုံနောက် အဖီချထားသည့်
အခန်းတံခါးကို အသာခေါက်လိုက်သည်..

“ဖင်း.. လိုင်ရာပါ.. တံခါးဖွင့်ပါဦး”

“လိုင်ရာ.. လာလေ၊ ဘာဖြစ်လိုလဲ” ဆီချေးအနည်းငယ် ပေကျံ
နေသည့် ကောင်လေးတစ်ယောက်က တံခါးလာဖွင့်ရင်း
ပြောသည်။ လိုင်ရာ့သူငယ်ချင်း ‘ဖင်း’ ၏ အလုပ်ရုံဝပ်ရှေ့။

“နှင့်အဖော်” လိုင်ရာက ကလေးငယ်ကို အခန်းတွင်း တွန်းပို
ရင်း မေးလိုက်သည် “ငါ ဒီကလေးကို တစ်ယောက်ထဲ ညကမ္မာ
ထဲမှာ တွေ့လို့ ခေါ်လာတာ.. ဘာမှလည်း မေးလို့မရဘူး”

“အလုပ်သွားတယ်.. ဒီကနေ့ လုံထိန်းတွေအားလုံးကို ဗဟိုက ခေါ်
ထားတယ်”

“ညီလေးက ဘယ်ကလဲ..” ဖင်း က လိုင်ရာ့မေးခွန်းကို ဖြေရင်း
ကလေးငယ် အနားတွင် ကပ်ထိုင်၍ မေးလိုက်သည်။

ကလေးငယ်က လှည့်မကြည့်။ စားပွဲပေါ်တွင် ဖွင့်ဖတ်လက်စ
စာအုပ်ကိုသာ စိတ်ဝင်စားနေသည်။ လရောင်ထပ်ချိန်တွင် ဖြစ်
ပေါ်လေ့ရှိသည့် ဖန်တောင်ပံ့ပိုက်တို့၏ ထူးခြားသည့် ပုံသဏ္ဌာန်းပုံ
လမ်းကြောင်းကို မှတ်တမ်းတင်ထားသည့် ဒီဝေးမေးဒါန စာအုပ်
ဟောင်း တစ်အုပ်။

ဖင်းက အဖြော်မရသဖြင့် ပြန်ထလိုက်ချိန်တွင် ကလေးငယ်က
ပုံသဏ္ဌာန်းပုံလမ်းကြောင်း တစ်လျှောက် သူ့လက်ကလေးကို လိုက်
ထောက်ရင်း တစ်ခုခုကို ဆိုညည်းနေသည်။ သန့်စင်သည့် အသံ
သေးသေးလေးကြောင့် အခန်းထဲရှိ သတ္တိပုစ္စည်းများပင် တုံ့
ခါ၍နေသည်။

ဖင်း ရှုတ်တရက် ကြောင်သွားသည်.. “ဘာပြောလိုက်တာလဲ
ကလေး၊ ဒါဘာလဲ သိလို့လား”

ကလေးငယ်က ဖင်းကို မျက်လုံးစိုင်းလေးများဖြင့် မေ့ကြည့်
သည်။ ဘာမှတော့ ပြန်မပြော။

အချိန် - ၃

အသံဖွဲလိုင်း

အခန်း (၃) - အသံမဲ့လှိုင်း

ကလေးငယ်က ဖန်တောင်ပဲ ငှက်တို့၏ ပျံသန်းပုံလမ်းကြောင်း
တစ်လျှောက် သူ့လက်ကလေးကို လိုက်ထောက်ရင်း ဆက်လက်
ဆိုည်းနေသည်။ သန့်စင်သည့် အသံ သေးသေးလေးကြောင့်
အခန်းထဲရှိ သတ္တုပစ္စည်းများပင် တုန်ခါ၍နေသည်။ သက်ရှိ စိတ်
ဝိညာဉ်တစ်ခု အခန်းတွင်း စီးမော်နေသလားဟု မှတ်ထင်ရ
သည်။

“ဟာ..” လေမတိုက်ဘဲ တုန်ခါနေကြသည့် ပစ္စည်းများကိုကြည့်
ရင်း ထိတ်လန့်သွားသည့် ဖင်းက တစ်ချက်အော်ပြီး လှမ်း
ပြောသည် “လိုင်ရာ.. ဘာဖြစ်တာလဲ၊ တစ်ခုခုလုပ်ပါ၌ဦး”

ဒီအသံကို လိုင်ရာ ကောင်းကောင်း သံနေသည်။ ဒါပေမဲ့ ခါတိုင်း
မကြားချင်ယောင် ဆောင်ထားရသည့် လေတဲ့က တစ်ပိုင်းတစ်စဲ
အဓိပ္ပာယ်မဲ့ အသံများလို့ မဟုတ်။ ရှင်းလင်းသည်၊

ပြတ်သားသည်၊ ပြည့်စုံသည်။ ဘာအဓိပါယ်ရယ်လိုတော့ နားမလည်။ ကျေနပ်ဖွယ်ရာ ကောင်းသက္ကာ့သို့ ထိတ်လန့်ဖွယ်ရာလည်း ကောင်းလှသည်။

ဉာဏ်မျာတဲ့မှာ ခခါသံကြားစဉ်၊ ကလေးငယ်က ထူးခြားတာလား ဉာဏ်မျာက လှည့်စားတာလား ဒဝေဇာဝါ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ အခုတော့ ထင်ရှားသွားပြီ။ ဒီကလေးငယ်က သာမဏ်မဟုတ်.. လေနိမိတ်သံ ဖတ်နိုင်သူ တစ်ဦး။

“ဒုက္ခပ” အခြေအနေကို နားလည်သွားသည့် ဖင်းက ထိတ်လန့်စွာ ပြောသည်။

“သူ့ကို ဖမ်းခေါသွားကြလိမ့်မယ် လိုင်ရာ.. ဗီမူဗုံကိစ္စ အတည် ဖြစ်သွားပြီ၊ မနေ့က ငါ့အဖေ အဲဒီကိစ္စနဲ့ အရမ်း ဒေါသထွက်နေ တယ်”

နေဝါးနီအသင်း၏ ဗီမူဗုံမှတ်ပုံတင် အမိန့်။ နိမိတ်သံ ကြား သူများကို *ကူညီရန်* တဲ့... တကယ်တော့ စမ်းသပ်ရန်နှင့် စောင့်ကြည့်ရန်သာ ဖြစ်ကြောင်း လိုင်ရာသံနေသည်။

လိုင်ရာအပါအဝင် လေထဲက အသံကြားသူ အများစုအတွက်
မှတ်ပုံတင်ပြီး စစ်ဆေးမှ ခံယူရခြင်း ဖြစ်နိုင်သည်။ ဒီကလေး
ငယ်က စကားမပြော၊ အုပ်ထိန်းသူမရှိ၊ ဘယ်ကမှန်းမသိ။
စစ်ဆေးရေးစင်တာတွင် စာရင်းပျောက် အစမ်းသပ်ခံ ဖြစ်သွား
ပေလိမ့်မည်။

“ငါ.. မှားသွားတယ်” လိုင်ရာက အခန်းထဲတွင် ရှုံးနောက် ခေါက်
တွဲလျှောက်ရင်း ခပ်သွက်သွက် ပြောလိုက်သည်။

“ငါ.. ဒီကို ခေါ်လာလိုက်တာ မှားသွားတယ်၊ နင့်အဖေကို ပြသေနာ
ထဲ ဆွဲထည့်သလို ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်”

“ဘာဆက်လုပ်မလဲ” ဖင်းက စိတ်လှပ်ရှားသံဖြင့် မေးသည်။

လိုင်ရာက အနည်းငယ် စဉ်းစားလိုက်ပြီး “ငါ သူကို.. ‘ကဲလင်မှု
ရန်း’ ဆို ခေါ်သွားမယ်” ဟု ပြောလိုက်သည်။

“မှုရန်း” ဖင်းက နားမလည်ဟန်နှင့် ပြောသည်။

“အဲဒီလူက အရှုံးပဲ.. လေထဲမှာ မှတ်ဉာဏ်တွေ ရှိသလိုလို ပြော
နေတဲ့သူ မဟုတ်လား”

“ဟိုတစ်ခါ အက်ဆီးဒင့် ဖြစ်ပြီးကတည်းက နည်းနည်းကြောင်နေတယ်လို့ ကြားတယ်” ဖင်းက သူစိတ်ထဲရှိတဲ့အတိုင်း မညာမတာဆက်ပြောသည်။

“အဲဒါတော့ ငါလည်း မသိဘူး” အနည်းငယ် တုန်နေပေါ်ယံ့ပြတ်သားတဲ့အသံနဲ့ လိုင်ရာက ပြောလိုက်သည် “နင်စဉ်းစားကြည့်.. လောလောဆယ် ဘာမှန်းမသိသေးဘဲနဲ့ သူကို ဘယ်အသင်းရဲ့ လက်ထဲကိုမှ ထည့်လိုက်လို့ မဖြစ်ဘူး၊ မူရန်းက ဘာလုပ်ရမလဲ သိချင်သိမှာ”

—

လိုင်ရာ၊ ဖင်းနှင့် ကလေးငယ်တို့ အဆောက်အအွှေးဘေး လမ်းကြားထဲမှ တိုးထွက်လိုက်သည်။ ပုံမှန်အားဖြင့် လေပြေလေးများနှင့် သာယာနေလေ့ရှိသည့် မြို့ကလေးက ဒီကနေ့တော့ တင်းကြပ်နေက်ကျိုးသည့် အငွေးအသက်များနှင့် ပြည့်နှက်နေသည်။ လေထူကိုယ်တိုင်က မွန်းကြပ်မှုများကို သယ်ဆောင်ယူလာနေသလိုလို။ လုံထိန်း ဒရုန်းသံ ကြားလိုက်သည်အတွက် အရိပ်

အကွယ် တစ်ခုထဲသို့ တိုးဝင်မိလိုက် ကြသည်။ ကလေးယ်က လိုင်ရာ၏ အကျိုစကို ခပ်တင်းတင်း ဆွဲထားသည်။

အဆောက်အအံ့များကြားထဲမှ လှိုင်းယဉ်စာတို့က်ရှိရာ ကျယ်ဝန်းသည့် စုရပ်ကွက်လပ်ရှိရာသို့ ရောက်ရှိလာကြသည်။ ခပ်မာမာ စာလုံးမဲ့ကြီးများနှင့် ကြေညာစာတစ်ခုက မြိုကလေး၏ နူးညံ့မှု ကို ပျက်စေသလို ဖြစ်နေသည်။ ကြေညာစာကို ကြည့်၍ လူ တချို့က ငြင်းခံနေကြသည်။

“အားလုံးကောင်းဖို့ အတွက်ပဲဟာ.. ဖြစ်သင့်ပါတယ်” လူတစ်ယောက်က ပြောရင်း ကြေညာစာဘုတ်ပေါ်က ခလုပ်တစ်ခုကို နှိပ်လိုက်သည်။

“နောက်ထပ် ဖြစ်ရပ်ဆိုးတွေ ထပ်မဖြစ်စေချင်တော့ဘူး..” ဘုတ် ပေါ့မှ စာလုံးမဲ့များက ဖော်ပြနေသည်..

သုခမှာင်ဖြစ်ရပ်ဆိုး

“အလကား လိုရာစွဲ အကြောင်းပြတာ” လေစကြာတံဆိပ်ပါ ဝတ်ရုံနှင့် အမျိုးသမီးတစ်ဦးက ဝင်ပြောသည်။

“နေဝါဒ်နှင့်တွေ လုပ်ချင်ရာလုပ်တာကို ကမ္မာသစ်တွေက မတားတဲ့
အပြင် အားပေးအားမြှောက် ဝင်လုပ်တာ”

လိုင်ရွှေရင်ထဲမှာ လွန်ဆွဲနေကြသည့် မွန်းကြပ်မှုတွေကို လမ်းပေါ်
မှာ အတိုင်းသား ပြန်ကြားနေရသလို ဖြစ်နေသည်။ ဆက်လက်
နားထောင်လိုခြင်း မရှိတော့။ ဘေး လမ်းကြားတစ်ခုထဲသို့
ခပ်သွက်သွက် တိုးဝင်သွားလိုက်သည်။ ပြင်းခုံသံများ
တဖြည်းဖြည်း ဝေးကွာကျန်ရစ်ခဲ့ကြသည်။

သူတို့ ဦးတည်ပြီးသွားနေတာက မြို့စွန်နားက နောက်ထပ် စုရပ်
ကွွက်လပ်တစ်ခု။ ဒီနေရာလေးကတော့ မြို့ကလေးရဲ့ ပူပင်မှုတွေ
သူနဲ့ ဘာမှမဆိုင်သလို တိတ်ဆိတ်နေသည်။ လေထုထဲက မွန်း
ကြပ်မှုတွေကို ကျောက်သား ကွင်းပြင်ကျယ်က စုပ်ယူပေးလိုက်
သည့်အလား အေးဆေးတည်ပြုမှုနေသည်။ ကွင်းပြင်ထိပ်နား
တွင် ကျွန်းအဆောက်အအုံများနှင့် မတူပဲ ကွဲထွက်နေသည်
အဆောက်အအုံငယ် တစ်ခု.. တံခါးတွင် လေပွဲလေး ရေးဆွဲ
ထားသည်။ ကဲလင်မူရန်း၏ သုတေသန အခန်းလေး။

လိုင်ရာက တံခါးကို အသာခေါက်လိုက်သည်။

တံခါးအနည်းငယ်ပွင့်လာပြီး အဝေးတစ်နေရာကို ကြည့်နေသလို
ရှိဝေသည့် မျက်လုံးများနှင့် ပိန်သွယ်သွယ် လူတစ်ယောက်ကို
တွေ့ရသည်။

“လူလက်မခံသေးဘူး၊ ဗဟိုကောင်စီနဲ့ ပက်သက်တဲ့ ကိစ္စတွေ
လည်း ဘာမှာပြောစရာမရှိဘူး” မူရန်းက သေချာပင်မကြည့်ဘဲ
အသံသနှင့် ပြောပြီး တံခါးကို ပြန်ပိတ်ရန် ဟန်ပြင်သည်။

“ခဏနေပါ၍း.. အကူအညီလေး တောင်းစရာရှိလိုပါ” လိုင်ရာက
ခပ်သွက်သွက် ပြောလိုက်သည်။

“ဒီကလေးအတွက်ပါ”

မူရန်းက လိုင်ရာနှင့် အနည်းငယ် လန်းနေဟန်ပေါ်သည့် ဖင်းတို့ကို
ဖြတ်ကျော်ပြီး ကလေးငယ်ကို တစ်ချက်ကြည့်လိုက်သည်။ အရာ
ရာ ခေတ္တ တိတ်ဆိတ်သွားသည်။ ထိုနောက် ရှိဝေနေသည့် မူ
ရန်း၏မျက်လုံးများ အရောင်တစ်ချက် လက်သွားပြီး ကလေး
ငယ်ကို ဆက်လက် စူးစိုက်ကြည့်နေသည်။ ထွင်းဖောက်၍ ကြည့်
နေသလားပင် ထင်ရသည်။

မူရန်း၏ လည်ပင်းရှိ လေပွဲပုံ ဆေးမှင်ကြာ်ရှပ်က
တဒုတ်ဒုတ် လူပ်လာသည်။ မျက်နှာတစ်ချက် မဲ့လိုက်သည်။ မ
လိုလား၍ ရှုံးမဲ့ခြင်းမျိုး မဟုတ်။ အဖြေတစ်ခုခု ပေါ်သွား
သည့်အတွက် မဲ့ပြီး ပြီးလိုက်သည်နှင့် ပိုတူသည်။

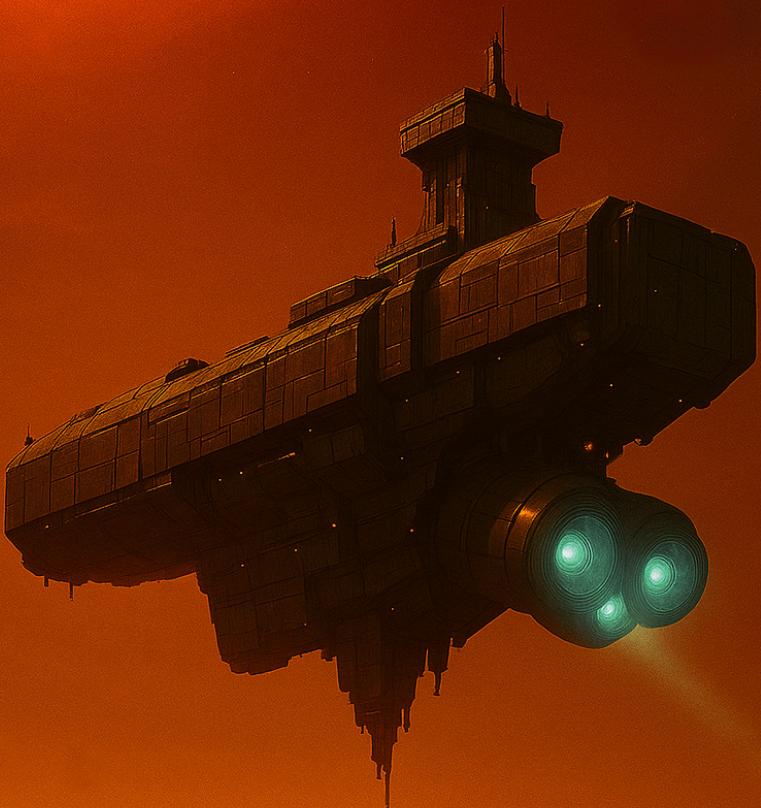
“အသံမဲ့လိုင်း” သူက ကြားရတယ်ဆိုယုံ ခပ်တိုးတိုး ရေရှိ
သည်။ ထို့နောက် နောက်အနည်းငယ်ဆုတ်၍ တံခါးကို ခပ်ကျယ်
ကျယ်ဖွင့်ရင်း ပြောလိုက်သည်...

“ဝင်ခဲ့” တိုးညင်းသော်လည်း အသံသေနှင့် မဟုတ်တော့၊ အမိန့်
ပေးသံ ဖြစ်သွားသည်..

“မြန်မြန်”

အခြား - ၄

လေထုဒဏ္ဍာရီ

အခန်း (၄) - လေထုဒဏ္ဍာရီ

မူရန်းက တံခါးကို ချက်ကနဲ့ ပိတ်လိုက်သည်။ ပြင်ပ၏
တိတ်ဆိတ်မှုကို မူရန်း၏ သုတေသနခန်းလေးထဲမှ အသံပေါင်းစုံ
တို့က အစားထိုးသွားသည်။

သံလိုက်စက်ကွင်းတစ်ခုနှင့် လွင့်မျောနေသည့် လိုင်းယဉ်ဖန်တံ့
လေးများ။ ဖွံ့ဖြိုးလေး လင်းလိုက်ဖျော့လိုက် ဖြစ်နေကြသည့် ဒီဝါ
မီးလုံးလေးများ။ ပွတ်တို့က်သံ တိုးတိုး ထွက်ပေါ်နေသည့် ညာ
ကမ္ဘာ ရေခဲကျောက်ဆောင် အပိုင်းအစလေးများ။ ဝိစီသံလေး
ထွက်နေသည့် ကျောက်ခက်လေးများ။ ဖန်အိမ်လေးထဲတွင်
မုန်တိုင်းငယ် တစ်ခုလို တိုးဝေ့နေကြသည့် သဲကန္းရဲ ပုံစံငယ်
တစ်ခု။

ဒီအခန်းလေးက ရှိရှိသမျှသော အသံတို့ကို စုစည်း မှတ်တမ်း
တင်ထားသည့် ပြတို့က်လေးတစ်ခုနှင့် တူနေသည်။

ထူးဆန်းသည့် အရာလေးများကို စိတ်ဝင်စားသည့်စိတ် နှင့် ဖင်း၏ မျက်လုံးတို့ အရောင်တောက် သွားသော်လည်း လိုင်ရာ ကတော့ ရတ်တရက် ခေါင်းနောက်သွားသည်။ လူပေါင်းများစွာ သူ့ကို တပြုပြင်ထဲ အော်ဟစ် ပြောဆိုနေကြသလို ခံစားလိုက်ရသည့်အတွက် ကလေးငယ်ကို အလိုအလျှောက် အနားဆွဲကပ်ပြီး ခေါ်ထားလိုက်မိသည်။

“ငြော်.. ဟုတ်သားပဲ” မူရန်းက တစ်ချက်ပြောပြီး နံရုံမှ ဘုသီးလေး တစ်ခုကို လှည့်လိုက်သည်။ အခန်းတွင်းရှိ ဆူညံသံအမျိုးမျိုးတို့ကို ခပ်တိုးတိုးအသံလေး တစ်ခုထဲက အစားထိုးသွားသည်။

“လူအများစုက တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ်ပဲ ကြိုက်ကြမှာ၊ ငါ အတွက် တိတ်ဆိတ်မှုက ဆူညံလွန်းတယ်”

မူရန်းက အတွင်းကို လက်ပြခေါ်သွားရင်း ဆက်ပြောသည် “ဒီ ကလေးက အသံမဲ့လှိုင်း၊ ရောထွေးနေတဲ့ အသံတွေကြားထဲက ကြည်လင်မှုလေး တစ်ခု.. အံ့ဩစရာပဲ”

မျက်နှာကြက်တွင် ပျော်လွှင့်နေသည့် ခရစ်စတယ် ဖန်တီးလေးများ
က ကလေးကယ်၏ ဦးခေါင်းထက်တွင် လှည့်ပတ်နေကြသည်။ မူ
ရန်းက တစ်ချက် မေ့ကြည့်လိုက်ပေမယ့် သိပ်အရေးမပါသလို
အသာ ခေါင်းယမ်းလိုက်သည်။

“အသံမဲ့လှိုင်းကို နားလည်ဖို့.. ဒီကလေးကို နားလည်ဖို့ဆိုရင်..” မူ
ရန်းက စိတ်လူပုပ္ပါးသံ တစ်ဝက်နှင့် သင်ခန်းစာ ပို့ချတော့မည်
ဆရာတစ်ဦးကဲ့သို့ ပြောလိုက်သည်။

“ငါတို့နေထိုင်ရာ ကမ္ဘာနဲ့ လူတွေရဲ့ သဘော၊ ဒါကို အရင်ဆုံး
နားလည်ဖို့ လိုလိမ့်မယ်”

“နည်းပညာ သိပ်အဆင့်မြင့်တဲ့ မြေကမ္ဘာက တို့ရဲ့ ဘိုးဘေးတွေ
ဟာ ဒီကမ္ဘာကို အခြေခံဖို့ မလာခင်ကတည်းက အများကြီး
ကြိုတင် တွက်ချက်ခဲ့ကြတယ်”

“ကမ္ဘာချင်း ဆွဲင်အား ဆင်တူတာတွေ၊ ဒီကမ္ဘာရဲ့ လေထုတဲ့က
အောက်ဆီဂျင်ပါဝင်မှ အချိုးအဆတွေ”

“ကမ္မာကြီးတစ်ခြမ်းက နေကို အမဲ့ မျက်နှာမူနေလို့ နေ့ကမ္မာ
ဘက်မှာ ဘယ်တော့မှ နေမဝင်ဘဲ ပူလွန်းတာတွေ၊ နေ့နဲ့ ညဲ ရဲ့
ကြားဒေသမှာပဲ နေလို့ ရနိုင်တာတွေ.. အားလုံးကို ကြိုတင်
တွက်ချက် ပြင်ဆင်ခဲ့ကြတယ်”

မူရန်းက ဆက်ပြောသည်...

“ဒါပေမဲ့ တကယ်တမ်း ရောက်လာတဲ့အခါ လမောင်နှမတွေရဲ့
သံလိုက်စက်ကွင်းကြောင့် စက်ကိရိယာတွေ ကောင်းကောင်း
အလုပ် မလုပ်ကြတော့ဘူး.. ကြိုတင်မတွက်မိတဲ့ အခက်အခဲ
ပေါင်းများစွာနဲ့ ရင်ဆိုင်ကြရတယ်”

နံရတွင်တပ်ဆင်ထားတဲ့ ဖန်သားပြင်က၊ ဖုန်ထူထူ လေကြမ်း
ကြမ်းထဲမှာ စက်ကိရိယာတွေ အလုပ်မလုပ်တော့လို့ အခက်တွေ
နေကြတဲ့ ရှေးဦးလူသားများရဲ့ ခပ်ဝါးဝါး ပုံတစ်ပုံကို ဖော်ပြ
နေသည်။

“ပျက်စီးသွားတဲ့ နည်းပညာတွေ ပြန်လည်တီထွင်ဖို့ ကြိုးစားကြ
ပေမယ့် အဆင်မပြေကြဘူး၊ လရိုပ်ထပ်ချိန်တွေမှာ ပြန်ပြီးတော့
ပျက်စီးသွားကြတယ်”

“ဘာနည်းပညာမှ မရှိတဲ့ အမောင်ခေတ်ကြီးထဲကို ပြန်ရောက်သွားကြတယ်၊ အင်တ်ဘေးတွေလည်း ရင်ဆိုင်ကြရတယ်”

“ဒီကမ္ဘာမှာ နေချင်ရင် ဒီကမ္ဘာနဲ့ အလိုက်သင့်အောင် နေကြဖို့လိုတယ် ဆုံးတာ သိသွားကြတယ်”

“ဒဏ္ဍာရီတချို့ စပေါ်လာတယ်” မူရန်းရဲ့ မျက်လုံးက ခရစ်စတယ် ဖန်တီးလေးတစ်ခုကို ကိုင်ကြည့်နေတဲ့ ကလေးယောက်ဆီကို ရောက်သွားသည်။

“တချို့လူတွေ လေထဲက အသံတွေ စကြားလာတယ်၊ အဟာရချို့တဲ့ပြီး စိတ်ထင်ယောင်မှားတာလို့ ယူဆကြတယ်”

“တချို့ကတော့ ကမ္ဘာဟောင်းက နည်းဟောင်းတွေကို စွန်ပစ်ပြီး ကမ္ဘာသစ်က ပြောတဲ့အသံကို ကြားအောင် နားစွင့်ရမယ်လို့ ယူဆလာကြတယ်”

“ဒါကို လက်မခံတဲ့ သူတွေတောင်မှ ဒီလေထဲက ထူးခြားတယ်ဆိုတာ သတိပြုမိလာတယ်.. တောင်တွေ၊ လျှို့တွေ၊ သံလိုက်စက်ကွင်းတွေကို ဖြတ်သန်းတို့က်ခတ်နေတဲ့ ဒီလေသံက

အနည်းဆုံး ဘူမိမြေပြင် လက္ခဏာတွေကို ဖော်ပြနိုင်တာ သိလာ
ကြတယ်”

နံရံပေါ်က ဖန်သားပြင်တွင် လျှောတိုက်ရွက်တပ်ယာဉ်များ၊
ပျော့ပျောင်းသနမှာသည့် ရေမှုံ ချည်ထည် အဝတ်အစားများ၊
ပဲတင်နွယ်ရှိုးကို အသုံးပြုထားသည့် အနီးအနား ဆက်သွယ်နိုင်
သည့် ဆက်သွယ်ရေးစနစ်များ အပါအဝင် အစောပိုင်း တို့တွင်မှ
တချို့ကို ဖော်ပြနေသည်။

“လေထုထဲမှာ အချက်အလက်တွေ ရှိနေတယ်လို ယုံကြည်တဲ့ဘူ
တွေ ရှိလာတယ်၊ ဒီလေထုကြီးက ဒီကမ္ဘာမှာ ဖြစ်ဖြစ်ခဲ့သမျှသော
အရာအအားလုံးကို မှတ်သား လည်ပတ်နေတယ်လို ယုံကြည်လာ
ကြသူတချို့က.. ဒီလေထုကြီးကို ‘ဝါယောသုတမှတ်တမ်း’ လို
ခေါ်ကြတယ်”

“လေတိုက်နှင်းပြီးမြဲ လေထုထဲက အသံတွေ ပိုပြီးတော့
ကြည်လင်တဲ့ ဒီ လေပြေတောင်ကြားလို နေရာမျိုးမှာ အခြေခါ
ကြတယ်”

“အဲဒါတွေက လူတိုင်း သိပြီးသားတွေပဲ” ဖင်းက သိပ်စိတ်မရှည်
ဟန်နှင့် ဝင်ပြောသည်။

“အခု.. ဒီကလေးကိစ္စကို ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ”

အနည်းငယ် စိတ်အနှင့်အယျက် ဖြစ်သွားဟန် မျက်လုံးများနှင့်
မူရန်းက ဖင်းကို တစ်ချက် စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

“ဒီကလေးရဲ့ အုပ်ထိန်းသူက ဒါတွေသိတားမှ ဒီကလေးကို
စောင့်ရှောက်နိုင်မှာပေါ့”

“သာမဏ်ကလေး မဟုတ်ဘူး.. နှစ်ပေါင်း လေးရာလောက်
ရှုန်းကန်ခဲ့ရတဲ့ လူသားတွေနဲ့ ဒီကမှားကြီးရဲ့ အပြန်အလှန်
နားလည်မှု ရလဒ်တစ်ခု”

“ကျွန်ုံမတို့က ဒီကလေးရဲ့ အုပ်ထိန်းသူတွေ မဟုတ်ဘူး၊ တစ်
ယောက်ထဲ ဖြစ်နေတာ တွေ့လို့ ခေါ်လာတာ” ဖိအားဝင်သွားသည့်
လေသံနှင့် လိုင်ရာက အလောသုံးဆယ် ဝင်ပြောသည်။

“ဘယ်ကို ခေါ်သွားရမယ်မှန်း မသိလို့.. သိချင်တာပါ”

မူရန်းရဲ့ စူးရတဲ့ မျက်လုံးများက ဒီတစ်ခါတော့ လိုင်ရှာဆီကို
ရောက်ရှိလာသည်။

“ညကမ္မာထဲမှာ လရိပ်ထပ်ချိန် ဒီကလေးကို တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်
တွေ့လာတယ် မဟုတ်လား..” မူရန်းက ဆက်ပြောသည်။

“ပြီးတော့ ဒီကိုခေါ်လာကြတယ်”

“ဝါယောသုတက်ကြမ္မာက မှတ်တမ်းထိုးပြီးနေပြီ၊ ငါတို့က ဒီ
မှတ်တမ်းအတိုင်း ဆက်လျှောက်နေကြရတာပဲ”

လိုင်ရှာက လက်မခံနိုင်ဟန် စကားစဖို့ပြင်ပေမယ့် မူရန်းက လက်
ပြ ဟန့်တားလိုက်သည်။

“ဒီကလေးကို စောင့်ရှောက်နိုင်ဖို့အတွက် မင်းတို့ရဲ့ ရှူ့မှာစောင့်
ကြိုနေတဲ့ လေမှန်တိုင်းတွေအကြောင်း သိထားဖို့ လိုတယ်”

“ကဗျာလေးတစ်ပုံဒေ အစပြုလိုက်တဲ့ မှန်တိုင်းတွေပေါ့”

အခန်း - ၅

အတိတ်တဘောင်

အခန်း (၅) - အတိတ်တဘောင်

“နှစ်တစ်ရာလေက် အမှုမဲ့ ပျောက်ကွယ်နေခဲ့တဲ့ ‘အယ်လ်ရာ ဗန်း’ ရဲ မှတ်စု”

နံရုံကပ် ဖန်သားပြင်တွင် သပ်ရပ်စွာ ရေးသားထားသော လက်ရေးမူ စာလေးတစ်ပိုဒ်ကို ဖော်ပြနေသည်။

~ စက်ကွင်းရှစ်ကြိမ် ထပ်သိခိုန်ဝင် ~

~ လေပြင်းအရှိန် ရွှေ့လိမ့်မည် ~

“ရောက်ရှိအခြေချုပ်တွေထဲက ჰိုဝေဒပညာရှင်တစ်ဦး”

“လူတွေက ရှိမှုန်းတောင်မသိခဲ့တဲ့ သူရဲ့ တစ်ကိုယ်ရောမှတ်တမ်း စာတို့လေးတစ်ခုပါပဲ”

“အခြေချသူ လူတခို့ လေထဲကအသံတွေ ကြားသယောင် ဖြစ်ခဲ့
ပေမယ့်၊ တကယ်သိသိသာသာ ကြားလာတာက ဒီကဗ္ဗာပေါ်မှာ
မွေးတဲ့ နာက်မျိုးဆက် ကလေးတွေ”

“ဒီကလေးတွေ လရိပ်ထပ်ချိန်တွေမှာ မှုများရေရှိတဲ့ အသံ
က ထူးထူးဆန်းဆန်း အဲလ်ရာဗန်းရဲ့ စာချိုးနဲ့ ဆင်တူနေတယ်”

“အဲဒါကြာင့် တခို့က အဲလ်ရာဗန်းရဲ့စာကို ကြိုက်တောက်န်း
ထုတ်ထားတဲ့ အတိတ်တဘောင်လို့ ယုံကြည်လာကြတယ်”

“တခို့က တိုက်ဆိုင်တာကို ပုံကြီးချဲ့ထားတဲ့ အယူသည်းမှလို့
ယူဆကြတယ်”

“ဒီလို့ အခက်အခဲတွေ အငြင်းပွားမှုတွေနဲ့ လူတွေလည်း
တဖြည်းဖြည်း အုပ်စုတွေ ကွဲလာကြတယ်”

“တစ်ဖွဲ့က ဒီကဗ္ဗာမှာ ရှင်သနချင်ရင် ဒီကဗ္ဗာက ပြောနေတဲ့ အသံ
တွေကို နားလည်အောင် နားထောင်ပြီး အလိုက်သင့် နေထိုင်ရ
မယ်လို့ ယုံကြည်တယ်”

“လေစကြာအသင်း ဖြစ်လာတယ်၊ ဒီ လေပြေတောင်ကြားမှာ
အခြေစိုက်တယ်”

“တစ်ဖွဲ့ကတော့ ရေခံမြေခံ ပိုတည်ဌြိမ်ခြေ ရှိတဲ့ 1f ကို လူနေလို့
ရအောင် ပြင်ပြီး ပြောင်းရွှေ့ အခြေချဖို့ စိတ်ကူးကြတယ်၊
ရည်မှန်းချက် ကြီးတဲ့သူတွေ ဆိုပါတော့”

“ဒီလိုရည်မှန်းချက်တွေနဲ့ စမ်းသပ်ကြ တီထွင်ကြရင်း ဓရာမ လေ
တံခါးကြီးတွေထိ တီထွင်နိုင်လို့ လေကကြာင်းကို ထိန်းချုပ်ပြီး
ပို့ဆောင်ဆက်သွယ်ရေးတွေ ကောင်းလာကြတယ်၊
တဖည်းဖည်း လူနေမှုတွေ တိုးတက်သွားကြတယ်”

“ဗဟိုမြို့သစ်ကြီး’ ပေါ်လာတယ်.. ဒီလူတွေ စုပေါင်းပြီး ကမ္ဘာ
သစ်အသင်း ဖြစ်လာတယ်”

“နောက်ဆုံးတစ်ဖွဲ့ကတော့ နေအဖွဲ့အစည်းကို အသေးစိတ်
နားလည်မှ ရေရှည် ရှင်သနနိုင်မယ်လို့ ယူဆတယ်”

“ဒါကြာင့် နေ့ကမ္ဘာခြမ်းနဲ့ ပိုနီးတဲ့ ‘ရေပူစမ်း’ ဒေသမှာ အခြေချ
ကြတယ်၊ နေရောင်ခြည်စွမ်းအင် ပိုရတဲ့ 1d မှာ သုတေသနစခန်း

ထူထောင်ဖို့ ကြိုးစားကြတယ်၊ နောက်ဆုံးမှာ ထူထောင်လိုက်နိုင်
ကြတယ်၊ အဖိုးတန် အချက်အလက်တွေနဲ့ ရှားပါးသတ္တာတွေ
စုဆောင်းရရှိကြတယ်”

“နေဝန်းနှီအသင်း ဖြစ်လာတယ်”

မူရန်းက စိတ်ရှည်လက်ရှည် ရှင်းပြနေသည်။ ဖန်သားပြင်၌
လေစကြာအသင်း၏ လေပွေတံဆိပ်၊ ကမ္ဘာသစ်အသင်း၏
ရွက်တိုင်တံဆိပ် နှင့် နေဝန်းနှီအသင်း၏ နေရာင်ဖြာတံဆိပ် တို့
ကို ဖော်ပြနေသည်။

“အသင်းကြိုးသုံးခဲ့၊ အယူအဆသုံးမျိုး” မူရန်းက လှိုင်းယဉ်ဖန်
တုံးလေးတစ်ခုကို ကိုင်တွယ်ကြည့်ရှုနေတဲ့ ကလေးငယ်ကို ကြည့်
ရင်း ဆက်ပြောသည်။

“အားလုံးက ဒီကလေးအကြောင်းကို သိသွားရင် သူ့အတ္ထနဲ့သူ့
လက်ခြီးမှုယူဖို့ ကြိုးစားကြလိမ့်မယ်”

ဆက်တိုက် ပြောချလိုက်ပြီးနောက် မူရန်းလည်း မောသွားပုံရ
သည်။ ခေတ္တာ တိတ်ဆိတ်သွားသည်။ လိုင်ရာလည်း တော်တော်

လေး ခေါင်းပူသွားသည်။ ဖင်း ကတော့ တစ်လုံးမှ ကြားပုံမရ။
အခန်းထဲက စိတ်ဝင်စားစရာ ပစ္စည်းများကို တစ်ခုပြီးတစ်ခု ဟို
ဟိုဒီဒီ လိုက်ကြည့်နေသည်။

“ဒါ.. ဒီဝအသံဖလှယ်စက်လား” ဖင်းက နှလုံးခုန်သလို ရွှေ့လေး
လှုပ်နေသည့် ပြန်ပုံစံ အရာတစ်ခုကို ညွှန်ပြပြီး မေးလိုက်သည်။

“ကြားယုံပဲ ကြားဖူးတယ်.. တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးဘူး.. ခရစ်စတယ်
အထိန်းလည်း မပါဘူး။ လိုင်းယဉ်အက်နိုင်တယ် မဟုတ်လား”

မူရန်းက ရှားရှားပါးပါး ယဲယဲပြီးရင်း ပြောလိုက်သည်။

“ခရစ်စတယ် မသုံးဘူး၊ ဒီဝတစ်ရှုံး သုံးထားတာ”

N
▲

ကြွောင်း
စန်း

သုခမြောင်

ရော့စင်

လေပြေ
တောင်ကြား

လျှို့စန်း

ဟံသာဖြို့သစ်

အာရုံး

ရေစန်း

ကြားစန်း

ကျောက်စန်း

ဝက်ပါလျှို့

ကျောက်ပါးစပ်

သာတာ
တောင်

အခန်း - ၆

သုခတေသနဖြစ်ရပ်ဆိုး

အခန်း (၆) - သုခမေမာင်ဖြစ်ရပ်ဆိုး

ဒီဝတ်ရူးအကြောင်း ပြောပြီးနောက် မူရန်း၏အသံက ခေတ္တ
ထပ်မံ၍ တိတ်ဆိတ်သွားပြန်သည်။ သို့သော် သူက ဖင်းကို
နောက်ထပ်မေးခွန်းများ မေးချိန်မပေးတော့။ မျက်နှာထားကို
တည်လိုက်ပါး စကားကိုဆက်သည်။

“သုခမေမာင်ဖြစ်ရပ်ဆိုး”

“အခု.. လူတွေ ဆူဆူညံညံ ငြင်းခံနေကြတဲ့ ဗီဇူးမှတ်ပုံတင် အ^{မိန့်}ဆိုတာမျိုးတွေ ဖြစ်လာစေတဲ့ နောက်ကွယ်က^{အကြောင်းရင်း} တစ်ခု”

လိုင်ရာ၏ အတွေးတို့က လမ်းမှာကြားခဲ့ရသည် ငြင်းခံသံဆီသို့
ပြန်လည်ရောက်ရှိသွားသည်။ ဟိုလူရဲ့ “အားလုံးကောင်းဖို့

အတွက်ပဲဟာ.. ဖြစ်သင့်ပါတယ်” ဆိုတဲ့ စကားသံက လိုင်ရာ
အတွက်တော့ မနှစ်မြို့စရာ ဖြစ်နေသည်။

နံရံကပ် ဖန်သားပြင်က ကဗ္ဗာအနှစ်မှ လျှို့မြောင်တွေကို ဖော်ပြ
နေသည်။

“လျှို့တွေကြားထဲမှာ လေပွေ့မှင်တွေ အများကြီးရှိတယ်.. အဲဒီ
နေရာတွေမှာ လေထဲကအသံတွေ သိသိသာသာ ပိုကျယ်တယ်”

လေစကြာတွေက သွားပြီးတော့ အာရုံခံ လေ့ကျင့်ကြတယ်၊
နေဝန်းနှီတွေက စမ်းသပ်မှုတွေ သွားလုပ်ကြတယ်”

ဖန်သားပြင်တွင် လျှို့မြောင်အတွင်းမှ အဆောက်အဦးငယ်တရာ့၏
ပေါ်လာသည်။

“ဒါ သူခမြောင်ရာ.. အခုမရှိတော့ဘူး”

မူရန်း၏အသံတို့ အနည်းငယ် တိမ်ဝင်သွားသည်။

“နေဝန်းနှီတွေက ဥမှင်ထဲမှာ သူတို့ရဲ့ လှိုင်းယဉ်အားမြှင့်စက်ကို
သွားစမ်းတယ်၊ ဒေသခံတွေကို ထည့်မစဉ်းစားကြဘူး”

“သာမဏန်လူတွေ မကြားနိုင်တဲ့ အသံလှိုင်းတွေ ဆိုပေမယ့ အနီးနား သုခမြောင်ရွာထဲက လေနိမိတ်သံ ကြားတဲ့သူတွေရဲ့ နားထဲကို ကမ္မာတည်သရွေ့က လှိုင်းယဉ်အက်သံတွေ အဆီးအတားမရှိရှိက်ထည့်လိုက်သလို ဖြစ်ပြီး အုပ်စုလိုက် ရှုံးသွားကုန်ကြတယ်”

လိုင်ရွှေကျောထဲ ချမ်းစိမ့်စိမ့်ပင် ဖြစ်သွားမိသည်။

“နောက်ဆုံး ဦးနောက်က လက်မခံနိုင်တော့ဘဲ လေဖြတ် သေဆုံးသွားတဲ့သူတွေ မနည်းဘူး၊ ရှုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ နှိပ်စက်ခံရလို့ မဟုတ်ဘူး၊ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ နှိပ်စက်ခံလိုက်ကြရတာ”

“နေဝါဒ်နီအသင်းက ဒီဖြစ်ရပ်ကို သူတို့အစွမ်းရှိသလောက် ဖုံးဖိတ္တားတယ်၊ လူထူ ဆူဆူပူပူ ဖြစ်မှာကြောက်တဲ့ ကမ္မာသစ်အသင်းကလည်း အလိုတူ အလိုပါပဲ”

“လုံထိန်းတွေရဲ့ တရားဝင်မှတ်တမ်းက ‘နေရာကွက်ကြားသံလိုက်စက်ကွင်း ရှိက်ခတ်မှု’ တဲ့”

“ဒါပေမဲ့ လူတွေက သိကြပါတယ်” အလာလမ်းက ငြင်းခံသံတွေကို ပြန်သတိရနေဆဲ ဖြစ်တဲ့ လိုင်ရာက ဝင်ဓာတ်သည်။

“အဲဒါက နာက်နှစ်တချို့ကြာမှ သတင်းပေါက်ကြားလာလို သိ
ကြရတာ”

“လူအများသေရလို စိတ်ထိခိုက်နေတဲ့ လိုင်းယဉ်အားမြင့်စက်
တိထွင်သူဆီက ပေါက်ကြားတာ၊ ဒါတောင် တစ်စွန်းတစ်စပဲ..
အပြည့်အစုံမဟုတ်ဘူး”

ဖန်သားပြင်တွင် လိုင်းမဲများတားပြီး ဖုံးကွယ်ထားသည့်
စာရွက်စာတမ်း အချို့ကို တွေ့မြင်နေရသည်။ ဖောင်တစ်ခု၏
အောက်နားတွင် ရေးထိုးထားသည့် လက်မှတ်ကို တွေ့မြင်နေရ
သည်။ ဖျက်ဖို့ကျွန်သွားသည်လား တမင် ချုန်ထားသည်လား
တော့ မသိရ။

ဒေါက်တာအီလီယန်ဗန့်

“သေဆုံးသူ ဘယ်နှစ်ဦးလဲ၊ ရူးသွာ်သွားသူ ဘယ်နှစ်ဦးလဲ၊ ဘာမှ
တိတိကျကျ မသိရဘူး.. ဒီနာမည်တောင် အမှန်ဟုတ်ရဲ့လား မသိ
ဘူး..”

“**1d** မှာ ထွင်တဲ့ နည်းပညာကို ဒီမှာလာပြီး စမ်းသပ်ကြတာ” မူရန်းက ဆက်ပြောသည်။

“နောက်တော့ အဲဒီပညာရှင်လည်း **1d** က အလုပ်တွေကို စွန့်ခွာပြီး ဒီကဲ့မှာပဲ မထင်မရားနဲ့ အတ်မြှုပ် နေတယ်လို့ ကြားတယ်၊ ဘယ်ရောက်သွားလဲ၊ ဘာတွေလုပ်နေလဲ မသိကြပါဘူး”

1d က အရမ်းတော်တဲ့ သိပ္ပါပညာရှင်၊ အန်တီမာရာ၏ စကားတို့ ကို လိုင်ရာပြန်၍ အမှတ်ရသွားသည်။ အလွန်တော်သလောက် တစ်စွဲတိုးဆန်သူ တစ်ဦး။ အားကျေစရာကောင်းသလောက် စိတ်ပျက်စရာလည်း ကောင်းသူ။ လုပ်လက်စအလုပ်တွေကို စွန့်သွားလို့ နှဲမြောစရာကောင်းသူဟု ကြားဖူးထားသည်။

အခုမှုပဲ ဆက်စပ်မိတော့သည်။

အတောက်ပဆုံးလူတွေက အစေဆုံးအားကုန်သူတွေ ဖြစ်နေတယ် အန်တီမာရာ၏ အသံတွေ ခေါင်းထဲ ပြန်ပေါ်လာသည်။

**ကြားလိုက်ရသည့် ဖြစ်ရပ်ဆိုးကြောင့် စိတ်တွေလေးလံလို့ မဆုံး
ခင်မှာပဲ အလွန်ကျယ်လောင်တဲ့ အချက်ပေးသံတစ်ခုက အားလုံး
ကို ထိတ်လန့်သွားစေသည်။**

“ခြေရာခံလိုင်း” အနည်းငယ် တုန်လှပ်သွားပုံရသည် မူရန်းက
ရေရှိတ်သည် “ငါတို့ဘက်ကို အားပြင်း ခြေရာခံလိုင်းတွေ လွှတ်
နေပြီ၊ မနည်းဘူး”

ဖန်သားပြင်တွင် ပေါ်လာသည့် မြေပုံက လက်ရှိတည်နေရာကို
အနီစက်နှင့် ညွှန်ပြနေသည်။

ဖင်း၏မျက်နှာ ဖြူ။သွားသည်..

“လုံထိန်းအဖွဲ့ရဲ့ အရေးပေါ် ခြေရာခံစက်” ဖင်းက ထိတ်လန့်နေ
သည့် မျက်လုံးများနှင့် လိုင်ရာကိုကြည့်ပြီး ဆက်ပြောသည်။

“ငါတို့ကို တွေ့သွားပြီ”

ဒာရိုး - ၆

ဟန်ချက်ပိသုတေသန

အခန်း (၃) - ဟန်ချက်ပိသုကာ

အချက်ပေးသံနှင့်အတူ ပူးတွဲပါဝင်လာသည်က ကြမ်းတမ်းသည်
တံခါးခေါက်သံ။

“လုံထိန်းအဖွဲ့ဟေ့.. တာဝန်အရ လာတယ်.. တံခါးဖွင့်”

ထိတ်လန့်တုန်လှပ်နေသည့် ဖင်း၏ လက်ထဲမှ အသံဖလှယ်စက်
လွှတ်ကျသွားသည်။ လိုင်ရာက လေးငယ်ကို ဆွဲကပ်ထားလိုက်
သည်။ မူရန်းကတော့ သူ့ပုံစံအတိုင်း ဘာမှမဖြစ်သလို အဝေး
တစ်နေရာင်းရင်း တည်ပြီးမြှောရပ်နေသည်။ တစ်ခုခုကို စဉ်းစား
သလို ခေတ္တပြီးသက်နေပြီးနောက် သက်ပြင်းတစ်ချက်ချကာ
တံခါးကို သွားဖွင့်ပေးလိုက်သည်။

လေကာဝတ်ရုံထူများ ဝတ်ဆင်ထားသည့် လုံထိန်းလေးဦး ဝင်
ရောက်လာသည်။ လက်ထဲတွင် အသံလှိုင်းအားသုံး ကျဉ်းစက်

ကိုယ်စီနှင့်၊ သူတို့နောက်တွင် ပါလာသည်က ကိုယ်ဟန်ပြေပြေ နှင့် အကြီးအမူး ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားနေသူ တစ်ဦး။

‘ဗာရိုကယ်လင်း’.. ကမ္မာသစ်အသင်း၏ လက်ရှိ ဒါရိုက်တာ။

“ဒေါက်တူမူရန်း” ကယ်လင်းက ပြေပြစ်၍ ဆွဲဆောင်အားပါ သည့် အသံနှင့် ပြောလိုက်သည်။

“အနောင့်အယုက် ပေးမိတာ စိတ်မရှိပါနဲ့.. ‘မူလွှဲလိုင်းယဉ်’ သတိပေးချက်ရလိုပါ၊ ဆင်ဆာအားလုံးက ဒီနေရာကို ပြနေ တယ်”

ပြောရင်းနဲ့ အခန်းတွင်းကို ဝေါ်ပိုက်ကြည့်ပြီး လိုင်ရာနှင့် ဖင်းတိုကို ကျော်ကာ ကလေးငယ်ပေါ်သို့ အကြည့်ရောက်သွားသည်။ ညှင်သာပျော်ပျောင်းပုံ ရသော်လည်း ကျောချမ်းစေသည့် မျက်လုံးများနှင့် အကြည့်။

မူရန်းက ဂရာမစိုက်ဟန် ငေးမောရင်း တုံ့ပြန်သည် “မင်းလူတွေကို ကြည့်ထိန်းထားဦး ဗာရို”

“မဆင်မခြင် မြေတွေတူး၊ အသံလှိုင်းတုတွေ လွတ်၊ ဟိုလူဆဲ ဒီ
လူဆဲနဲ့ လုပ်ချင်းတိုင်းတွေ လုပ်နေကြပြီး.. လှိုင်းနှုန်းတွေ မူမမှန်
တော့မှ အထူးအဆန်း လုပ်နေကြတယ်”

ကယ်လင်းက အပြီးတစ်ခုနှင့် “အများသူ့က ဟန်ချက်ညီဖို့ အ^၁
နှောင့်အယှက် တရို့ရှိတဲ့အခါ ဖယ်ရှားရတာ ထုံးစံပဲ မဟုတ်
လား.. အခုလည်း အနှောင့်အယှက်လေးတွေ ရှိနေရင် ဖယ်ရှား
ပေးဖို့ လာတာပါ”

ကယ်လင်းက လိုင်ရာဘက်သို့ တစ်လှမ်းတိုးလိုက်ပြီး “သမီးက
လိုင်ရာ မဟုတ်လား၊ သမီးအဖေကို ဦးသိတယ်၊ လူတွေ လေးစား
ကြတဲ့ ဆရာပဲ၊ အခု သမီးပျောက်သွားလို့ သူတော်တော် စိတ်ပူ
နေရှာတယ်”

လိုင်ရာက ကလေးငယ်ကို ပိုတင်းကြပ်စွာ ဆွဲကပ်ထားလိုက်
သည်။ ကယ်လင်း၏ ခပ်အေးအေး အမူအဟာ အပြောအဆိုတို့
က ဘယ်လို့မှန်းမသိ.. စိတ်ကို အေးစေသလိုလိုနှင့် လန့်စရာဖြစ်
နေသည်။

“ဒီကလေးအတွက်တော့ စိတ်မပူပါနဲ့” ကယ်လင်းက ဆက်
ပြောသည်.. “နေဝါဒ်တွေလက်ထဲ မထည့်ပါဘူး”

“ကမ္မာသစ်ဆေးခန်းကို ခဏတော့ သွားရမယ်၊ ဆေးစစ်ယုံပါပဲ၊
ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး၊ ဦးကိုယ်တိုင် ကြီးကြပ်ပြီး တာဝန်ရှိသူတွေ
အားလုံးက လိုအပ်တာ ကူညီလိမ့်မယ်”

ကူညီလိမ့်မယ် ဆိုတဲ့စကား.. ဒီစကားရှိုးရှိုးလေးကို ကြားလိုက်
တိုင်း ဒီရက်ပိုင်း စိတ်တွေ ပိုပြီးတော့ လေးလံသွားစေသည်။

“ဆေးစစ်ချက်ယူရမယ့် ရောဂါသည် မဟုတ်ဘူး” မူရန်းက ကယ်
လင်း နှင့် လိုင်ရာရဲ့ကြားမှာ ဝင်ရပ်ရင်း ပြောလိုက်သည်။

“နားလည်အောင် သင်ယူရမယ့် ပုံစွာတစ်ပုံ”

“ဒါဆိုလည်း ဗဟိုမြို့သစ်မှာ ထိပ်တန်း သိပ္ပါပညာရှင်တွေ ရှိကြ
ပါတယ်.. လေ့လာကြပါစေ” ကယ်လင်းက သိပ်စိတ်မရှည်တော့
သံနှင့် နာက်လှည့် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

“ကလေးကို သွားခေါ်ခဲ့လိုက်”

မူရန်းက လက်ကို မြောက်လိုက်သည်။ ဉာဏ်းဆိုသံ ခပ်တိုးတိုး
တစ်ခုက အခန်းထဲကို ချက်ချင်းဖုံးလွှမ်းသွားပြီး ရှုံးတိုးလာ
သည့် လုံထိန်းနှစ်ဦးကို တုံးဆိုင်းသွားစေသည်။

မူရန်း၏ အပြုအမူကြောင့် စိတ်ဂနာမငြိမ် ဖြစ်သွားသည့် လုံ
ထိန်းတစ်ဦးက မူရန်းကို ရှုတ်တရက် ခုန်အုပ်လိုက်သည်။
ရှုန်းရင်းဆန်ခတ် ဖြစ်သွားစဉ် မူရန်း၏ လည်ပင်းတွင် ချိတ်ဆွဲ
ထားသည့် ဖန်လည်ဆွဲ အဆောင်လေးက ကြမ်းပြင်နှင့် ထိခိုက်
ကွဲကြသွားသည်။ အထဲမှ တချုပ်ချပ် မည်သံလေး ခကေတာ
ဆက်လက်ထွက်ပေါ်ပြီးနောက် ရပ်တန်းသွားသည်။

အခန်းတစ်ခုလုံး ရှုတ်တရက်ပြိုမြို့ကျသွားသည်မှာ ထိတ်လန့်
ဖွယ်ရာပင် ကောင်းလှသည်။

မူရန်းက ပြန်၍ ထရပ်လိုက်သော်လည်း တောင့်တောင့်ကြီး ဖြစ်
နေသည်။ မျက်လုံးမျက်ဆံတို့ တဖြည်းဖြည်း ကျယ်လာသည်မှာ
လုံးဝ မဲနက်သွားသည့်ထိပင် ဖြစ်သည်။ ထိုနောက် တစ်ကိုယ်လုံး
တဆတ်ဆတ် တုံး၍ လှုပ်လာပြီး သူနှုတ်ခမ်းမှ စူးရှုသည့် အသံ
တစ်ခုထွက်လာသည်။

ခေါင်းကို ထိုးခွဲလိုက်သည့်အလား ခံစားရသည့်အတွက် လိုင်ရာ
က သူ့နားနှစ်ဖက်ကို ဖိပိတ်ထားလိုက်မိသည်။ သို့သော် စူးရှု
သည့်အသံက သူခေါင်းထဲတွင် ကြားနေရဆဲ။ နံရပ်ကပ် ဒိုဝင်း
ရောင်များ တဖုတ်ဖုတ်နှင့် ပေါက်ထွက်ကုန်သည်။ အခန်းတွင်းရှိ
လေထုပင် ကွဲအက်၍လာသည်ဟု ထင်ရသည်။

“အား...” ဖင်း၏ အော်သံ၊ သူလည်းပဲ ဦးခေါင်းကို ဖိကိုင်၍ ခါ
ရမ်းနေသည်။

လိုင်ရာက စိတ်ပူစ္စ ကြည့်လိုက်သော်လည်း ကလေးယ်
ကတော့ ဘာမှဖြစ်ပုံမရ။ မူရန်းကိုကြည့်ပြီး ဝမ်းနည်းနေပုံသာ ရ
သည်။ တွေးအသံများကို နားခံနိုင်ပုံ မရသော်လည်း ဒီစူးရှု
သည့်အသံက သူကို ထိခိုက်ခြင်း မရှိ။

“အမြန်ဝင်ကြလေ.. ဘာလုပ်နေတာလဲ” ကယ်လင်းက ခေါင်းကို
ကိုင်ရင်း ရှုံးမဲ့နေသည့် မျက်နှာနှင့် အော်ဟစ်အမိန့်ပေးသည်။
ကယ်လင်းနှင့် အနီးဆုံးတွင်ရှိသည့် လုတိန်းတစ်ဦးက ခါးကြားမှ
လက်နက်ကိုထုတ်၍ ပစ်လိုက်သည်။ စွမ်းအင် အလင်းတန်းတစ်

ခုကိုသာ မြင်လိုက်ရပြီးနောက် မူရန်းတစ်ယောက် ဝိုန်းကနဲ့
လဲကျသွားသည်။ စူးရှာသည့်အသံလည်း ရပ်သွားသည်။

ရှုတ်တရက် ဌီမ်သက်မှုနှင့်အတူ လိုင်ရာနှင့်ဖင်းတို့ မျက်လုံးချင်း
ဆုံးလိုက်မိကြသည်။ အလိုအလျောက် နားလည်မှုနှင့် ကလေး
ငယ်၏ လက်ကိုဆွဲ၍ အပြင်ကို ပြေးထွက်လိုက်ကြသည်။

ပြင်ပကွင်းပြင်ကို ရောက်ရှိသွားကြသည်။ သို့သော ဆက်ပြေး
စရာ မြေမရှိ။ ပြင်ပတွင်လည်း လုံထိန်းများ အများအပြား
ဝိုင်းထားကြပြီး ဖြစ်နေသည်။

—

နောက်တစ်နေ့...

ဖင်းက ဆေးရုံကုတင်တစ်ခု ဘေးတွေထိုင်၍ လူနာကို ကြည့်
နေသည်။ ကုတင်ပေါ်တွင် စောင်ပါးပါးခြိုလျှက် မို့န်းနေသည့် မူ
ရန်း။ မျက်လုံးများကို မိတ်ထားသည်၊ လည်ပင်းက လေပွေ့ပုံ
ဆေးမှင်ကြောင်ရှုပ်ကတော့ အသက်ရှုသံနှင့်အတူ လှုပ်နေသည်။
သူနာပြု ဒရ်န်းတစ်ခုက အနားမှ ဖြတ်ပျုံသွားသည်။

“ငါ့.. ငါ့အခြေအနေက အန္တရာယ်များလွန်းတယ်” မူရန်း၏ တိုးညင်းသည့် အသံကို ကြားလိုက်သည့်အတွင် ဖင်းက အနားကပ်၍ နားစွင့်လိုက်သည်။

“ငါ့ရဲ့.. သတိထိန်းအဆောင် ပျက်စီးသွားပြီ၊ လိုင်ရာကို ပြော
လိုက်ပါ.. ကံကြမှာက လမ်းပြနေပြီ.. သူဆက်လျှောက်ရမယ်..”

“ဟို လူဂုဏ်.. လေကိုမှန်းတဲ့လူ.. တွေ့အောင်ရှာ” မူရန်း၏ အသံ
တို့ တိမ်ဝင်၍ ပြန်မိန်းသွားပြန်သည်။

—

တိတ်ဆိတ်နေသည့် အိမ်ခန်းထဲတွင် လိုင်ရာ ထိုင်နေသည်။

တိတ်ဆိတ်မှာက ဆူညံလွန်းတယ် တဲ့.. မူရန်းပြောတဲ့ စကားကို
အခုမှ နားလည်မိသလိုလို။ စိတ်ပျက် အလိုမကျဟန် နှင့် လိုင်
ရာ၏ ဖခင်က အနားမှာ ရပ်နေသည်။

“နယ်ပြောင်းဖို့ တင်လိုက်ပြီ၊ ဖေဖေတို့ ရေပူစမ်းကို ပြန်ကြမယ်”

“အဲဒီမှာ လိုအပ်တဲ့ အကူးအညီတွေ အကုန်ရနိုင်တယ်၊ သမီး
ကောင်းဖို့အတွက် ဖေဖေက စီစဉ်နေတာပါ”

လိုင်ရာက ဘာမှပြန်မပြောဖြစ်တော့။ ပြန်ရမည့်အဖြေကို သိနေ
သည့်အတွက် ကလေးကယ်၏ အခြေအနေကိုလည်း မေးကြည့်မ
နေတော့။ ပိုင်ရှင်မဲ့ စမ်းသပ်ခံ ဖိုင်တွဲတစ်ခု။

ဆူညံသံတွေ ကြားထဲမှာ ပျောက်ကွယ်သွားတော့မည့် အသံမဲ့
လိုင်းလေး။

ବାହ୍ୟକୋ - ଏ

ଲ୍ୟୁମିନ୍ସର୍ଟର୍ଟର୍ସିପ୍ତିବିଜ୍ଞାନ

အခန်း (၈) - လိမ္မာဂုဏ်စာပိုဒ်

ကမ္မာသစ်အသင်း၏ မြေအောက်စာကြည့်တိုက်က အသံမဲ့
တိတ်ဆိတ်ရှိနေသည်။ လေတိုးသံ၊ စက်သံ၊ ငှက်သံ ဘာဆိုဘာ
သံမှ မကြားရ။ စာရွက်နံနှင့် သဘာဝ အအေးဓာတ်တို့ကသာ
ဖုံးလွှမ်းရှိနေသည်။

ဗာရိကယ်လင်း၏ လက်ထဲတွင် ရှိနေသည်က အယ်လ်ရာဗန်း၏
အတိတ်တောာင် လက်ရေး မူရင်း။ သားသားနားနား သောင်
ကွပ်ထားသည့် စာမျိုးတော့ မဟုတ်။ မှတ်စုံလာစာအုပ်ထဲက ဖဲ့
ယူထားသည့် စာရွက်တစ်ရွက်များဖြစ်သည်။

လူတိုင်းကြားဖူးသည့် တောာင်စာချိုးကို အကြိမ်တစ်ထောင်
လောက် ဖတ်ဖူးပြီး ဖြစ်သည်။

~ စက်ကွင်းရှစ်ကြမ် ထပ်သံချိန်ဝင် ~

~ လေပြင်းအရှိန် ရွှေ့လိမ့်မည် ~

လက်ရှိ သူ စူးစုံကြည့်နေသည်က အပြင်လူတွေ မသိကြသည့်
လက်ကျွန် စာပိုဒ်။

~ လထပ်သူမြင် အသံမဲ့လှိုင်း ~

~ လေပွေ့ပုစ္စာ သူရှင်တိုင်း ~

ကမ္မာသစ်အသင်း၏ တရားဝင် ရပ်တည်ချက်က ဤစာသည်

သမိုင်းဝင်စာတစ်ပုဒ် ဟူ၍သာ ဖြစ်သည်။ အတိတ်တဘောင်

ဟု တရားဝင် လက်ခံခြင်းမရှိ။

သို့ရာတွင်၊ နေဝါဒ်နှင့်အသင်းမှ ပညာရှင်များ တွေ့ရှိထားသည့်

အချက်အလက်များကို ဟာရှိက သိနေသည်။ နေ၏ စာတ်

ရောင်ခြည့နှင့် လမောင်နှမတို့၏ သံလိုက်စက်ကွင်းများက

နေထိုင်သူ လူသားတို့၏ မျိုးဗီဇာကို ပြောင်းလဲစေခဲ့ပြီ။

နောက်ပိုင်းမွေးဖွားသည့် ကလေးများက တဖြည့်းဖြည့်နှင့် မြေ

ကမ္မာ မျိုးဗီဇာနှင့် ကွဲပြားသထက် ကွဲပြားလာနေသည်။ ဤ

ကမ္မာ၏ ကိုယ်ပိုင် မျိုးဗီဇား ဖြစ်လာကြသည်။

အယ်လ်ရာမန်း၏ တဘောင်က ကဗျာသက်သက်မဟုတ်၊ ဤ
ဖြစ်တန်ခြကို ကြိုတင်မှန်းဆထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ဒါကို
သူကောင်းကောင်း နားလည်ပြီး အသုံးချရန် ကြိုးစားခဲ့ဖူးပြီး
ဖြစ်သည်။

ဗာရိ၏အတွေးတို့ အတိတ်ကို ပြန်လည်ရောက်ရှိသွားသည်။ သူ
သမီးလေး 'အေလီယာ'.. လရိပ်ထပ်ချိန်တွင် မွေးဖွားခဲ့သူလေး။
ငယ်စဉ်ကတည်းက အလွန်ထူးခြားသည်။ အခြား လေနိမိတ်သံ
ကြားသူများလို့ လေထဲက အသံတွေကို ကြားရယုံမဟုတ်၊
နားထောင်လို့သည်ကိုပင် အာရုံစိုက်၍ နားထောင်နိုင်သည်။ မ
ဖြစ်သေးသည့် အနာဂတ်ကို ကြိုးပြောနိုင်သည်။

အေလီယာ၏ အစွမ်းအစများက အလွန်ထူးခြားသော်လည်း လို့
သလို ထိန်းချုပ်နိုင်စွမ်းတော့ မရှိ။ ထိန်းချုပ်နိုင်စွမ်းသာ ရှိမည်
ဆုံးလျှင် အလားအလာတွေက မှန်းဆ၍ပင်မရနိုင်။ နေဝန်းနီ
ပညာရှင်များ၊ ကမ္မာသစ် ပညာရှင်များ စုပေါင်းပါဝင်သည့်
လျှို့ဝှက် သုတေသန အဖွဲ့တစ်ခုကို ဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။

နောက်ဆုံးအကြိမ် စမ်းသပ်မှုကို ပြန်လည်မြင်ယောင်လာသည်။
လှိုင်းယဉ်အားမြှင့်စက်၏ အသံ။ အေလီယာ၏ မျက်လုံးထဲက
ရပ်တန်ရန် တောင်းပန်နေသည့် အကြည့်။ အသဲခိုက်အောင်
အော်ဟစ်လိုက်သံ။

အေလီယာ၏ မျက်လုံးထဲက အရောင်များ ပျောက်ကွယ်သွား
သည်။ သေဆုံးသွားသည်တော့ မဟုတ်။ ပျောက်ကွယ် သွားခဲ့
ခြင်းဖြစ်သည်။ နေဝန်းနှင့် အထူးကုအေးရုံး တစ်နေရာတွင် ယနေ့
အချိန်ထိ ရှိနေခဲ့။ ချစ်စဖွယ် ရုပ်ခန္ဓာလေးသာကျွန်၍ ဦးနှောက်
အသိစိတ်တို့ မရှိရှာတော့။

ဤဖြစ်ရပ်ကို လူအများ မသိကြသော်လည်း သိသူများက သိကြ
သည်။ ‘ဆန်နိယာရှုန်း’ ၏ ခပ်တိုးတိုး ပြောသော်လည်း အေးစက်
တင်းမာသည် စကားသံများကို မှတ်မိနေသေးသည်။

“ဗာရှိကယ်လင်း.. လေတုကြီးရဲ့ စိတ်ဝိညာဉ်သော့ကို ရှင်လိုလူ
က မတော်တဆ တွေ့ခဲ့တယ်”

“တောင့်ရှောက် အဖြော်ရမယ့်အစား မတော်လေဘနဲ့ ချိုး
ပစ်လိုက်တယ်”

“ရှင်၊ ပြစ်မှုကို ကမ္မာကြီးက ခွင့်လွတ်မှုမဟုတ်ဘူး”

ဗျာရှိ လိုချင်သည်က ခွင့်လွတ်မှုတွေ၊ စာနာမှုတွေမဟုတ်။
တိုးတက်မှု၊ အောင်မြင်မှု။ စွန်းစားသူတို့အတွက် တစ်ခါတစ်ရုံ
တော့ ပေးဆပ်ရမည်ပင် ဖြစ်သည်။ ဒါတွေကို ခံစားနေဖို့ သူမှာ
အချိန်မရှိ။

ရှုံးနိမ့်ရခြင်း အကြောင်းရင်းက ဗျာရှိအတွက် ရှင်းသည်။
အချက်အလက်တွေ မပြည့်စုံခဲ့။ နည်းပညာ လိုအပ်ချက်တွေ ရှိခဲ့
သည်။ လေစကြာ ဆုံးမစကားတွေက သူအတွက် အသုံးမဝင်။

အချက်အလက်တွေ ထပ်မံ စုစောင်းရမည်။ ပိုတိကျသည့်
တိစွဲင်မှုများ လိုအပ်သည်။ ဒီဖြစ်ရပ်က သူကို နေဝါးနိအဖွဲ့နှင့်
ပုံ၍ ပူးပေါင်းမှုတွေ လုပ်ဖြစ်စေခဲ့သည်။

—

မြေအောက်စာကြည့်တို့က်မှ ထွက်ချာ၍ ကောင်စီ အစည်းအဝေး
ခန်းမ အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်လိုက်သည်။

ဖန်ခုံးအမိုးကြီးနှင့် ဗဟိုမြို့သစ်ကြီးကို တစ်ပတ်လည် မြင်တွေ
နေရသည့် ခန့်ညားလှသည့် ခန်းမကြီး။

“မှတ်ညောက်ခုံးမှူတွေ သိသိသာသာ ပိုများလာတယ်၊ ဘဂုရာခိုင်း
နှုန်းထိ တိုးသွားတယ်” ကိုယ်စားလှယ်တစ်ဦးက သုန္နမှုန်သည့်
မျက်နှာနှင့် ပြောလိုက်သည်။

“ကိုယ်ရေးကိုယ်တာတွေ၊ ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက်ချက်တွေ အကုန်
မောင်ခိုဒေါ်းကွက်ထဲ ရောက်ကုန်တာပဲ”

နေဝန်းနိုဝင်ကုန် ကိုယ်စားလှယ်က ချောင်းတစ်ချက် ဟန့်ရင်း
“အကြောင်းရင်းကို အားလုံးလည်း သိနေတာပဲ..”

“ကိုယ့်ကိုယ်ကိုတောင် ထိန်းချုပ်နိုင်ခြင်းမရှိတဲ့ နိမိတ်ဖတ်သူ့တွေ
က ကဗ္ဗာလိုင်းယဉ်တွေကို စည်းကမ်းလွှတ် တူးဆွဲနေတာဟာ
လုံခြုံရေးအန္တရာယ်ကြီးပဲ”

လေစကြာဆယ်နှစ်ဦးဂိုဏ်း၏ ပုံရောဟိတ်ချုပ်ဖြစ်သူ ဆန်နီယာ
ရွှေ့န်း က စကားပြောရန် ထရပ်လိုက်သည်။ ပျော့ပျောင်းခိုင်မာ
သည့် ရေမှုံးချည်ထည် ခရမ်းရောင်ဝတ်ရုံ၏ အနားသတ်တွင်

ချိတ်ဆွဲထားသည့် ချူးကလေးများ၏ အသံက သာယာနာပျုံ
ဖွယ် ထွက်ပေါ်လာသည်။

“အန္တရာယ်မဟုတ်ပါဘူး ကိုယ်စားလှယ်ကြီး.. သားကောင်တွေ
ပါ” တိုးတည်ပြီမှသော်လည်း တစ်ခန်းလုံးကို အုပ်လွှမ်းသွား
သည့် အသံနှင့် ပြောသည်။

“နားမလည်တဲ့ အသံတွေကြောင့် ထိတ်လန့်နေရာသူတွေဟာ၊
ကိုယ်စားလှယ်ကြီးတို့ အသက်သွင်းလိုက်တဲ့ ဗီဇဗုဒ္ဓကဲ့ အမိန့်
ကြောင့် ထိတ်လန့် ထွက်ပြီးတာတွေ ရှိနေတယ်”

“မှိုခိုအားကိုးရ ရှာရင်းနဲ့ မသမာသူတွေရဲ့ အသံးချခံ ဖြစ်တဲ့သူ
တွေ ဖြစ်သွားကြတယ်”

“ရင်းမြစ်ကို မကုသဘဲ့၊ အပေါ်ယံလက္ခဏာကို ရောဂါလို
အမည်ပုံလို့ ဖြစ်နေတဲ့ ပြဿနာတွေပဲ”

“ရောဂါဟာ ရောဂါပဲ၊ စကားတွေနဲ့ ဖြေရှင်းနေလို့မရဘူး” နေဝါး
နဲ့ ကိုယ်စားလှယ်က ပြန်ပက်သည်။

“လက်တွေ့အကောင်အထည် ဖော်လိုရတဲ့ နည်းလမ်းတွေနဲ့ အမြန်ဆုံး ဖြေရှင်းရမယ်”

ထောက်ခံသူ၊ ဆန့်ကျင်သူများ၏ တစ်ယောက်တစ်ပေါက် အသံ
များက အခန်းတွင်း ပြည့်နှက် ဆူညံသွားသည်။ မူလတင်ပြချက်
မှတ်ဉာဏ်ခိုးမှု ကိစ္စကို နိုင်ငံရေး အငြင်းပွားမှုက ချက်ချင်းဆို
သလို ဖုန်းလွှမ်းသွားသည်။ ဗာရိုက ပြီမျှ၍ ထိုင်ကြည့်နေသည်။
ဒါတွေက ထူးဆန်းသည့်ကိစ္စ မဟုတ်တော့။ အစည်းအဝေးတိုင်း
လိုလို ကြားနေကြ စကားများသာ ဖြစ်သည်။

ပြီးခဲ့သည့် အစဉ်းအဝေးတွင်လည်း ဤကဲ့သို့ အငြင်းပွားမှုများ
နှင့် ဖီဇူးမှတ်ပုံတင် အမိန့် အတည်ဖြစ်သွားခဲ့သည်။ ဆန်နိယာ
ရှိန်း၏ ပြင်းထန်သည့် ကန့်ကွက်သံကြားမှ မှတ်ဉာဏ်ခိုးမှုများကို
အကြောင်းပြု၍ ဗာရိုက အတည်ပြုရန် ထောက်ခံမဲကို ပေးခဲ့ခြင်း
ဖြစ်သည်။

ဆူဆူညံညံ ငြင်းခံသံများကို ခေတ္တလွှတ်ထားပြီးမှ သူက သွေအ
ပါသည့်အသံနှင့် ထပြာလိုက်သည် “မှတ်ပုံတင်အမိန့်က အခုံမှ
တရားဝင် ဖြစ်ခါစပဲ ရှိပါသေးတယ်”

“ကောင်းမွန်တဲ့ သက်ရောက်မှုတွေ မြင်ရဖို့ဆိုတာ အချိန်
အတိုင်းအတာ တစ်ခုတော့ တောင့်ကြည့်ကြရမယ် မဟုတ်လား”

“ကိုယ်စားလှယ်ကြီးများ အားလုံးကို စိတ်ရှည်ကြဖို့နဲ့ ရေရှည်ကို
ကြည့်ကြဖို့ တောင်းဆိုပါတယ်”

ဗာရိစကားပြောလိုက်တိုင်း အမြဲတမ်း ဤသို့ပင်ဖြစ်သည်။
အခံပြုယ်ရှိသည်။ သဘာဝကျသည်။ အမြှော်အမြင်နှင့်
ပြည့်စုံသည်။ ငြင်းခုံသံတွေ မီးကိုရောက်နှင့် သတ်လိုက်သလို ပြိုမ်
သက်သွားကြသည်။

အစည်းအဝေး ပြီးဆုံးခါနီးတွင် ဗာရိ၏လက်ပတ်မှ ခပ်တိုးတိုး
အချက်ပေးသံလေး ထွက်လာသည်။ ဗာရိက တစ်ချက် င့်ကြည့်
လိုက်သည်။

အရေးပေါ်အကြာ်းကြားစာ..

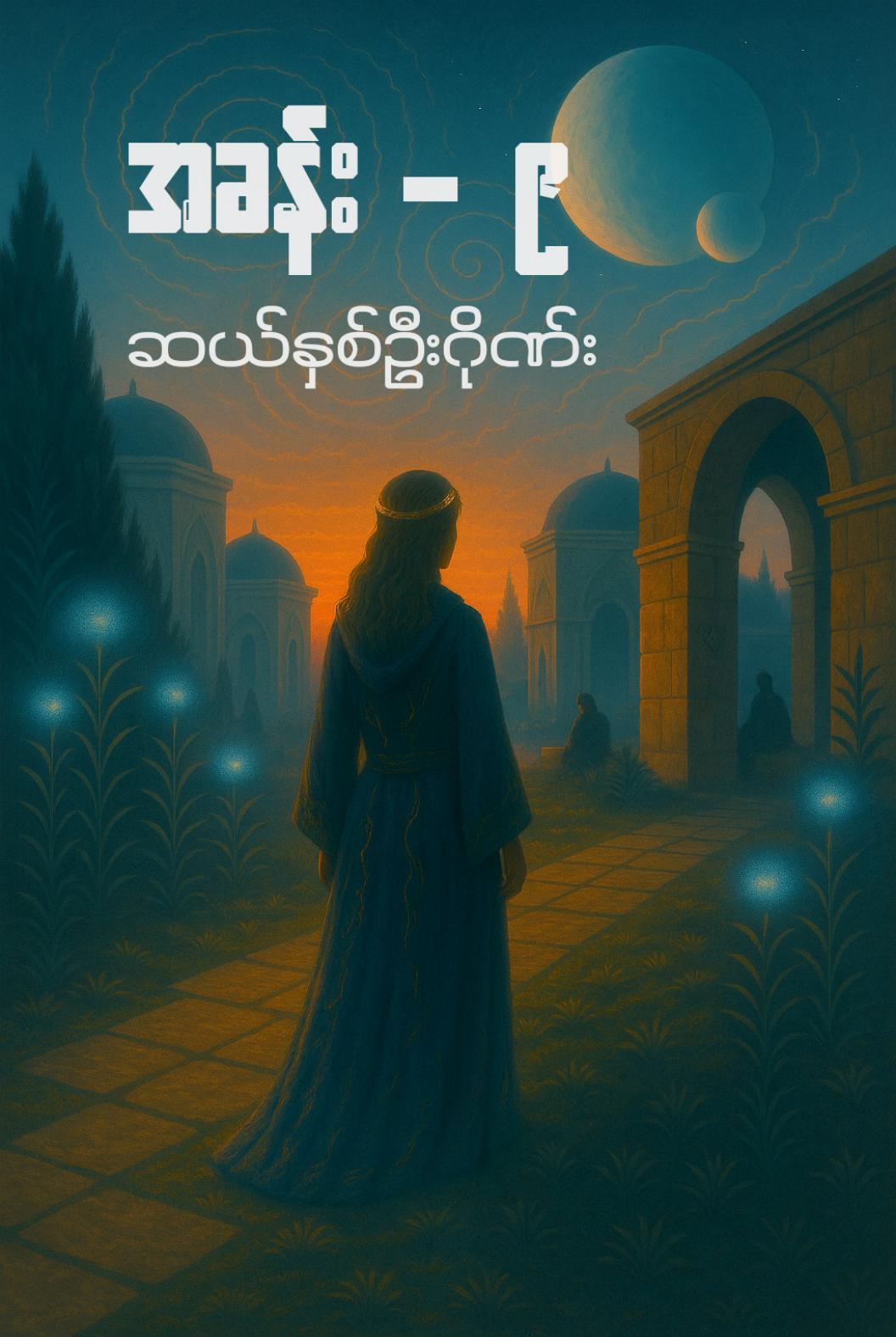
*မူလွှဲလိုင်းတွေ၊ ကဲလင်မူရန်းစာတဲ့ခုံခန်း၊ ကလေးငယ်တစ်ဦးပါ
လေးဦး၊ အသံမူလိုင်းဖြစ်နိုင်ခြရီ*

ဗာရိကယ်လင်း၏ ဟန်ပန်အမူအရာ ပြောင်းလဲသွားခြင်း မရှိ
သော်လည်း သူ့မျက်လုံးများကတော့ လက်ကနဲ့ တစ်ချက်
တောက်ပသွားသည်။

အေးဂျင့်ကွန်ယက်များနှင့် ဆင်ဆာများ ဖြန်ကျက်၍ နှစ်ပေါင်း
များစွာ စိတ်ရှည်ရှည်နှင့် စောင့်မျှော်နေသည့် သတင်း။ အောလီ
ယာနှင့် သူ၏ ရည်မှန်းချက်များ ရှုံးနိမ့်ခဲ့ရသော်လည်း၊ ဒီတစ်
ကြိမ် ထပ်မံ၍ အမှားခံတော့မည် မဟုတ်ပါ။

အခုန်း - E

သယ်နှစ်ခြီးဂိုဏ်း

အခန်း (၉) - ဆယ်နှစ်ဦးဂိုဏ်း

ကမ္မာသစ်အသင်း၏ အစဉ်းအဝေးခန်းမက လူတိုင်းကို
ရင်သပ်ရှုမော ဖြစ်စေနိုင်လောက်သည်။ ဧရာမလေတံခါးကြီး
များ၊ ကုန်သွေ့ယ်လေ လမ်းကြောင်းများ၊ ဆိုလာရွက်များကိုလွှင့်၍
သွားလာနေကြသည့် တွဲယာဉ်ကြီးများနှင့် တိုးတက်စည်ကားနေ
သည့် ဗဟိုမြို့သစ်ကြီးကို တစ်ပတ်လည် မြင်တွေ့နေရသည်။

ဤမြင်ကွင်းကို ဆန်နိယာ ရံ့မှန်းလှသည်။

အရာရာချောမွေ့တောက်ပြောင်နေပြီး ပြင်ပအသံဟူ၍ တစ်စက်
မျှ မကြားရအောင် တည်ဆောက်ထားသော လေလုံခန်းမကြီး။
မျက်နှာကျက်တွင် တပ်ဆင်ထားသည့် ခေါင်းလောင်းလေးများ
ကအစ အေးစက်စက် တိတ်ဆိတ်၍ နေကြသည်။ ဆန်နိယာ၏

အမြင်တွင် ဒါ တိုးတက်မှုမဟုတ်။ နာကျင်နေသည့် ကဗ္ဗာကြီး၏
အသံကို မကြားရအောင် ပိတ်ဆိုထားခြင်းများသာ ဖြစ်သည်။

အစည်းအဝေးပြီး၍ ကျွန်ကိုယ်စားလှယ်များ ပြန်သွားကြပြီ
ဖြစ်သည်။ ရလဒ်က ဘာမှမထူးခြား။ ဟရိုကယ်လင်း၏
အချို့သတ်စကားများနှင့် နေဝါဒ်နှင့်အသင်း၏ မာနဖိုးနေသည့်
စကားများ အကြားတွင် ဆန်နိယာ၏ သတိပေးစကားတို့ကို
အလေးအနက်ထားမည့်သူ မရှိ။

မီဇူးမှတ်ပုံတင်စနစ်က လူတွေကို တော်တော်လေး ထိတ်လန့်
နေစေသည်။ သံသယရှိသဖိုင့် မိသားစုနေအိမ့်မှ ဆွဲခေါ်ဆောင်
ခြင်း ခံကြရသည့် ကလေးငယ်များ ရှိနေသည်။ နားမလည်နိုင်
သည့် အသံများကြောင့် ထိတ်လန့်နေသည့်ကြားမှ လူမသိအောင်
ဖုန်းကွယ်ထားသူများ ရှိနေသည်။ တိတ်တဆိတ် ပုံနှုန်းအောင်းနေ
ကြသူများလည်း ရှိနေသည်။ လမ်းညွှန်မှ လိုအပ်သူများကို
အကူးအညီပေးရန် လေစကြာအသင်းအတွက် အခက်တွေ့နေ
စေသည်။

လတဲကအသံတွေပုံ၍ ကြမ်းတမ်းလသည်မှာ လနှင့်ချီနေပြီ
 ဖြစ်သည်။ လေစကြာအသင်းကို ဦးဆောင်နေသည်က
 လေစကြာဆယ်နှစ်ဦးဂိုဏ်း။ ဆိုးရွားလာနေသည့် လတဲက
 အသံများကို အားလုံး ခံစားသိရှိကြသည်။ ကမ္ဘာမြေကြီးက
 အသံတွေပေးနေ၍ အကူအညီ တောင်းခံနေပြီ။ ဒါပေမဲ့ ဒီ
 အကြောင်းကို အစည်းအဝေးတွင် တင်ပြလိုက်တိုင်း
 ရယ်သွမ်းသွေး ပယ်ချုခံရသည်ချည်းပင် ဖြစ်သည်။ *လူတွေကို
 ငကြာက်အောင်ငြာက်ပြီး ရန်ပုံငွေရှာတာ နေမှာပါ* ဟု ကွယ်
 ရာတွင် ပြောကြသည်။

ဒါတွေကလည်း အကြောင်းမဲ့တော့မဟုတ်။ ပြီးခဲ့သည့်နှစ်ကပဲ
 ငယ်ရှယ်သည့် နိမိတ်ဖတ်သူတစ်ဦးက တောမီးကြီးလောင်တော့
 မည်ဟု ငိုယိုတောင်းပန်သည့်အတွက် မြို့ပယ်လေးတစ်မြို့တွင်
 မြို့လုံးကျေတ် ရွှေ့ပြောင်းခဲ့ကြသည်။ သို့သော် တောမီးကြီးက သူ
 ပြောသလို လောင်ကျွမ်းခြင်း မရှိခဲ့။

အချို့သော အသံများက ကြားသည့်အတိုင်း မှန်သည်လည်း
 ရှိ၏၊ မမှန်သည်လည်း ရှိ၏။ စနစ်တကျ လေ့ကျင့်ထားသူ
 မဟုတ်လျှင် ကောက်ချက် မချေသင့်။ စိတ်ခွန်အားကောင်းသူ

မဟုတ်လျင် လက်လွှတ်စပယ် နားစွင့်ခြင်းမပြုသင့်။ အလားတူ
ဖြစ်ရပ်များက လေစကြာအသင်း၏ တင်ပြချက်များကို
အားလုံးစေသည်။ အတင်းအကြပ် မှတ်ပုံတင်ခြင်းအား
တားဆီးရ ခက်ခဲနေစေသည်။

ဆန်နိယာ၏ လျှောတိက်ယာဦးက ကမ္ဘာသစ်အသင်း ဌာနချုပ်
အဆောက်အအီးရှေ့မှ ညင်သာစွာ ထွက်ခွာလာခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။
လှပ်ခတ်မှုမရှိ တိတ်ဆိတ် တည်ငြိမ်စွာ စီးမျှောနေသော ယာဉ်
အတွင်းရှိ ရေခဲသမင်ရေ ထိုင်ခုံတွင် ထိုင်ရင်း မိမိ၏ ရေမှုံ
ချည် ဝတ်ရုံမှ ခြားသံလေးများကို ကြားရသည့်အခါ အနည်းငယ်
ရှုက်ရွှေ့စိတ်ဝင်မိသည်။ ဒီစနစ်ကို မကြိုက်သော်လည်း ဒီစနစ်၏
ထုတ်ကုန်များကို အသုံးချ နေထိုင်ရသည် မဟုတ်ပါဘူး။

—

အချို့တချို့၊ ကြာပြီးနောက် ဆန်နိယာ၏ လျှောတိက်ယာဦးက
လေပြေတောင်ကြားသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာသည်။ ကြုံ
နေရာ၏ လေထုက ဗဟိုမြို့သစ်လို မဟုတ်။ အေးချမ်းသည့်
လေပြေလည်းလေးများနှင့် သဘာဝ အသံသာလေးများ လေ

ထဲတွင် ပါဝင်နေသည်။ ချောမွှေ့ ပြုပြစ်သော ဆယ်နှစ်ဦး
ဂိုဏ်း၏ ဖန်သားနက် ကျောင်းဆောင်ကို အလိုက်သင့် ကွဲ
ပတ်၍ တိုက်ခတ်နေကြသည်။

ဆန်နိယာက ကျောင်းဆောင်ဝင်းအတွင်းရှိ ပန်းခြီးယ်ကို ဖြတ်၍
လျှောက်သွားသည်။ ပန်းခြီးထဲတွင် တင်ပလွင်ခွေထိုင်၍ အာရုံပြု
နေကြသည့် ငယ်ရွယ်သူ လေနိမိတ်ဖတ်သူများ။ စက်သံ လူသံ
များဟူ၍ မရှိ။ ကျောင်းဝင်းတစ်ခုလုံး ခြုံသံ ခေါင်းလောင်း
သံလေးများ၊ ကျောက်ခက်ပန်း ရန်းလေးများနှင့် သာယာ
နေသည်။ ယခုမှုပင် အသက်ရှုဝတ္ထုသည်။

ဆန်နိယာ ရောက်သည်အချိန်တွင် ကျွန်အဖွဲ့ဝင် ဆယ်ဦးတို့က
ပင်မခန်းအတွင်းရှိ ကျောက်သားစားပွဲကြီးတွင် ပိုင်းဖွဲ့ထိုင်၍
စောင့်ကြုံနေကြသည်။ ဆန်နိယာက စားပွဲထိပ်ဆုံးရှိ ပုံရောဟိတ်
ချုပ်ခုတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

ဆန်နိယာအပါအဝင် အဖွဲ့ဝင် စုစုပေါင်း ဆယ့်တစ်ဦး။ ဆန်နိ
ယာ၏ ခုံနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ခုံက လွှတ်နေသည်။ လေထုကြီး
ကို ဆယ်နှစ်ဦးမြောက် အဖွဲ့ဝင်ဟု မှတ်ယူ၍ အသင်းကြီး စတင်

တည်ထောင်စု ကတည်းက အစဉ်အလာအရ အမြဲတမ်း
အလွတ်ထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ အဖွဲ့ဝင်များ အားလုံး၏ မျက်နှာ
တွင် စိုးရိမ်ပူပင်မှုများ ကိုယ်စိရှိနေကြသည်။ ကမ္ဘာကြီး၏
ညည်းတွားသံကို အားလုံးကြားနေကြသည်။

“လေသံတွေ ကြမ်းသထက် ကြမ်းလာနေတယ်” ပုရောဟိတ်ကြီး
လိုရိရန်က မျက်လုံးများကို မှတ်၍ လေထဲကအသံတွေကို နားစွဲ
ရင်းပြောသည်။

“ဒေါသသံတွေ မဟုတ်ဘူး၊ တိုးလျှိုးညည်းတွားသံတွေ”

“ဆရာမကြီး” ဆန်နိရာက တုန်ပြန်စကားစရန် ဟန်ပြင်လိုက်စဉ်၊
စာသင်သား လူငယ်လေးတစ်ဦး အပြေးအလွှား ခေါ်သံပေး၍
ဝင်လာသည်။

“မြို့ထဲမှာ ဆူဆူညံညံ ဖြစ်နေကြတယ်”

“ဟုတ်လား.. နေဝန်းနိတွေ ဘာလုပ်ကြပြန်ပြီလဲ”

“မဟုတ်ဘူး ဆရာမကြီး၊ မူရန်း.. ဒဏ်ရာပြင်းတယ်၊ သူ့ရဲ့ သတိ
ထိန်း အဆောင် ပျက်စီးသွားတယ်”

စိုးရိန်ပူပန်စိတ်ကြောင့် ဆန်နိယာ ရှုတ်တရက် ထရပ်လိုက်သည်။
မူရန်း.. ဆယ်နှစ်ဦးဂိုဏ်းအဖွဲ့ဝင် ဖြစ်ထိုက်ပေမယ့် မတော်တဆ
မှုတစ်ခု ဖြစ်ပြီးနောက် ကျော်မာရေး မကောင်းသဖြင့် သူနည်းနှင့်
သူ လေထုကို သီးခြား လေ့လာနေသူ။

“ဘာဖြစ်ကြတာလဲ”

“လုံထိန်းတွေ အများကြီးပါ၊ မူရန်းသီရောက်နေတဲ့ ကလေးတစ်
ယောက်ကို လာခေါ်ကြတာ၊ မူလွှဲလိုင်း တွေ့လိုတဲ့” စာသင်သား
လူငယ်လေး အနည်းငယ် တုံးဆိုင်းသွားပြီး ခပ်တိုးတိုးဆက်
ပြောသည်။

“အသံမဲ့လိုင်းလို့ ပြောနေကြတယ်”

အသံမဲ့လိုင်း အဖွဲ့ဝင်များ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး အပြန်အလှန်
ကြည့်လိုက်မဲ့ကြသည်။ အများသီတားသည့် အတိတ်တောင်
က မပြည့်စုံ၍၊ လက်ကျွန်စာပိုဒ် ရှိသေးမှန်း ဆယ်နှစ်ဦးဂိုဏ်းဝင်
များ သိကြသည်။

လရိပ်ထပ်ချိန် မဗ္ဗာရှုတ်ဆိုသံများထဲမှ ကြားသံရသည်ကို
လက်ဆင့်ကမ်း မှတ်သားခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ရေရှုတ်သူပေါ်
မူတည်၍ အနည်းငယ်တော့ ပြောင်း၍နေသည်။

~ လထပ်သူငယ် အသံမဲ့လိုင်း ~

~ လင်းယျက်သူဖယ် လေတံတိုင်း ~

ဆန်နိယာက ခေါင်းကိုဟော၍ ဖန်အမိုးကို ထွင်းဖောက်၍ မြင်နေ
ရသည့် မိုးကောင်းကင်ကို ကြည့်လိုက်သည်။ နားလည်မှုတစ်ခုကို
ရှုတ်တရက် ထိတ်ကနဲ့ ရရှိသွားသည်။ သူတို့ကြားနေသည့် ကမ္ဘာ
ကြီး၏ ညည်းတွားသံများက ဒီကလေးငယ်အကြောင်း ပြောနေ
ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဟရှိကယ်လင်းတစ်ယောက် နောက်တစ်ကြိမ်
အမှားကြီး လူပ်တော့မည်။

“ကယ်လင်းလက်ထ ပါသွားပြီ” ထိုင်ခုလွှတ်ကို ကြည့်၍ ပြော
လိုက်သည့် ဆန်နိယာ၏ အသံတို့က ရှားရှားပါးပါး စိတ်
လူပ်ရှား၍ တုန်နေသည်။

“ငါတို့ရဲ့ ဆယ်နှစ်ဦးမြောက် အဖွဲ့ဝင်”

အချို့ - ၃၀

လိုင်းတို့လေးတစ်ခု

အခန်း (၁၀) - လိုင်းတို့လေးတစ်ခု

မူရန်း၏အခန်းမှ ဖြစ်ရပ်များအပြီး ရက်တချို့အကြော...

ပြတ်တောင်းတောင်း လိုင်းယဉ်နက်ဝပ်ထဲတွင် ဘာကိုမှ သေချာ
မကြေားရ။ တရာစ်ဂျုံ အသံများက နှောက်ယှက်နေသည်။

“ဟိုလူ သက်သာလာပါပြီ” အသံလွှင့်စက်မှတစ်ဆင့် ဖင်းက
လှမ်းပြောသည်။

“ဆရာဝန်ကတော့ ဦးနှောက်လျှပ်စီးတွေ မပြီမသေးဘူးလို့ ပြော
တယ်၊ ခဏသတိရလာပြီး နင့်အတွက် စကားနည်းနည်း ပြော
သေးတယ်”

“င့်အတွက်.. ဟူတ်လား” လိုင်ရွှေအသံက စိတ်ရှုပ်သံနှင့် စိတ်မရည်သံတို့ ပါနေသည်။ ထုပ်ပိုး သိမ်းဆည်းနေသံများကို ဖင်းက အသံလွှင့်စက်တွင် ကြားနေရသည်။

“ဖင်း.. ငါ အချိန်သိပ်မရဘူး”

“နင် လူတစ်ယောက်ကို ရှာရမယ်လို့ ပြောတယ်၊ လူဂွစ်ဆိုလား
လေကိုမှန်းတဲ့ဘူး ဆိုလား ငါလည်း သေချာနားမလည်ဘူး”

လိုင်းပြတ်တောက်မှုကြောင့် နှစ်ဖက်အသံများ ခေတ္တရပ်သွားပြီး
နောက် လိုင်ရွှေအသံ ပြန်ပေါ်လာသည်။

“နင် ဘာတွေ ပြောတာလဲ.. သူ နေမကောင်းလို့ လျှောက်ပြောနေ
တာတွေ မဟုတ်ဘူးလား”

“ငါလည်း မသိဘူး၊ သူပြောတဲ့ဟာ ပြန်ပြောပြတာ” ဖင်းက
အလိုက်သင့် ပြောလိုက်သော်လည်း အဓိပါယ် သိပ်မရှိသည့်
စကားများ ဖြစ်နေသည်ကို သူလည်း သိနေသည်။

“သူအတွက် ငါလည်း စိတ်မကောင်းပါဘူး” လိုင်ရာက တိုးဝင်
သွားသည့် အသံနှင့် ပြောသည်။

“ငါ သွားရတော့မယ်၊ ငါအဖေ နယ်ပြောင်း ကျသွားပြီ၊ ရေပူစမ်း
ကို ပြောင်းတော့မှာ”

ဖင်း၏ ရင်ထဲတွင် ရှုတ်တရက် ဆွဲချခံလိုက်ရသလို လေးလံသွား
သည်။ ရေပူစမ်း.. နေ့ကမ္ဘာ အနီးရှိ နေဝန်းနီး ဌာနချုပ်မြို့။
လေပြေတောင်ကြားမှ အရှေ့နှင့်အနောက် ဝေးကွာလှသည့်
နေရာ။

“ချက်ချင်းကြီးပါလား.. ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ၊ ဟိုကလေးကိုစု
ဘယ်လိုလုပ်မှာလဲ”

“အဲဒါတော့ ငါလည်း မပြောတတ်ဘူး” လိုင်ရာကဆက်
ပြောသည်။

“ဒီအတိုင်းပဲ ကောင်းပါတယ်၊ ငါဟသာတောင် မိသားစုနဲ့ အဆင်
မပြောတာ ငါဘယ်လိုလုပ် သူများအတွက် စိတ်ပူပေးရမလဲ”
စကားထဲက မိမိကိုယ်ကို လိမ့်ညာသည့် အသံကို လိုင်ရာ
ဖုံးဖို့မရ။

ထိန္ဒာက် လိုင်ရွှေအသံရော ဖင်းရဲ့အသံပါ ခေတ္တ တိမ်ဝင်
ပျောက်ကွယ် သွားပြန်သည်။ သေသေချာချာပင် နှုတ်မဆက်ရ
ဘ တစ်နေရာစီ ခဲ့ခွာရတော့မည်။

“ငါ့ကို.. ငါ့ကို အကျိုးအကြာင်းလေး သိရရင် ပြောဦး” လိုင်
ရာဇ်အသံ ကြားရသည်ဆိုယုံသာ ရှိတော့သည်။

“နှင့်အဖောက် မေးကြည့်ပြီးတော့ ဖြစ်ဖြစ်ပေါ့”

“အေးပါ..” ဖင်းဇ် အသံတို့ကလည်း တိုးည်းလှသည်။

“ငါပြောပါမယ်”

ထိန္ဒာက် အားလုံးငြိမ်သက် တိတ်ဆိတ်သွားတော့သည်။

—

နောက်တစ်နေး...

ဖင်းဇ် အဖေ ‘ကပ္ပတိန်အေးရှစ်ဗီးယား’.. လေကာအက်ခိုကို
သန့်ရှင်းရေး လုပ်နေသည်။ ဒီအိမ်ကလေးထဲမှာ ထုံးစံအတိုင်း

လွတ်လပ်ပွင့်လင်းမှူ အငွေ့အသက်တို့ ရှိနေသည်။ “ဖေဖေ..” ဖင်းက သိပ်အရေးမလုပ်သလို လေသံဖမ်း၍ မေးလိုက်သည်။

“ဟိုကလေးအကြောင်း ဘာကြားမံသေးလဲ၊ မူရန်းဆီကနေ ခေါ်သွားကြတဲ့ကလေး”

“ဗဟိုမြို့သစ်မှာ စမ်းသပ်ဖို့ ခေါ်သွားကြတယ်” ကပ္ပတိန်းယားက မေ့မကြည့်ဘဲ ပြန်ဖြေသည်။

“ဒါရိုက်တာကယ်လင်း ကိုယ်တိုင် အနီးကပ် စောင့်ရှောက်နေတယ်လို့ ကြားတယ်၊ အဆင်ပြေသွားမှာပါ သားရဲ့.. သိပ်လည်း စိတ်ပူးမနေပါနဲ့”

ဒီနာမည်ကြားတော့ ကျောထဲ နည်းနည်းစိမ့်သွားသည်။ ဒါရိုက်တာကယ်လင်းကို သူသိပ်မသိပါ။ စကားပြော ချို့၍ သဘောကောင်းပဲ ရသော်လည်း စိတ်ထဲက အလိုလို ရှုံးမှန်းမိသည်။ သူလူများက မူရန်းအား အကြမ်းဖက်၍ ကလေးငယ်ကို ခေါ်ယူသွားသည့် မြင်ကွင်းကို အခုထိ မျက်စိတဲ့က မထွက်သေး။ စောင့်ရှောက်မည့်သူက ဒါမျိုးလုပ်မည် မထင်။

ဆက်သွယ်ရေး ကိရိယာနှင့် လိုင်ရာအား ဆက်သွယ်ကြည့်လိုက်
သည်။ တစ်ဖက်တွင် လက်ခံစကားပြောမည့်သူ မရှိတော့။ ထွက်
သွားကြပြီ ထင်သည်။

ရှုတ်တရက် မျှော်လင့်ချက်ကင်းမဲ့သည့် ခံစားချက်တို့က ဖင်း၏
ရင်ထဲတွင် ဖုံးလွှမ်းသွားသည်။ လိုင်ရာက မရှိတော့။ ထူးဆန်း
သည့် ကလေးငယ်က ဗာရိုကယ်လင်း၏ လက်ထဲသို့ ပါသွား
သည်။ မူရန်း၏စကားတွေက ဘာအဓိပ္ပါယ်မှန်းမသိ။ သူက
စက်ပစ္စည်းတွေကို စိတ်ဝင်စားသည့် အင်ဂျင်နီယာငယ် တစ်ဦး
သာဖြစ်သည်။ နိုင်ငံရေးတွေ၊ မူးဆန်းဆန် လျှို့ဝှက်ချက်တွေ
သူမသိ။ စိတ်လည်း မဝင်စား။ မမျှော်လင့်ဘဲ ရောက်ရှိလာသည့်
စိတ်ရှုပ်စရာများ။ ဘာလုပ်လို့ ဘာကိုင်ရမှန်းပင် မသိတော့။

—

နောက်ရက်တစ်ချို့အကြား..

ဖင်းတစ်ယောက် ဝပ်ရှေ့ထဲက မထွက်တော့။ အလုပ်ထဲတွင်
အာရုံစိုက်၍ စိတ်ရှုပ်စရာများကို ယာယို မူးဖျောက်ထားလိုက်

သည်။ ဆက်မလုပ်ဘဲ ပစ်ထားမိသည့် တာဘိုင်တစ်ခုအား
သန်ရှင်းရေးလုပ်ရန် အဝတ်စတစ်ခုကို ဆွဲယူလိုက်သည်။ ထိုင်ခု
ပေါ်ရှိ သူအကျိုးဟောင်းတစ်ထည် အတွင်းမှ ခပ်မာမာ အရာတစ်
ခုကို စမ်းမိလိုက်သည်။ မူရန်း၏ အခန်းတွင်းမှ ထွက်ပြီးကြစဉ်
သတိပင်မထားလိုက်မိဘဲ မသိစိတ်နှင့် ဆွဲယူခဲ့မိသည့် ခရစ်စာ
တယ် ဖန်တီးလေးတစ်ခု။

ဖန်တီးလေးက သက်ရှိနှင့်သားလေး တစ်ခုကဲ့သို့ သူလက်ထဲ
တွင် ခပ်ဖွံ့ဖွဲ့လှပ်နေပြီး အသံလေး တစ်ခုလည်း ထွက်နေသည်။
ဝပ်ရှေ့အတွင်းရှိ ပဲတင်သံများနှင့် တုန်ခါသံများအတိုင်း စည်း
ချက် ကြိမ်နှုန်းညီညီ တဲ့ပြန်နေသည်။

ရှုတ်တရက် အိုင်ဒီယာလေးတစ်ခု ခေါင်းထဲဖြတ်ကနဲ့ ပေါ်လာ
သည်။ လိုင်ရာနှင့် ကလေးငယ်ကို သူလိုက်ရာနိုင်စွမ်း မရှိ။ မူ
ရန်း၏ စကားတွေကိုလည်း သူနားမလည်း၊ ဒါပေမဲ့ ဒါကိုတော့
သူကောင်းကောင်း နားလည်သည်။

ကလေးငယ်ကို အသံမဲ့လိုင်းဟု ပြောကြသည်။ ဘာအဓိပါယ်
လည်း သေချာမသိ။ သို့သော်.. ဒီခေစ်စတယ်လေးက တုန်ခါမှု

ကြိမ်နှုန်းများကို တုံ့ပြန်နေသည်။ အသံလှိုင်း၏ ကြိမ်နှုန်းကို
တုံ့ပြန်နိုင်လျှင်၊ အသံမဲ့လှိုင်း၏ ကြိမ်နှုန်းကိုလည်း တုံ့ပြန်နိုင်ရ
မည်။ ဖင်း၏ နှုလုံးခုန်သံများ မြန်လာသည်။ စိတ်တွေလှုပ်ရှား၍
လာသည်။

အလုပ်စားပွဲကို အမြန်ရှင်းလိုက်သည်။ လုပ်လက်စ တာဘိုင်ကို
ဘေးပြန်ချထား လိုက်သည်။ သူကိုယ်တိုင် တီထွင်ထားသည့်
လက်ကိုင် ကြိမ်နှုန်းတိုင်းစက် တစ်လုံးကို ထုတ်ယူလိုက်သည်။
သူလက်များက စဉ်းစားနေစရာပင် မလိုဘဲ တစ်ခုပြီးတစ်ခု အယ်
ဆက်သလို ဆက်တိုက် လုပ်စရာရှိတာ လုပ်သွားသည်။ စက်၏
မူလ ဆင်ဆာယူနစ်ကို မူရန်း၏ ခရစ်စတယ်ဖန်တုံးလေးနှင့်
အစားလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

စက်ကိုဖွင့်လိုက်သည်။ ရုပ်ပြမျက်နှာပြင်တွင် တုန်ခါရွှေလျားနေ
သည့် လှိုင်းလေးများ ပေါ်လာသည်။ ဝပ်ရှေ့ထဲမှ အသံများ
အတိုင်း တုံ့ပြန်ဖော်ပြနေသည့် လှိုင်းများ။ ကြိမ်နှုန်းလှိုင်းခလုပ်
ကို အဆုံးနားထိ ဆွဲချလိုက်သည်။ ရှေ့နောက်အနည်းငယ် လှည့်
ကြည့်သည်။ ရုပ်ပြမျက်နှာပြင်က တဖြည်းဖြည်း ငြိမ်သက်သွား
သည်။

ဖင်းက အာရုံစိုက်၍ ခလုပ်ကို အနည်းငယ် အတိုးအလျှော့ ထပ်
လုပ်ကြည့်သည်။ ဘာမှုပေါ်မလာ။ ြိမ်သက်နေဆဲ။

“ဟာ..” လှိုင်းတို့လေးတစ်ချက် ပေါ်လာပြီး ချက်ချင်းပြန်၍
ပျောက်ကွွယ်သွားသည်။ ြိမ်နှုန်းချိန်ခလုပ်က အဆုံးနားသို့ပင်
ရောက်နေပြီဖြစ်သည်။ ဘာလှိုင်းမှ မပေါ်သင့်။

စက်ကြောင်တာလား..

တိုင်းတာ၍မရနိုင်သည့် ြိမ်နှုန်းတစ်ခုကို သူမြင်လိုက်ရတာ
လား။

အခြား - ၁၁

ရေပူစမ်းလောင်အိမ်

အခန်း (၁၁) - ရေပူစမ်းလျှောင်အီမ်

နံရံပေါ်ရှိနာရီက နာက်ထပ်တစ်ပတ် လည်၍သွားပြန်သည်။

တစ်နာရီ တဲ့။ လိုင်ရှုံဖေဖေ ကဲ့သို့ပင်.. ဟိုးမြေကမ္ဘာက ပါလာ
သည် ဤကမ္ဘာနှင့် အံမဝင်သည့် စနစ်ဟောင်း။ မြေကမ္ဘာတွင်
နေ့စဉ် နေထွက်ခြင်း နေဝံခြင်းတို့ ရှိသည်ဟု မှတ်သားရသည်။
ဤကမ္ဘာတွင် နေထွက်ခြင်း၊ နေဝံခြင်းတို့ မရှိပါ။

ပိတ်လျှောင်နေသည့် စိတ်တို့နှင့် လိုင်ရာ အချို့နာရီတွေကို
ရေတွက်၍ မကြည့်ဖြစ်သည်မှာ ကြာခဲ့ပြီ။ ဖြစ်ပျက်ခဲ့သမျှ
အဖြစ်အပျက်များကိုသာ ပြန်လည် တွေးကြည့်နေမံသည့်။
ဖခင်၏ ဆူပူသံ၊ မိခင်၏ ဖျောင်းဖူသံ၊ အမည်မသိရသည့်
ကလေးငယ်။

အိမ်ပြုတင်းပေါက်မှ တွေ့မြင်ရသည့် မြင်ကွင်းများက
 ပြောင်းလဲခြင်း မရှိ။ နေ့ကမ္မာအစပ်နားတွင် သဘာဝတရားကို
 စစ်ဆေးနေသော လူသားများ နေထိုင်ရာ ရေပူစမ်းမြို့။ လိပ်ခုံးပုံ
 အဆောက်အအီးများကို လေလုံ ပို့ဆောင်ရေး ပြန်များနှင့်
 အပြန်အလှန် ချိတ်ဆက်ထားကြသည်။ နေရာင်အောက်တွင်
 တစ်မြို့လုံးက မျက်စိစ္စးစရာ အလင်းပြန်၍ တောက်ပြောင်
 နေသည်။

လိုင်ရာက အဖွားဖြစ်သူ ပြောပြဖူးသည့် မြေကမ္မာအကြောင်း
 များကို ပြန်လည်ကြားယောင်မိသည်။ ဒီကမ္မာလို နီးရဲ့သောမိုး
 ကောင်ကင်နှင့် လေပြင်းများက အမြဲကြီးစိုးနေသည်မဟုတ်။
 အပြာရောင် မိုးကောင်ကင်ကြီး၊ နှဲမိုးဆောင်း ပြောင်းလဲနေ
 သော ရာသီဥတုများ၊ ဧရာမ သမုဒ္ဓယာကြီးများ၊ သစ်တောစိမ်း
 ကြီးနှင့် အဖွားပြောပြသည့် မြေကမ္မာဆုံးသည်မှာ အိမ်မက်ဆန်
 လွန်းလှသည်။

“ရှုံး..” ဟိုက်ဒရောလစ် တံခါးပွင့်သံနှင့်အတူ တိတ်ဆိတ်နေသည့်
 အခန်းထဲသို့ နွေးထွေးမှုတစ်ခု တိုးဝင်လာသည်။

“င့်တူမလေး ဘယ်မှာလဲ.. အမလေး ဒီကိုလာစမ်းပါ၍”

သတ္တုပြည့်နံများနှင့် လက်တစ်စုံ၏ ခပ်တင်းတင်း ဆွဲချုပ်
ပွဲဖက်ခြင်းကို ခံလိုက်ရသည်။ အန်တီမာရာ။ လိုင်ရာ၏ ပိတ်
လျှင် လေးလံနေသည့် စိတ်တို့ လွှင့်စင်သွားကြသည်။

1d တွင် အခြေစိုက်၍ သုတေသနလုပ်ငန်းများ လုပ်ဆောင်နေ
သည့် အန်တီမာရာ။ ကုန်သယ်လွန်းပျုံယာဉ်နှင့် လိုက်ပါလာခြင်း
ဖြစ်သည်။ **1d** နှင့် **1e** တို့ မဝေးလှု။ ပျုံသန်းချို့နာရီ
အချို့သာ ကြာသည်။ သို့သော မကြာခဏ အသွားအပြန်တော့ မ
လုပ်နိုင်။ ပြောလိုက်ပါတ် လမ်းကြောင်းများ သင့်သည့် အချို့မှုသာ
လွန်းပျုံယာဉ် လွှတ်တင်နိုင်သည်။

“အမလေး.. မျက်နှာကြီးကလည်း စူပုပ်နေတာပဲ” အန်တီမာရာ
က ချစ်စနိုးနှင့် ပြောသည် “ပတ္တုမြားငွေလုံးလေး.. အရမ်းလှတာ
အန်တို့ အခန်းကနေ ကြည့်လိုက်ရင် ဒီကမ္မာကို လုမ်းမြှင်နေရ¹
တယ်”

“မျက်နှာကြီး စူမနေနဲ့ ရေ့ သမီးအတွက် လက်ဆောင်ပါတယ်”
ပြောရင်းနဲ့ အန်တီမာရာက ပတ်ဝန်းကျင် အလင်းရောင်ကို

သောက်ယူနေသည့်အလား ရွှေရောင်လက်နေသည့် ဆွဲသီးလေး
တစ်ခုကို လှမ်းပေးသည်။

“လှုလိုက်တာ.. ကျေးဇူးတင်ပါတယ် အန်တီမာရာ” လိုင်ရာက
အနည်းငယ် အားတင်းပြီးလိုက်ပြီး လေးလံမှု မပေါ်ရာက်သေး
သည့် အသံနှင့် ပြောလိုက်သည်။

“**1d** မှာရေး အဆင်ပြောရဲ့လား”

“ဟား.. ဒီလိုပါပဲ၊ ပူမဲ့၊ လောင်မြဲ၊ သူတို့ကိုယ် သူတို့ စကြဝဲ
ကြီးထက်တောင် ပိုသိ ပိုတတ်တယ် ထင်တဲ့သူတွေနဲ့ ပြည့်နှက်နေ
ဆဲပါပဲ” အန်တီမာရာ၏ မျက်လုံးများက မျက်နှာပေါ်က အပြီး
ကို မှုံးအောင် တောက်ပနိုင်ခြင်း မရှိကြ။

“အခြေချုလူသားတွေထက် သက်တမ်းပိုရင့်တဲ့ ဖန်သားထုကြီး
တစ်ခု တွေ့ကြသေးတယ်၊ တ္ခားသက်ရှိတွေရဲ့ ဖန်တီးမှုလား၊
သဘာဝအလျှောက် ပေါ်ဘာလားတော့ ဘူမိမြေအသမားတွေ ငြင်း
ကြတုံးပဲ” အန်တီမာရာက လည်ဆွဲဗူးလေးကို ဖွင့်ပိတ်လုပ်ရင်း
ဆက်ပြောသည်။

“နေက ရတဲ့ ဒေတာတွေတော့ ဒီရက်ပိုင်း သိပ်မူမမှန်ဘူး၊ နေဝန်းနှင့်ကောင်စီမှာ အဲဒီကိစ္စပြေဖို့ ဒီတစ်ခေါက် အန်တီကိုယ်တိုင်လိုက်လာတာ”

အန်တီမာရာက နေဝန်းနှင့်အသင်း၏ ကိုယ်စားလှယ်။ သို့သော နိုင်ငံရေး ကိစ္စများကို မနှစ်သက်လှ။ ဝင်ပါလေ့မရှိ။ **1d** တွင်သာ သုတေသန အလုပ်များနှင့် အချိန်ကုန်နေလေ့ရှိသည်။

“နေရဲ့ လျှပ်ခတ်သံတွေက နားထောင်တတ်ရင် တေးသီချင်းလေး တစ်ပုဒ်ပဲလို့ အန်တီပြေဖိုးတယ်” လိုင်ရာ ငယ်ငယ်က အန်တီမာရာ ပြောခဲ့ဖူးသည့်စကား။

“ဟားဟား.. အမျှန်ပဲ၊ ဒီတစ်ခါတော့ နည်းနည်း အသံပိုကျယ်သွားတာပါ” အန်တီမာရာ၏ အပြီးတို့ အနည်းငယ် ဖျော့သွားသည်။ ထို့နောက် သိပ်အရေးမကြီးဟန်နှင့် ဆက်ပြောသည်။

“စိတ်ပူစရာတော့ မရှိပါဘူး၊ တို့ နေက တော်တော်လေးပြီမဲ့ ကြယ်နှီးလေးပါ၊ ဟိုးမေ့ကမ္မာရဲ့ နေလို့ အမြဲ လျှပ်ရားနေတာမျိုး မဟုတ်ဘူး”

“မော်ဒယ်တွေအရ ဘာမှုကြီးကြီးမားမား ဖြစ်စရာ မရှိပါဘူး”

“လိုင်ရာ.. သမီးအန်တိကို ခဏနားပါစော်း” အခန်းထဲဝင်လာ
သည့် လိုင်ရာ့မိခင်က ပြောလိုက်သည်။

မကြာခင် မေမေက အစားအသောက်များ အသင့်ဖြစ်ပြီး
ဖြစ်ကြောင်း လုမ်းပြော၍ အားလုံး အတူတက္ခ စားသောက်ကြ
သည်။ လိုင်ရာ့ဖေဖေက စကားသိပ်မပြော၊ ခပ်ဆိတ်ဆိတ်ပင်
နေသည်။ အန်တိမာရာ၏ အသံလွင်လွင်နှင့် နွေးထွေးသော
ရယ်မောသံများက လိုင်ရာ့ဖေဖေ၏ အေးစက်အလိုမကျသည့်
စာတ်ကို ဖုံးလွှမ်းနေစေသည်။ ရှိုးတန်ရှည်ဆန်ထမင်း၊ လကြား
ဟင်း၊ ရေမော်ပွင့်သုပ်တို့နှင့် ဒီကန္တု စားလို့ ကောင်းနေသည်။

ရက်အချို့အတွင်း ပထမဆုံးအကြိမ်အဖြစ် လိုင်ရာ၏စိတ်တို့
ချွင်လန်းနေသည်။ မျှော်လင့်ချက်များ ပြန်လည်ရှင်သန်လာ
သည်။ သိပ္ပာညာရှင် ဖြစ်သော်လည်း သဘာဝ၏ အလှတရားကို
မြင်တတ်သည့် အန်တိမာရာအား ကလေးကယ်အကြောင်း ပြောပြ
ရရင် ကောင်းမလား။

နှစ်ဦးထဲရှိခိုန်မှ အေးအေးဆေးဆေး ပြောပြတော့မည်။

အချို့ - ၃

တလေးတစ်ထောင်

အခန်း (၁၂) - စာလေးတစ်စွဲငါး

အန်တီမာရာ၏ ဘဝအတွေ့အကြံ၍ စကားများ၊ ရယ်မောသံများ
နှင့်အတူ နောက်ထပ် နှစ်ရက်လောက် လိုင်ရာတို့ အိမ်ကလေး
နွေးထွေး၍နေသည်။ လိုင်ရာ၏ ပုံခုံးကို သိုင်းဖက်ထားသည့် အန်
တီမာရာနှင့်အတူ ပြု၍တင်းပေါက်မှ အပြင်ကို အတူတူ ငေးမော၍
ကြည့်နေကြသည်။

“သမီးဖေဖေက သမီးအတွက် စိတ်ပူလို့ လိုက်စောင့်ရှောက်နေ
တာပါ သမီးရဲ့” အန်တီမာရာက အသာအယာပြောသည်။

သူ့မာနကိုသူ့စောင့်ရှောက်နေတာ လိုင်ရာက တွေးလိုက်ပေမယ့်
မပြောဖြစ်လိုက်။

“အန်တို့ကို သမီးပြောစရာ တစ်ခုရှိတယ်” ချိတ္ထုခုတုဖြစ်နေသည့်
လိုင်ရာက နောက်ဆုံးတွင် ပြောလိုက်သည် “ကလေးငယ်တစ်
ယောက် အကြောင်းပါ”

“ဟားဟား.. ကြားတယ်၊ သမီး ပြဿနာတော်တော် တက်သွား
တာပဲ၊ ဟူတ်တယ်မလား” အန်တိမာရာက နားလည်မှုရှိသည့်
လေသံနှင့် ပြောသည်။

“ဟူတ်တယ်.. အဲဒီကလေးက အသံမဲလှိုင်းလို့ မူရန်းကပြော
တယ်”

“ဘာ.. ဘယ်လို့” ဒီစကားကြောင့် အန်တိမာရာ၏ မျက်နှာတွင်
အပြီးအစား အာရုံစိုက်မှုက ဖြတ်ကနဲ့ အစားထိုးသွားသည်။
အကြောင်းအရာ အပြည့်အစုံကို သိပုံမရ။ ထို့ကြောင့် လိုင်ရာက
ညကမ္မာထဲတွင် ကလေးငယ်ကို စတင် တွေ့ရှိခြင်းမှစ၍၊ ဖင်း၏
ဝပ်ရွှေ့ထဲမှ အဖြစ်အပျက်များ၊ မူရန်း၏ အခန်းမှ
အဖြစ်အပျက်များ အားလုံးကို ပြောပြလိုက်သည်။

လိုင်ရာပြောပြသည်တို့ကို ကြားပြီးနောက် အန်တိမာရာ
အနည်းငယ် တိတ်ဆိတ်သွားသည်။ ပြီးပျော်သည့် စကားသံ

အချို့ ကျွန်သေးသော်လည်း ပူပင်မှုတစ်ခုကို ဖုံးဖိတ္ထားသလို ဖြစ်
နေသည်။

နောက်တစ်နေ့တွင် အန်တီမာရာ 1d သို့ ပြန်ရန် ပြင်ဆင်
နေသည်။ နောက်ထပ်ရက်တချို့ ထပ်နေပြီး သူမနှင့် ဗီဇူးကဲ့
ဆေးခန်းသို့ အတူ လိုက်ပေးမည်ဟု ထင်ထားသည့်အတွက် လိုင်
ရာ ဝမ်းနည်းသွားသည်။ အရေးပေါ်သတင်းတရာ့ပြောင့်
ချက်ချင်းပြန့်ဖို့ လိုလာသည်ဟု အန်တီမာရာက ဖြောင်းဖျေသည်။

အန်တီမာရာကို လာကြိုသည့်ယာဉ်ငယ် ထွက်ခွာသွားသည်နှင့်
အိမ်ကလေးက မူလအတိုင်း ပြန်လည်တိတ်ဆိတ်၍ ခြောက်ကပ်
သွားတော့သည်။

များမကြာမီ လိုင်ရာ၏ဖေဖေက လိုင်ရာကိုခေါ်၍ အနီးကပ်
သင်ပြပေးသည်။ နောက်တစ်နေ့ ဗီဇူးကဲ့စွစ်ရန် သွားသည့်အခါ
မည်သည့် မေးခွန်းများကို မည်သို့ ဖြောမည်ဟု မှာကြားခြင်း
ဖြစ်သည်။ မှတ်ပုံတင်စာရင်း သွင်းဖို့မလိုဘဲ ဆေးခန်းရက်ချို့နှင့်
တရာ့ပြောင့် ပြီးပြတ်စေမည့် ရလဒ်ကောင်းကို မျှော်လင့်ထားကြ
သည်။

“စိတ်အေးအေးထား သမီးလေး” လိုင်ရာမေမေက ဘားကနဲ
ဖျောင်းယူပေးနေသည် “သမီးဖေဖေစကားကို နားထောင်လိုက်
ရင် အားလုံးအဆင်ပြေသွားမှာပါ” လိုင်ရာကြားနေသည့် အသံ
များက တစ်နှစ်တွင် ပျောက်ကွယ်သွားမည် ယာယီရောဂါတစ်ခု
ဟု သတ်မှတ်နေကြဆဲ ဖြစ်သည်။

အိပ်ချို့ ရောက်လာသော်လည်း လိုင်ရာ အိပ်၍မပျော်။ ကလေး
ငယ်။ အန်တီမှာရာပြောသည့် မူမမှန်သည့် နေ၏
အချက်အလက်များ။ *အသံမှဲလိုင်း* ဟု ပြောရင်း လေးနက်သွား
သည့် မူရန်း၏ မျက်နှာ။ တစ်ခုခုတော့ လွှဲနေပြီ။ ဘာလဲတော့ မ
ပြောတတ်။ နောက်နှစ်တွင် မိမိ၏ ဖြစ်တည်မှု အမှန်တရားကို
ငြင်းဆန်ရနိုးမည်။ စိတ်ပူဇော်မည့် မေမေအကြောင်း တွေးကြည့်ရ^၁
တာ ခက်ခဲလှသော်လည်း ဒီအတိုင်း ဆက်နေရခြင်းက လိုင်ရာ
အတွက် အများကြီးပို၍ ခက်ခဲနေသည်။

နောက်တစ်နေ့..

လိုင်ရာ အိမ်မှာ မရှိတော့။ ကုတင်ပေါ်က စာတို့လေးတစ်ခုသာ
ချုန်၍ ထွက်ခွာသွားခဲ့ပြီ။ ကျောပိုးအိပ်ငယ်တစ်လုံး၊ ရီဆိုငွေသား

တချို့ နှင့် ရေပူစမ်း ပင်မဘူတာရုံ ရှိရာသို့ ထွက်ခွာလာခဲ့သည်။
ဘူတာရုံ လိပ်ခုံးအဆောက်အခြီးကြီးထဲတွင် လူများစွာတို့၏
အသံကြားတွင် တအုံးအုံး ဖြစ်နေပြီး ဆိုလာရွက်လွှင့် တွဲယာဉ်ကြီး
များ၊ လေအားသုံး လျှောတိုက်ယာဉ်ငယ်များက ဥဒုပုံး ဝင်ထွက်
သွားလာနေကြသည်။

တစ်နေရာတွင် ရပ်၍ ငေးငါ်ငါ်နေမိစဉ် ဆီချေးပေနေသည့်
စက်ဆရာနှစ်ဦးက တအုံးအုံးသံများကြားမှ အော်ဟစ်ပြောဆိုသံ
ကို ကြားရသည်။

“တကယ်ပါကွာ.. အဲဒီလူက စကားပြောသာ မချင်တာ၊ ဆိုလာ
ရွက်မကြီး တစ်ခုလုံးကို နေ့ဝါက်နဲ့ အပြီး ပြန်ချိန်ပေးလိုက်တယ်၊
အတွင်းတိုင် အက်နေတာကို ဖွင့်တောင်မကြည့်ဘူး၊ ကိုင်ကြည့်
ယုံနဲ့ သိတယ်”

“ကိုင်ကြည့်ယုံနဲ့ သိမှာပေါ့ကွာ၊ လေတောင်ကြားက လာတဲ့လူပဲ..”
နောက်တစ်ယောက်က ပြောသည် “လေသမားဖြစ်ပြီး လေသံကို
မှန်းလွန်းလို့ လည်ပင်းမှာ စက်တပ်ထားတဲ့ လူဂွစ်ကြီး မဟုတ်
လား”

လေကိမ်းတဲ့လူဂွဲ ဖင်းဆီက နောက်ဆုံးကြားခဲ့ရသည့် မှုရန်း၏ အမှာစကား။ လိုင်ရာ၏ ခေါင်းထဲမှာ အချက်ပေးသံတို့ ဆူညံသွားသည်။

လိုင်ရာက အနည်းငယ် ရှေ့တိုးလိုက်ပြီး “ဦးလေး.. ဦးလေး” တ အုံအုံ အသံများကို ကျော်အောင် ကြိုးစား၍ ပြောလိုက်သည်။

“ဦးလေးတို့ ပြောနေတဲ့ စက်ဆရာ.. သူကို တွေ့ချင်လို့ ဘယ်မှာ ရှာရမလဲ”

လူကြီးက ရှုတ်တရက်ကြောင်သွားပြီး လိုင်ရာကို ခြေဆုံးခေါင်း ဆုံး တစ်ချက် ကြည့်လိုက်သည်၊ ထို့နောက် “ဂျိုရစ်သွန်း” ပုံခုံး တစ်ချက်တွန်၍ သူအလုပ်မဟုတ်သည့်ဟန်နှင့် ဆက်ပြောသည်။

“ဖုန်ဆိုးကွင်း ထိပ်နားမှာ သူဝပ်ရှေ့ ရှိတယ်၊ စကားကောင်းတော့ ပြောလို့ရမယ့်လူ မဟုတ်ဘူး”

—

ဖုန်ဆိုးကွင်း...

ဖုန်များ၊ လေတိုက်စားထားသည့် ကျောက်တံ့ဌားကျောက်ခဲ့များ၊
သံချေးတက်နေသည့် သံတိသံစများနှင့် ပြည့်နှက်နေသည့်
နေရာ။ ယာဉ်အပျက်အဆွေးများ၊ စက်ပစ္စည်းအဟောင်းပုံများ
နှင့် ဂျိုရှစ်သွား၏ ဝပ်ရှေ့ကို အလွယ်တကူပင် ရှာတွေ့သည်။

ပိန်၍ခါးအနည်းငယ် ကိုင်းသည့် လူတစ်ဦး။ လည်ပင်းတွင်
လည်ပတ်တစ်ခုကို ပါတ်ထားသည်။ တွဲယာဉ်ကြီးတစ်ခု၏
ရွက်တိုင်ကို ပြင်နေရာမှ လှည့်၍ပင်မကြည့်ဘဲ ပြောလိုက်သည်..

“သိပ် နာချင်ကြားချင်နေရင် တောင်ကြားကိုသွား” ခပ်ကြမ်း
ကြမ်း ကြိမ်းမောင်းသံနှင့် ပြောသည် “ငါ့ကိုလာမရှုပ်နဲ့”

အခုန်း - ၃၃

လေထုကျိန်တာ

အခန်း (၁၃) - လေထုကိုနှစ်စာ

“သိပ် နာချင်ကြားချင်နေရင် တောင်ကြားကိုသွား” ခပ်ကြမ်း
ကြမ်း ကြိမ်းမောင်းသံနှင့် ပြောသည် “ငါ့ကိုလာမရှုပ်နဲ့”

လိုင်ရာ အနည်းငယ် ကြောင်သွားသည် “ဦးလေးက ဘာအတွက်
လာတာလဲ သိလိုလား”

“အသိသာကြီး” ဂျိုရစ်သွန်းက မေ့ကြည့်ဖော်ပင်မရ၊ လုပ်
လက်စ မပျက်ဘဲ ဆက်ပြောသည်။

“အူကြောင်ကြောင်နဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အစွမ်းအစတွေ ရှိတယ် ထင်
နေတဲ့ရှုပ်”

ရောက်ရောက်ချင်း အပြောခံလိုက်ရသော်လည်း လူမှန်နေရာမှန်
ရှာတွေပြီမှန်း အလိုလို သိလိုက်သည်။

“မူရန်း လွှတ်လိုက်လို့ လာတာပါ”

ဒီစကားကိုကြားမှ ဂျိရစ်သွန်း က လုပ်လက်စကိုရပ်ပြီး လှည့်ကြည့်သည်။ သူ၏ မျက်လုံးတို့က ဆွေးရိပ်သန်း၍ အသက်မဲ့နေကြသည် “မူရန်းက အရှုံးပဲ.. လေထဲက ကျိုန်စာတွေကို တရားသံထင်နေတဲ့ အရှုံး”

“ကျွန်မအတွက် မဟုတ်ပါဘူး၊ ကလေးငယ်တစ်ယောက် အတွက်ပါ” လိုင်ရာက ကြားဖြတ်၍ ခပ်သွက်သွက် ပြောလိုက်သည်။

“အဲဒါ ငါအလုပ် မဟုတ်ဘူး” ဂျိရစ်သွန်းကလည်း ချက်ချင်း ပြန်အောင်သည် “ကိုယ့်ဘာသာ.. အေးအေးနေပါရစေ”

စကားလေး တစ်ခွန်းနှစ်ခွန်းကိုတောင် သေချာ နားမထောင်ဘဲ အောင်လွှတ်နေသည်။ ဘယ်လိုလူပါလိမ့်။ တစ်ဖက်ပိတ် မန်ကြီးပုံက လိုင်ရွှေဖေဖေကိုပင် အမှတ်ရသွားစေသည်။ လာခဲ့မိတာမှားသွားပြီလားမသိ။

“မူရန်းက အဲဒီကလေးကို အသံမဲ့လိုင်း လိုပြောတယ်”

“အဟက်.. စလာပြီ အတိတ်တဘောင် အရှုံးထမူတွေ” ဂျိရစ်
သွန်းက ခြာက်ကပ်ကပ် ရယ်သံနှင့်ပြောသည်။

“ငါလည်း အဲဒါမျိုးတွေကို အရှုံးထပြီး ယုံခဲ့ဖူးတာပဲ၊ လေတိုးလို့
လေသံကြားတာ ဘာထူးဆန်းလဲ၊ ငါ့ကို ဘာလို့ လာရှုပ်ချင်ကြ
တာလဲ”

“အကြံဉာဏ်လေး နည်းနည်းလိုချင်တာပါ” လိုင်ရာက မလျှော့ဘဲ
ခပ်တိုးတိုး ထပ်ပြေလိုက်သည်။

ဂျိရစ်သွန်းက လိုင်ရာကို ယခုမှုပင် သေသေချာချာ လှည့်၍
စွေစွေကြည့်လိုက်သည်။ လိုင်းကာလည်ပတ် တပ်ဆင် ထား
သော်လည်း လိုင်ရာ၏ မရောစိတ်များ ကြားမှ စိမ့်ထွက်လာနေ
သည့် ခိုင်မာသည့်စိတ်ဓာတ်နှင့် အလားအလာများကို ခံစားမိ
နေသည်။

“ဟင်း.. အမှန်တရားအတွက် စွဲနွဲလွှတ်မယ်ဆိုတဲ့ နောက်ထပ် C
တုံးတစ်ယောက်၊ သွား.. သွား.. ငါမှာ ဘာအကြံဉာဏ်မှ ပေးစရာ
မရှိဘူး”

လိုင်ရာ ဘာမှထပ်မပြောဘဲ လှည့်ထွက်လာခဲ့လိုက်တော့သည်။
စိတ်ထဲကတော့ တွေးနေသည်။

တကယ့်လူဂုစ္စ

—

ဂျိရစ်က တိတ်ဆိတ်စွာ ထွက်သွားသည့် လိုင်ရှုံးကိုကြည့်ရင်း
စိတ်မကောင်းသလိုတော့ ဖြစ်သွားသည်။ သူ့စကားများက
အကူအညီ လိုအပ်နေရှာသည့် မိန်းမငယ်လေး တစ်ဦးအတွက်
လိုတာထက်ပို၍ ကြမ်းတမ်းသွားသည်။ သို့သော် မူရန်း၏အမည်
နှင့် တသောင်ကိစ္စများက ကြိုးစားမေ့ဖျောက်ထားသည့် သူ့
အနာဟောင်းကို လာ၍ထိုးဆွဲနေသည်။

ပြန်အမှတ်ရလာသည့် အော်သံနက်ကြီးဗျား။ လူတွေ၏ အသံ
မဟုတ်။ သူ့နားထဲမှာ မဖြစ်ခင်ကပင် ကြိုတင်၍ ကြားယောင်ခဲ့
သည့် ကျောက်တောင်ကြီး၏ ပွဲတ်ကြိုတ်သံ။

မိသားစုကို သတိပေးရန် ကြံရာမရ အာရုံဖွင့်အသံပို့ရန် လုပ်ခဲ့
မိသည်။ စိတ်အာရုံကို အဆုံးစွန်ဖွင့်၍ အော်ဟစ်သတိပေးရန်

ကြိုးစားသော်လည်း အတားမဆီး မရှိတော့သည့် သူခေါင်းထဲသို့
ကျောက်တောင်ကြိုး၏ ပြိုကျသံ၊ လူတွေ၏ အော်ဟစ်ငိုယိုသံ
များက ကျိုန်စာများအလား စုပြိုဝင်ရောက်လာသည်။ မိုက်ကနဲ့
အရာရာ မဲမောင်ကျသွားခဲ့သည်။ သူသတိရတော့ အားလုံးက
ပြီးဆုံးသွားခဲ့ပြီ။

ပြန်သတိရလိုက်တိုင်း သူနှင့်သားကို အကြိမ်ကြိမ် ကွဲကြစေ
သည့် မှတ်ဉာဏ်များ။

တုန်ရှိနေသည့် လက်တို့နှင့် လည်ပတ်ရှိ ခလုပ်ငယ်လေးတစ်ခုကို
စမ်းလိုက်သည်။ ခေတ္တ တွေဝေတံ့ခိုင်းသွားသော်လည်း သက်
ပြင်းတစ်ချက်ချွဲ ခလုပ်လေးကို အသာလုပ်လိုက်သည်။ နှစ်
ပေါင်းများစွာအတွင်း ပထမဆုံးအကြိမ်အဖြစ် လှိုင်းကာစနစ်၏
အားကို လျှော့လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

မျက်လုံးကိုမှတ်၍ အာရုံပြုလိုက်သည်။ တဖြည်းဖြည်း တိုးဝင်
လာကြသည့် အသံများ.. ဝါယောသုတ မှတ်တမ်းကြိုးက သူကို
ပြန်လည်၍ ကြိုးဆို နှုတ်ဆက်နေသည်။

မလိုလားသည့် ဆူညံသံများကို ဖယ်ရှား၍ ကမ္မာကြီး၏
ညည်းတွားသံကို ရှာဖွေလိုက်သည်။ အရင်ကြားဖူးခဲ့သည် အသံ
နှင့်မတူတော့။ သန့်စင် စူးရှုသည့် အသံသစ်တစ်သံက ကမ္မာ
ကြီး၏ ညည်းတွားသံနှင့် ပေါင်းစပ်နေသည်မှာ ရင်တုန်စရာ ဖြစ်
နေသည်။ သူ့အရိုးထဲထိ စီးဝင်လာသည့် ထိုအသံကြားင့် တစ်
ကိုယ်လုံး ပေါက်ထွက်တော့မည့်အလား ခံစားလိုက်ရသည်။

ဂျိရစ်တစ်ယောက် ထိတ်လန့်မှုကြားင့် နောက်သို့လန်ကျသွား
သည်။ ပြင်လက်စ တွဲယာဉ်ကို ဆောင့်မိသွားသည့် အသံက
ဝပ်ရှေ့အတွင်း ပဲတင်ထပ်သွားသည်။

—

လိုင်ရာတစ်ယောက် ဖုန်းဆိုးကွင်းအတွင်း ဦးတည်ရာမဲ့ လျှောက်
သွားနေမိသည်။ ဘယ်ကို ဆက်သွားရမှန်းမသိ။ ဖင်းရှိနေသည့်
လေပြေတောင်ကြားသို့ ပြန်လှုပ် ကောင်းမည်လား။ ဗဟိုမြို့သစ်
ကို သွား၍ ကလေးငယ်ကို ရှာရမလား။ လောလောဆယ်တော့
ခဏနားဖို့ လိုနေသည်။ လူမနေ စွန်ပစ်ထားသည့် အဆောက်အအီ

ယောက်တစ်ခုကို တွေ့ရသည်။ ဖုန်းအလိမ်းလိမ်း တက်နေပေမယ့်
လေကွယ်ရာ ခဏနားစရာတော့ ဖြစ်လိမ့်မည် ထင်သည်။

ပြင်ပတွင် တိုက်ခတ်နေသည့် ခပ်ကြမ်းကြမ်း လေတိုးသံတိုကို
နားထောင်ရင်း ဂျိုရစ်ပြောသည့် *လေထဲကကျိန်စာများ* ကို
နားလည်သလိုလို ထင်မိသည်။ ကွဲပျော်ပေါ်ရှိ ဖုန်တချို့ကို ခါ
လိုက်ပြီး လှဲချုလိုက်သည်။ စိတ်ရောလူရော ပင်ပမ်း၍နေပြီ။
မှုးကန် အိပ်ပျော်သလို ဖြစ်သွားပြီးနောက် အသံတစ်သံကို
ကြားလိုက်ရသည်။

နောက်နေ့ပြန်လာခဲ့

လိုင်ရာ ရှုတ်တရက် မျက်လုံးကျယ်သွားသည်။ ဂျိုရစ်၏ အသံ။
ဒါပေမဲ့ ခါတိုင်းလို့ လေသံကိုဖြတ်၍ နားက ကြားသည်မဟုတ်။
ခေါင်းထဲမှာ တိုက်ရှိက် ကြားလိုက်ရသည့် အသံ။

အခန်း - ၃၄

လမ်းခွဲပြတိက်

အခန်း (၁၄) - လမ်းခွဲပြတိက်

ဂျိရစ်က လိုင်ရာကို ဝပ်ရှေ့နှင့် အတော်လှမ်းသည့် တစ်နေရာသို့
ခေါ်သွားသည်။ လေတိက်စားမှုကြောင့် ပြန်ပြူးနေသည့်
ကွင်းပြင်ကျယ်ကြီး တစ်ခု။ ကွင်းပြင်အတွင်း ဆက်လျှောက်
သွားကြရင်း ကျောက်တိုင်များ ထိုးထိုးထောင်ထောင် ထွက်နေ
သည့် နေရာတစ်ခုသို့ ရောက်မှ ရပ်လိုက်ကြသည်။ ကျောက်တိုင်
များကို လေဖြတ်တိုက်နေသည့် တစိုးရီး ညည်းသံက
ကြက်သီးထချင်စရာ ဖြစ်နေသည်။

“ဒါဘယ်နေရာလ” လိုင်ရာ၏အသံက ကျယ်ပြန့်လှသည့်
ကွင်းပြင်ကြီးထဲတွင် အလွန်သေးယောက်နေသည်။

“သခိုင်းဟောင်းကြီးလိုပဲ”

“ဟုတ်တယ်” ဂျိရစ်က ခပ်ပြတ်ပြတ် ပြန်ဖော်ရင်း “ဟိုမေးဒီမေး
စကားတွေ များမနေနဲ့ ဘာသံကြားလဲ နားထောင်ကြည့်”

လိုင်ရာက မျက်လုံးကိုမှိတ်၍ ကြီးစားအာရုံပြုကြည့်သည်။

“ဆူညံနေတာပဲ.. အသံတွေက.. ဝမ်းနည်းချင်စရာကြီး”

“ဟင်း.. သိပ်တော့လည်း မပင်းဘူးဘဲ” ဂျိရစ်က အထင်မကြီးသံ
နှင့် “လေထဲကနေ ဒဏ္ဍာရီသံစဉ်တွေ ကြားရမလားလို့ မျှော်လင့်
နေရင် အရင်ဆုံး အဲဒါကို မေ့ပစ်လိုက်။ ဒီလေထဲကြီးက
အတတ်ဆန်း မော်ပညာ မဟုတ်ဘူး၊ ရှုပေါ်သ သဘောတရား
တစ်ခုပဲ”

“ဒီကမ္ဘာရဲ့ သံလိုက်စက်ကွင်းနဲ့ လေထဲက စကြဝ္မာကြယ်မှုန်
တွေ ပေါင်းစပ်ပြီး အချက်အလက်တွေ သို့လောင်တဲ့ ကိရိယာ
ကြီးလို့ ဖြစ်နေတာ”

ဂျိရစ်က ကျောက်တုံးတစ်တုံး ကန်ထုတ်လိုက်ပြီး ဆက်
ပြောသည်။

“မှတ်ည၏တွေ အချက်အလက်တွေက လေထဲမှာတင် လွင့်နေ
တာ မဟုတ်ဘူး၊ ကမ္မားမြေဆိုင် မြေသားတွေထဲမှာပါ ပျော်ဝင်နေ
ကြတာ။ လေထဲက ဒီမှတ်တမ်းတွေကို ဖတ်ယူ လှည့်ပတ်နေတာ”

“ဒီကျောက်တိုင်တွေမှာ သုံးထားတဲ့ ကျောက်သားကို မှတ်ည၏
ကျောက် လို့ ခေါ်ကြတယ်” ဂျိရစ်က ကျောက်တိုင်များကို
ငွေ့ယမ်းပြရင်း တစ်ခုကို ကိုင်လျှက် ပြောသည်။

“ကိုင်ကြည့်.. နားနဲ့တင် နားထောင်လိုရတာ မဟုတ်ဘူး”

လိုင်ရာ အနည်းငယ် တုံးဆိုင်းသွားသည်။ ထို့နောက် လက်ဖတ်းကို
ကျောက်တိုင်ပေါ်ကပ်လိုက်သည်။ ထင်သည်ထက် ပိုအေးစက်
နေသည်။ အားပြင်းသည့် လိုင်းတမျိုးက လိုင်ရာ၏ လက်မှ
တစ်ဆင့် ကိုယ်ကိုဖြတ်သန်း စီးဆင်းသွားသည်။ တုန်ယံးကြကွဲ
မှုတွေနှင့် ပြည့်နှက်နေသည့် လိုင်း။

“အား..” ကျောရှိးထဲထိပင် စိမ့်သွားသည့်အတွက် လိုင်ရာက လန်း
ဖြတ်၍ လက်ကို လွှတ်လိုက်သည်။

“လူတွေက အသက်ရှင်နေစဉ် လှိုင်းယဉ်တွေ ဆက်တိုက် လွတ်နေကြတယ်” ဂျိုရစ်က လိုင်ရာ၏ အဖြစ်ကို ဂရ္မမစိုက်ဘဲ ဆက်ပြောနေသည်။

“ပျော်ရွှင်မှူ၊ ဝမ်းနည်းမှူ၊ ချုစ်ခင်မှူ၊ မှန်းတီးမှူ.. ဒီခံစားချက်တွေရဲ့ ရိုက်ခတ်မှုတွေပဲ”

“သေသွားတဲ့အခါ နောက်ဆုံးထွက်သက် လှိုင်းယဉ်ခြေရာကို ထုတ်လွတ်ပြီး ဒီဝိန်ချပ်ကြတယ်။ အခုကြားလိုက်တာ နှစ်ပေါင်း လေးရာလောက်က ဝိညာဉ်တွေရဲ့ နောက်ဆုံးအသံပဲ”

ဂျိုရစ်က လက်ကိုပွေ့ရမ်းရင်း “ဒီနေရာက နောက်ဆုံး နှုတ်ဆက် သံတွေ မှတ်တမ်းတင်ထားတဲ့ ပြတိက်ကြီး တစ်ခုလို့ ဖြစ်နေတယ်”

“ကျွမ်းကျင်တဲ့ ပုံရောဟိုတ်က အတိတ်မှာ ဖြစ်ပျက်ခဲ့တာကို ကြားနိုင်တယ်၊ လက်ရှိ အဖြစ်အပျက်တွေကို ကြားနိုင်တယ်၊ အသတစ်ခုကို လွှမ်းမိုးနေတဲ့ ခံစားချက်ကို ချက်ချင်း သိရှိနိုင်တယ်.. ဒါတွေက လွယ်တယ်”

ဂျိရစ်က အဝေးတစ်နေရာကို လှမ်းဝေးရင်း တစ်ခုခုကို အမှတ်ရ သွားပုံနှင့် ဆက်ပြောသည် “ခက်တာက အနာဂတ်ပဲ”

“လေထုက အနာဂတ်မှာ ဘာဖြစ်မလဲ တိတိကျကျ မပြောနိုင် ဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဖြစ်နိုင်ခြေ အလားအလာတွေကိုတော့ ပြနိုင်တယ်”

“လူတွေရဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်တွေ ရွှေးချယ်မှုတွေက ဒီမှတ်တမ်းကို ရှိက်ခတ်နေလို့ အနာဂတ်က အနည်းနဲ့အများ အမြဲပြောင်းနေ တယ်”

“အဲဒါကမှ တကယ့်ပြဿနာ.. အတိအကျမြင်ဖို့ မလွှယ်ဘူး”

ဂျိရစ်အသံ အနည်းငယ်အက်သွားပြီး ဆက်ပြောသည် “တန် ပေါင်းများစွာသော ကျောက်သားတွေရဲ့ ပွဲတ်ကြိတ်သံတွေ၊ တ ဝေါဝေါ ကမ္မာပျက်သံတွေ၊ ဒါတွေကို ရက်တချို့ ငါကြိုမြင်ခဲ့ပေ မယ့် ဘာရယ်လို့ သေချာ မပြောနိုင်ခဲ့ဘူး”

“ငါ မိသားစုကို ခြေယူသွားမယ့် မြေပြီသံ၊ သိတဲ့အချိန်မှာ အရမ်း နောက်ကျသွားပြီ”

“လေစကြာတွေက နိမိတ် ကြိမ်င်တာလို့ ပြောကြတယ်။
တကယ်တော့ လေထဲက အချက်အလက်တွေကို တွက်ချက်ပြီး
ရလာတဲ့ ဖြစ်တန်ခြေတစ်ခုပါပဲ”

“ဂျိုရစ်.. ကျွန်မ စိတ်မကောင်းပါဘူး” လိုင်ရာက ဘာပြောရမှန်း
မသိ ဆုံးအသွားသည့်ကြားမှ ခပ်တိုးတိုး ပြောလိုက်မိသည်။

“အခုမှ စိတ်မကောင်းလိုလည်း အဖြစ်အပျက်တွေက ပြောင်းလဲ
မှာမှ မဟုတ်တော့တာ” ဂျိုရစ်၏ ရှားရှားပါးပါး ဖျော်တော့သည်
လေသံ။

“ကဲ.. အခုသိသင့်တာ သိပြီ၊ လေ့ကျင့်ခန်း စမယ်၊ အသင့်ပြင်
ထား” ပြန်လည် မာကြာသွားသည့် အသံနှင့် ဂျိုရစ်က ပြော
လိုက်သည်။ မာသော်လည်း အားတင်းထားသည့် အသံလိုတော့
ဖြစ်နေသည်။

အချို့ - ၃၅

နိမိတ်တန်ကြေး

အခန်း (၁၅) - နိမိတ်တန်ကြေး

“လေ့ကျင့်ခန်း.. ဟုတ်လား” ကြေးသံရသည့် စိတ်မကောင်းစရာ များကြောင့် အသံအနည်းငယ် တုန်နေသည့် လိုင်ရာက မေးလိုက် သည်။

“တော့တော့ နားထောင်လိုက်တာ ကျောက်တိုင် တစ်ခုပဲ ရှိသေး တယ်” လိုင်ရာ၏ မေးခွန်းကို တိုက်ရှိက်မဖြေသဲ ဂျီရစ်က ဆက် ပြောသည်။

“အခု ကျောက်တိုင်အားလုံးရဲ့ အသံတွေကို တစ်ပြိုင်တည်း နားထောင်ကြည့်”

“ဟင်.. ဘယ်လို့.. ဘာအတွက်လဲ”

“လက်ရှိ ပိတ်ဆိုနေတဲ့ မင်းရဲစိတ်တွေအတွက်ပဲ” ဂျိရစ်က
ခပ်သွက်သွက် ပြန်ပြောသည်။

“ပိတ်ဆိုထားတာ နည်းမှန် မဟုတ်ဘူး၊ တစ်ချိန်မဟုတ် တစ်ချိန်
ရေကာတာကျိုးသလို ကျိုးထွက်လာမှ ဒုက္ခရောက်မယ်”

“ဝင်လာတဲ့ အသံတွေကို ဖွင့်ပြီးလက်ခံရတယ်၊ စီးဆင်း
ဖြတ်သန်းစေရတယ်၊ မလိုတာတွေကို ထွက်ခွာစေရတယ်၊
လိုချင်တာကို ဆွဲထုတ်ယူရတယ်”

“ဒီတော့မှ မင်းသီချင်နေတဲ့ ကလေးရဲ အသံတွေ ဝင်ခွင့်ရမယ်”

“အခုပဲစမ်းကြည့်၊ ချုပ်တည်း ပိတ်ဆိုထားတာတွေ အကုန်ရပ်
လိုက်”

လိုင်ရာက မျက်စိကိုမှတ်၍ ဂျိရစ်ပြောသည့်အတိုင်း အာရုံစိုက်
လိုက်သည်။ စိတ်ကိုလျှော့၍ မကြားချင်ယောင် ဆောင်ထား
သည့် အသံများကို ပြင်းဆန်နေတော့ဘဲ နားစွင့်ကြည့်လိုက်
သည်။

တဖြည်းဖြည်းချင်း စီးဝင်လာနေကြသည်။ မီးခိုညှိနဲ့များနှင့်
ယာဉ်ပျက်တစ်ခု.. ကိုယ်တိုင်မကြိဖူးသည့် အရှိုးကိုက်အောင်
အေးခဲနေသော ခံစားချက်.. သချိုင်းပျက်ထဲက ငွေကြေးသံ
များ.. လေပြေတောင်ကြား၏ ပူပန်မှုများ.. ပြီကျလာနေသည့်
ကျောက်တောင်ကြီး...

လိုင်ရွှေ နှုလုံးခုန်သံတွေက ပေါက်ထွက်တော့မလို မြန်လာသည်။
ကမ္ဘာကြီးတစ်ခုလုံး ချာချာလည်နေသည်။ ပျို့အန်ချင်လာ
သည်။ *တော်ပါတော့* လို့ အော်ပြောချင်ပေမယ့် အသံကာမ
ထွက်။ ရှိန်းထွက်လိုမရတဲ့ နစ်မြုပ်မှုကြီး။ အသံတိတ် အော်ငိုးယုံ
မှုလွှဲ၍ ဘာမှုမတတ်နိုင်။

“ချွင်....” ကြည်လင်သော အသံလေးတစ်သံ။ ကြားယောင်တာ
မဟုတ်။ တစ်ကယ့်အသံ။ မှတ်ဉာဏ်မဟုတ်။ အသံအစစ်အမှန်။
နစ်မြုပ်မှုများ ရပ်တန့်သွားသည်။ ပျို့လွှင့်မှုများ တည်ပြုမသွား
သည်။ ဖြတ်ကနဲ့ မျက်လုံးကို ပြန်ဖွင့်လိုက်နိုင်သည်။

ဂျိရစ်၏လက်ထဲတွင် အသံညီခက်ရင်းခွဲေး ကိုင်ထားသည်။
ဒီခက်ရင်းခွဲေး၏ အသံအစစ်အမှန်က လိုင်ရှာကို မှတ်ဉာဏ်
အိမ်မက်ဆိုးမှ လှပ်နှီးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

“အဲဒါ..” ဂျိရစ်က အေးစက်စက်လေသံနှင့် ပြောလိုက်သည်။

“နိမိတ်ဖတ်သူတို့ ပေးရမယ့် တန်ရာတန်ကြားပဲ”

“အလကားရတဲ့ အစွမ်းအစ မဟုတ်ဘူး၊ ကြားသမျှအကုန် လိုက်
နားထောင်ရင် အာရုံလွင့်ပြီး ရူးသွားလိမ့်မယ်”

ဂျိရစ်က ခက်ရင်းခွဲေးကို ပြန်သိမ်းလိုက်သည်။ လိုင်ရာ
ကတော့ အသက်ပြင်းပြင်း ရှုနေရဆဲ။ ခေါင်းထဲက ငိုးညည်းသံ
များ တဖြည်းဖြည်း လွင့်ပျောက် သွားကြသော်လည်း စိတ်ထဲမှာ
သိပ်မကျေနပ်။

“ကလေးတစ်ယောက်ကို လိုက်ရှာဖို့အတွက် အကူအညီလာ
တောင်းတာ၊ ကျွန်မကို ဘာဖြစ်လို့ ဒါတွေလုပ်ခိုင်းနေတာလဲ”

“လိုက်ရှာမယ် ဟုတ်လား၊ တရားလေးထိုင် နားလေးစွင့်လိုက်ရင်
တွေ့သွားမယ် ထင်နေတာလား”

“ဝိညာဉ်သံလေးတချို့ နားထောင်မိတာတောင် ရူးမလို ဖြစ်သွား
တာကို ဘယ်လိုလုပ် ကန္တာတည်သရွှေ့က အသံပေါင်းများစွာနဲ့
ရင်ဆိုင်မလဲ”

“ဒါတွေကို ရင်ဆိုင်နိုင်မှ ဒီအသံတွေကြားထဲက ကိုယ်ရှာချင်တဲ့
အသံမဲ့လိုင်လေး သေးသေးတစ်ခုကို တွေ့အောင် ရှာနိုင်မှာပေါ့”

“ဒါလေးတောင် ခုထိ နားမလည်ဘူးလား”

ဂျိရစ်၏ စကားသံတိုက သချိုင်း ကျောက်တိုင်ကြီးလို ဖြစ်
နေသည်။ အေးစက် ကြမ်းတမ်းသော်လည်း အရှိအတိုင်းပင်
ဖြစ်သည်။ ဂျိရစ်၏ ရည်ရွယ်ချက်ကို သဘောပေါက်
သော်လည်း ဒီခံစားချက်မျိုး နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်မံစားလို
တော့။ တွေးမိယုံနဲ့ ဆောက်တည်ရာမရ ဖြစ်ချင်မိသည်။

“ဒီလိုခံစားချက်ကြီးကို ဘယ်သူက လိုချင်မှာလဲ” လိုင်ရာက
တုန်ယ်နေဆဲဖြစ်သည့် အသံနှင့် မေးပြာပြာလိုက်သည်။

“ဘာလိုများ ဒီလေသံတွေအတွက် အသည်းအသန်တွေ ဖြစ်နေ
ကြတာလဲ”

“အားလုံးက ရူးနေကြတာ” ဂျိရစ်က နာခေါင်းရှုံးပြီး ပြောသည်။

“လစ်ကြာတွေက ဒီအသံတွေကို နယူကိုးကွယ်စရာ ထင်ကြတယ်၊ နေဝန်းနီတွေက လိုသလို ပြင်လိုရမယ် ထင်ကြတယ်၊ ကမ္မာသစ်တွေက အသုံးချချင်ကြတယ်၊ ဒီလေသံတွေကို ထိန်းချုပ်ခွင့်ရဖို့အတွက် ဘာမဆိုလုပ်ဖို့ ဝန်မလေးတဲ့သူတွေ”

ဂျိရစ်မျက်နှာ အနည်းငယ်မှောင်သွားသည် “ဒီလို အတွတွေ၊ မာနတွေကြောင့်ပဲ သုခမြာင်ဖြစ်ရပ်ဆိုးလို ကိစ္စတွေ ဖြစ်ကတာ”

“အဲဒီအကြာ်း မူရန်းပြောပြတယ်” လိုင်ရာက ပြောရင်းနဲ့ မူရန်း၏ အခန်းတွင်းမှ ရှုန်းရင်းဆန်ခတ်များကို ပြန်မြင်မိသည်.. “လူတချို့ ရူးသွားတာတွေ၊ အဲဒါကို ဖုံးဖိတာတွေ”

“ဟင်း.. မူရန်း ပြောပြတယ်ဆိုတာ အပေါ်ယံလောက်ပဲ နေမှာ”
ဂျိရစ်က နာခေါင်းတစ်ချက်ရှုံးပြီး ဆက်ပြောသည်။

“ဒီလို ဖြစ်ရပ်ဆိုးကြာ်း အသိတရားဝင်ပြီး ရပ်တန့်မသွားတဲ့ အပြင်၊ အရင်ထက်တောင် ပိုပါးနပ်ပြီး ပိုဆိုးလာကြသေးတယ်”

“အခုပဲကြည့်.. လွင့်တဲ့လေကို ပြင်မရတော့ ကြားတဲ့လူကို ကြပ်ဖို့
လုပ်လာကြပြီ၊ မီဒေမူကဲ တဲ့.. အဟက်”

ဂျိရစ်က အေးစက်စက် ရယ်သံနှင့် ဆက်ပြောသည်။

“ပိုဆိုးတဲ့ နောက်ထပ် မိစ္စာတစ်မျိုးလည်း ရှိသေးတယ်၊
သွေးသားရင်းကိုတောင် စတေးတဲ့ ဗာရိုကယ်လင်းလို လူမျိုး၊
သနားစရာ ကလေးမလေး၊ ပြေးလွှား ဆော့ကစားချင်တဲ့ အရွယ်
ပဲ ရှိသေးတယ်၊ ဦးနောက် ပျက်သွားရှာတယ်”

“ဘာတွေ ဘယ်လို ဖြစ်သွားတာလဲ” လိုင်ရာက ခပ်တိုးတိုးမေး
မိသည်။

“အတိတ်တောာင်ကိစ္စ ရူးသွာပ်မှူတွေ” ဂျိရစ်က အဝေးတစ်
နေရာကို ဧေးရင်း ဆက်ပြောသည်။

“သူ့သမီးလေး အစွမ်းနဲ့ လေထုကြိုးရဲ လျှို့ဝှက်ချက်တွေကို
လိုချင်တာ၊ လက်လွန်သွားတာ”

“ကလေးကို ကလေးလို မမြင်ဘူး၊ အသုံးချစရာလို မြင်တဲ့လူ”

ဂျိရစ်က ခေတ္တရပ်လိုက်ပြီး ဆက်ပြောသည် “ဒါတွေအားလုံးက
သင်ခန်းစာတွေပဲ”

“လေစကြာတွေရဲ့ အယုံလွှန်မှု၊ ဗာရိုကယ်လင်းရဲ့ လေဘာ၊
နေဝန်းနိတွေရဲ့ မာန၊ အားလုံးက ပျက်စီးဖို့လမ်းစကို တွေ့န်းပို့နေ
ကြတယ်”

“အခွင့်ထူးခံတွေတင် ဆိုးနေတာမဟုတ်ဘူး၊ အလွှာစုံမှာ ဆိုးနေ
ကြတာ”

“နေဝန်းနိတွေက နိမိတ်သံကြားသူတွေကို ဖိနှိပ်ချင်တာကတစ်
မျိုး၊ မူးကြိုးမှန်တိုင်းအဖွဲ့က တစ်မျိုး”

“မှိုးကြိုးမှန်တိုင်း၊ ဟူတ်လား...”

ဂျိရစ်က ပြစ်တင်သံနှင့် ပြောသည် “ဆန်နိယာရွန်းတို့ လေစကြ
တွေ မမြင်ချင်ယောင် ဆောင်ထားကြတဲ့ လေနိမိတ်
အစွန်းရောက်အဖွဲ့”

“ကမ္မာကြီး ရှင်သန့်ဖို့ လေနိမိတ်သံကို မယုံကြည်သူ အကုန်လုံး
ကို ရှင်းပစ်ရမယ်တဲ့၊ သူတို့အပြောအရဆိုရင် တဘောင်ဆိုတာ
အဲဒီလို ရှင်းပစ်ဖို့ ပြောတဲ့စာ”

လိုင်ရာက ထပ်မေးရန် ပါးစပ်ဟလိုက်ပေမယ့် ဂျိုရစ်က
လက်ကာပြပြီး ဆက်ပြောသည်။

“အတိတ်တဘောင်ဆိုတာ အလွန်တက်မြှက်တဲ့ ပညာရှင်တစ်ဦး
ရဲ့ ခန့်မှန်းချက်၊ ဒါမှုမဟုတ် အာကာသယာဉ်ကြီးထဲမှာ နှစ်ပေါင်း
များစွာ အားနေလို့ လျှောက်ရေးထားတဲ့ စာ”

“ငါတို့လူသားတွေဟာ ဒီကမ္မာမှာ သဘာဝအလျှောက် ဖြစ်
ပေါ်လာကြတာ မဟုတ်ဘူး၊ ငါတို့ရဲ့ ဦးနှောက် အလုပ်လုပ်ပုံတွေ
က ဒီကမ္မာရဲ့ စက်ကွင်းတွေနဲ့ အံမဝင်ကြဘူး”

“ဒါပေမဲ့ နှောက်ပိုင်းမှာ မျိုးမီတွေ ပြောင်းလာရင် အံဝင်တဲ့သူ
ပေါ်လာမှာပဲဆိုတာ ခန့်မှန်းကြည့်လို့ရတဲ့ ဖြစ်နိုင်ခြေတစ်ခုပဲ၊ အဲ
ဒါကို ချုပေးထားတဲ့ စာတစ်ပိုင်”

“လူတွေက အတည်ပေါက်ကြီး ယူလွန်းနေလို့ ခက်နေတာ”

ဂျိရစ်က ပြောနေရင်း ခဏရပ်လိုက်သည်။ အဝေးတစ်နေရာသို့
ငေးမောရင်း ဆက်ပြောလိုက်သည် “ဒါပေမဲ့ လေထဲမှာ အရင်နဲ့မ
တူတဲ့ အပြောင်းအလဲတွေ စနေတာတော့ အမှန်ပဲ”

အခန်း - ၃၆

ကွဲရဒဏ်ရာ

အခန်း (၁၆) - ကွဲရှုဒဏ်ရာ

“ဂျိရစ်.. ကျွန်မ ခေါင်းထဲထိ အသံရောက်အောင် ဘယ်လိုပြီတာ
လဲ” လေကြောင့် မျက်နှာပေါ်ဝကျနေသည့် ဆံပင်များကို ဖယ်
ရင်း လိုင်ရာက မေးလိုက်သည်။

ဂျိရစ်က မဖြေသဲ သူယူဆောင်လာသည့် လက်ဆွဲပုံးကို ကျောင်
တိုင်နားတွင် ချုလိုက်သည်။ အဖုံးကလစ်များကို ဖွင့်ရင်း “ဒီ
ကိရိယာတွေကို အရင်လေ့လာ၊ ပြီးမှ ကျွန်တာတွေ ဆက်ပြော”

“ရှေ့အခန်းတွေ မဖတ်ဘဲ အတ်သိမ်းကို တန်းသိချင်လို့ ဘယ်ရမ
လဲ”

လက်ဆွဲပုံး အပေါ်ခုံးတွင် တွွေ့မြင်ရသည်က ဆီချေးပေနေ
သည့် အဝတ်ဖြင့် ထုပ်ထားသော လည်ပတ်လို အရာတစ်ခု။ သူ
လည်ပင်းတွင် တပ်ထားသည့် သံချေးရောင် ကိရိယာနှင့်

ဆင်တူသည်။ မီးကျမ်းရာ ရောင်စုလိုင်းများ ထင်နေသည်
ချေမွှတ်သော အနက်ရောင်သတ္တနှင့် ပြုလုပ်ထားသည်။

“လိုင်းကာစနစ်” ဂျိုရစ်က ထုတ်ယူ၍ လိုင်ရှုကို လုမ်းပေးရင်း
ပြောသည်။

“လေထဲကအသံတွေ မကြားရအောင် ပိတ်ထားဖို့လား” လိုင်ရာ
က လုမ်းယူရင်း အဝေအေါင် မေးကြည့်သည်။

“မဟုတ်ဘူး” ဂျိုရစ်က ပြန်ဖြေသည် “မလိုအပ်တဲ့ ဆူညံသံတွေနဲ့
အန္တရာယ်ရှိတဲ့ ကြိမ်နှစ်းတွေ ဖယ်ထဲတဲ့”

“စောစောကပြောတော့ ဝင်လာတဲ့ အသံတွေကို ဖွင့်ထားပြီး
လက်ခံရမယ်ဆို” လိုင်ရာအနည်းငယ် မျက်စီလည်သွားသည်။

“ဟုတ်တယ်.. အပြည့်အဝ ကြားဖို့အတွက် ဖွင့်ထားပြီး လက်ခံရ^{မယ်၊ ပိတ်ထားတဲ့ နားတွေကို ပထမဆုံးအကြိမ် ဖွင့်ထဲတဲ့}
အတွက် လိုအပ်တယ်” ဂျိုရစ်အသံ အနည်းငယ် ပျော်သွားသည်
ဟု ထင်ရသည်။

“ဒါပေမဲ့ နားတွေ စိတ်တွေကို အမြှဖွင့်ထားလိုကော့ မရဘူး၊
အသုံးဝင်တဲ့အသံ ရှိတယ် မဝင်တဲ့အသံ ရှိတယ်”

“မလိုအပ်တဲ့ အသံတွေကို စိတ်အားသက်သက်နဲ့ စစ်ထုတ်ဖို့ဆို
တာ မလွှယ်ဘူး၊ လေစကြာတွေက ဒီလိုစစ်ထုတ်နိုင်အောင် စိတ်
ကိုလေ့ကျင့်ရမယ်လို့ ပြောကြတယ်၊ ဒီလို အကူဗီရိယာတွေသုံး
တာ အလွှယ်လမ်း လိုက်တာပဲလို့ ပြောတယ်၊ ပြောပါစေ၊ သူတို့
အသုံးမချကတတ်တာ သူတို့ရဲ့ ပြဿနာပဲ၊ ပြီးတော့” ဂျိုရစ်က
သတိပေးသည့်အသံနှင့် ဆက်ပြောသည်..

“လေထဲမှာ အရမ်းအန္တရာယ်များတဲ့ အသံတွေ ရှိသေးတယ်၊ မသ
မတဲ့ အသံတဲ့တွေ” ဂျိုရစ်က ပြောလက်စကို ခေတ္တရပ်လိုက်
သည်။

ထိုနောက် တိုးညင်းလွန်းသဖြင့် သူ့ကိုယ်သူ ပြောတာနှင့် ပုံတူနေ
သည့် လေသံနှင့် ဆက်ပြောသည်။

“တစ်ခါတစ်လေကျတော့ ဘာသံဆို ဘာသံမှ မကြားချင်တော့တဲ့
အချိန်တွေ ဆိုတာလည်း ရှိတတ်တယ်”

လိုင်ရာက ချိတဲ့ချုတဲ့ဖြစ်နေပြီး နောက်ဆုံး ကိရိယာကို လည်ပင်း
တွင် ပတ်၍ တပ်ဆင်လိုက်သည်။

“ဂိုး..”

ခံစားချက်က မသိမသာမျှသာ၊ သို့သော ထမ်းထားမိမှန်း ကိုယ့်
ဘာသာပင် မသိသည့် အလေးတုံးကြီး ရှုတ်တရက် ပြုတ်ကျ
သွားသလို လှိုက်ကနဲ့ ခံစားလှိုက်သည်။

“အဲဒီ ‘ဂိုး’ က အဆင့်တစ်ပဲ ရှိသေးတယ်၊ လှိုင်းတွေကြား နစ်မ
သွားအောင် ထိန်းပေးတဲ့အဆင့်၊ လုံးဝ ပြီးပြည့်စုံတာတော့
မဟုတ်ဘူး၊ တချို့လှိုင်းတွေက စိမ့်ပြီးတော့ ထွက်နေလိမ့်ခြီး
မယ်”

ဂျိရစ်က လက်ဆွဲပုံးထဲမှ အသံညိုခက်ရင်းခွဲ တစ်ခုကို ထုတ်
လိုက်သည်။

“အဆင့်နှစ်.. အသံညိုခက်ရင်းခွဲ.. ဒါတော့ စောစောက တွေ့ဖူးပြီး
သား.. ဟုတ်တယ်မို့လား”

“အတိတ်ကအသံတွေ မဟုတ်ဘူး၊ လက်ရှိမျက်မှာက် အသံ။
ဝိညာဉ်တွေရဲ့ မှတ်ညာက်မဟုတ်ဘူး၊ အစစ်အမှန် ရုပ်ဝတ္ထုအသံ၊
အသံလိုင်း အိမ်မက်ဆိုးတွေထဲ နှစ်မြိုပ်နေသူကို လက်တွေကဲ့
ထဲ ပြန်ခေါ်ပေးနိုင်တဲ့ အသံ”

လက်ဆွဲပုံး၏ဘေး လေလုံအိတ်ထဲမှ ညကဲ့ ရေခဲကျောက်
လေး တစ်ခုကို ထုတ်ယူလိုက်ပြန်သည်။ ထုတ်ယူလိုက်သည်နင့်
ဘေးပါတ်လည်တွင် ရေငွေ့လေးများ ချက်ချင်းသီးသွားသည်။

“အဆင့်သုံး.. အဆောင်.. ဘယ်လောက် ကြမ်းတမ်းတဲ့ အသံ
ဖြစ်ဖြစ်၊ အသံက အသံပဲ၊ ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒါလေး..”
ဂျိရစ်က ကျောက်ခဲ့လေးနဲ့ သူလက်ဖဝါးကို ဖိခြစ်လိုက်သည်..

“ဒီ အေးစက် နာကျင်မှုလေးက၊ အထင်အမြင်တွေနဲ့ အစစ်အမှန်
ကို ကွဲပြားသွားစေတယ်”

ပစ္စည်းလေး နှစ်ခုလုံးကို လိုင်ရာ၏ ရှေ့တွင် ချလိုက်သည် “ဒါ
တွေကို သတိထိန်းအဆောင်လို့ သဘောထား.. ယူထားလိုက်၊
အသုံးချု၊ နောက်မှ ကျွန်တာ ဆက်ပြောမယ်”

ဖုန်းဆိုးကွင်း လမ်းမကြီးတွင် အပူသောကများ၊ အော်ဟစ်ဆူညံ
သံများ မြစ်ကြီးအလား တရွှေ့ရွှေ့ စီးဆင်းနေသည်။ တိုးဝှု့
သွားလာနေကြသည့် မျက်လုံး ဟောက်ပက်နှင့် ကျောက်တူး
သမားများ၊ သတ္တုတွင်း လုပ်သားများ၏ အကြည့်ရှိင်းများ
ကြောင့် လိုင်ရာတစ်ယောက် သားရဲများ၏ စောင့်ကြည့်ခံရသည့်
သားကောင်းယ်လို့ ဖြစ်နေသည်။

တည်းခိုစရာနေရာ လိုက်လံရှာဖွေနေခြင်း ဖြစ်သော်လည်း တံခါး
များအားလုံးက ထောင်ချောက်သစ်များနှင့် ပိုတူနေသည်။

ရှုတ်ကနဲ့ လက်တစ်ဖက်က လိုင်ရှုလက်မောင်းကို ဆောင့်ခွဲ့ ခံ
လိုက်ရခြင်းနှင့်အတူ လျှောတိုက်ယာဉ်ကြီး တစ်စင်းက ပိုးကနဲ့
လိုင်ရာအနီးမှ ပွဲတ်ခါသီခါ ဖြတ်ထွက်သွားသည်။ လိုင်ရာ ထိတ်
ကနဲ့ ဖြစ်သွားသည်။ ရှုန်းကော်တုံးပြန်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်
သော်လည်း ဆွဲထားသည့်လက်က ညာင်သွား ပြောလျှော့သွား
သည်။

“လမ်းလယ်ခေါင် ယောင်တောင်တောင်နဲ့ ဒုက္ခပါပဲ” နှမ်းနယ်သံနှင့် အပြစ်တင်သော်လည်း ကြွင်နာမူပါသည်။ လိုင်ရာက လှည့်ကြည့်လိုက်သောအခါ ရင့်ရော်သောမျက်နှာနှင့် အမျိုးသမီးကြီးတစ်ဦးကို တွေ့ရသည်။

“ဂျိုရစ်ဆီလာတဲ့ ကလေးမ မဟုတ်လား၊ ဒီ အရှေးလုပ်ပုံနဲ့တော့ မဟုတ်သေးပါဘူး”

အမျိုးသမီးကြီးက သက်ပြင်းချရင်း ဆက်ပြောသည် “နေစရာရှာနေတာ မဟုတ်လား၊ လာလာ.. ဒီလို လျှောက်သွားနေလို့ မဖြစ်ဘူး၊ အန်တီနဲ့လိုက်ခဲ့၊ အိမ်မှာ ခဏတဖြုတ်တော့ နေလို့ရတယ်”

“အန်တီနာမည် မေလင်းတဲ့ မှတ်ထား...”

—

အခန်းလေးက သေးငယ်သော်လည်း သန်ရှင်းပြီး၊ ကျောက်ခက်ပန်းအိုးလေးကြောင့် ရန်းလေး သင်းနေသည်။ မေလင်းက စားစရာပန်းကန် ယူလာပြီး လိုင်ရာစားသည်ကို ထိုင်ကြည့်

နေသည်။ အခန်းတွင်း တိတ်ဆိတ်နေပြီး ဇွန်းသံ ပန်းကန်သံများ
က ဖုံးလွှမ်းထားသည်။

“အန်တိက ဂျိရစ်နဲ့ သိတာလား..” လိုင်ရာက ခပ်တိုးတိုးမေး
လိုက်သည်။

မေးလင်းက သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်ပြန်ရင်း လေးလံစွာ
ပြောသည် “နှစ်တွေတော့ ကြာပါပြီ၊ အန်တီ ကုန်တင်တဲ့ ကြီးနဲ့
နယ်လှည့် ရောင်းဝယ်တဲ့ အချိန်ပေါ့”

“ရွှေတစ်ရွှေ မြေပြီးတဲ့ထဲ ပါသွားတာကြားတော့ ဂိုင်းကူရအောင်
အန်တီတို့ ရောက်သွားကြတယ်၊ လေစကြာတွေက သူတို့ကြောင့်
မဟုတ်ဘူးငြင်း၊ ကမ္မာသစ်တွေက အပျက်အစီး စာရင်းကောက်
နဲ့ လူတွေကို ကူတာနည်းနည်း၊ ကိုယ့်ဘက် အမှုမပါတ်ဖို့
အလုပ်ရှုပ်နေကြတယ်”

မေလင်းက ဆက်ပြောသည်။

“အန်တီတို့ဂိုင်းပြီး ကူညီကယ်ဆယ်တာတွေ လုပ်နေတဲ့း ဂျိရစ်
ရောက်လာတယ်၊ ဘယ်သူကိုမှ ဘာစကားမှ မပြောဘူး၊ မြေကြီး

တွေကိုပဲ အရှုံးတစ်ယောက်လို သဲသဲမဲမဲ တူးတာ လက်တွေမှာ
သွေးချင်းချင်းပဲ၊ စိတ်နဲ့လူနဲ့လည်း ကပ်ပုံမရပါဘူး”

“အန်တီလည်း သနားလို ဖျောင်းဖျော်း ခေါ်တယ်၊ မရဘူး။ လုံ
ထိန်းအရာရှိလေး တစ်ယောက်က မြင်တော့ ရောက်လာပြီး ကူး
ဖျောင်းဖျော်တယ်။ ဂျိုရစ်ရဲ့ မိသားစုကို မတွေ့တွေ့အောင် သူရာ
ပေးပါ့မယ်လို ကတိပေးရှာတယ်။ ဂျိုရစ်က အန်တီတို့ ပြောနေ
တာတွေလည်း သေချာကြားပုံ မရပေမယ့် တူးနေတာတော့ ရပ်
သွားတယ်”

မေလင်းက လိုင်ရွှေကို တစ်ချက်ကြည့်ပြီးနေက် အဝေးကိုပြန်
ငေး၍ မဆက်ပြောသည် “သူ့ကြည့်ရတာ အချိန်မရွှေး
အရှပ်ကြိုးပြတ် ဖြစ်သွားနိုင်လို အန်တီလည်း ဒီထိ ခေါ်လာခဲ့
တယ်၊ ရက်လ မနည်းဘူး၊ ဘာမှုမစား ဘာမှုမသောက် ငူငူငိုင်ငိုင်
နဲ့ နေတာပါပဲ”

“နောက်ပိုင်းတော့ သက်သာလာတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဘယ်သူနဲ့မှ
အဆင်မပြောတော့ဘူး၊ အန်တီနဲ့လည်း ကတောက်ကဆတ်ပါပဲ၊

အန်တိကျေးဇူးကို မမေ့ရာပေမယ့် သူဒီလိုတွေ ဖြစ်နေတာကို
တော့ စိတ်မကောင်းဘူးပေါ့”

မေလင်း၏ စိတ်ပျက်သနားမှုများ ရောနသည့် မျက်လုံးများ လို
က်ရွှေဆီ ပြန်ရောက်လာသည် “သမီးလည်း သူဆီလာတာ ကိုယ့်
အကြောင်းနဲ့ကိုယ် ရှိမှာပေါ့”

“သတိတော့ထားပေါ့ သမီးရယ်၊ တချို့ ကွဲရှုရာတွေက စူးတတ်
တယ်”

—

ရက်တချို့ကြာသည့်အခါ ဂျိရစ်က လိုင်ရွှေကို သခိုင်းဟောင်း
ရှိရာသို့ ထပ်မံခေါ်ဆောင်သွားသည်။ လိုင်းကာ တပ်ထားသည့်
တိုင်အောင် အဆက်မပြတ် တိုးဝင်လာနေသည့် ပူဇ္ဈားသံများ
ကြောင့် လိုင်ရာတစ်ယောက် တည်ပြုမွေ့ ရပ်တည်နိုင်ဖို့ ခက်
ခက်ခဲ့ခဲ့ ရှုန်းကန်နေရသည်။

“အခုထိ ပြင်းဆန်ဖို့ ကြိုးထားနေသေးတာကိုး” တောင့်ကြည့်နေ
သည့် ဂျိရစ်က ပြောသည်။

“ငြင်းဆန်ဖို့ မကြိုးစားနဲ့ ရမှာ မဟုတ်ဘူး၊ လက်ခံလိုက်၊ ကိုယ်
ကသူတို့ကို ထိန်းချုပ်၊ သူတို့က ကိုယ့်ကို မထိန်းချုပ်စေနဲ့”

“ဝိညာဉ်တစ္ဆေ ဖတ်နည်း ဆိုတာရှိတယ်၊ မှတ်ထား၊ အရင်ဆုံး
ပြင်ပလောကနဲ့ အဆက်မပြတ်အောင် အဆောင်တစ်ခုကို အထိုင်
အနေနဲ့ ကိုင်ထား၊ ခက်ရင်းခွဲ လိုရင်သုံး၊ အထိုင်မိပြီဆိုတွေ့မှ စ
လက်ခံ၊ ဝင်လာတဲ့လိုင်းတွေကို သရုပ်ခွဲ ခေါင်းစဉ်တပ်၊ ဝမ်းနည်း
သံလား၊ ပူဇေားသံလား၊ င့်သံလား၊ ပျော်သံလား၊ အဲဒီလို သရုပ်ခွဲ
ပြီးတာနဲ့ ကိုင်ထားတဲ့ အထိုင်ရှိရာကို အာရုံပြန်လွှဲပြီး အသံတွေ
ပြန်လွှတ်ရတယ်”

လိုင်ရာက ဂျိုရစ်ပြောသည့်အတိုင်း တစ်ဆင့်ချင်း လိုက်လုပ်
သည်။ မျက်စိကိုမှတ်၍ အာရုံစိုက်လိုက်သည်။ ပူဇေားမှုတစ်ခုက
ချက်ချင်း ဝင်ရောက်လာသည်။ မောပါချင်သလိုလို ဖြစ်သွား
သည်။

“အသံတွေကို ကိုယ်စားဝင် ခံစားမပေးနဲ့” ဂျိုရစ်က ဘေးမှ
လမ်းညွှန်ပေးနေသည် “ဒေတာလို့ မြင်အောင်ကြည့်၊ သရုပ်ခွဲ”

လိုင်ရာက ကြံးစား လိုက်နာကြည့်သည်၊ ခံစားချက်ကို အာရုံမ^{ပြုသဲ} ဖြစ်ရပ်ကို အာရုံပြုကြည့်သည်။

ရင်သွေးငယ်၊ ကွယ်လွန်ခြင်း၊ ရှတ်တရက် နေမကောင်းဖြစ်

အချက်အလက် အဖြစ်အပျက်များကို မြင်လာပြီးနေက်
တဖည်းဖည်း ပူဆွေးမှုလှိုင်းက ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားသည်။
တစ်ကိုယ်လုံး တုန်ရီနေဆဲ ဖြစ်သော်လည်း၊ ကောင်းမွန်စွာ ဖတ်ရှု
လိုက်နိုင်ပြီ ဖြစ်သည်။

“နိမိတ်ဖတ်သူဆိုတာ စာကြည့်တိုက်မှုးပဲ” ဂျိရုစ်၏ မျက်လုံးထဲ
တွင် အသိအမှတ်ပြုမှုတချို့ ပါဝင်နေသည်။

“အတ်လမ်းထဲမှာ မျောမသွားဘဲ အကြောင်းအရာကို သိအောင်
လုပ်ရတယ်”

—

နေက်ရက်အချို့အကြား..

ကွင်းပြင်ကျယ်ကြီးကို အပေါ်စီးမှ မြင်နေရသည့် တောင်ရှိးကယ်
တစ်ခုပေါ်တွင် ဖြစ်သည်။ ဤနေရာတွင် လေတိက်နှုန်းတို့က ပို့
ပြင်းထန်နေသည်ဟု ထင်ရသည်။

“နောက်တစ်ဆင့် သွားကြမယ်.. အကြိုလှိုင်းသံ” ဂျိရစ်က ပြော
လိုက်သည်။

“လေစကြာတွေက လေကိုနားလည်အောင် နားထောင်ရမယ်လို့
ပြောကြတယ်၊ လေရဲ့စေရာကို လိုက်နာရမယ် ဆုံးပါတော့၊
တကယ်တော့ ဒီလေတွေက ဘာဆက်လုပ်မှာလဲ ဆုံးတာလည်း
နားထောင်ကြည့်လို့ရတယ်” အနည်းငယ်နိမ့်သည့် တောင်ကမူ
တစ်ခုဘာက်ကို ခေါင်းဆက်ပြရင်း ပြောသည်။

“ဖိအားလျော့လာတယ်၊ လေတိက်စီးပုံ အသွင်အပြင် ပြောင်းလာ
တယ်၊ ဒါဆုံးရင် မုန်တိုင်းငယ်တစ်ခု လာတော့မယ်၊ တကယ့်
လေမှန်တိုင်း မဟုတ်ဘူး၊ ထူးခြားတဲ့ အဖြစ်အပျက်တစ်ခု လာ
တော့မှာကို ပြောတာ”

“အနာဂတ်ကို ကြိုးမြင်တာမျိုး၊ မဟုတ်ဘူး၊ လေသံတွေရဲ့ လား
ရာ အလာအလာကို ကြိုးခန့်မျန်းတဲ့ သဘော”

လိုင်ရာက လိုင်းကာခလုပ်ကို အားလျှော့ပြီး မျက်စိကိုမိတ်၍
အရှုခံကြည့်သည်။ လေထဲမှာ တဖြည်းဖြည်း ပုံစံပြောင်းလဲလာ
နေသည့် ဖိအားများကို ခံစားသိရှိရသည်။

“ဟုတ်တယ်.. တစ်ခုခုတော့ တစ်ခုခုပဲ” လိုင်ရာက ရေရှိတ်သလို
ပြောလိုက်မိသည်။

“ဟုတ်ပြီ.. နောက်ထပ် အရေးကြီးတာက လေထဲမှာ ကိုယ်တိုင်လဲ
အပါအဝင်ပဲ ဆိုတာကို မမေ့နဲ့”

“ကိုယ် ကိုယ်တိုင်ရဲ့ ကြောက်လန့်စိတ်တွေ စိုးရိမ်စိတ်တွေ ကိုယ့်
ဆီ ပြန်ဝင်လာပြီး ထပ်ဆင့်သံသရာလည် အားပြင်းသွားတတ်
တယ်၊ ကိုယ့်ဆီ ပြန်လာနေတဲ့ ကိုယ့်စိတ်ခံစားချက်တွေကို
ဖယ်ထုတ်နိုင်မှ စစ်မှုန်တဲ့ အသံကို ကြားရမယ်”

“တြေားအသံတွေကို နားထောင်ရမယ်၊ ကိုယ့်အသံတွေကို
တိတ်ဆိတ်နေစေရမယ်”

“အမှုန်ပဲ.. တော်တော်ဟုတ်နေပြီ၊ အခု ပထမဆုံး မေးခွန်းကို ငါ
တို့ ပြန်သွားလိုရပြီ”

ဂျိရစ်က လိုင်ရွှေဘက်ကို ပြန်လှည်ပြီး ပြောသည်။

“အခါ ငါသင်ပြထားသမျှ အားလုံးက နားထောင်နည်းတွေ၊ မလို တာတွေ ဖယ်ထုတ်နည်းတွေချည်းပဲ၊ ကျွန်ုန်းတာက ပိုလွှတ်နည်း...”

“ခေါင်းထဲထိရောက်အောင် ပိုတဲ့အသံ”

“လူရဲ့ ခေါင်းထဲကို အသံပိုတယ်ဆိုတာထက်၊ လိုင်းကြိမ်နှုန်းတစ်ခုကို လေထဲမှာ ပိုလွှတ်တာ၊ လူတိုင်းမှာ ကိုယ်ပိုင်လိုင်းယဉ်ရှိကြတယ်၊ ခက်တာက လွှတ်ရမယ့် လိုင်းယဉ် ကြိမ်နှုန်းမှန်ကို ရှာရတာပဲ၊ အရမ်းအန္တရာယ်များတဲ့ ကိစ္စ”

“ဘာဖြစ်လိုလဲ”

“ဘာဖြစ်လိုလဲဆိုတော့ စိတ်အတားအဆီးတွေ၊ အကူးကိုရှိယာ အတားအဆီးတွေကို အဆုံးထိလျှော့ပြီးမှ ဒီကြိမ်နှုန်းမှန်ကို လေထဲကြီး တစ်ခုလုံးထဲမှာ လိုက်ရှာရတာမှိုလို”

“ဓရာမလိုင်းလုံးကြီးထဲမှာ လက်ပစ်ကူးပြီး ကောက်ရှိုးလေး တစ်မျှင်ကို လိုက်ရှာရသလိုပဲ” ဂျိရစ်က အဝေးတစ်နေရာကို ကြည့်ရင်း ဆက်ပြောသည်။

“ပြန်လမ်းမဲ့ နစ်မြှုပ်ဖို့ အမြန်ဆုံး နည်းလမ်းပေါ့”

အတိတ်ဖြစ်ရပ်တို့ ဂျိရစ်၏မျက်နှာတွင် ရောင်ပြန်ဟပ်နေကြသည်။

“ငါ.. ဒါမျိုး နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်လုပ်မှာ မဟုတ်တော့ဘူး”
ယတိပြုတေသာ်နှင့် ပြောလိုက်သည်။

“သိအောင် ပြောပြတာ၊ အခုသင်ပေးလိုလည်း မရသေးဘူး၊ အရင် လေ့ကျင့်ခန်းတွေကို ကျော်ဖြတ်ဖို့ပဲ အာရုံစိုက်ထား”

အခြား - ၁၆

မှတ်ညက်ခိုးမူ

အခန်း (၁၃) - မှတ်ဉာဏ်ခိုးမူ

စက်သံများနှင့် ဆူးသံနေလွှဲရှိသည့် 'စီးလတ်' ၏ ဝပ်ရှေ့က ဒီ ကန့် ပြိုမ်သက် တိတ်ဆိတ်၍နေသည်။ ဖင်း ရောက်သည့် အခါ် တွင် စီးလတ်က လုပ်လက်စ တာဘိုင်သစ်တစ်ခုကို စိတ်ပျက် လက်ပျက် အမူအယာနှင့် ရပ်ကြည့်နေသည်။ ကြောင်စီစီဖြစ် နေသည်။

ဖင်း စိတ်ထဲ တစ်ခုခုတော့ လွှဲနေပြီကို တန်း၍ ရိပ်မိလိုက်သည်။ စီးလတ် ဆုံးသည်မှာ ဝါရင့် အင်ဂျင်နီယာတစ်ဦး။ ဖင်းကို အများ ကြီး သင်ပြေပေးထားသူ ဖြစ်ယုံသာမက ပျော်ပျော်နေတတ်သူ ဖြစ်သည့်အတွက် အသက်အရွယ် မတူသော်လည်း သူငယ်ချင်း လို ဖြစ်နေသူ။

“ငါ နားမလည်တော့ဘူး” စီးလတ်က တီးတိုးပြောသည် “စပင်နာ
တွေကို စီနေတာ.. ဒါပေမဲ့ ငါ မှတ်စုထဲမှာက..” သူက တိန်နေ
သည့်လက်နှင့် မှတ်စုဖန်သားပြင်ကို ဉာဏ်ပြရင်း ဆက်ပြောသည်
“မှတ်စုထဲမှာ.. ငါ တာဘိုင်ဝင်ရှိုးဆင်ဖို့ မှတ်ထားတာ ဖြစ်နေ
တယ်”

ဖင်း၏ကိုယ်ထဲက သွေးတို့ အေးခဲ့သွားကြသည်။ ဘာဖြစ်တာလဲ
သူသိနေသည်။ ဒါက အသက်ကြီးလို့ မေ့တာမျိုး မဟုတ်။

“စီးလတ်” ဖင်းက အတတ်နိုင်ဆုံး စကားကို ညင်သာအောင်
ပြောသည် “ခင်ဗျားဆွဲထားတဲ့ တာဘိုင်မော်ဒယ်ဒီဇိုင်းသစ်၊ အဲဒါ
ဘယ်မှာလဲ”

စီးလတ်၏မျက်နှာက ကြောင်စီစီဖြစ်နေသည် “တာဘိုင်ဒီဇိုင်း..
မသိဘူးလေ.. ဘယ်က မော်ဒယ်သစ်လဲ”

သွားပြီ.. ဒီမော်ဒယ်သစ်က စီးလတ်၏ တစ်သက်တာ အရေး
အပါဆုံးသော တီထွင်မှု။ တြေားတာဘိုင်တွေထက် စွမ်းအင်နှစ်
ဆ ပိုထွေက်သည့် ဒီဇိုင်းသစ်။ တြေားအင်ဂျင်နှီယာတွေ လက်မခံ
သည့် သီအိုရီတစ်ခုကို စီးလတ်က အသုံးချထားခြင်း ဖြစ်သည်။

ကြိုးစားနေတာ တစ်နှစ်ခန့်ရှိပြီ။ အခုတော့ အဲဒါမှတ်ညှက်တွေ
မရှိတော့။ တစ်စုံတစ်ဦးက ခိုးယူပြီး ဘာမှအသုံးမဝင်သည့်
မှတ်ညှက်တုများနှင့် အစားထိုးသွားခဲ့ပြီ။

ဖင်း၏ စိတ်မကောင်းစိတ်တို့က ဒေါသအဖြစ်သို့ ကူးပြောင်းသွား
သည်။ ငေးကြောင်ပြီး ကျွန်ုင်ခဲ့သည့် စီးလတ်ကို ထားခဲ့ပြီး
လေပြေတောင်ကြား လုံထိန်းရုံးသို့ ချက်ချင်း ပြေးသွားလိုက်
သည်။

သူအဖောက် ရှုပ်ပွဲနေသည့် ရုံးခန်းငယ်အတွင်း အဆင်သင့် တွေ့ရ^၁
သည်။ ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင် တစ်ခါတည်း ပြောပြလိုက်သည်။

ကပ္ပတိန်းယား၏ သဘောကောင်းသည့် မျက်နှာ ချက်ချင်း
တင်းမာသွားသည်။ ဖိုင်တွဲတစ်ခုကို ဖွင့်၍ ခပ်သွက်သွက်
ရေးမှတ်သည်။

“မှတ်ညှက်ခိုးမှု” ကပ္ပတိန်းယားက တိုးသော်လည်း တင်းမာ
သည့်အသုံးနှင့် ပြောသည်။

“တော်တော် ယုတ်ညွှံတဲ့ ကိစ္စ”

အဖိုးတန် ဘဝတစ်စိတ်တစ်ပိုင်း ဖူယူခံရခြင်း။ စိတ်ဝိညာဉ်ကို
စောကားခံရခြင်း။ လူတစ်ယောက်၏ အဖိုးမဖြတ်နိုင်သည့်
မှတ်ဉာဏ်များကို ဘာမဟုတ်သည့် ငွေနှင့်လဲရန် အကြီးမားဆုံး
သော ချိုးဖောက်မှု။ ကပ္ပတိနှစ်ဦးယား၏ လက်ထဲတွင် ကိုင်ထား
သည့် ရေးမှတ်တံ့ ချက်ကနဲ့ ကျိုးသွားသည်။ သူက စိတ်ကို
ထိန်း၍ ဆက်မေးသည်။

“စီးလတ်မှာ မှတ်ဉာဏ်ခရစ်စတယ် ရှိသလား”

“ရှိတယ်” ဖင်းက မြန်မြန်ဖြေသည်..

“ဒါပေမဲ့ အထဲက ကော်ပီ မရှိတော့ဘူး”

ကပ္ပတ်နှစ်ဦးယားက စိတ်မသက်မသာနှင့် သက်ပြင်းချလိုက်
သည်။

“သား.. ဒီအမူကို အတော်ဆုံးလူတွေ လက်ထဲ ဖေဖေ ထည့်ပေး
မယ်၊ လွယ်တော့ မလွယ်ဘူး၊ ခံရသူက ဘာမှ မမှတ်မိတဲ့ အမူ
မျိုးဖြစ်နေတော့ တစ်ဆင့်ချင်း ခြေရာပြန် ကောက်ရမယ်၊ ပြန်ရ^၁
နိုင်တဲ့ ရာခိုင်နှုန်း တော်တော် နည်းတယ်”

ဖင်းစိတ်တဲ့ ဘဝ်မကျ ဖြစ်သွားသည်။ သူအဖော် အရှိအတိုင်း
အပြောကို နားလည်သော်လည်း ဒီလိုကိစ္စမျိုးက လက်မွှေစစ်
ခြင်း၊ ငင့်စာရင်း စစ်ခြင်းတို့လို အစဉ်အလာ ခြရာခံ နည်းတွေ
နှင့် အဖြေပေါ်ဖို့မလွယ်။

တစ်သက်တာ ကြိုးစားမှ ဆုံးရှုံးသွားယုံသာမက တစ်သက်လုံး
မှတ်ညာ၏မပြည့်မစုနှင့် နေသွားရမည့် စီးလတ်ဘဝကို တွေး
ကြည့်ပြီး စိတ်မကောင်း ဖြစ်မိသည်။

—

စီးလတ်ဆီက ယူလာသည့် မှတ်ညာ၏ခရစ်စတယ်တွင် ထူးခြား
သည်က ပွန်းပဲရာများ၊ ပြင်ဆင်ရာများ၊ လုံးဝမရှိ။

နောက်ရက်အချို့ ဖင်းတစ်ယောက် ဝပ်ရှေ့ထဲက မထွက်တော့။
စီးလတ်အတွက် မခံချင်စိတ်တို့နှင့် မအိပ်မနေ အလုပ်လုပ်
ဖြစ်သည်။ သူ၏ ကြိမ်နှုန်းတိုင်းစက်ကို ပြင်ဆင်နေခြင်း
ဖြစ်သည်။

မှတ်ဉာဏ်ခရစ်စတယ်ကို ဆင်ဆာနှင့် အနီးဆုံးမျာ ထားလိုက်
သည်။ ဖန်သားပြင်တွင် ခရစ်စတယ်ထဲတွင် ရှိနေသည်
မှတ်ဉာဏ်တု၏ ဖွဲ့စည်းပုံလိုင်းများ ပေါ်လာသည်။ ထင်ထား
သည့် အတိုင်းပင် ဖြစ်သည်။ ခရစ်စတယ်တွင် ပွန်းပဲရာ မရှိ
သော်လည်း မှတ်ဉာဏ်တု တွင် ခိုးယူသူ၏ လိုင်းယဉ်ဟုယူဆရ
သည့် လိုင်းများကို တွေ့နေရသည်။

ဖင်းက သူတွေ့ထားသည့် အချက်အလက်များကို သူဖော်အား ပြ
လိုက်သည်။

“ဒါ လေနိမိတ်ဖတ်သူတစ်ဦးရဲ့ လက်ချက်ဆိုတာ ထင်ရှားတယ်၊
တော်တော် အားကောင်းတဲ့ နိမိတ်ဖတ်သူ တစ်ဦး”

ကပ္ပတိနှစ်းယားက ပင်းပမ်းနှစ်းနယ်နေသည့် မျက်နှာနှင့် ဆက်
ပြောသည်။

“တစ်နေ့တစ်ခြား လေနိမိတ် ရာဇ်ဝတ်မှုတွေ ပိုများလာတယ်၊
လေစကြောတွေ သူလူသူ မနိုင်ကြတော့ဘူး”

“ဒီလိုင်းယဉ် သဲလွန်စနဲ့ သူခိုးကို ရှာလိုက်နိုင်လား ဖေဖေ” ဖင်းက
သိပ် အားမရသော်လည်း မျှော်လင့်ချက်နှင့် မေးမိသည်။

ကပ္ပတိန်းယားက စိတ်ပျက်လေးလံစွာ ပြောသည်။

“သားပေးတဲ့ သဲလွန်စက အဖိုးတန်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ လေနိမိတ်
သမားတွေ အများကြီးထဲက တစ်ဦးချင်း တိုက်စစ်ဖို့ဆိုတာ ဘယ်
လွယ်မလဲ သားရဲ့”

ဖင်း၏စိတ်တို့ ပြေးလွှား လူပ်ရှားနေသည် “သားရဲ့စက်မှာ
ရေဒီယိုလိုင်းပြန်စနစ် ထည့်ပြီး ပုံစံတူလိုင်းကို ခြေရာခံလို့ ရ^၁
လောက်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ သဲလွန်စက အားပျော့နေတယ်”

“လိုင်းအားမြင်ဖို့ စွမ်းအင်အမြဲတော့ ရှိရင်ကောင်းမယ်”

ကပ္ပတိန်းယား ရှုတ်တရက် ထိတ်လန့်သွားသည်။

“ဟာ.. မဟုတ်တာတွေ မပြောပါနဲ့ သားရယ်၊ အချိန်မရွှေး ထဲ
ပေါက်နိုင်တဲ့ တရားမဝင် ပစ္စည်း၊ သူခေမြှာင် နောက်ပိုင်း သုံးခွင့်
ပိတ်ထားတာ အကြောင်းရှိတယ်၊ သူစွမ်းအင်တွေက ငြိမ်တာ
မဟုတ်ဘူး”

သူက တားမြစ်သည့် လေသံနှင့် ဆက်ပြောသည်။

“အဲဒီဟာကိုတော့ မစဉ်းစားပါနဲ့ သားရယ်.. သားပေးတဲ့ သဲလွန်စနဲ့ဖော့လူတွေ သူအလုပ်သူ ကြည့်လုပ်ပါလိမ့်မယ်”

သုခမြောင်အကြောင်း ပါလာသဖြင့် ဖင်း၏ ခေါင်းထဲမှာ မူရန်း၏ အခန်းထဲမှ အဖြစ်အပျက်များ ပြန်ပေါ်လာသည်။ လူတစ်ယောက်၏ အမည်ကို သတိရမိသွားသည်၊ ‘ဒေါက်တာအီလီယန်ဗန်စံ’။ မူလ လှိုင်းအားမြှင့် နည်းပညာကို တီထွင်ခဲ့သူ။

သူအဖော် တားမြစ်မှာက ရှင်းသည်။ ဒါပေမဲ့ မျက်စိထဲမှာ စီးလတ်၏ ဆောက်တည်ရာမရ ဖြစ်နေပုံတို့က မထွက်။ ထိုင်စောင့်နေလို့တော့ မဖြစ်၊ နည်းလမ်းတစ်ခုခုတော့ ရှာရပေလိမ့်မည်။

—

ဖင်းနောက်တစ်ကြိမ် ပြန်ရောက်တော့ စီးလတ်၏ ဝပ်ရှေ့တွင် အခြား အင်ဂျင်နှီယာ မိတ်ဆွေများလည်း ရှိနေကြသည်။ သတ်းကြားသဖြင့် အကူးအညီပေးနိုင်ရန် လာရောက်ကြခြင်း

ဖြစ်သည်။ တချိုက ဝပ်ရှေ့ထဲရှိ ပြန့်ကျွန်သည့် ပစ္စည်းများကို
ကူသံမ်းပေးနေကြသည်။

“အခြေအနေကတော့ မကောင်းဘူး” ဖင်းက စိတ်ပျက်သည့်
လေသံနှင့် အကျိုးအခြောင်း ပြောပြလိုက်သည်။ ခုံတစ်လုံးပေါ်
တွင် တင်ထားသည့် သူ၏ စက်ကို ညွှန်ပြရင်း ဆက်ပြောသည်
“သူခိုးရဲ့ သဲလွှန်စတော့ ကျော်ခဲ့တယ်၊ ဒါပေမဲ့ လှိုင်းအားက ပျော်
လွန်းတော့ ခြေရာခံလို့ မရဘူး၊ ရှာရခက်တဲ့ ပစ္စည်းတစ်ခု လိုအေ
တယ်”

“ဘာပစ္စည်းလဲ” တွဲယာဉ်မောင်းများ၏ အတင်းအဖျင်းများကို
အလုပ်ထက် ပိုစိတ်ဝင်စားလေ့ ရှိသည့် ‘ဂျမ်း’ ကမေးသည်။

“စွမ်းအင်အမြဲတေ” ဖင်းက ပြောလိုက်သည်။

“ဂူး...” အားလုံး၏ ကျိုစယ်သံပါသည် အာမချိုံတ်သံအပြီး တစ်
ဦးက ဝင်ပြောသည်။

“အဲဒါ ရှာရခက်တာ မဟုတ်ဘူးလေ၊ ပိတ်ထားတယ် မဟုတ်
လား၊ ထိပ်တန်း တားမြစ်ပစ္စည်း၊ ဆိုင်မှာသွားဝယ်လို့ ရတဲ့ဟာ
မဟုတ်ဘူး”

ဂျမ်း က ရှေ့နည်းနည်းတိုးလိုက်ပြီး လေသံတိုးတိုးဖြင့်
ပြောသည်။

“ငါကြားဖူးတာရှိတယ်၊ ကုန်ပို့နေတဲ့ တွဲယာဉ်မောင်း တစ်ယောက်
ဆီက ကြားတာ၊ ‘မြတ္တုင်းစခန်း’ မှာ လိုချင်တာ ဘာမဆို ရှာပေး
နိုင်တဲ့ လူတစ်ယောက် ရှိတယ်တဲ့.. မထွက်သေးတဲ့ နေဝန်းနှင့်
စမ်းသပ်ပစ္စည်းတွေရော၊ မှားငါးခိုး ခရစ်စတယ်တွေရော အကုန်ရ
တယ်”

သူက အားလုံးကြားချင်နေမှန်း သိ၍ တမင် ခဏရပ်လိုက်ပြီးမှ
ဆက်ပြောလိုက်သည်။

“အဲဒီလူရဲ့ နာမည်က ရှိုင်ယန်အိုဗက် တဲ့”

ဂျမ်း က နောက်ပြန်ဆုတ်လိုက်ပြီး ပုံခုံးတစ်ချက်တွန်၍ ဆက်
ပြောသည်။

“ကြားမိတ္ထကိပြာတာ.. ဟုတ်ချင်လည်း ဟုတ်မယ်.. ဟုတ်ချင်မှလည်း ဟုတ်မယ်”

တည်နေရာတစ်ခု နှင့် အမည်တစ်ခု.. ဒီလောက်ဆိုလျှင် ဖင်း
အတွက် လုံလောက်နေပြီ ဖြစ်သည်။ အလားအလာလေး တစ်ခု။
ဖြစ်နိုင် မဖြစ်နိုင် မသေချာသော်လည်း မေးမြန်းကြည့်သင့်သည်
ဟု တွေးမိသည်။

အခုန်း - ၃၀

ဇွဲတွေ်းစခန်း

အခန်း (၁၈) - မြေတွင်းစခန်း

မြေတွင်းစခန်း.. ဉာစတေးသည့် ဘားဆိုင်လေး တစ်ခုဆိုတာ
ထက် ပိုသည့်နေရာ။ လေပြတောင်ကြား အပြင်ဘက် မြေကြီး
အတွင်းမှ သဘာဝ အပူဇ္ဈား ထွက်နေသည့် နေရာတွင်
တည်ရှိသည်။ အလင်းရောင် အားနည်းမှုနှင့် အခိုးအငွေးများ
ပေါင်းစပ်၍ အရာရာ မပီစိုးတဝါး ဖြစ်နေသည်။

အထဲသို့ လှမ်းဝင်လိုက်သည်နှင့် ဖင်း၏ အသက်အရွယ်
အသွင်အပြင် အရာရာက ဤနေရာနှင့် ဘယ်လို့မှ မအပ်စပ်သလို
ဖြစ်နေသည်။ အခန်းတွင်း၌ စက်ဆီညှုနံများ နှင့် ဉာကမ္မာမှ
မှုံးခိုပန်းတချို့၏ အမွှေးနံတို့က ရော၍နေသည်။

လှည့်ပြန်လိုစိတ်ကို ထိန်း၍ အတွင်းသို့ လျှောက်ဝင်လိုက်သည်။
မျက်နှာကို အဝတ်တစ်ခုနှင့် ဖုံးကွယ်ထားသည့် လူတစ်ယောက်

က အခြားလူတစ်ယောက်ကို ရှားပါး တေးသီးရေခဲ့အား ပြနေသည်။ ရုပ်ပြစ်က်တစ်ခုနှင့် ခရစ်စတယ် တစ်ခုတို့ကို ရှုံးတွင် ချု၍ လူနှစ်ယောက် ခပ်ရှိင်းရှိင်း ငြင်းခုံနေကြသည်။ ချောင်တစ်ချောင်တွင် လေနိမိတ်ဖတ်သူ တစ်ဦးက အခြားသူများ၏ မှတ်ဉာဏ်ခရစ်စတယ်များကို အာရုံခံကြည့်နေသည်။ သူတို့ အပိုင်ကျောက်များ ဟုတ်မည်မထင်။

စွမ်းအင်အမြဲတေလို ပစ္စည်းမျိုးကို ရနိုင်မည်ဆိုလျှင် ဒီလိုနေရာ မျိုးက ရတာပဲ ဖြစ်ရမည်။ စက်ထည့်လာသည် အိတ်က လေးလံ၍နေသည်။ မခံချင်စိတ်၊ စိုးရှုံးစိတ် နှင့် စူးစမ်းလိုစိတ်တို့ ကို ပေါင်းစပ်လွယ်ပိုး၍ သားရဲတွင်းထဲသို့ ယောင်လည်လည် ဝင်ရောက်လာမိသူ တစ်ဦး။

ထောင့်တစ်နေရာတွင် ထိုင်နေသည့် သူများထံသွား၍ မေးကြည့်လိုက်သည်။

“ရှိင်ယန်အိုဗ်က ဆိုတဲ့သူနဲ့ တွေ့ချင်လိုပါ၊ ဘယ်မှာရှာရမလဲ”

ဆူဆူညံညံ စကားသံများကို ကျော်အောင် မေးလိုက်ရသည့်အတွက် သူ့အသံက အနည်းငယ် ကျယ်သွားသည်။

သူမေးခွန်းသံကြောင့် အနီးပတ်ဝန်းကျင်မှာ စကားသံများ
 ရှုတ်တရက် ရဲသွားသည်။ ထို့နောက် ဘာမှုမဟုတ်သလို စကား
 သံများ ပြန်ထွက်လာကြသည်။ သူမေးခွန်းကို ဖြေမည့်သူမရှိ။
 သို့သော် လူတွေ့၏ တိတ်တခိုး မျက်လုံးများက သူပေါ်သို့
 ရောက်ရှိလာကြသည်။ သူအိတ်ကို တစ်ယောက်ယောက်က တို့
 ထိလိုက်သည်ဟု ထင်သည့်အတွက် ဆွဲမ၍ ရင်ဘတ်ထဲတွင် ပွဲ
 ထားလိုက်ရသည်။

သဘာဝကျသော အပြီးနှင့် အမျိုးသမီးကြီးတစ်ဦး သူနားကပ်
 လာပြီး “ဒီမှာ လူရှုပ်တယ် မောင်လေး၊ အစ်မနဲ့လိုက်ခဲ့၊ မောင်
 လေး လိုချင်တာ အကုန်ရမယ်” ပြောရင်းဆွဲလာသည့် လက်၍ ခါ
 ထုတ်လိုက်မိသည်။ အနီးအနားမှ ခပ်တိုးတိုး စကားသံတွေကို
 ကြားနေရသည်.. *အချဉ်လေး*

လက်လျှော့၍ ပြန်ရန်ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ တံခါးပေါက်ရှိရာသို့
 ပြန်အထွက် လူကောင်ကြီးကြီး လူတစ်ယောက်က သူကို
 လမ်းပိတ်၍ ရပ်ထားသည်။

“ကိုယ်နဲ့မဆိုင်တဲ့ နေရာမှာ ဘာတွေလာ စပ်စုနေလဲ၊ ချာတိတ်က နာချင်တာလား” အသံက ကြမ်းတမ်းပြီး ရန်လို့နေသည်။

ဖင်းကို လာဆွဲသည့် အမျိုးသမီးကြီးပင် အသာရှောင်၍ ထွက်သွားသည်။ ဆူဆူညံညံအသံများ တိတ်သွားကြပြန်သည်။

ဖင်းက အားတင်း၍ ပြန်ပြောရန် ပြင်လိုက်စဉ် လူတစ်ယောက်ထရပ်လာသည်။ ကြမ်းတမ်းသော်လည်း ခန့်သည့်မျက်နှာနှင့်။ အလင်းရောင်ဖျော့ဖျော့ ထွက်နေသည့် လက်တူတစ်ဖက်ကို တပ်ဆင်ထားသည်။ ဘယ်သူ့ကိုမှ ဂရုမစိုက်သည့်ဟန်၊ တောက်ပသော မျက်လုံးတို့နှင့် ‘ရိုင်ယန်အိုဗက်’။

“သူသိချင်တာ မေးပါစေ” ခပ်ရှင်ရှင် ပြောလိုက်သည့်စကား ဖြစ်သော်လည်း အမိန့်သံပါသည်။

ဟိုလူကြီး နောက်ပြန်ဆုတ်သွားသည်။ ဖင်းကို ဝိုင်းကြည့်နေကြသည့် မျက်လုံးများလည်း အကြည့်လွှဲသွားကြသည်။ ဖင်းက ရိုင်ယန်အိုဗက် ရို့ရာသို့ သွားလိုက်သည်။ ရိုင်ယန်က ထရပ်လာသည့်သူလူများကို လက်ကာပြ၍ ပြန်ထိုင်ခိုင်းလိုက်သည်။

“အေးရစ်ဗီးယားရဲ့သား မဟုတ်လား၊ မျက်လုံးကလွှဲရင်
မျက်နှာပေါက်က တစ်ပုံစံထဲပဲ.. လုံထိန်းကပ္ပတိန်ကြီးရဲ့ သားဖြစ်
ပြီး ဒီလိုနေရာမျိုးမှာ ဘာလာလုပ်တာလဲ..”

“ဘာလုပ်ဖို့ ငါနာမည်ကို မေးတာလဲ”

ဖင်းရင်တစ်ချက်တိုန်သွားသည်။ သူ့ဖခင်ကို သိနေသည်။
အနီးအနားမှ လူတခို့၏ မျက်လုံးများ သူ့ပေါ်ရောက်လာကြ
ပြန်သည်။

“ဖေဖေနဲ့ မဆိုင်ပါဘူး၊ စက်ပစ္စည်းလေးတစ်ခု လိုချင်လို့ လာရှာ
တာပါ..”

“စွမ်းအင်အမြဲတေ”

ရိုင်ယန်၏ ခပ်ချင်ချင်အသွင်အပြင်က အနည်းငယ်တည်သွား
သည်၊ သူက ရှေ့နည်းနည်းတိုးလိုက်ပြီး ပြောသည်။

“အဲဒါ စက်ပစ္စည်းလေးမှ မဟုတ်တာ၊ ပြဿနာကြီးပဲကွာ၊ လိုချင်
ယုံနဲ့ လိုက်ရှာရတဲ့ဟာ မဟုတ်ဘူး”

“ငါထပ်မေးမယ်.. ဒီလောက်အန္တရာယ်များတဲ့ ပစ္စည်းကို မင်းက
ဘာလုပ်ဖို့လဲ”

ဖင်းက အနည်းငယ် စဉ်းစားလိုက်သည်။ အမှန်အတိုင်း အကုန်
ပြော၍ မဖြစ်။ အကြောင်းပြချက်ကောင်းတော့ လိုလိမ့်မည်။
ထိုကြောင့် သူ့အိတ်ထဲက စက်ကို ထုတ်၍ ပြောသည်။

“ကျွန်ုတ်စက်က သူများတွေ မရှာနိုင်တာကို ရှာနိုင်တယ်” စက်
ကို စားပွဲပေါ်တင်ရင်း ဆက်ပြောလိုက်သည်။

“ဒါပေမဲ့ ရှာချင်တာလေးတစ်ခုက အားကောင်းတဲ့ စွမ်းအင်
အမြဲတနဲ့မှ ရမှာမို့လိုပါ”

ရိုင်ယန် စိတ်ဝင်စားသွားသည်။ မဲနက်ချောမွတ်နေသည့် ခရစ်စ
တယ် တစ်ခုကို စားပွဲပေါ်လျှောတိုက်၍ ပစ်ပေးလိုက်သည်။

“အဲဒါ ငါ ကိုယ်ပိုင်မှတ်ဉာဏ်၊ အထဲမှာ ဘာတွေ့လဲ ပြောကြည့်”

ဖင်းက ခရစ်စတယ်ကို ဆင်ဆာနှင့် အနီးဆုံးမှာ ထားလိုက်သည်။
ဘုသီးခလုပ်ကို လှည့်၍ လိုင်းကြိမ်နှုန်းများကို ချို့ညိုလိုက်

သည်။ ရှပ်ပြဖန်သားပြင်တွင် ပေါ်လာသည်က အထုပ်ငယ်လေး
တစ်ခု၊ အထဲတွင် နာက်ထပ် အထုပ်ငယ်တစ်ခု ရှိနေသည်။

“အိုး.. ဂျက်စာခံထားတဲ့ ဒေတာတွေထဲမှာ၊ ထပ်ဆင့်ဂျက်စာ
ခံထားတဲ့ဟာ.. ဘာလဲတော့ မပြောတတ်ဘူး၊ တစ်ခုခုပဲ”

ရှင်ယန်၏ ခပ်ချင်ချင် အမူအယာတို့ လုံးဝ ပျောက်ကွယ်သွားပြီ
ဖြစ်သည်။ ဒီဂျက်စာစနစ် ခရစ်စတယ်ကို အကောင်းတက္ကာ
အကောင်းဆုံးဟု ယုံကြည်၍ ဈေးကြီးပေး ဝယ်ယူထားခြင်း
ဖြစ်သည်။ ယခု လက်လုပ်စက်နဲ့ ချာတိတ်တစ်ယောက်က ထွင်း
ဖောက်၍ မြင်နေသည်။

အတွေးတွေ ခေါင်းထဲမှာ တန်းစီ၍ ပေါ်လာသည်။ ဒီစက်နှင့်ဆို
လျှင် ဉာဏ်နှိုဉာဏ်နက် များလှသည့် ဒီလောကတွင် သူများတွေ
ထက် အမြဲနှာတစ်ဖျား သာနေစေလိမ့်မည်။

“တယ်ဟုတ်ပါလား” ရှင်ယန်က အလေးအနက် ပြောသည်။

“စွမ်းအင်အမြဲတေ ငါရာပေးနိုင်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ ချေးပေါမှာ
မဟုတ်ဘူး၊ ဒီလောက် အန္တရာယ်များတဲ့ ကိစ္စကို ငွေအတွက်နဲ့
တော့ ငါမလုပ်ဘူး”

“အဲဒါဆို ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ၊ ဘာလိုချင်တာလဲ” ဖင်းက
အခေါင် ခြောက်ကပ်ကပ်နှင့် မေးလိုက်သည်။

“စက်အသစ်တစ်လုံး.. ဒီလိုစက်မျိုး၊ ပိုအားကောင်းရမယ်” ရှင်
ယန်၏ မျက်လုံးများက ပြောရင်း အရောင်တောက်လာသည်။

“မင်း ငါကို တစ်လုံးထွင်ပေး၊ မင်းလိုချင်တဲ့ စွမ်းအင်အမြဲတေ
ငါရအောင် ရှာပေးမယ်၊ ဘယ်လိုလဲ.. သဘောတူလား”

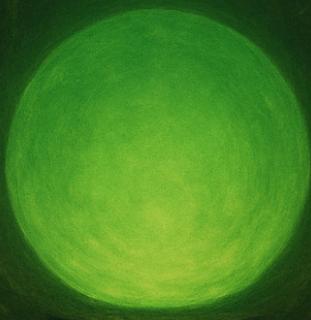
သူ့အဖော်ရင် အကြီးအကျယ် ပြသာနာတက်မယ့်ကိစ္စ။
စွမ်းအင်အမြဲတေ ပြသာနာတင် မဟုတ်တော့၊ ရှင်ယန်အိုဗက်လို
လူမျိုးနှင့် အပေးအယူ လုပ်ရတော့မည်။

စဉ်းစားရင်း ချိတ္တချုတ္တ ဖြစ်မိသော်လည်း စီးလတ်၏မျက်နှာကို
ပြန်မြင်လာ၍ ပြောလိုက်သည်..

“သဘောတူတယ်”

အချို့ - ၃။

ရှိုးကြိုးမှန်တိုင်း

အခန်း (၁၉) - ပိုးကြိုးမှန်တိုင်း

စွမ်းအင်အမြဲတေက စိမ်းဖန့်ဖန့် အလင်းရောင်လေး ထွက်
နေသည်။ သာသာလေး တုန်ခါနေသည်က ဖင်း၏ သွားတို့ကိုပင်
လာ၍ ရုံက်ခတ်နေသေးသည်။ စွမ်းအင်တို့က လုံးဝမြို့မှု။
အသက်ပင် ရဲရဲ မရှုရဲဘဲ သံလိုက်စက်ကွင်း အထိုင်အီမ်ထဲသို့
အမြဲတေကို ဖြည်းဖြည်းချင်း ထည့်လိုက်သည်။ မျက်တောင်မ
ခတ်တမ်း အာရုံစိုက်ထားရသည်၊ ဖင်း၏ နဖူးရေများပင်
တွန်၍နေသည်။ အန္တရာယ် အငွေ့အသက်က ဝပ်ရှေ့ထဲတွင်
ဖိစီး၍နေသည်။

“မူး..” ရုတ်တရက် တံခါးပွင့်သံကြာ့င့် ထခိုန်မိမတတ်ပင် ဖြစ်
သွားသည်။ ဖင်း၏ဖောင်က ကြာရုံးပြုပဲ တစ်ပန်းကုန် ယူ၍ဝင်
လာသည်။

“သားရေး.. ဒီထဲကမထွက်တာ နှစ်ရက်ရှိပြီ” ကပ္ပတိန်းယားက
ဝပ်ရှုံးအတွင်း အနည်းငယ် လှည့်ပတ်ကြည့်ရင်း ပြောလိုက်
သည်။

ဒီစက်ကိရိယာများကို သူနားမလည်ပါ၊ ဒါပေမဲ့ ဖင်း၏ မျက်လုံး
ထဲက လေးနှင်းမှုတို့ကိုတော့ နားလည်သည်။

“သား ဘာတွေ အလုပ်ရှုပ်နေတာလည်း.. ရီဆိုငွေတွေ ကုန်တာ
လည်း မနည်းတော့ဘူး၊ နည်းနည်းပါးပါး နားပါ့၍းလား.. ရွှေ ဒါ
လေး စားလိုက်၌ီး”

ဖင်းက ကြိုးစား၍ ခေါင်းတစ်ချက် ညိတ်ပြလိုက်သည် “ဟုတ်..
ဖေဖေ”

ပန်းကန်ကိုချုပြီးနောက် ကပ္ပတိန်းယားက စိမ်းဖန့်ဖန့် ထွက်နေ
သည့် လုပ်လက်စ စက်ကို ကြည့်နေသည်။ ဘာမှတော့မပြော။
စိတ်ပူသည့်ဟန်နှင့် သက်ပြင်းရှည် တစ်ချက်ချု၍ ပြန်ထွက်သွား
သည်။

တံခါး ပြန်ပိတ်သွားသည်၏ ဖင်းက လုပ်လက်စကို ဆက်လိုက်
သည်။ တပ်ဆင်မှုက ပြီးသလောက် ဖြစ်နေပြီ။ ရင်တွေ တဒိုင်း
ဒိုင်း ခုန်နေသည်။ ကြိမ်နှုန်းတိုင်းစက်ကို ဖွင့်လိုက်သည်။ အစိမ်း
ရောင် တောက်တောက် ဖန်သားပြင်က ယခင်ထက်ပို၍ ရှင်းလင်း
ပြတ်သားနေသည်။ စီးလတ်၏ မှတ်ဉာဏ်ခရစ်စတယ်တဲ့က
ထူတ်ယူထားသည့် သဲလွှန်စကို ထည့်သွင်းပေးလိုက်သည်။
ထိုနောက် အသစ်တပ်ဆင်ထားသည့် ရေဒီယိုခြေရာခံ ခလုပ်ကို
နှိပ်လိုက်သည်။

စက်ထဲက ကြားရသည်ဆိုယုံ အသံသေးသေးလေးတစ်ခု
ပတ်ဝန်းကျင်ကို ပြန့်လွှင့်သွားသည်။ စွမ်းအင်အမြဲတော်၏ တုန်း
ခါမှုကြောင့် စက်က လိုက်လျှော့ လှုပ်ခါနေသော်လည်း
သံလိုက်စက်ကွဲ့အိမ်က ထိန်းထားနိုင်ပုံရသည်။ ရှပ်ပြဖန်သား
တွင် လှိုင်းအတိုအစ တချို့မှလွှဲ၍ ဘာမှပေါ်မလာ။ စက်က
အလုပ်မလုပ်တာလား၊ ရှာမတွေ့တာလား။ အတိုးအလျှော့ လုပ်
ကြည့်သည်။ ထူးခြားမှုမရှိ။

ဖင်း စိတ်ပျက်သွားသည်။ အမြဲတောက လှိုင်းအားကို ဆွဲတင်နိုင်
သော်လည်း သဲလွှန်စက် ပျက်စီးနေပုံရသည်။

ဖင်းက အဲမလျှော့၊ ပျက်စီးနေသည့် သဲလွှန်စကို ပြင်ရန် ကြိုးစား
ကြည့်သည်။ မော်ဒယ်ဒေတာများကို သုံး၍ ရလဒ် ဖြစ်တန်ခြေ
နှင့် ချိန်ညီ ဖြည့်စွက်သည်။

ထို့နောက် နောက်တစ်ကြိမ်ထပ်၍ စမ်းကြည့်သည်။ ဖန်သားပြင်
တွင် ဘာမှပေါ်မလာ။ ခေတ္တစောင့်ကြည့်သည်။ ဘာမှမထူး။
စိတ်ဓာတ်ကျစ ပြုလာချိန်တွင် “တီ.. တီ.. တီ” အသံနှင့်အတူ သံ
ပြန်လှိုင်းတစ်ခု ပေါ်လာသည်။ တွေ့ပြီ.. စီးလတ်၏ မှတ်ဉာဏ်ကို
ခိုးယူသွားသူ။

အောင်မြင်မှု၏ ခံစားချက်တို့ ဖင်း၏ကိုယ်ထဲသို့ ရိုပ်ကနဲ့ စီးဝင်
လာကြသည်။ စားပွဲကို တစ်ချက်ပုတ်၍ ထခိုန်လိုက်မိသည်။

ထို့နောက် စိတ်ကိုထိန်း၍ တည်နေရာရှာခလုပ်ကို နှိပ်လိုက်သည်။
လေပြေတောင်ကြားနှင့် အနီးတစ်စိုက် ဖြစ်မည်ထင်မိသည်။
သို့သော် ဖန်သားပြင်တွင် ပေါ်လာသည့် မြေပုံကြမ်းက လေပြေ
တောင်ကြား၏ တောင်ဘက်သို့ အတော်ကြာအောင် ရွှေလျား
သွားပြီး နောက်ဆုံးတွင် ရောက်ရှိ ပြီမသက်သွားသည်။ ‘ဝက်ပါ
လျှို့’.. ဝေးလံခေါင်ဖျားလှသည့် တောင်ပိုင်းညကမ္မာ အစပ်နား။

ဖင်းအနည်းငယ် ခေါင်းစားသွားသည်။ ဘယ်လိုကြာင့် ထိမျှ
ဝေးသည့်နေရာထိ ရောက်သွားသနည်း။ ရေဒီယိုခြေရာခံစနစ်ကို
ဝက်ပါလျှို့အနီး ကပ်ဆွဲ၍ ဖတ်ရှုကြည့်လိုက်သည်။ ဖန်သားပြင်
တွင် ပရမ်းပတာ လှိုင်းပေါင်းများစွာက လေပွဲများတိုင်းကြီး တစ်
ခုလို ပေါ်လာသည်။ ဘာတွေလဲ။ လူတွေလား။ မဖြစ်နိုင်။ လူသူ
အရောက်အပေါက် မရှိသည့်အေသာ ဖြစ်သည်။ ပရမ်းပတာ လှိုင်း
များ၏ ဟိုးအောက်နားတွင် ငြိမ်သက်နေသည့် လှိုင်းလေးတစ်ခု။
ကြိမ်နှုန်းအား အနိမ့်ဆုံးနားက.. မရှိသင့်သည့် လှိုင်းကလေး။

ဖင်း၏ ကိုယ်တွင်းမှသွေးတို့ ရှတ်တရက် အေးခဲ့သွားသည်ဟု
ထင်မိသည်။ ဒါ.. ကလေးငယ်။ သေချာသည်။ ယခင် စက်အား
ပျောစဉ်က မသေချာခဲ့ပေမယ့်၊ ဒီတစ်ခါ မှားစရာမရှိတော့။

အောင်မြင်မှ ခံစားချက်တို့ ပြန်လည်၍ ပျောက်ကွယ်သွားကြ
သည်။ ကျော်ပိုးအပိုင်းကို ဆွဲ၍ ချက်ချင်း ပြေးထွက်သွားလိုက်
သည်။

ရိုင်ယန်အိုဗက်ကို မြတ်ငါးစခန်းရှိ သူ ထိုင်နေကြနေရာတွင် တွေ
ရသည်။ မှန်ဘဏ်ခရစ်စတယ် တစ်ခုကို စစ်ဆေးနေသည်။ ဖင်း
က သူနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်တွင် ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ စိတ်တွေ
လှပ်ရှားနေသည်။

“ပြန်လာတာ မြန်လှချည်လား” ရိုင်ယန်က လျှောင်ပြီးတစ်ခုနှင့်
ပြောလိုက်သည် “ပြီးသွားတာလား၊ ပျက်သွားတာလား”

“အရေးတကြီး သိချင်တာလေး ရှိလိုပါ” ဖင်းက အတတ်နိုင်ဆုံး
အသံကိုဖြိမ်အောင် ကြိုးစားရှိ ပြောလိုက်သည်။

“လိုင်းတစ်ခုကို ခြေရာခံနေတာ၊ အဲဒါ.. ဝက်ပါလျှို့ ဘက်ကိုပြနေ
လို့.. ဘယ်လိုနေရာမျိုးလဲ သိချင်လိုပါ”

ရိုင်ယန်၏ လျှောင်ပြီးတို့ ရတ်ချည်းဆိုသလို ပျောက်ကွယ်သွား
သည်။ ခရစ်စတယ်ကိုချု၍ ရှေ့ကိုင်းပြီး ခပ်တိုးတိုးပြောလိုက်
သည်..

“ချာတိတ်.. တချို့ဟာတွေက မသိတာပို့ကောင်းတယ်၊ လုံထိန်း
တွေတောင် အဲဒီဘက်ကို မသွားတာ အကြောင်းရှိတယ်”

သူက ပြောသင့်မပြောသင့် စဉ်းစားဟန် ခေတ္တရပ်လိုက်ပြီး ခပ်
မြန်မြန်ပြောလိုက်သည် “အဲဒါ မိုးကြိုးမှန်တိုင်းအဖွဲ့ စခန်းချတဲ့
နေရာ”

မိုးကြိုးမှန်တိုင်းအဖွဲ့ ဒီစကားလုံးက ဖင်း၏နားထဲတွင်
ပဲတင်ထပ်သွားသည်။ သူ့ဖခင် ပြောဖူးတာကို သတိရသွားသည်။

ကလေးငယ်က ဗဟိုမြို့သစ် ဆေးခန်းတွင် ရှိနေသင့်သည်။ ဘာ
ခကြာင့် မိုးကြိုးမှန်တိုင်းအဖွဲ့၏ စခန်းတွင် ရှိနေသနည်း။
ဘယ်လိုမှ နားမလည်နိုင်အောင် ဖြစ်မိသည်။

စီးလတ်၏ မှတ်ဉာဏ်ရှာဖွေရေးမစ်ရှင်က ယခု အများကြီး ပို၍
ရှုပ်ထွေးသွားပြီ။ ဒီအကြာင့်း လိုင်ရွှေကို သတိပေးမှ ဖြစ်မည်။

အခြား - JO

ဒေါသရန်

အခန်း (၂၀) - ဒေါသရန့်

“နောက်တစ်ခါ ရအောင်ထပ်လုပ်” ဂျိရစ်က ငောက်လိုက်သည်။

ကွင်းပြင်ကြီးထဲမှာ လိုင်ရာ ရပ်၍ အာရုံစိုက်နေသည်။ မျက်စိကို
မှတ်ထားပြီး လည်ပင်းရှိ လိုင်းကာစနစ်ကို အဆုံးထိ နှီမံ
ထားသည်။ ဖြတ်သန်းတိုက်ခတ်နေသည့် လေထဲတွင် ကဗ္ဗာ
ကြီး၏ ညည်းည။သံများ၊ အဝေးတစ်နေရာက လေတံခါးကြီး
များ၏ အသံများ၊ ဖုန်ဆိုးကွင်း၏ အတိတ်က အသံများ စုံ
နေသည်။

“မရဘူး..” အောင့်ထားသည့်လေကို မှတ်ထုတ်ရင်း ပြောလိုက်
သည်။ ခေါင်းတစ်ခုလုံး မူးနောက်နေသည်။

“ဆူညံသံတွေက များလွန်းတယ်”

“ဆူညံသံများတာ ဘာဆန်းလ” ဂျိရစ်က ဆူပူသံနှင့် ပြောသည်။
မစာမနာပြောသည် ဟုပင် ထင်ရသည်။

“ဒီလောက် ကြမ်းတဲ့ မူန်းတိုင်းကြီးထဲက အသံလေးတစ်ခုကို ရှာ
နေတာမဟုတ်လား.. လိုင်းအတိုင်း စီးများပြီး တွေ့အောင်ရှာ”

“အဲလောက် လွယ်ရင်လည်း ကိုယ့်ဘာသာရှာပါလား” လိုင်ရာ
ပြန်အော်လိုက်မိသည်။ သူကပဲ ညံဖျင်းသလို ပြောနေသည်များ
ကို သည်းမခံနိုင်တော့။

ဂျိရစ်မျက်နှာ တင်းမာသွားသည် “ငါ နားတွေက အမူန်းတွေ
သောကတွေနဲ့ ပြည့်နေပြီ၊ ကျိုန်စာတွေပဲ ကြားတော့တယ်၊ တေး
သံတွေ မကြားတော့ဘူး” မျက်နှာက မာသော်လည်း သူမျက်လုံး
များက ရီဝေနေသည်။

“ဆင်ခြေတွေ ပေးမနေနဲ့ သေချာ အာရုံစိုက်ပြီး ဆက်လုပ်”

ဘယ်လောက် ကြိုးစားကြိုးစား မရသည့်အပြင် ဂျိရစ်၏
အောင်ငါးသံများကြောင့် မျက်ရည်ပင် ဝဲချင်လာသည်။

ပြန်ပြောမနေတော့ဘဲ တိတ်တိတ်လေး လက်လျှော့ထားလိုက်
သည်။

အသံတွေကို လိုက်နားထောင်မနေတော့။ အသံတွေအစား သွား
ချင်သည့်နေရာ၊ နားထောင်ချင်သည့် အသံတို့ကိုသာ အာရုံစိုက်
လိုက်သည်။ ဒီလို မွန်းကြပ်မှုတွေ ကြံ့လာတိုင်း သတိရမိသည့်
နေရာ.. ညကမ္မာ။

မြစ်ရေလို စီးဆင်းနေသည့် ထူထဲအေးစက်သော လေထုကြီးကို
မြင်လာသည်။ နှစ်ရောင်စပ် လုပ်ပြီး ကြက်သီးထစရာ ဖြစ်နေ
သည့် လရောင်များကို မြင်လာသည်။ နောက်မှာ ကျိန်ခဲ့သည့်
ဖောင်၏ ဆူပူသံများ။ အဝေးတစ်နေရာက လှမ်းခေါ်နေသည့်
အသံငယ်လေး။

အသံငယ်လေး..

စိတ်ကူးထဲတွင် မြင်နေသည်ဟုပင် မထင်ရ။ လက်ရှိ ကြားနေရ^၁
သည်ဟု ထင်ရသည်။

မဖြစ်နိုင်။ မှတ်ဉာဏ်တစ်ခုသာ ဖြစ်ရမည်။ သို့သော မှတ်ဉာဏ်
နှင့် မတူ၊ တကယ့်အသံဟု ထင်ရသည်။ တိုးတိတ္ထာ ဆိုညည်း
နေသံလေး။ သေချာအာရုံစိုက် ကြည့်လိုက်သည်။ ဒီအသံလေး
ကို မှားစရာမရှိ။ ဒါပေမဲ့ ဉာဏ်မှာထဲက လာတာတွေ မဟုတ်။

—

ဗဟိုမြို့သစ်ရှိ အရေးပေါ်အစည်းအဝေးခန်းက အလန့်တက္ကား
ငြင်းခုံသံများနှင့် ဆူညံနေသည်။ အားလုံး သတင်းကြားပြီး
ဖြစ်သည်။ ဗာရိုကယ်လင်း၏ အမိန့်နှင့် ဗဟိုမြို့သစ် အထူး
လုံခြုံရေးဌာနတွင် ထားရှိသည့် ‘လျှို့ဝှက်အီဝါ’ ပျောက်ဆုံး
နေသည်။

လေစကြာဆယ်နှစ်ဦး၏ ပုဂ္ဂိုလ်ချုပ်ဖြစ်သူ ဆန်နိယာရွှေ
န်း၏ အသံတို့က ဒီတစ်ကြိမ် အေးစက်တင်းမာနေသည် “ဒီဝါမူ
ဟုတ်လား.. ရှင်တို့ လူကို လူလို့ မမြင်တော့ဘူးလား၊ ကလေးကို
ကလေးလို့ မမြင်တော့ဘူးလား၊ ဗာရိုကယ်လင်း.. ရှင့်ရဲ့
အတောမသတ်တဲ့ လေဘကြာင့် ဒီလို့ မဖြစ်သင့်တာတွေ ဖြစ်
နေတာပဲ”

ကယ်လင်းက ဆန်နိယာရွှေန်းကို စိုက်ကြည့်နေသည်။ အလိုမကျ
ဟန်ရှိသော်လည်း ခပ်တည်တည်ပင် ဖြစ်သည်။

“ကျပ်ရဲ အဓိကအမှားက.. ဆန်နိယာ.. လူတခို့ရဲ
အစွမ်းရောက်မှုကို လျှော့တွေက်မိတာပဲ” သူအပေါ်လွမ်းမိုးလာနေ
သည့် ပြစ်တင်မှုကို ချက်ချင်း လွှဲရောင်လိုက်သည်။

“ခင်ဗျားဘက်က.. ကိုယ်လူတွေကို သေချာထိန်းသိမ်းနိုင်စွမ်း မရှိ
တာ မဟုတ်ဘူးလား”

—

“ဟိုး.. အဝေးကြီးမှာ” လိုင်ရာက မျက်လုံးကို မဖွင့်သေးဘဲ ပြော
လိုက်သည်။ ကလေးငယ်၏ အသံကို ဆက်လက်၍ အာရုံစူးစိုက်
ထားသည်။ ကလေးငယ်၏ အသံဝန်းကျင်ရှိ ရှုပ်တွေးနေသည့်
ဆူညံသံများကို သတိပြုမိလာသည်။ သာမဏ်ဆူညံသံများ
မဟုတ်။ ရန်လို မှန်းတီးမှုများနှင့် ပြည့်နှက်နေသည့် လေမှန်တိုင်း
ကြီးတစ်ခု။ “ဂျိုရစ်.. အများကြီးပဲ.. လူတွေမှ အများကြီးပဲ၊
အားလုံးက ဒေါသတွေ ထွေက်နေကြတယ်”

ဂျိရစ်၏ မျက်နှာက တစ်ခုခုကို နားလည်သွားဟန် ဖြစ်သွား
သည်။ လိုင်ရာပြောတာ သိပ်အဓိပါယ် မရှိပေမယ့် သူ
နားလည်သည်။ ဒီအသံတွေ သူကြားဖူးသည်။ အစွမ်းရောက်
ကျို့စာတိုက်သံများ။

“အဲဒါ မိုးကြိုးမှန်တိုင်း အဖွဲ့ရဲ အသံတွေပဲ” ဂျိရစ်၏အသံက
တိုး၍ သတိရှိနေသည်။

“ဒီကောင်တွေရဲ လက်ထဲမှာပဲ ဖြစ်ရမယ်” နက်နဲ့သည့် ပူပင်မှုကို
ဂျိရစ်၏ မျက်နှာမှာရော အသံမှာပါ မြင်တွေ့နေရသည်။

လေနိမိတ်မကြားသူ အားလုံးကို ကမ္ဘာပေါ်မှ အပြီး ရှင်းပစ်ချင်
ကြသူများ။

“ဒီကောင်တွေက ငွေလိုချင်လို့ ပြန်ပေးဆွဲတဲ့ကောင်တွေ မဟုတ်
ဘူး၊ ပက်စက်တဲ့ အကြံအတွက် ဒီကလေးကို အသုံးချလိမ့်မယ်”

—

မျက်နှာဖြူ။ရော်နေသည် လုံထိန်းအေးဂျင့်တစ်ဦး ဝင်လာသည်။

“သေချာသွားပါပြီ၊ မိုးကြိုးမှန်တိုင်းတွေ ပြန်ပေးခဲ့သွားတာပါ”
သူက ပြောရင်း အစည်းအဝေးခန်း၏ နံရံကပ်ဖန်သားပြင် ခလုပ်
ကို နှိပ်လိုက်သည်။

“သူတို့ဘက်က စာချွန်ထားခဲ့တယ်”

၁၂၃းလေပွဲ ရရှိပြီ၊ ရှင်းလင်းပွဲကြီး စတော့မည်

တစ်ခန်းလုံး တအုံးအုံးအသံများနှင့် ချက်ချင်းပြန်လည်၍ ဆူညံ
သွားသည်။ ကလေးငယ် ဘာဆိုတာ အားလုံးအတွက် အခုံမှ ပို၍
ရှင်းသွားကြပြီ ဖြစ်သည်။ လျှို့ဝှက်ချက် ခိုးယူခံရယုံ မဟုတ်
တော့၊ သွေးချောင်းစီး ကမ္ဘာပျက်လောက်သည့် အန္တရာယ်နှင့်
ရင်ဆိုင်ကြရပြီဖြစ်သည်။

“မိုးကြိုးမှန်တိုင်း ဆိုတော့ရော ဘာဖြစ်လဲ” နေဝန်းနီ
ကိုယ်စားလှယ်တစ်ဦးက အားလုံး၏ အသံများကို ကျကျအောင်
အောင်ပြောလိုက်သည်။

“လုပ်စရာရရှိတာ လုပ်ရမှာပဲ မဟုတ်လား၊ ပြန်တိုက်ယူရမယ်၊ ပို
လုခြို့တဲ့ နေရာမှာ ထားရမယ်”

“ဒါ ပစ္စည်းမဟုတ်ဘူး.. လူ” ဆန်နိယာက ချက်ချင်း
ထောက်သည်..

“ပြန်ကယ်ပြီး လေစကြာကျောင်းရဲ့ စောင့်ရွှေက်မှုအောက်မှာ
ထားရမယ်”

တစ်ယောက်တစ်ပေါက် အော်ဟစ်သံများ၊ စကားလုံးကြမ်းကြမ်း
နှင့် တိုက်ခိုက်သံများ ဆူညံသွားပြန်သည်။ ဗာရိုကယ်လင်း ထ
ရပ်သည်။ လက်ကိုမြောက်၍ တစ်ချက် အော်လိုက်သည်။

“ကိုယ်စားလှယ်ကြီးများ ခင်ဗျာ”

သူအသံကြာင့် တအုံးအုံး အသံများ ဖြိုမ်သွားကြသည်။

“ပြန်တိုက်ယူရမယ်၊ ပြန်ကယ်ရမယ် ဆိုတာကိုတော့ အားလုံးပဲ
သဘောတူကြတယ် မဟုတ်လား”

“အားလုံးရဲ့ အင်အားတွေကို ဒီ ဘုံရည်ရွယ်ချက် အတွက်
ပေါင်းစပ်ကြပါစိုဗျာ.. ပြန်လည်ကယ်ဆယ် ပြီးမှ ဘာဆက်လုပ်မ
လဲ ဆွေးနွေးလို့ ရပါတယ်၊ အခု ငြင်းခံနေစရာ မလိုသေးပါဘူး”

ထုံးစံအတိုင်းပင် ဖြစ်သည်။ ကယ်လင်း၏ အတွင်းစိတ်ကို မမြင်
ရသော်လည်း ကြားရသည့် သူစကားသံများက သဘာဝကျ၍
အမြှေအမြင် ရှိသလို ဖြစ်နေသည်။

—

လိုင်ရာ၏ တစ်ကိုယ်လုံးတုန်၍ နေသည်။

လိုင်ရွှေအတွက် ကလေးငယ်က နိုင်ငံရေးနယ်ရုပ်လည်း မဟုတ်။
ကမ္မာကြီး၏ အဖြောက်လည်း မဟုတ်။ ကြမ်းတမ်း၍ ရန်လိုသူများ
အကြား တုန်လှပ်နေရှာသည့် ကလေးငယ် တစ်ဦးသာ ဖြစ်သည်။
အထိုးကျွန်အားငယ်စွာ ဆိုညည်းနေရှာသော်လည်း သူအသံတို့
ကို ကြားနိုင်သူဟူ၍ သူတစ်ဦးတည်းသာ ရှိသည်ဟု ထင်မိသည်။

အခုန်း - ၂

ရွှေတွေက်ကိုယ်စီ

အခန်း (၂) - ရွှေကွ္ကာ်ကိုယ်စီ

မိုးကြိုးမှန်တိုင်းအဖွဲ့၏ ကြမ်းတမ်းရန်လိုသည့် လိုင်းများက လိုင်
ရာကို ရိုက်ခတ်နေကြဆဲ ဖြစ်သည်။

“ဘယ်လို လုပ်ကြမလဲ” လိုင်ရာက မေးလိုက်သည်၊ သူ့အသံက
ကွင်းပြင်ကြီးထဲတွင် သေးငယ်တိမ်ဝင်နေသည်။

ဂျိုရစ်က အဝေးတစ်နေရာကို ငေး၍ လေးနက်စွာ တွေးတော
နေသည်။

ခဏနေမှ ကျောင်းတံ့ဌာနခုံ ပစ်ကန်လိုက်ရင်း ခပ်ပြတ်ပြတ်
ပြောလိုက်သည် “ငါတို့ အကူ့အညီလိုတယ်”

“ဘယ်က အကူ့အညီ ရမလဲ.. လုံထိန်းတွေ့ဆီသွားရင်တော့ သူတို့
ပဲပြန်ဖမ်းထားလိမ့်မယ်”

“လုတိန်းမဟုတ်ဘူး” မျက်နှာတစ်ချက် မဲ့သွားပြီး မပြောချင်ဘဲ
ပြောလိုက်ရဟန်နှင့် ဆက်ပြောသည်။

“တောင်ကြားကို သွားရမယ်၊ လေစကြာဆယ်နှစ်ဦးနဲ့ တွေ့ရမယ်”

လိုင်ရာက နည်းနည်းကြောင်သွားသည် “အဲဒီလူတွေကို မှန်းတယ်
မဟုတ်ဘူးလား”

“ဟုတ်တယ်” ဂျိုရစ်က ဝန်ခံ၍ ခပ်တင်းတင်း ထပ်ပြောသည်..

“ဒါပေမဲ့ ငါတို့ အကူအညီလိုတယ်”

တောင်ကြားကို ပြန်သွားရမည် ဆိုသည့်အသိကြောင့် လိုင်ရှုရင်
ထဲမှာ တစ်မျိုးကြီး ဖြစ်သွားသည်။ ဝမ်းသာသလိုလို ဝမ်းနည်း
သလိုလို။ ဂျိုရစ်၏ သုန္မမှုန်သော မျက်နှာကို ငေးကြည့်ရင်း ဖြုံး
င်း၏ ပေါ့ပါးသွက်သက်မှုကို ပြန်လည် သတိရလာသည်။

ဂျိုရစ်ပြောတာ မှန်သည်၊ သူတို့ အကူအညီလိုသည်။

—

ဆယ်နှစ်ဦးအဖွဲ့ကျောင်းဆောင်၏ ပင်မအခန်းကြီးထဲတွင်
လေထူက ဖိစီး၍ လေးလံနေသည်။ အဖွဲ့ဝင် ဆယ်တစ်ဦးလုံးရှိ
နေကြသည်။

“ဗာရိုကယ်လင်းက အစွဲယ်ထုတ်မပြရင် နားလည်မှဲလူ မဟုတ်
ဘူး” ပုရောဟိတ်ကြီး လိုရိုယန်က ပြောလိုက်သည်။

“ထုတ်ပြမှ နားလည်မယ်ဆိုရင် ထုတ်ပြရမှာပဲ”

ခန်းမကြီးအတွင်း လိုရိုယန်၏ တိုးညင်းသည့် ညည်းသံက
လွှမ်းမိုးသွားသည်။ တိုးညင်းသော်လည်း တဖြည်းဖြည်းနှင့် နံရုံ
များ ကြမ်းပြင်များထဲသို့ပင် ရှိက်ခတ်၍ တုန်ခါလာသည်။ ကျွန်း
အဖွဲ့ဝင်များ စိတ်မသက်မသာ ဖြစ်သွားကြသည်။ ခြေဖျားမှ စိမ့်
ဝင်လာသည့် လိုင်းများက အရှိုးတဲ့ထိ စီးဝင်သွားသက္ကာ့သို့ ထင်ရု
သည်။

“ဒီတော့ ရှင်က ဘာလုပ်ချင်တာလဲ လိုရိုယန်” ဆန်နီယာရှုန်း၏
စူးရှုသည့်အသံက လိုရိုယန်၏ ညည်းသံကို ထွင်းဖောက်သွား
သည်။ အားလုံးပြန်လည်၍ ပြီမသက်သွားသည်။

“တောင်တွေကို ဖြိုပစ်မှာလား၊ ဦးနှောက်တွေကို ယျက်ပစ်မှာ
လား.. ကျွန်မတိုက စောင့်ရှောက်သူတွေ၊ ယျက်ဆီးသူတွေ
မဟုတ်ဘူး”

“ဒါဆိုရင် ဘာလုပ်မှာလဲ.. ပုံရောဟိတ်ချုပ်ကြီးပဲ ပြောကြည့်ပါ
ဦး”

လိုရီယန်က အမြင်မကြည်သံနှင့် ပြန်ပြောသည် “ကယ်လင်း
လက်ထဲကို နောက်တစ်ခါ ပြန်ပါသွားလို့တော့ မဖြစ်ဘူး”

“ကျွန်မကိုယ်တိုင် သွားမှာပါ” ဆန်နိယာ၏ အသံက တိုင်ပင်တာ
မဟုတ်၊ အသိပေးခြင်း ဖြစ်သည်။

“လိုအပ်တဲ့ *ညီနှုန်းမှူတွေ* လုပ်မှာပါ”

—

လုထိန်းဌာနချုပ်ရှိ မြေပုံစက်အနီးတွင် ဗရိုကယ်လင်း ရပ်နေ
သည်။ အစိမ်းရောင် ဖန်သားပြင်ပေါ်တွင် ဝက်ပါလျို့အသကို
အနီရောင်ကွက်၍ ဖော်ပြနေသည်။

“ပုရောဟိတချုပ်တော့ စလူပ်ရှားနေပြီ..” တစ်ယောက်က သူ
နားကပ်၍ ခပ်တိုးတိုးပြောသည် “မှန်တိုင်းခေါင်းဆောင်ကို
သွားညိုဖို့ ပြင်နေတယ် ဆရာ”

ကယ်လင်း၏ မျက်နှာက အလိုမကျဟန် ဖြစ်သွားသည်။ ခေတ္တ
တိတ်ဆိတ်စွာ စဉ်းစားနေသည်။

“မဖြစ်နိုင်တဲ့ကိစ္စ.. ရှုံးမိုက်တဲ့ လုပ်ရပ်ပဲ” သူက ခပ်တိုးတိုး ပြော
လိုက်သည် “တို့အစီအစဉ်အတွက် အနောက်အယျက်တစ်ခု
ဖြစ်လာလိမ့်မယ်”

ကယ်လင်းက မြေပုံကို တစ်ချက်ခဲ့ခဲ့လိုက်ရင်း မေးသည်
“မှန်တိုင်းထဲက တို့လူအခြေအနေ ဘယ်လိုလဲ.. အသင့်ပဲလား”

“အသင့်ပါပဲ ဆရာ၊ အမိန့် စောင့်နေပါတယ်..”

ကယ်လင်းက ခေါင်းတစ်ချက် ညိုတ်လိုက်သည်၊ မျက်လုံး
ကတော့ မြေပုံကနေ မဆွဲ “ကပ္ပတိန်းယားရဲ့ အဖွဲ့ကို အသင့်ပြင်
ထားလိုက်တော့၊ ပြန်ကြားရေး အဖွဲ့ ပြင်ထား.. သတင်းထုတ်ပြန်
စရာ ရှိလိမ့်မယ်”

ရေငွေများ ဆူညံသံများနှင့် မြတ်စခန်း...

ဖင်းက ခပ်ပြာပြာလေသံနှင့် ပြာသည် “လူတစ်ယောက်ဆီ
သတင်းအရောက် ပိုချင်တယ်၊ ရနိုင်မလား” သူက မနားတမ်း
ဆက်ပြာသည် “မိန်းကလေး တစ်ယောက်၊ လိုင်ရာနာရီးစ်၊
တည်နေရာ အတိအကျ မသိဘူး၊ ဒါပေမဲ့ သေရေးရှင်ရေး
အရေးကြီးလိုပါ”

ရိုင်ယန်အိုဗုံက ဖျော်ရည်ကို ပိုက်နှင့် စုပ်သောက်ရင် ခပ်ရှင်ရှင်
ပြန်ပြာသည် “ချာတိတ်.. တို့က နိုင်ငံရေးအဖွဲ့ကြီးတွေ ပြုလဲစေ
လောက်တဲ့ထိ အရေးကြီးတဲ့ ပစ္စည်းတွေပဲ အပိုအယူလုပ်တာကွာ
လူရှာတဲ့အလုပ် မလုပ်ဘူး၊ လုပ်ရင်လည်း မင်းတတ်နိုင်မှာ
မဟုတ်ဘူး”

ဖင်းက ခေါင်းကိုရှေ့ကိုင်း၍ ခပ်တိုးတိုး ထပ်ပြာလိုက်သည်။

“ရှိုးရှိုး သူငယ်ချင်း ပျောက်လို ရာချင်တာမဟုတ်ဘူးဗျ။
သေရေးရှင်ရေး မို့လိုပါ.. မူရန်းအခန်းမှာ လုံထိန်းတွေ ဖမ်းခေါ်
သွားတဲ့ ကလေးအတွက်”

ရိုင်ယန်က နာခေါင်းတစ်ချက် ရှုံးလိုက်သည်။

“ဟင်း.. ကမ္မာသစ်တွေ လက်တည့်စမ်းနေတဲ့ ပရောဂျက်သစ်
မဟုတ်လား၊ နိုင်ငံရေး မစင်တွင်းကြီး၊ အဲဒါမျိုးဆို အနားကို မ
ကပ်သင့်ဘူး”

“နိုင်ငံရေးမဟုတ်ဘူးဗျ” ဖင်းက မရှေ့တမ်း ဆက်ပြောသည်။
အသံကတော့ တော်တော့ကို တိုးသည်။

“လှိုင်းတစ်ခု၊ မတွေဖူးတဲ့ လှိုင်း၊ မရှိသင့်တဲ့ လှိုင်း”

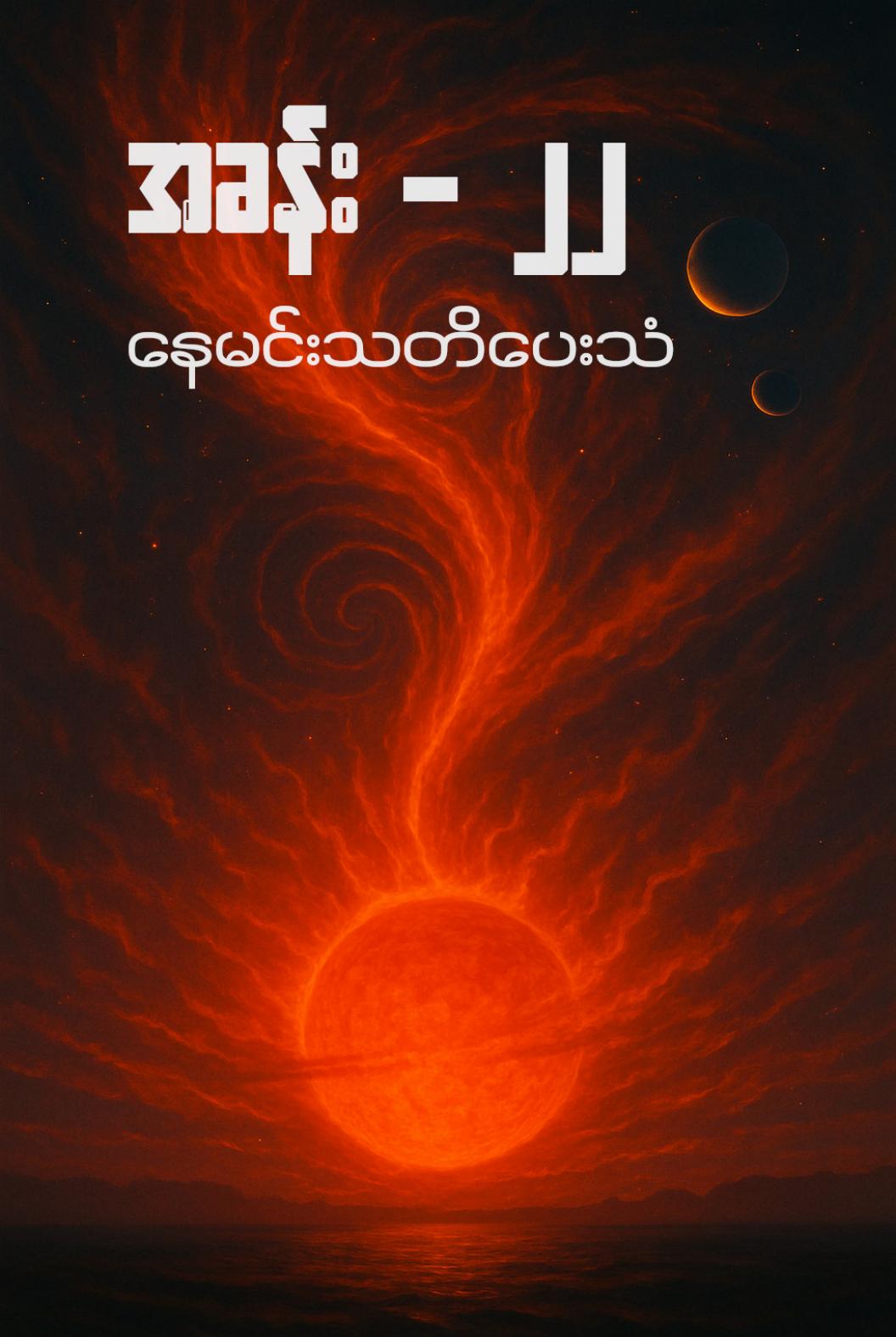
ရိုင်ယန်၏မျက်နှာ ရှုတ်တရက် တည်သွားသည်၊ ခွက်ကိုလှမ်း
လက်စလက်က လမ်းတစ်ဝက်မှာ ရပ်သွားသည်။ မောင်ခို
ကုန်သည် တစ်ယောက်၏ ခပ်ရွှင်ရွှင် အပြီးတို့ကို လေးနက်
အာရုံစိုက်မှုတို့က အစားထိုးသွားသည်။ အပြောင်းအလဲ မြန်လှ

သည်မှာ လန့်စရာပင် ကောင်းသေးသည်။ သူက ဖင်း နှင့် ခေါင်း
ချင်း ထိလုမတက် ရှုံးတို့ပြီး ခပ်တိုးတိုး ပြောလိုက်သည်။

“မရှိသင့်တဲ့လိုင်း.. ဟုတ်လား.. ပြောစမ်းပါ၌ီ၊ အဲဒီအကြာင်း
မင်းသိသမျှ”

အချို့ - JJ

နေမာင်းသတိပေးသံ

အခန်း (၂၂) - နေမင်းသတိပေးသံ

အနက်ရောင် အစည်းအဝေးခုံး၏ နံရုံက အကြားအလပ်မရှိ
တစ်ဆက်တည်းသော သတ္တုချပ်ကို အသုံးပြုထားသည်။ မဲနက်
နေသည်က အလင်းရောင်ကို စုပ်ယူထားသည့်အလား...
ရောင်ပြန်ဟပ်ခြင်း လုံးဝမရှိ။ အခန်းတွင်း လေတိုးသံများ တုန်ခါ
သံများ တစ်စိုးတစ်စိုးမှ မရှိအောင် တိတ်ဆိတ်နေသည်။ ဒီအခန်း
ထဲက လျှို့ဝှက်ချက်များ ပြင်ပကို ထွက်စရာ အကြောင်းမရှိ။

“ဒီလောက် ညွှန်ပြန် အသုံးမကျတာ မယုံနိုင်စရာဘဲ” နေဝန်းနှင့်
အသင်း၏ ဒါရိုက်တာဖြစ်သူ ‘ဒေါက်တာလီယော်အက်ရှုရန်း’ က
ပြောလိုက်သည်။ တိုးညွှန်ပြစ်တင်ကြမ်းမောင်းသံက
အခန်းနံရုံတွေထဲသို့ ဝင်ရောက် ပျောက်ကွယ်သွားကြသည်။ “ဒီ
လောက်အရေးကြီးတဲ့ ‘ဒီဝမှု’ ကို လုံခြုံအောင် မထိန်းသီမ်းနိုင်
ကြဘူး”

မျက်နှာထားတင်းတင်းနှင့် အမျိုးသမီးတစ်ဦးက ခေါင်းညီတဲ့
ဝင်ပြောသည် “မူရန်းအခန်းဖြစ်စဉ် ဒေတာတွေက အံ့ဩစရာပဲ။
သန့်စင်တယ်၊ ကြည်လင်တယ်၊ အစွဲန်းအထင်း လုံးဝမရှိဘူး။
လေနီမိတ် သက်သက် မဟုတ်ဘူး၊ ဒို့ဝင်းမြစ်ဆိုတာ သေချာ
တယ်၊ မှန်းဆမရနိုင်တဲ့ အလားအလာ...”

“မိုးကြိုးမှန်တိုင်းတွေ လက်ထဲက မှန်းဆလိုမရနိုင်တဲ့
အလားအလာ”

ဒါရိုက်တာက စကားစကို ဝင်ဖြတ်လိုက်သည် “ဒီလိုစံမ်းအင်မျိုး
နဲ့ ဟိုအစွဲန်းရောက်တွေ ဘာလုပ်မလဲ တွေးကြည့်စမ်း.. လေထူကို
ဖြည့်ယုံတင် မကဘူး၊ ဖျက်ပါပစ်ကြလိမ့်မယ်”

အစည်းအဝေးခန်းအတွင်း၌ စက်ကိရိယာဟူ၍ ရုပ်ပြဖန်သားပြင်
တစ်ခုသာ ရှိသည်။ လက်ရှိ ပိတ်ထားသလို ဘာမှမပေါ်ဘဲ မဲနက်
နေသည်။

ထိုစဉ် ဖန်သားပြင်တွင် ဖျော့တွေ့သော အသံလေးတစ်ခု မည်
သွားသည်။

အခန်းတွင်းရှိ လူအားလုံး ြိမ်သက်၍ ဖန်သားပြင်ကို စိုင်းကြည့်
လိုက်ကြသည်။ ဖန်သားပြင် မဲမဲပေါ်တွင် အဖြူရောင် စာတို့လေး
တစ်ကြောင်း ပေါ်လာသည်။

*ကွဲမ်တမ် ဆက်သွယ်ရေး သတင်းပိုချက် - အရေးကြီးသတင်း
- နေသုတေသနမှူးရှိုးစံ*

ဒါရိုက်တာက ရှေ့တိုး၍ ခလုပ်တစ်ခုကို နှိပ်လိုက်သည်။ ဖန်သား
ပြင်စက်ထဲက ခပ်ရှုရှု အသံတချို့ ထွက်လာသည်။

“ဒါရိုက်တာ၊ ကျွန်မတို့ တိုင်းတာချက်တွေအရ နေမီးပွား ပေါက်
မယ်ဆိုတာ သေချာသလောက် ရှိသွားပြီ”

ဒေါက်တာမာရာရှိုးစံ 1d မှ တိုက်ရိုက်ပေးပိုသည့်သတင်း..

“နောက်ဆုံး မော်ဒယ်အရ ြိုဟ်တွေရဲ လှိုင်းဆွဲအားထပ်မှု
ကြောင့် နေ့ဟိုနားထိ အားသက်ရောက်နေတယ်၊ အမြင့်ဆုံး ဖြစ်
နိုင်ခြေထက် ငါးဆလောက် ပိုအားကောင်းတဲ့ မီးပွားပေါက်မယ်၊
ရက်တချို့ အတွင်း ပေါက်မယ်ဆိုတာ သေချာတယ်”

ဖန်သားပြင်တွင် ပေါ်လာသည့် ဖော်မြှုလာများ၊ တွက်ချက်မှုများ
က အလားအလာကို ထင်ထင်ရှားရှား ပြနေသည်။

“ပြိုဟ်ကာဒိုင်းကရော” တစ်ယောက်က ခပ်မြန်မြန်ဝင်မေးသည်။

“စွမ်းအင်လိုအပ်ချက်က သီအိရိပဲ ရှိသေးတယ်” မာရာ၏အသံ
က ပြန်ပြောသည်။

“အချို့မှ ဆောက်နိုင်မှာမဟုတ်ဘူး”

တိတ်ဆိတ်မှုက အစည်းအဝေးခန်းကို ပြန်လည်ဖုံးလွှမ်းသွား
သည်။ ဒါရိုက်တာက ဖန်သားပြင်ရှိ ဒေတာနှင့် အချက်အလက်
များကို စိုက်ကြည့်နေသည်။ ဖြစ်နိုင်ခြေ ဗျာဗျာများကို
တိတ်ဆိတ်စွာ ခေါင်းထဲမှာ တွက်ချက်နေသည်။

“ဒီသတင်း ဒီအခန်းထဲကနေ လုံးဝ မထွက်စေနဲ့” နောက်ဆုံးမှာ
ဒါရိုက်တာက အေးစက်စွာ ပြောလိုက်သည်။

“ကမ္ဘာသစ်တွေသိရင် နိုင်ငံရေးတွေနဲ့ ဝင်ရှုပ်လိမ့်မယ်၊
လေစကြားတွေသိရင် ကမ္ဘာပျက်တရား ဟောတာနဲ့ အချို့ကုန်
လိမ့်မယ်”

“အချက်အလက်တွေ သေချာစစ်ပြီး ငါတိနှင့် ငါတိဟန်နဲ့
အဖြေရှာတာက အထိရောက်ဆုံး ဖြစ်လိမ့်မယ်၊ ဒါကြောင့်
လောလောဆယ် ဒီကိစ္စကို လျှို့ဝှက်ထားရမယ်..”

ပြောရင်းနဲ့ ဒါရိုက်တာက ရုပ်ပြဖန်သားပြင်ကို ပိတ်လိုက်သည်။
အခန်းတွင်း အရာရာ ပြန်လည်၍ တိတ်ဆိတ်သွားကြသည်။

—

ဖုန်အနည်းငယ် ပေနေသံသည်း ချပ်ရပ်သည့် ယူနိုင်းနှင့်
ကမ္မာသစ်ဝန်ဆောင်မှု စာပို့သမားက ချိတ်ပိတ်ထားသည့် အထုပ်
တစ်ထုပ်ကို လိုင်ရွှေဖခင်၏ လက်ထဲသို့ ထည့်လိုက်သည်။

“**1d** ကပို့လိုက်တဲ့ ပါဆယ်ပါ၊ လွန်းပုံယာဉ် နောက်ကျလို့ အခုမှ
ရောက်တာ စိတ်မရှိပါနဲ့ခင်ဗျာ၊ ပို့လိုက်တာ သုံးရက်ရှိပါပြီ”

ငူးငိုင်သည့် အမူအရာနှင့် လိုင်ရွှေဖခင်က ခေါင်းတစ်ချက်ညိုတ်
ပြီး ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ပြောလိုက်သည်။ စာပို့သမား၏ စကား
တို့ကို သေချာကြားပုံမရ။ အထုပ်ကို အခန်းတွင်းသို့ ယူသွား
လိုက်သည်။

တိတ်ဆိတ်သည့် အိမ်ကလေးက လိုင်ရာမရှိသည့်အတွက်
ပို၍ပင် တိတ်ဆိတ်နေသည်။

မာရ္ဗထံမှ သတိရကြောင်း၊ သာကြောင်း မာကြောင်းတို့ပင် ဖြစ်
လိမ့်မည်ဟု ယူဆသည်။ အထုပ်ထဲမှ မှတ်ဉာဏ်ခရစ်စတယ်ကို
ထုတ်ယူ၍ စက်ပေါ်သို့ တင်လိုက်သည်။

မာရာဇ်ရှုပ်သွင် ဖန်သားပြင်တွင် ပေါ်လာသည်။ သရဲတစ္ဆေ တွေ့
ထားသလို ဖြူဖတ်ဖြူ။ရော် ဖြစ်နေသည်။

“အစ်ကို” မာရာက စကားစပြောသည်၊ တုန်နေသည့်အသံကို ပြိုမ်
အောင် မနည်းထိန်း၍ ပြောပုံရသည်။

“နေမီးပွား ပေါက်မှာ သေချာသွားပြီ၊ သုံးခါပြန် စစ်ပြီးသွားပြီ”

“တော်တော် အားပြင်းလိမ့်မယ်၊ သာမာန် မီးပွားမုန်တိုင်း အဆင့်
မဟုတ်ဘူး၊ ကုမ္ပဏီက်မယ့် အဆင့်.. တားလိုရမယ် မထင်ဘူး”

အိမ်မက်မှ လှန်းနှီးလိုက်သလို ဖြစ်ပြီး ပါးစပ်အဟောင်းသာ ဖြစ်
သွားသည်။ မာရာက ပုံကြီးခဲ့၍ အပိုပြောတတ်ဘူးမျိုး မဟုတ်။

မာရာ၏ရှပ်သွင်က ဖန်သားပြင်အနား ပို၍ နီးကပ်လာသည်၊
တစ်စုံတစ်စုံး ကြားသွားမည်ကို စိုးရိမ်သည့်အလား လေသံကို
လျှော်၍ ဆက်ပြောသည်။

“အစ်ကို သေချာနားထောင်.. လိုင်ရာသိအောင် အမြန်ဆုံး ပြောပြ
ဖို့လိုတယ်၊ ဟိုကလေးနဲ့ အချိတ်အဆက်ရှိတာ လိုင်ရာပဲရှိတယ်”

သတင်းစကားတို့ ပြီးဆုံးသွားပြီ ဖြစ်သည်။

လိုင်ရာအဖေ ဆက်လက်၍ ငူငူငိုင်ငိုင် ဖြစ်နေသည်။ ကမ္မာပျက်
အဆင့် အန္တရာယ်။ အိမ်က ထွက်ပြီးသွားသည့် သမီး။ ဟို
ကလေး။ ဒါတွေ ဘယ်လိုဆက်စပ်နေလဲ သူမတွေးတတ်။

နောင်တများ၊ စိတ်ဖိစီးမှုများနှင့် သမီးဖြစ်သူ၏ အခန်းလွှတ်ကို
လုမ်းကြည့်လိုက်မိသည်။ နားမလည်တဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်။ ထင်မ
ထားဘဲ သူ့ပုံခံးပေါ်ရောက်လာသည့် အလုပ်တစ်ခု...

ဒေသုတေသန - JR

မှန်တိုင်းလေကြေ

အခန်း (၂) - မှန်တိုင်းလေပြ

အခိုးအငွေများ ဖုံးလွှမ်းနေသည့် လမ်းကြားထဲသို့ ဝင်ရောက်
ပျောက်ကွယ်သွားသည့် ဖင်းကိုကြည့်ရင်း ရင့်ရော်သော
အသွင်အပြင်ရှိသူ တစ်ဦးက ရိုက်ယန်အိုဗ်က်၏ ဘေးခုံတွင် ဝင်
ထိုင်လိုက်သည်။ ရိုင်ယန်၏ ငယ်ပေါင်းမိတ်ဆွေ.. ‘ကာအဲ’

“ရိုင်ယန်.. ဒီလို လုံထိန်းနှုံမကင်းတဲ့ ချာတိတ်ကို ဘာဖြစ်လို သွား
ရောနေတာလဲ” ဘဝင်မကျဟန်နှင့် ပြောသည်။

ရိုင်ယန်က လက်ထဲရှိ မှတ်ဉာဏ်ခရစ်စတယ်ကို လှည့်ပတ်ဆော့
ကစားရင် ပြန်ပြောသည် “င့်အကြောင်းနဲ့ ငါပါက္ခာ.. မင်းလ သိ
သားပဲ မဟုတ်လား”

ကာအဲ သိနေသည်.. ရိုင်ယန်နှင့် တွဲလာတာ ဟိုးငယ်ငယ်
ကတည်းက ဖြစ်သည်။ ရိုင်ယန်က ဘာမဆို စွန်စွန်စားစား လုပ်

တတ်သည်။ ဒီအမူအကျင့်ကြာင့် သေတွင်းမှ ပွတ်ခါသီခါ
လွတ်ရသည်များ ရှိသလို ဒီအမူအကျင့်ကြာင့်ပဲ လက်ရှိ အကြီး
ဆုံး မောင်ခုဗွန်ယက်ကြီးကို ထိန်းချုပ်ထားနိုင်ခြင်း ဖြစ်သည်။

အတိတ်ကဖြစ်ရပ်တစ်ချို့ ပြန်မြင်လာသည်။ ငယ်ရွှေယ်၍ ပိန်
သွယ်သည့် ကာအဲ.. နေ့ကမ္ဘာ အစပ်နားမှ ရင်တထိတ်ထိတ်နှင့်
စောင့်မျှော်နေသည်။ အပူလှိုင်း လေများက ဖြတ်သန်းတိုက်ခိုက်
နေသည်။ ဒီတစ်ခါတော့ ရှိုင်ယန် တစ်ယောက် အပူဒါက်ကြာင့်
သေပြီ ပြန်မလာနိုင်လောက်တော့ ဟု ထင်မိသည်။

မကြာခင် တံလျှပ်များကြားထဲမှ စပ်ဖြဲ့ဖြဲ့မျက်နှာနှင့် လူငယ်လေး
တစ်ဦး တိုးထွက်လာသည်။ သူ့အိတ်ထဲမှာ အတိုအစ ပစ္စည်းတွေ
က အပြည့်။

“အဲဒါဘာကြီးလ” ကာအဲက ရှိုင်ယန်၏ လက်ထဲတွင် ကိုင်ထား
သည့် ပြောင်ချောချော အရာတစ်ခုကို ညွှန်ပြု၍မေးလိုက်သည်။

“မသိဘူး” ရှိုင်ယန်က ထိုပစ္စည်းကို စိုက်ကြည့်ရင်း
ပြန်ပြောသည်။

“ယာဉ်အပျက် တစ်ခုထဲကတွေ့တာ၊ ဒါမျိုးတစ်ခါမှ မတွေ့ဖူးဘူး၊
ဒီကမ္မာကရေး ဟုတ်ရဲ့လား မသိဘူး”

ရိုင်ယန်ကပြောရင်း လက်ဆန်းတန်း၏ ထိပစ္စည်းနှင့် နေကို ထိုး
ချိန်လိုက်သည်။ အသံလေးတစ်သံ လေထဲတွင် ချက်ချင်း ပြည့်
နှက်သွားသည်။ ခပ်တိုးတိုးနှင့် အရှိုးများကိုပင် တုန်ခါစေသည့်
အသံလေး။ နေကိုချိန်ထားသည့် လက်ကို လွှဲလိုက်သည့်အခါ ထိုး
အသံလေး ပြန်ရပ်သွားသည်။

နေက်တော့ တဖြည်းဖြည်း ထိပစ္စည်းအကြောင်းကို သူတို့
မေ့လေ့ရှုသွားကြသည်။ ကြံ့ရသမျှ အထူးအဆန်းပေါင်း များစွာ
များထဲက တစ်ခုသာလျှင် ဖြစ်သွားသည်။ ဒါပေမဲ့ ရိုင်ယန်၏
မီးခံသေတ္တာ တစ်နေရာတွင် ထိပစ္စည်းလေး အခုထိရှိနေသေး
မှန်း ကာအဲ သိနေသည်။

ရိုင်ယန်က ဖင်း ထိုင်သွားသည့် ထိုင်ခုလွှတ်ကို ကြည့်ရင်း တွေး
နေသည်။ မရှိသင့်သည့် အသံတစ်ခုကို လိုက်ရှာနေတဲ့ ချာတိတ်
တစ်ယောက်။ အတိတ်က နှပါးသည့် စိတ်လှုပ်ရှားမှုများ ပြန်၍
ပေါ်လာသည်။

—

ဖင်းက အိမ်တံကားကို တွန်းဖွင့်၍ ဝင်လိုက်သည်။ ခေါင်းထဲမှာ
စိတ်လျှပ်ရားမှုများ၊ ထိတ်လန်းမှုများနှင့် မုန်တိုင်းထန်နေကြ
သည်။ ဖင်း ရှုတ်တရက် ကြောင်၍ ရပ်သွားသည်။ အခန်းထဲတွင်
ရှိနေသည်က.. သူအဖော် သုန္တမှုန်သည့် လူကြီးတစ်ဦး၊ သူတို့နား
မှာ ရပ်နေသူက.. လိုင်ရာ။

“လိုင်ရာ” ဖင်း၏ခေါင်းထဲက မုန်တိုင်းတို့ လွှဲစင်သွားသည်။
အခန်းကျယ်ကြီးကို ခြေသုံးလှမ်းနှင့် အရောက်ဖြတ်ပြေး၍ လိုင်
ရွှေကို တင်းကြပ်စွာ ပွဲဖက်လိုက်မိသည်။

“ငါ.. ငါ.. နင့်ကို ရှာနေတာ၊ စိတ်တွေပူနေတာ”

“ဖင်း.. ငါ ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး” လိုင်ရာ၏ ခပ်အေးအေး အသံက ဖ
င်း ကို တည်ပြီမသွားစေသည်။

ပွဲဖက်ထားသည်လက်ကို လွှတ်လိုက်ပြီး ဖင်းက ပြောချင်နေ
သည့် စကားများ အားလုံးကို တစ်ခါတည်း ပြောချလိုက်သည်။

“ဟိုကလေး.. လိုင်ရာ.. သူဘယ်မှာလ ငါသိတယ်၊ အန္တရာယ်ရှိ
တယ်၊ မူရန်းဟာနဲ့ လုပ်တဲ့စက်၊ အဲဒီစက်.. စီးလတ်ရဲ သူခိုးကိုရှာ
တာ”

ဖင်းက လက်ဟန်ခြေဟန်နှင့် အားတက်သရော ပြောနေ
သော်လည်း သူစကားများက ထစ်ငြို၍ အဆက်အစပ်မရှိကြ။
သူနှုတ်က သူအတွေးတွေ့ကို မှိုအောင်လိုက်နိုင်ပုံမရ။

ဖင်းက ပြောလက်စကို ရပ်လိုက်ပြီး သူအဖော်နှင့် လူစိမ်းကို
ကြည့်လိုက်သည်။ လိုင်ရာနားကိုကပ်၍ ခပ်တိုးတိုးမေးသည်။

“အဲဒါ ဘယ်သူကြီးလဲ”

“အဲဒါ ဂျိရစ်သွန်း” လိုင်ရာက ပြန်ဖော်သည်။

“မူရန်းရဲ့ အမှာစကားထဲကလူ”

ဒီလူကို ဖင်းမသိပါ။ သူ၏လက်တို့က ကြိမ်နှုန်းတိုင်းစက်ကို
ထုတ်၍ အမြန် ဖွင့်နေသည်။ “ဖင်း..” လိုင်ရာက ဖင်း၏
လက်မောင်းကို ဆွဲ၍ ဘေးအခန်းတစ်ခုသို့ ခေါ်သွားပြီး မေး
လိုက်သည်။

“ဘာတွေဖြစ်လဲ သေချာ ပြောပါၤ”

ဒီတစ်ခါတော့ ဖင်းက အသက်ကိုဝအောင်ရှု၍ သူ၏ ကြိမ်နှင်း
တိုင်းစက်နှင့် ကလေးယ်ကို ဝက်ပါလျှို့စွင် ခြေရာခံမိပုံထိ
ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင် ပြောပြလိုက်သည်။

“စိတ်နည်းနည်း လျှော့ထားဦး” သူ့စကားဆုံးတော့ လိုင်ရာက
ပြောလိုက်သည် “ငါလည်းသိတယ်”

“ဟင်.. ဘယ်လို” ဖင်းက နားမလည်သလို ကြည့်သည်။

“အသံတွေကြားထဲက ရှာချင်တဲ့လိုင်းကို ရွှေးရာနည်း ဂျိရစ်က
ငါကိုသင်ပေးတယ်” လိုင်ရာက အတိချိပ်ပြောလိုက်သည်။

“အခါ ငါတို့ ဆန်နိယာရှုန်းနဲ့တွေ့ဖို့ လေပြတောင်ကြားကို
ပြန်လာတာ၊ သူ့ဆီက အကူးအညီတောင်းမလို့”

“ငါလည်းလိုက်မယ်” ဖင်းက ခပ်သွက်သွက် ဖြတ်ပြောသည်။

လိုင်ရာ နှင့် ဖင်းတို့ ကပ္ပတိန်းယားနှင့် ဂျိရစ်ရှိရာအခန်းသို့ ပြန်
ဝင်လာကြသည်။ အခန်းထဲတွင် လေထုက မအီမလည်ကြီး

တိတ်ဆိတ်၍ နေသည်။ လိုင်ရာ နှင့် ဖင်းက တို့ နှစ်ဦးလုံးက
ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင်ကို အားလုံးနားလည်အောင် နောက်တစ်ကြိမ်
ပြန်ပြောသည်။ လိုင်ရာ၏ အာရုံခံ လေ့ကျင့်ခန်းများ၊ ဖင်း၏
ကြိမ်နှုန်းတိုင်းစက်၊ အားလုံးတို့က မိုးကြိုးမှန်တိုင်းတွေထံ
ရောက်နေသည့် ကလေးငယ်ကို ဘွန်ပြနေကြပုံ။

ဖင်းက ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုကို ပြတ်ပြတ်သားသားချု၍ စွမ်းအင်
အမြဲတေအတွက် ရိုင်ယန်အိုဗောက်နှင့် တွေ့ဆုံးခဲ့သည်ထိ မချင်းမ
ချုန် ပြောပြလိုက်သည်။

ရိုင်ယန်အိုဗောက်အမည်ကို ကြားသည်နှင့် တည်တည်ပြီးပြီးမှ နေ
လေ့ရှိသည့် ကပ္ပါတီနီယား၏ မျက်နှာတွင် နီရဲ၍ ဒေါသရောင်
သန်းသွားသည်။ စားပွဲခုံကို တစ်ချက်ရှိက်၍ “ရိုင်ယန်အိုဗောက်..
ဟုတ်လား” ကပ္ပါတီနီယား၏ အသံတို့က တုန်နေသည်။

“လက်နက်မောင်ခို လုပ်တဲ့ကောင်၊ တားမြစ်ပစ္စည်းတွေ
ရောင်းစားတဲ့ကောင်၊ ငွေရရင် ဘာမဆိုလုပ်တဲ့ ရာဇ်ဝတ်ကောင်..
ဖေဖော့ မျက်နှာမထောက် အဲလိုကောင်မျိုးဆီ သွားတယ်
ဟုတ်လား”

မကြံစူးကြမ်းတမ်းနေသည့် စကားသံများ။

“ဖေဖေတို့ စနစ်က အလုပ်မှ မဖြစ်တာ” ရိုသောကြာက်ရွှေစိတ်တို့
ကို မခံချင်စိတ်တို့က လွမ်းမိုးနေသည့် ဖင်းက ပြန်ပြောလိုက်
မိသည်။

“ထိုင်ကြည့်နေရင် စီးလတ်ကိစ္စက နာက်ထပ် ဖိုင်တွဲတစ်ခုထက်
မပိုတဲ့ အမူပဲ ဖြစ်သွားမှာပေါ့”

“တီ.. တီ..” ကပ္ပတိန်းယား၏ လက်ပတ်မှ အချက်ပေးသံ
ကြောင့် သားအဖနှစ်ဦး၏ အချေအတင်စကားများ ရပ်တန်းသွား
သည်။ ကပ္ပတိန်းယား၏ မျက်နှာလည်း ဒေါသမှ တာဝန်ဖိုးမှု
သို့ ကူးပြောင်းသွားသည်။

“ဒီကိစ္စ သားနဲ့ မဆိုင်ဘူး၊ သက်ဆိုင်ရာရဲ့ တာဝန် ဖြစ်သွားပြီ”
ကပ္ပတိန်းယား၏ အသံက ဖောင်တစ်ဦး၏ အသံနှင့် အရာရှိတစ်
ဦး၏အသံ ရောနေသည်။

“ဌာနချုပ်က ဖေဖော်လုံတိန်းအဖွဲ့ကို အသင့်ပြင်ထားဖို့ ပြောနေပြီ၊ ဝက်ပါလျှို့သက်ကို ဒီကန္တဘဲ ထွက်မှာ၊ သား ဝင်ပါဖို့ မစဉ်းစား ပါနဲ့ ဒီမှာပဲ အေးအေးနေပါ”

“မနေနိုင်ဘူး ဖေဖော်” ဖင်းက ပြတ်သားစွာ ပြောသည်။

“လိုင်ရာတို့ အကူအညီ လိုနေတယ်၊ ကလေးတစ်ယောက် အကူအညီလိုနေတယ်၊ သား သူတို့ကို ပိုင်းကူဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားတယ်”

“ဘာ..” ကပ္ပတိန်းယား၏ မျက်နှာ ပြန်လည်တင်းမှာလာသည်
“သားက ဖေဖော်ကားကိုတောင် နားမထောင်တော့ဘူးလား”

“အေးရစ်.. သူလုပ်သင့်တယ် ထင်တာကို လုပ်ပါစေကွာ” ဂျိရစ် က ဝင်ပြောသည်။

ကပ္ပတိန်းယား မလိုလားဟန်နှင့် ဂျိရစ်ကို လှည့်ကြည့်သည်၊ ဒေါသ အငွေးအသက်တို့ ကျွန်းနေသေးသည် “ဂျိရစ်.. မင်း ဝင်မ ပါစမ်းပါနဲ့.. ငါ့သားကို ဘယ်လို စောင့်ရှောက်ရမလဲ ငါသိတယ်၊ မင်းကိုယ်တိုင် မိသားစုံ ဆုံးရုံးမှုကို ကြိုဖူးတာပဲ”

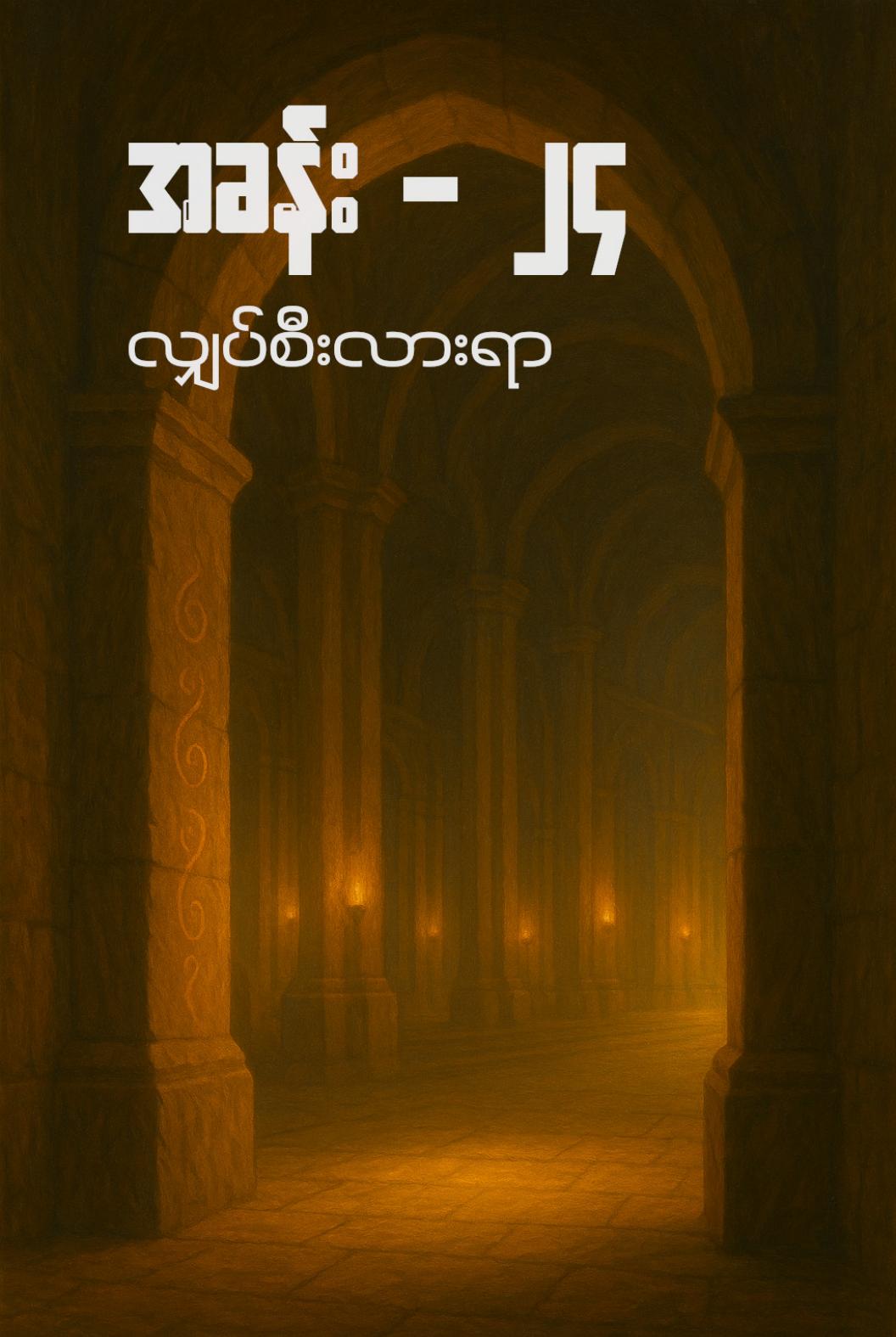
“ငါက ကြံဖူးတဲ့အတွက် မင်းအကြောင်းကို သိနေလို့ ပြောတာ
ပေါ့” ဂျိုရစ်က ခြေပေါ် “မြေပြီးတဲ့အချို့မှာ အမိန့်တွေဘာ
တွေ ကရှုမစိုက်ဘဲ ငါကို လာကူတာဆိုလို့ မင်းပဲရှိတယ်”

ဂျိုရစ်က ဖင်းသာက်သို့ ခေါင်းဆတ်ပြရင်း “ဒီကလေးက မင်းလို
တိုက်ခိုက်ရေးသမားတော့ မဟုတ်ဘူး၊ ဒါပေမဲ့ မင်းရဲ့ သား..
ဒုက္ခရောက်နေတဲ့သူကို ခွင့်ပြုချက်တွေ စောင့်မနေဘဲ ကူမယ်ဆို
တာ ဘယ်သူဆီကပါလာတဲ့ စိတ်ဓာတ်လို့ မင်းထင်လဲ”

ကပ္ပတိနှစ်ဦးယား၏ မျက်နှာပေါ်က ဒေါသအငွေအသက်တွေ
ပြောပျောက်သွားကြပြီး စိုးရိမ်ပူပန်မှုတို့က အစားထိုးဝင်လာ
သည်။ သူမျက်စိတဲ့မှာ မြင်နေရတာက စကားနားမထောင်တဲ့
သားမဟုတ်တော့၊ သူအရိပ်သူ ပြန်မြင်နေရခြင်း ဖြစ်သွားသည်။

အခုန်း - ၂၄

လျှပ်စီးလားရာ

အခန်း (၂၄) - လျှပ်စီးလားရာ

လေစကြာဆယ်နှစ်ဦးဂိုဏ်း၏ အတွင်းဆောင်ကို အဝင်လမ်းက
ရီးရှင်းစွာ တည်ဆောက်ထားသည့် အမိုးခုံးတစ်ခု။ ပြင်ပ၏
လေသံ လူသံများအစား ဤနေရာတွင် ကျောက်ခက်ပန်း ရုန်းနှင့်
တိုးညွှန်းသာယာသော အသံလေးများက ဖုံးလွှမ်းနေသည်။

ဖင်းက သူ၏ ကြိမ်နှုန်းတိုင်းစက်အိတ်ကို ရင်ဘတ်ထဲမှာပိုက်
ရင်း လိုင်ရာ၏နောက်မှ လိုက်ဝင်သွားသည်။ သူမျက်လုံးများက
မျက်နှာကြက်ရှိ ထူးခြားသည့် သံယဉ်လိုင်း ပြန်များကနေ မခွာ
နိုင်အောင် ဖြစ်နေသည်။ သူတို့နှစ်ဦးလုံး၏ နောက်မှာ ဂျိုရွှေ
သွန်းက ရန်သူကိုစောင့်ကြည့်သကဲ့သို့ စူးရှေသော အကြည့်များ
နှင့် တိတ်ဆိတ်စွာ လိုက်ပါလာသည်။

ကျောင်းဆောင်တဲ့ မဝင်ခေါင်က အထဲရောက်လျှင် အော်ဟစ်
ငြင်းခုံကြရမည်၊ တောင်းဆိုညီနိုင်းရကြမည် ဟု ထင်ထားက
သည်။ သို့သော် သူတို့ထင်သလို မဟုတ်။ ဆန်နိယာရွန်းက
အခန်းထဲတွင် အသင့် တောင့်ကြိုးနေသည်။ ဝက်ပါလျှို့ဒေသ
မြေပုံကို အေးအေးဆေးဆေး ကြည့်နေသည်က သူတို့လာမည်ကို
ကြိုးသိရှု တောင့်နေသလား ထင်ရသည်။

“ဂျိုရစ်သွန်း” အခန်း၏ တည်ပြုမထည်ဝါမှုနှင့် ဆန်နိယာရွန်း၏
အသံလွှင်လွှင်က လိုက်ဖက်နေသည်။

“မတွေ့တာတောင်ကြာပြီ၊ လေထုကြီးက ရှင့်ရဲ့ ဒေါသသံတွေကို
သတိရနေတာပါ”

ဆန်နိယာက လိုင်ရာဖက် လုညွှေလိုက်သည်။

“ကလေးမ.. မင်းနာမည်ကို လေထုကြီးက ရွှေတံ့နေတာ
အတော်ကြာပြီ”

ထို့နောက် ထိုင်ခုံလွှတ်များကို ဉာဏ်ပြုပြီး..

“ထိုင်ကြပါဦး၊ အခုလို ရောက်လာကြတာ ဝမ်းသာပါတယ်၊

သွားတော့မလို စောင့်နေတာပါ”

ဂျိရစ်က မထိုင်ဘဲ အော်ပြောလိုက်သည်..

“ရှေ့ဖြစ်ဟောသလိုတွေ လုပ်မနေနဲ့ အဖွားကြီး၊ ဟိုကောင်တွေ
ကလေးကို ဖမ်းထားတယ်၊ ဘာလုပ်မှာလဲ လိုရင်းကိုပြော၊ နိမိတ်
တွေ ထိုင်ဖတ်နေလို မရဘူး”

“မရဘူး.. ဟုတ်လိုလား”

ဆန်နိယာက ခပ်အေးအေး ပြန်ချေသည်၊ အမူအရာ ပျက်ပြား
ခြင်းမရှိ။

“ဒီကလေးက မူန်တိုင်းရဲ မျက်လုံး၊ ရှိတဲ့နေရာ သိရင်တောင် ဖြတ်
သွားရမယ့် လမ်းခရီးက မလွှယ်ကူဘူး”

ဂျိရစ်က ရှေ့နောက် ခေါက်တဲ့ လျှောက်နေသည်။

“မိုးကြိုးမှန်တိုင်းတွေက နည်းနည်းလေးမှ ညာမှာ မဟုတ်ဘူး..
တောင်နံရုံ ပဲတင်သံတွေကို သုံးလိမ့်မယ်၊ လျှို့ကြားထဲထိ များ

ခေါ်သွားပြီးမှ ဖိသတ်လိမ့်မယ်၊ တရားတွေ ပြနေလို ပြီကျလာ
မယ့် ကျောက်တောင်တွေကို တားလိုရမှာ မဟုတ်ဘူး”

“တရားတွေပြဖို့လည်း အစီအစဉ်မရှိပါဘူး” ဆန်နိယာက
အေးဆေးပြတ်သားသည့်အသံနှင့် ပြောသည်။

“သောတတောင်နားက လေပွဲမင်လိုင်းအားနဲ့ သူ့တို့
ခေါင်းဆောင်ကို ခဲ့ထုတ်ပြီး လိုအပ်တဲ့ *ညီနိုင်းမှုတွေ* လုပ်မလို
ပါ၊ အခု ရှင်တို့ ရောက်လာတာ ပိုကောင်းသွားတယ်၊ ဘာ
အစီအစဉ်တွေရှိလဲ ပြောပါဦး”

“ကျေပ်အစီအစဉ်ကတော့ တိကျတဲ့ဒေတာတွေကို သုံးဖို့ပဲ” ဂျိရစ်
က ဖင်းကို ခေါင်းဆက်ပြရင်း ပြောသည်။

ဖင်းကရှုံးတိုးလိုက်ပြီး သူ့စက်ကို ကျောက်စားပွဲပေါ်တင်၍ ဖွင့်
လိုက်သည်။

“ဒီစက်က ဟိုကလေးရဲ့လိုင်းကို ခြေရာခံနိုင်တယ်”

“ပြီးတော့.. မိုးကြိုးမှန်တိုင်းတွေရဲ ကြိမ်နှုန်းကို ဖမ်းပြီးလူ
ဘယ်နှစ်ယောက်ရှိလဲ ဘယ်နားမှာလဲ ကြည့်လို့ရတယ်၊ ကင်း
လှည့်နေတဲ့ နေရာတွေ၊ ပုန်းနေတဲ့ နေရာတွေထိ အကုန်ပေါ်တယ်”

ဆန်နိယာရွှေ့န်းက ကြားဖူးနေကြ စကားတစ်ခွန်းကို ကြားလိုက်
ရသလို ပြီးလိုက်သည်။

“မင်းရဲ့စက်က မိုးကြိုးတွေကို မြင်ပေမယ့် စက်ကွင်းတွေရဲ လား
ရာကိုတော့ ကြားမှာမဟုတ်ဘူး”

ပြောရင်းနဲ့ လိုင်ရွှေ့ဘက်သို့ လှည့်လိုက်သည်။

“ဒါက.. ကလေးမ.. မင်းရဲ့တာဝန်၊ စက်ကွင်းတွေရဲ လားရာကို
အချို့ပြုရမယ်”

“လားရာ ဘယ်လောက်သိသိ အစီအစဉ်မရှိရင် အလကားပဲ” ဂျို့
ရစ်က စိတ်မရှည်သလို ပြောလိုက်သည်။

“လေက ချောက်ကမ်းပါး အစွမ်းကို ပြနိုင်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ ပြုတ်
ကျေရင်တော့ ဖမ်းပေးမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒါကို သဘောမပေါက်လို့

လေစကြာတွေ လမ်းလွှဲနေတာ၊ နားထောင်မယ်.. နားထောင်
မယ်.. ဆိုတာချည်းပဲ”

“ဟုတ်တယ်” လိုင်ရာက ခပ်သွက်သွက် ဝင်ပြောသဖြင့် ဂျိုရစ်
အနည်းငယ် အံ့ဩသွားသည်။

“ကျွန်မတိမှာ နားထောင်နိုင်စွမ်းလည်း ရှိတယ်၊ ဖင်းရဲ စက်က
ပေးတဲ့ မြင်နိုင်စွမ်းလည်း ရှိတယ်၊ ဒါတွေက အားသာချက်တွေပဲ
ဒါတွေကို ပေါင်းစပ် အသုံးချရမယ် မဟုတ်လား”

—

သူတို့အားလုံး ကျောင်းဆောင်ထဲမှနေ၍ ကျောင်းရှုံးကွင်းပြင်သို့
ထွက်လိုက်ကြသည်။ ကျစ်လစ်သော နက်ပြောရောင် လျှောတိုက်
ယာဉ်ငယ် တစ်စင်းက အသင့်တောင့်ကြိုးနေသည်။ လေတိုက်နှုန်း
က တည်ပြီးနေပြီး အဝေးတစ်နေရာ ညကမ္မာဘက်ဆီမှ
လရောင်ကြောင့် အရိပ်ရှည်ရည်တွေက သူတို့၏ ခြေလှမ်းများ
အတိုင်း အတူလိုက်ပါ၍ နေကြသည်။ လိုင်ရာက ယာဉ်ပေါ်ဘက်
ရန် ခြေနင်းခုံကို နင်းလိုက်ပြီး လက်ကိုင်တန်းကို လှမ်းဆွဲလိုက်
သည်။

လက်ကိုင်တန်းက အေးစက်၍နေသည်။ ဖင်းက စူးစမ်းစိတ်နှင့်
အတူ စိတ်လှပ်ရားစွာ လှမ်းပြောသည် “လိုင်ရာ.. လိုင်ရာ..
ကြည့်.. ဒါ ဆယ့်နှစ်ဦးဂိုဏ်း နည်းပညာ၊ ပြီမနေတာပဲ”

စိတ်မရည်သည့် မျက်နှာနှင့် ထိုင်စောင့်နေသည့် ဂျိုရစ်က ယဉ်
ပေါ်တွင် ရောက်နှင့်နေပြီ ဖြစ်သည်။

“မြန်မြန်လုပ်ကြ”

ထို့နောက်..

လေထူက ရှုတ်ချုည်း တိတ်ဆိတ်သွားသည်။ မျက်စိကန်းမတက်
စူးရသည့် အဖြူရောင်အလင်း တစ်ခု။ အုန်းကနဲ့ ပေါက်ကွဲသံ။
တစ်ကိုယ်လုံးကို ဆောင့်ကန်လိုက်တဲ့ အင်အားကြီးတစ်ခု။

မီးတောက်များအကြားက ဖင်း ၅၇ မျက်နှာ။ နံကြားထဲသို့ တိုးဝင်
လာသည့် ချွန်ထက်သည့်အရာ။ နောက်ဆုံး မြင်လိုက်ရသည်က
အရှပ်တစ်ရှပ်ကို လွှင့်ပစ်လိုက်သလို လွှင့်စင်သွားသည့် ဂျိုရစ်၏
ကိုယ်ခန္ဓာ။ ထို့နောက်.. အရာရာ.. မဲမောင်၍ သွားတော့သည်...

...

...
...

လိုင်ရာက ယာဉ်ပေါ်တက်ရန် ခြေနင်းခုံကို နင်းလိုက်ပြီး
လက်ကိုင်တန်းကို လှမ်းဆွဲလိုက်သည်။

လက်ကိုင်တန်းက အေးစက်၍နေသည်။ ဖင်းက စူးစမ်းစိတ်နှင့်
အတူ စိတ်လူပ်ရှားစွာ လှမ်းပြောသည် “လိုင်ရာ.. လိုင်ရာ..”

“အား...” ရှုတ်တရက် အသိကြောင့် လိုင်ရာ အသံကုန်ညွစ်၍
အော်ချုလိုက်မိသည်။

စဉ်းစားမနေဘဲ ဖင်း၏ အက်ခိုကို ဆွဲ၍ အားကုန်ရှိသလေက်
နောက်ပြန် ခုန်ချုလိုက်သည်။ နှစ်ယောက်သား ကြမ်းပြင်ပေါ်ဒာ
လိမ့်ခေါက်ကွွား လိမ့်သွားစဉ် လှမ်းအော်လိုက်သည်။

“ဂျိုရစ်.. အမြန်ဆင်း”

လိုင်ရာ၏ တိရိစ္စနှစ်တစ်ကောင်အလား အလန့်တကြားအသံ
ကြောင့် ဂျိုရစ် အလိုအလျောက် တုန်ပြန်မိပြီး ဖြစ်သည်။ လုံးဝ
တုံးဆိုင်းမနေဘဲ ယာဉ်ပေါ်မှ ခုန်ချု၍ ဝပ်ထားလိုက်သည်။

အန်းကနဲ့မြည်သံနှင့်အတူ လျှောတိုက်ယာ၌ ပေါက်ကွဲထွက်သွားသည်။

အသံအားလုံး တိတ်ဆိတ်သွားသည်။ အသံတွေ ကွယ်ပောက်သွားတာ မဟုတ်။ အကြားအာရုံတို့ ခေတ္တ ရပ်ဆိုင်းသွားကြခြင်းဖြစ်သည်။ ဘာကိုမှ မမြင်ရလောက်အောင် စူးသည့် အဖြူရောင်အလင်း ရပ်တန်သွားချိန်တွင် မူလက ယာဉ်ရှိနေရာနေရာ၏မီးတောက်ကြီး တစ်ခုက အစားထိုးနေပြီ ဖြစ်သည်။

အစစ်အမှန်အလား ကြိုးမြင်လိုက်ရသည့် နိမိတ်နှင့် လက်တွေ့ဖြစ်ရပ်တို့ကို နှစ်ခုဆက်၍ ခံစားလိုက်ရသည့် လိုင်ရာ၊ ကြမ်းပြင်ပေါ်မှ ချက်ချင်းမထနိုင်။

တဖျစ်ဖျစ် မီးတောက်သံနှင့်အတူ လဲနေသည့်ပျီရစ် ကြိုးစား၍ ထူးထောက် ထိုင်လိုက်သည်။ မီးလောင်နေသည့် ယာဉ်ကို တစ်ချက် ကြမ်းပြင်ပေါ်မှ မထနိုင်ဘဲ တစ်ကိုယ်လုံး ခိုက်ခိုက်တုန်နေသည့် လိုင်ရာကိုတစ်ချက် ကြည့်လိုက်သည်။ ထို့နောက် ကျောင်းဆောင်ထဲက ပြီးထွက်လာသည့် ဆန်နီယာရှုန်းကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ သူ.. ဘာပြောရမှန်းမသိ ဆုံးအ၍ နေသည်။

ဆန်နိယာက မီးတောက်ကိုမကြည့် လိုင်ရွှေကိုသာ ကြည့်
နေသည်။ မယုံနိုင်ခြင်း၊ အုံအားသင့်ခြင်းတို့နှင့် ပါးစပ်ဖျားက
တစ်ခုခုကို ခပ်တိုးတိုး ရေရှ့တ်နေသည်။ ထို့နောက် ဆွဲအနေသော
ဂျိုရွှေ သိချင်နေသည့် မေးခွန်းကို ဖြေလိုက်သည်။

“မြစ်ရေလို စီးဆင်းနေတဲ့ ဧရာမ လိုင်းလုံးကြီးရဲ့ လားရာကို ငါ
မြင်နိုင်တယ်” ဆန်နိယာ၏အသံက တိုးသော်လည်း ကြည့်လင်
သည် “ဒီကလေးမက မလက်သေးတဲ့ လျှပ်စီးကို မြင်တယ်”

ဆန်နိယာက လိုင်ရွှေအနီး ဒူးတောက်ထိုင်ချု၍ ဆွဲထူးရင်း ဆက်
ပြောသည် “မတူဘူး.. ပိုတိကျတယ်၊ ပိုအန္တရာယ်များတယ်”

ဂျိုရွှေနှင့် ဆန်နိယာ၏ အုံအားသင့်မှုများကို ကျောက်ခဲကျိုးများ
သတ္တုစများ ဖယ်ရှား ရှင်းလင်းသံများက ဖုံးလွှဲမ်းသွားသည်။

အကျိုးများ စုတ်ပြု၍ ပွန်းခြစ်ရာဒဏ်ရာများ ရှိနေသော်လည်း ဖ
င်း ၏ လက်တိုက တည်ပြုမ်နေသည်။ ကြိမ်းနှုန်းတိုင်းစက်ကို
ကိုင်၍ အပျက်အစီးများကြား ရပ်နေသည်။ တယ်စျော်မြဲ မီး

အပူရှိန်ကို ဂရှိစိုက်ပုံမရ။ ယာဉ်၏ ပင်မတာဘိုင်မှ လွှင့်ထွက်လာသည့် လင်းဖန့်ဖန့် သတ္တုအထိုင် ရှိရာသို့ လျှောက်သွားသည်။

“ဖင်း ဘာတွေလုပ်နေတာလဲ” လိုင်ရာ၏အသံက သိပ်မထွက်။

ဖင်းက ပြန်မဖြေအား.. ကြိမ်နှုန်းတိုင်းစက်၏ ဆင်ဆာကို အပျက်အစီးများဘက်သို့ ချိန်နေသည်။ ဖန်သားပြင်တွင် လှိုင်းတချို့ ပေါ်လာသည်။

“ဟိုလူတွေ မဟုတ်ဘူး” ဖင်းက မယုံနိုင်ဟန် ခေါင်းယမ်း၍ ပြောသည်။

“ဘာပြောတာလဲ” မတ်တပ်ရပ်လိုက်ပြီဖြစ်သည့် ဂျီရစ်က မေးသည်။

ဖင်းက ဖန်သားပြင်ကို တစ်ချက်တို့၍ အခြားလှိုင်းတစ်ခုကို ဆဲထုတ်လိုက်သည်။ မိုးကြီးမှန်တိုင်းလှိုင်းနှင့် ယာဉ်အပျက်အစီးများမှ ရသည့် လှိုင်းတို့ကို နိုင်းယူဉ်ကြည့်ပြခြင်း ဖြစ်သည်။ တူညီမှုမရှိ။

“မိုးကြိုးမှန်တိုင်းတွေရဲ လှိုင်းခြေရာက ပရမ်းပတာနဲ့ ကြမ်းတမ်း
တယ်” ဖင်းက ရှင်းပြသည်။

“ဒီလှိုင်းတွေက အဲလိုမဟုတ်ဘူး၊ ယျက်အားပါပေမယ့် အေးစက်
တယ်၊ လက်လုပ်မဟုတ်ဘူး၊ စက်ရုံထဲတ်၊ ကမ္မာသစ်နည်းပညာ”

ဖင်းက ဖန်သားပြင်ကို ကြည့်နေရာမှာ အားလုံးကို မေ့ကြည့်ပြီး
ပြောလိုက်သည်။

“ဒါ မိုးကြိုးမှန်တိုင်းတွေရဲ လက်ချက် မဟုတ်ဘူး..”

အခန်း - ၂၂

အဆွေးအယျာဉ်

အခန်း (၂၅) - အဆွဲးဉယာဉ်

ဝက်ပါလျှို့တစ်နေရာ...

တောင်ပူတန်ခုကြား နေရာလေးကို အပေါ်က ကျောက်စွယ်ကြီး
တစ်ခုက မိုးထားသဖြင့် သီးခြားကမ္မာလေး တစ်ခုလို့ ဖြစ်
နေသည်။ ဤနေရာတွင် လသံတို့က အူသံလို
ပူဆွဲး၍ နေသည်။

‘ဆိုင်းရပ်စ်’ ၏ ပန်းခြံလေး။

မြေဆီလွှာပေါ်တွင် အပင်များ စိုက်ပျိုးထားသည့် ပန်းခြံတော့
မဟုတ်။ ကျောက်တုံး ကျောင်ဆိုင်များနှင့် ပက်ကြားအက်များ
ကြားတွင် ခရမ်းရင့်ရောင် ကျောက်ခက်ပန်းများ စိုက်ပျိုးထား
ခြင်း ဖြစ်သည်။ သူက ပန်းပင်တစ်ပင်ရှိ နာနေသည့် ပွင့်ချပ်တစ်
ဖတ်ကို ဖြတ်ကနဲ့ ဆွဲဖြတ်လိုက်သည်။

“အနာအဆာ သေးသေးလေး၊ ဒီအတိုင်းထားလိုက်ရင် တစ်ပွင့်
လုံး နာသွားနိုင်တယ်” တစ်ကိုယ်တည်း တီးတိုးရေရှ့တ်လိုက်
သည်။ ပန်းပင်လေးများမှလွှဲ၍ ဘာကိုမှစိတ်မဝင်စားသည့် လူတ
စ်ဦးကဲ့သို့ သူ၏ အသွင်အပြင်က တည်ပြီးအေးချမ်းနေသည်။
သို့သော်၊ နက်ရှိုင်းသည့် သူမျက်လုံးများထဲတွင်တော့ မုန်တိုင်း
များကို မြင်နေရသည်။

‘နီယာ’ ခေါ်အမျိုးသမီးငယ်တစ်ဦးက တိတ်ဆိတ်သည့် ခြေသံ
များနှင့် ရောက်လာသည် “ဆိုင်းရပ်စ်၊ ရွတ်ဖတ်ပွဲစနေကြပြီ”
ဆိုင်းရပ်စ်က အသာမေ့ကြည့်ပြီး မေးသည် “ဂိုတသံကရော”

“ပြီးပါတယ်” နီယာက ညျင်သာစွာ ပြောလိုက်သည်၊ သို့သော်
သူမအသံထဲတွင် စိုးရွှေ့မှတချို့ ပါနေသည်။

နီယာက ကျောက်သားကို ထွင်း၍တည်ဆောက်ထားသည့် စင်မြှု
င့်တစ်ခုထံ ဆိုင်းရပ်စ်ကို ခေါ်သွားသည်။ လူတချို့ ဝိုင်းဖွံ့၍ ထိုင်
နေကြသည်။ အားလုံး၏ မျက်နှာများ ဖြူဖတ်ဖြူ။ရော် ဖြစ်နေပြီး
အေးစက်သည့် လျှို့ကြားနှင့် မလိုက်ဖက်စွာ ခွဲးပံ့နေကြသည်။

ကယ်ရှယ်သူ တစ်ယောက်၏ နှာခေါင်းမှ သွေးစီးကြောင်းကယ်
တစ်ခု စီးကျေနေသံလည်း မျက်လုံးကိုတော့ မှတ်ထားမဲ့။

ကလေးကယ်၏ လှိုင်းယဉ်နှင့် ဆင်တူသည့် လှိုင်းအားတု တစ်ခု
ရအောင် ကြိုးစားနေကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ကိုယ်တွင်း၌ မွှေနောက်
နေသည့် လှိုင်းဒါတ်များကို ကြိုတ်မှိတ်၍ အာရုံစိုက် နေကြခြင်း
ဖြစ်သည်။

ဆိုင်းရပ်စက မသက်မသာ ဖြစ်နေကြသူများ အားလုံးကို ဝေါ်ပိုက
ကြည့်ရင်း ခပ်တိုးတိုး ပြောလိုက်သည် “ကောင်းလိုက်တာ”

“ကမ္မာကြိုးအတွက် ပေးဆပ်နေကြတဲ့ ငါလူတွေ”

“ခေါ်သံက အသင့်ပဲ ဆိုင်းရပ်စ်” နီယာ က ပြောသည်။

“လုံထိန်းတွေ ဒီခေါ်သံနောက် လိုက်ရင် ကျောက်ပါးစပ်ထဲကို
ရောက်မယ်၊ အဝကို ပိတ်ချလိုက်မယ်၊ အကုန်လုံး ဖမ်းချုပ်ပြီး
သားပဲ”

“ဒါ အချုပ်ခန်း မဟုတ်ဘူး” ဆိုင်းရပ်စက ဂိုင်းဖွဲ့အာရုံပြု နေ
သူများကို အကြည့်မပျက်ဘဲ နီယာ စကားကို ပြင်ပေးသည်။

“သင်ခန်းစာတွေ ပေးမယ့် စာသင်ခန်း တစ်ခုပါ”

“ကျောက်ပါးစပ်က လေပွဲဥမင်တစ်ခု၊ ကမ္ဘာကြီးရဲ့ လေသံတွေ
အားကောင်းတဲ့နေရာ၊ သူတို့အသိတရား ရတဲ့ထိ နားထောင်ကြပါ
စေ”

“အသိတရား မရကြဘူး ဆိုရင်ရော” နှီယာက မယုံသလို မေး
လိုက်သည်။

ဆိုင်းရပ်စ်၏ ဉာဏ်သာပျော်ပျောင်းသည့် အသွင်အပြင်တိုက
ပြောင်းလဲသွားခြင်း မရှိ။ သူက အသာအယာ ဆက်ပြောသည်။

“ဒဲ့ဒဲ့မှ အသိတရား မရရင်တော့၊ သူတို့တွေအတွက် တစ်သက်
တာ နားခိုရာကို ပို့ပေးလိုက်တာပေါ့.. ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ်
နောက်ဆုံးမှာ အားလုံး ပြိုမ်းချမ်းသွားကြမှုပါ”

ဆိုင်းရပ်စ်၏ အတွေးထဲတွင် သူ၏ ရှေ့ဖြစ်နိမိတ်ကို ပြင်းဆန်နေ
သည့် ဆန်နိယာရွှန်း၏ ရုပ်သွင်ပေါ်လာသည် *ဆိုင်းရပ်စ်၊ မင်း
က.. အိမ်မက်ဆုံးကို ဗျာဒိတ်ထင်နေတာပဲ* ဆန်နိယာက ဆက်

ပြောလိုက်သည် *ငါတိုက စောင့်ရှောက်သူ ဥယျာဉ်မှူးတွေ၊

ယျက်ခီးသူတွေ မဟုတ်ဘူး*

ဥယျာဉ်မှူး တဲ့။ သေဆုံးနေတဲ့ ကမ္မာြို့ကို မျက်ကွယ်ပြုပြီး
သခိုင်းမှာ ပန်းပင်စိုက်ချင်ကြသူတွေ။ အဲဒီနေ့မှာပင် ဆိုင်းရပ်စ်
ဆယ့်နှစ်ဦးဂိုဏ်း စာသင်သားအဖြစ်မှ နှုတ်ထွက်ခဲ့သည်။
မေတ္တာပို ဆူတောင်းသံတွေ နှင့်တော့ ကမ္မာြို့ကို ကယ်တင်နိုင်
မည် မဟုတ်။

“အကုန်လုံးက ကန်းနေကြတာ” ဆိုင်းရပ်စ်က ရုတ်တရက် နီယူ
ကို ပြောလိုက်သည်။

“အတူယှဉ်တဲ့ပြီး အားမျှခြေ ရာရမယ်တဲ့ ရောဂါဆိုတာ အတူ
ယုံ့တဲ့စရာမှ မဟုတ်တာ၊ အမြစ်ပြတ် ကုသရမှာ”

ခေတ္တ ြိုမ်သက်သွားပြီး ခြေသံ ခပ်ကြမ်းကြမ်းတစ်ခုက ြိုမ်
သက်မှုကို ဖြေခွင်းသွားသည်။ ကင်းထောက် တစ်ယောက်၊
အပြေးလာရ၍ မျက်နှာဖြူ။ရော်ပြီး အသက်ကိုလု၍ ရှေနေရ
သည်။

“ဆိုင်းရပ်စ်” သူက အမေတကောပြာသည်။

“တောင်ကြားက သတင်းရတယ်”

“ဘာသတင်းလ.. ပရောဟိတ်ချုပ်ကြီး စလှပ်ရှားပြီလား” ဆိုင်းရပ်စ်က အေးစက်စက် မေးလိုက်သည်။

“မဟုတ်ဘူး၊ ဗုံးပေါက်တာ၊ ကျောင်ဆောင်ရွှေမှာ၊ သူတို့ ဆန်နိယာနဲ့ အဖွဲ့ကို လုပ်ကြီးကြတယ်”

ဆိုင်းရပ်စ် ဌီမ်သက်သွားသည်။ အုံအားသင့်ဟန် သူမျက်နှာမှာ အတိုင်းသား ပေါ်နေသည်။ ထောင်ချောက်တွေ ဆင်ထားသည်။ အကြံအစည်တွေ ရှိထားသည်။ သို့သော ဒီလို လုပ်ကြဖို့တော့ စိစဉ်မထား။

နိယာက မျက်လုံးပြုး နှင့် အုံအားသင့်ပြီး ဆိုင်းရပ်စ်ကို လှည့်မေးသည် “ရှင်တော့ မဟုတ်ဘူးမို့လား”

ဆိုင်းရပ်စ်က ခေါင်းကို အသာရမ်းလိုက်သည်။ အခြေအနေကို နားလည်သွားဟန် တစ်ချက် မဲ့ပြီးပြီးလိုက်သည်။ ရန်သူများကို

အမှန်တရား မသိသည့် လူညံများဟု ယူဆထားသည်။ အခုလို
ပေါ်ပေါ်ထင်ထင် အကြံပက်စက်လိမ့်မည် ဟုတော့ ထင်မထား။

လေပွဲတစ်ခုက လျှို့ကြားကို အူ၍ ဖြတ်တိုက်သွားသည်။ ဆိုင်း
ရပ်စ်၏ အသွင်အပြင်က ဥယျာဉ်မှုးတစ်ဦး၏ အေးဆေးမှု
မဟုတ်တော့။ ခွဲစိတ်ဆရာဝန်တစ်ဦး၏ စူးစိုက်သွက်လက်မှုတို့
ဖြစ်သွားကြသည်။ ရောဂါက ထင်ထားတာထက် ဆုံးနေသည်။
အမြန်ကုသမှ ရတော့မည်။

“ဒါ ထင်ရှားတဲ့ ရောဂါလက္ခဏာ တစ်ခုပဲ” ဆိုင်းရပ်စ်က
အေးစက်စက် အသံနှင့် ပြောလိုက်သည် “ငါတို့ဘက်က ပို့
ပြတ်သားမှ ရတော့မယ်”

စကားလုံးများ သူနှုတ်က ထွက်သွားသည်နှင့် မကြာမီ သူခေါင်း
ထဲမှာ အသံတစ်ခု ပေါ်လာသည်။ လေတဲ့ကလာသည့် အသံ
မဟုတ်။ နားကိုဖြတ်သန်း၍ ကြားရသည့်အသံ မဟုတ်။ ခေါင်း
ထဲမှာ ပေါ်လာသည့် အသံ။ ရှင်းလင်း ကြည်လင်နေသည့်
အမျိုးသမီးငယ် တစ်ဦး၏ အသံ။

ဗုံးခဲ့သူအမှန်ကို သိတယ်၊ သောတတောင်မှာ တွေ့ကဗျာယ်

ဆိုင်းရပ်စ်က ခေါင်းကို ရှုတ်တရက် ခါထုတ်လိုက်ပြီး လျှို့
တစ်လျှောက် ဟိုဟိုဒီဒီ အပြေးအလွှား ကြည့်မိသွားသည်။ ဘာမှ
မရှိ။

ထည့်သွင်း တွက်ချက်စရာ ကိန်းရှင်သစ် တိုးသွားပြီ။ နောက်ထပ်
စိတ်ဝင်စားစရာ ရောဂါသစ်တစ်ခု။

အခြား - ၂၆

စိရင်သူကု

အခန်း (၂၆) - စီရင်ချက်

သောတတောင် ပတ်ဝန်းကျင်က အေးချမ်းသော်လည်း
အားလုံး၏ စိတ်များက ဖိစီးလေးပင်၍ နေကြသည်။ ဖင်းက
ရောက်သည်နှင့် ချက်ချင်း လုပ်ငန်းစသည်။ ကြိမ်နှုန်းတိုင်းစက်
ကို ထုတ်၍ လိုင်းအားများ ပြန်ချိန်နေသည်။

“ဘာထူးလဲ” ဂျိုရစ်က သံပြတ်နှင့် မေးသည်။

“မေ့ပြင်အနေအထားကို ဖတ်နေတယ်” ဖင်းက မျက်လုံးများကို
ဖန်သားပြင်မှုမဆာပဲ ပြန်ပြောသည်..

“ခဏတော့ စောင့်ရမယ်”

မကြာခင် ဖန်သားပြင်တွင် တောင်တန်းနှင့် လျှို့မြောင်များ
အပါအဝင် မြေမျက်နှာသွင်ပြင် အနေအထား ပေါ်လာသည်။
လျှို့မြောင်အတွင်း အထူး လင်းလက်နေသည့် တည်နေရာနှစ်ခု။

ဖင်း ရုတ်တရက် ကြောင်သွားသည်။

“နှစ်ခု၊ ဘာလို့ နှစ်ခုဖြစ်နေတာလ”

တစ်ခုက အားပျေားသည် သို့သော် ကြိမ်နှုန်းတိုက်စက်၏
မှတ်တမ်းက ကလေးငယ်၏ လိုင်းယဉ်ဖြစ်ကြောင်း အတည်ပြု
နေသည်။ နောက်တစ်ခုက ဆင်တူသည်၊ ပို၍ထင်ရှားသည်၊
သို့သော် ကွဲပြားနေသည်။

လိုင်းအတူ...

လိုင်းအတူ ရီရာအရပ်သို့ စီစီညီညီ ချဉ်းကပ်လာနေသည့် အရာ
တစ်စု။ လုံထိန်းအဖွဲ့။

“လုံထိန်းတွေ ထောင်ချောက် မိတ္တာမယ်” ဖင်းက ဖန်သားပြင်ကို
ညွှန်ပြရင်း ပြောလိုက်သည် “လိုင်းအမှန်က ဒီတောင်ခြေမှာ၊

လိုင်းအတူက ဒီကျောက်ပါးစပ်နားမှာ.. လုံထိန်းတပ်ဖွဲ့က
ကျောက်ပါးစပ်သက်ကို သွားနေတယ်”

ဖော်

ဖင်းက ပြောရင်းနဲ့ ရှုတ်တရက် သတိရ၍ ထိတ်လန့်သွားသည်။

“အမြန်သတိပေးမှ ဖြစ်မယ်”

ဖင်းက ဖန်သားပြင်ကို တစ်လှည့် လိုင်ရွှေကို တစ်လှည့် ဝေခွဲမရ
သည့် အကြည့်နှင့် ကြည့်သည် “ငါ.. ဒီအထိ လိုက်လာပြီး.. အခဲ
မှု.. ထွက်သွားလို့ မဖြစ်ဘူး”

“ဖင်း.. နင့်အဖေ ဒုက္ခရောက်တော့မယ်” လိုင်ရာက ပြတ်ပြတ်
သားသား ပြောလိုက်သည် “အမြန်သွား၊ ငါတို့ အဆင်ပြုမှာပါ”

ဂျိရစ်က လိုင်ရာ နှင့် ဖင်း တို့ ပြောနေသည်များကို နားထောင်
နေသည်။ အမူအရာ နားလည်ရခက်သော်လည်း သူ့မျှက်လုံးများ
တွင် နာကျင်မှုတို့ ပေါ်နေသည်။

ဆန်နိယာရွန်းက အတူပါလာသည့် လေစကြာ လူငယ်တစ်ဦးကို
ခေါင်းဆတ်ပြလိုက်သည်။ လူငယ်က လိုင်ရာတို့အဖွဲ့စီးလာသည့်
ယာဉ်အတွင်းသို့ ဝင်ရောက် ပျောက်ကွွယ်သွားသည်။

တစ်ယောက်စီး လျှောတိုက်ယာဉ်ငယ်နှင့် လေစကြာလူငယ် ပြန်
ထွက်လာသည်။ ဖင်းက ချက်ချင်း ကြိမ်နှုန်းတိုင်းစက်ကို နောက်
ထိုင်ခုံပေါ်ပစ်တင်လိုက်ပြီး ယာဉ်ငယ်ပေါ်တက်လိုက်သည်။

လိုင်ရာကို နောက်ဆုံးအကြိမ် ကြည့်လိုက်သည့် မျက်လုံးများ
တွင် စိုးရိမ်မှုများ ပြည့်နှက်နေသည်။ လိုင်ရာကိုလည်း
စိတ်ပူသည်၊ သူ့အဖောက်လည်း စိတ်ပူသည်။

“လိုင်ရာ.. သတိထားဦးနေ့” သူက ခပ်တိုးတိုး ပြောလိုက်သည်။

လိုက်ရာ ခေါင်းတစ်ချက် ညီတ်ပြလိုက်သည်၊ နှုတ်ကတော့ မည်
သည့် စကားသံမှ ထွက်မလာ။ ယာဉ်ငယ်ကို စက်ကုန်ဖွင့်၍ ထွက်
ခွာ ပျောက်ကွယ်သွားသည့် ဖင်း ကို ဧေးကြည့်နေမိသည်။

—

သဘာဝြမင် တစ်ခု...

အထဲတွင် ၆၀ရေမှု အလင်ရောင်ဖျော့ဖျော့ လင်းနေသည်။
ကျောက်စားပွဲကြီး၏ တစ်ဖက်တွင် ဆန်နိယာ၊ ဂျိုရစ် နှင့် လိုင်
ရာတို့ ထိုင်လိုက်ကြသည်။ မျက်နှာချင်းဆိုင်တွင် ရှိနေသည်က
ဆိုင်းရပ်စ်၏ လူများ။ ဆိုင်းရပ်စ်က မထိုင်ဘဲ သူ့လူများနောက်
ဟိုဘက်ဒီဘက် ခပ်ဖြည်းဖြည်း လျှောက်နေသည်။

“ယုံကြည်မှု” ဆိုင်းရပ်စ် စကားစသည်။

ညင်သာသည့် အသံက ကျဉ်းမောင်းသည့် ဥမင်ထဲတွင် လွှမ်း
နေသည်။

“လူတွေ အပြန်အလှန် ယုံကြည်မှ ဟန်ချက်ညီတဲ့ လူဘောင် ဖြစ်
မယ်”

“ကမ္မာသစ်ရဲ့ အလိမ်အညာတွေ၊ နေဝန်းနှီးရဲ့ မာန်မာနတွေ၊ ဒါ
တွေက ကမ္မာမှာ ကြီးစိုးနေကြတယ်.. ဒီမှာတော့ လေက အမှုန်
တရားကိုပဲ အမြဲပြောတယ်”

သူ့လူတစ်ဦးဖြစ်သူ ‘ဘရန်’ ၏ နောက်တွင် ဆိုင်းရပ်စ်က ရပ်
လိုက်သည်။ အသက်ကြီးကြီး မျက်နှာတွင် အမာရွတ်တစ်ခုနှင့်

လူ။ ထိလူ၏ ပုခုံးတိုကို ဆိုင်းရပ်စ်က နောက်မှုညွှန်သာစွာ ကိုင်
ထားသည်။

“ဒါပေမဲ့.. တစ်ခါတစ်လေ ကျတော့လည်း ရောဂါတွေက ကူး
စက်တယ်”

ရှုတ်တရက် စူးရှုရှု အသံတစ်ခုက ဥမ်ငံတဲ့တွင် ဖုံးလွှမ်းသွား
သည်။ နှုတ်ကထွက်သည့် အသံမှုမဟုတ်။ ဘရန်၏ ခေါင်းထဲမှ
ဆွဲထုတ်ခံလိုက်ရသည် အသံ။ အားလုံး ကြားရသည့်အသံ။

*ပုရောဟိတ်မသေသူး၊ ကယ်လင်းကို အချက်ပြရမယ်၊
အစီအစဉ်တွေလွှဲသွားပြီ*

“အား...”

ဘရန် အလန်းတွေား ထအော်သည်။ နားထင်နှစ်ဖက်ကို အလန်း
တွေား ကုတ်ခြစ်နေပြီး တစ်ကိုယ်လုံး တဆတ်ဆတ် တုန်
နေသည်။

“အမလေး..”

ဘရန်၏ဘေးမှ နိယာက လန့်အော်လိုက်ပြီး နောက်သို့ လန်ကျ
သွားသည်။ ဂျိုရစ်က အော်သံမဆုံးခင် ရှုတ်ကနဲ့ ထရပ်လိုက်ပြီး
လက်တစ်ဖက်က အိတ်ထဲမှ လက်နက်ကို ကိုင်ထားပြီးဖြစ်သည်။
သတိအပြည့်နှင့် အခြေအနေကို တောင့်ကြည့်နေသည်။

ဆိုင်းရပ်စ်က ဂျိုရစ်ကို လှည့်၍ပင်မကြည့်။ သူ့အာရုံတို့က တ
ဆတ်ဆတ် တုန်နေသည့် ဘရန်ဆီမှာပဲ ရှိနေသည်။

“မင်းပို့ချင်နေတဲ့ သတင်း”

ဆိုင်းရပ်စ်၏ အသံတို့က မယုံနိုင်လောက်အောင် အေးဆေး
ညင်သာနေသည်။

“ငါပဲ ပို့ပေးလိုက်ပါမယ်”

တုန်လှပ်နေသည့် ဘရန်၏ ခန္ဓာကိုယ် ရှုတ်တရက် တောင့်သွား
သည်။ မျက်လုံးများ ြိမ်သွားသည်။ သူ့အိတ်ထဲက ခရစ်စတယ်
တစ်ခု ထွက်ကျလာပြီး ကွဲကြသွားသည်။ ထိုနောက် ဒုတ်ကနဲ့
ကျောက်စားပွဲပေါ်သို့ ခေါင်းငါ်စိုက် ကျသွားတော့သည်။

သေဆုံးသွားပြီ ဖြစ်သည်။

ဆိုင်းရပ်စ်က တုန်လူနှစ်နေသည့် သူ့လူများကို ကြည့်လိုက်သည်။
သူမျှက်နှာက ဝမ်းနည်းစိတ်မကောင်းဟန် ဖြစ်နေသည်။

“သူငါ့ကို သစ္စာဖောက်တာ မဟုတ်ဘူး၊ ကမ္မာကြီးကို
သစ္စာဖောက်သွားတာ၊ ငါရှင်းနေတာ ဒီလိုရောဂါမျိုးတွေပဲ”

ထိုနောက် ဆိုင်းရပ်စ်က သူ၏ ဝမ်းနည်းရိပ်မပြသည့် မျက်လုံး
များကို ဆန်နိယာ နှင့် လိုင်ရာတို့ ဘက်သို့ လှည့်လိုက်သည်။
လိုအပ်လျှင် တိုက်ခိုက်ရန် အသင့်အနေအထားနှင့် ပြန်မထိုင်
သေးသည့် ဂျိုရှစ်ကိုတော့ မသိကျိုးကျွန်ပြုထားသည်။

“ကဲ.. ပြောစရာရှိတော်လေး စလိုက်ကြရအောင်”

—

လုတိန်းနှစ်ယောက်က ဖင်း၏ လမ်းကို ပိတ်ရပ်လိုက်သည်။
ကျဉ်စက် တုတ်တံများကို မြောက်ထားကြသည် “ရပ်လိုက်.. ဒါ
တားမြှစ်နယ်မြေ”

“ခင်ဗျားတို့ သေးဖယ်လိုက်” ဖင်းက အော်ပြောသည် “ကပ္ပတိန်
မီယားက ကျွန်တော့အဖော့၊ အရေးကြီး သတင်း ပေးစရာရှိတယ်”

လေကာမျက်နှာဖုံးတပ် အရာရှိတစ်ဦး ချုပ်းကပ်လာသည်။ ဖင်း
ကို တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီး..

“ဟူတ်တယ် ကပ္ပတိန်ရဲ့သား၊ ပေးဝင်လိုက်”

ဖင်းက သူတို့ကို ခပ်မြန်မြန် ကျော်ဖြတ်သွားလိုက်သည်။ ရင်
တွေက တုန်နေဆဲ။ သူ့အဖော်၏ မြေပြင်စခန်းကို လှမ်းတွေ့ရ
သည်။ လျှို့ငယ်လေးတစ်ခု၏ အစပ်တွင်ဖြစ်သည်။

“ဖင်း..” ကပ္ပတိန်ပီးယား၏ အသံက မယုံနိုင်သံနှင့် စိတ်ဆိုးသံ
တော့ ရောနေသည်။

“ဘာကိစ္စ ဒီအထိ လိုက်လာရပြန်တာလဲ”

“ထောင်ချောက် ဖေဖော့.. ထောင်ချောက်” ယာဉ်ယောက်ပေါ်မှ
အပြေးအလွှား ခုန်ဆင်းပြီး သူအဖော်ရှေ့သို့ စက်ကို အမြန်ချ
ပေးလိုက်သည်။

“ဖေဖေတို့ အခု ဦးတည်ပြီးသွားနေတဲ့ အသံလှိုင်းက အတူကြီး၊
အစစ်က ဟိုဘက်မှာ”

ကဗ္ဗတိန်ပိယား ခေါင်းရှုပ်သွားသည်၊ ဖန်သားပြင်ကို ကြည့်
နေသည်။

“ဒါတွေက ဘာတွေလဲ”

“လှိုင်းဒေတာတွေ” ဖင်း က လက်နဲ့အတိအကျ ထောက်ပြလိုက်
သည်။

“လှိုင်းဆင်တူနှစ်ခု၊ ဒီလှိုင်းတူက ကျောက်ပါးစပ်ဝမှာ မိုးကြိုး
မှန်တိုင်းတွေ ဖေဖေတို့ကို ချောင်ပိတ်ဖို့ စောင့်နေတာ”

လက်ထောက်အရာရှိတစ်ယောက် အနားကပ်လာပြီး သူလက်ထဲ
ကစက် နှင့် ဖင်း ၈၅ စက် ဖန်သားပြင်များကို နှိုင်းယှဉ်ကြည့်
နေသည်။

“ကဗ္ဗတိန်၊ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ တာဝေးတိုင်းစက်တွေက မူလဲလိုင်း
တစ်ခုပဲ ပြတယ်၊ သတင်းရထားတဲ့အတိုင်း အတိအကျပဲ၊

အတွင်းလူကလည်း အစောပိုင်းက အတည်ပြုထားတယ်၊

ပစ်မှတ်က အဲဒီကျောက်ပါးစပ် လျှိုတဲ့မှာ”

“လိုင်းအစစ်က အရမ်းအားပျော်လို့ ခင်ဗျားတို့စက်မှာ မပေါ်တာ”

ဖင်းက မလျှော့တမ်း ပြန်ပြောသည်။

“အိမ်ပြန်လိုက်ပါ သားရယ်” ကပ္ပတိန်းယား ခပ်တင်းတင်း

ပြောသည်။

“ဒါ အရေးကြီး စစ်ဆင်ရေးလုပ်နေတာ”

“ဖေဖေက ထောင်ချောက်ထဲကို တန်းတန်းကြီး သွားနေတာ” ဖင်း

မျှေး အသံများ တုန်လာသည်။

“သားပြောတာကို ယုံပါ ဖေဖေ.. တောင်းပန်ပါတယ်”

ကပ္ပတိန်းယားက တရားဝင် အချက်အလက်များကို တစ်လှည့်

အမှန်တကယ်ပင် ထိတ်လန့် တုန်လုပ်နေရာသည့် သားဖြစ်သူကို

တစ်လှည့် ကြည့်လိုက်သည်။

သွားသား နှင့်တာဝန် ဘယ်သူကို ယုံ၍ ဘာကို ရွှေးရမည်နည်း။

အခြား - ၂၆

သွေးသားနှင့်တာဝန်

အခန်း (၂၃) - သွေးသားနှင့်တာဝန်

ပြတ်သန်းတိုက်ခတ်သွားသည့် လေအူသံက မိုင်တချို့အကွာမှ
ကျောက်ပါးစပ်၏ ဆာလောင်ညည်းတွားသံလား ထင်ရသည်။

ဖေဖေက တောင်ချောက်ထဲကို တန်းတန်းကြီး သွားနေတာ

သားဖြစ်သူ၏ တုန်လူပ်စွာ တောင်းပန်သံတို့က ဝေခွဲမရစွာ
ရပ်နေမိသည့် ကပ္ပတိနိုးယား၏ နားထဲတွင် ပဲတင်ထပ်
နေသည်။

သားပြောတာကို ယုံပါ ဖေဖေ.. တောင်းပန်ပါတယ်

အထက်အမိန့်က တိကျသည်။ ပြတ်သားသည်။ အချက်အလက်
များကို အခြေခံထားသည်။ သားဖြစ်သူက ဒီအမိန့်ကို ဆန့်ကျင်ဖို့
တောင်းပန်နေသည်။

သားဖြစ်သူ၏ ဒေတာတွေကို သူနားမလည်၊ သို့သော်..

နက်ရှင်းသော မေတ္တာနှင့်၊ ကြီးမားသော စိုးရိမ်ပူပန်မှုတို့ ပြည့်
နှက်နေသည့် မျက်လုံးများကိုတော့ ယုံသည်။

သား နှင့် တာဝန်..

ဖခင်တစ်ယောက် အနေနှင့် ရွှေးချယ်ရတော့မည်။ ကပ္ပတိန်းဗီး
ယားက လက်ထောက်အရာရှိဘက်သို့ ပြန်လှည့်လိုက်သည်။
ဆုံးဖြတ်ချက် ချလိုက်ပြီ ဖြစ်သည်။

“ပင်မတပ်ဖွဲ့ကို မင်းဦးဆောင်၊ အစီအစဉ်အတိုင်း ကျောက်
ပါးစပ်ကို ဖြည့်ဖြည့် ချို့တက်၊ အခြေအနေ စောင့်ကြည့်ထား၊
လုံးဝမဝင်နဲ့.. ဟန်ပြုပဲ ဖြစ်ရမယ်။”

ခပ်ပြုတ်ပြုတ် အမိန့်သံ။

“ကပ္ပတိန်၊ အထက်အမိန့်က..” လက်ထောက်အရာရှိက
စောဒကတက်သည်။

“အထက်အမိန့်က.. ပစ်မှတ်ကို အရယူဖို့” ကပ္ပတိန်းဗီးယားက
ကြားဖြတ်ပြောသည်။

“တပ်ခွဲတစ်ခု အမြန်ဆုံးပြင်၊ အတော်ဆုံးလူတွေစာ၊ ငါကိုယ်တိုင်
ဦးဆောင်မယ်.. အချက်အလက်သစ်အတိုင်း အမြန်ဆုံးလှပ်ရှား
မယ်”

ကပ္ပတိနှစ်ဦးယားက ပြောပြီး ဖင်းဘက်သို့ လှည့်လိုက်သည်။

“သား.. ဖေဖေနဲ့လိုက်ခဲ့၊ အဲဒီစက်နဲ့ သေချာလမ်းပြ”

—

ဗဟိုမြို့သစ် ကွပ်ကဲရေးဌာန..

ဗာရိုကယ်လင်းက မြေပြင်ဗျိုဟာ အခြေအနေများကို ဖန်သား
ပြင်မှ ကြည့်ရှုနေသည်။ လုံထိန်းတပ်ဖွဲ့က အမိန့်အတိုင်း
ကျောက်ပါးစပ်ကို ဆက်လက်၍ ချို့တက်သွားသည်။ မျက်နှာပေါ်
တွင် ကျော်ပို့သည့် အပြီးတစ်စ ဖြစ်သန်းသွားစဉ်.. လုံထိန်းအဖွဲ့
ငယ်တစ်ဖွဲ့က ခွဲထွေက်သွားခြင်းအား တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။ ကပ္
တိနှစ်ဦးယား၏ အမှတ်အသားလည်း ပါဝင်နေသည်။

အလွှဲအချုပ်လေးတစ်ခု...

“ဆရာ..” အရာရှိငယ်တစ်ဦးက ကယ်လင်းကို ပြောသည် “ကပ္ပ
တိန်းယားက တပ်ဖွဲ့ကို နှစ်ဖွဲ့ခဲ့လိုက်ပြီ”

“ပင်မတပ်ဖွဲ့က ကျောက်ပါးစပ်ကို ချို့တက်နေတယ်၊ ကပ္ပတိန်း
ယားနဲ့ နောက်တစ်ဖွဲ့က စစ်ဆောင်ရေးလမ်းကြောင်းမှာ မပါတဲ့ဘက်
ကို သွားနေတယ်”

အလို့မကျမှုတရှိ၍ ခေါင်းထဲဝင်လာပေမယ့် ကယ်လင်း၏
အမူအရာက ပြောင်းလဲခြင်းမရှိ။ ‘ဘရန်’ ထံမှ ရထားသည့်
အတွင်းသတင်းက တိကျသည်။ ဗီယားက ပုံမှန်အားဖြင့်
တာဝန်ကျသည့် အရာရှိ.. သူဘာကြောင့် အမိန့်မရဘဲ ခွဲတွက်
သလဲ။ နည်းပညာအက်အခဲကြောင့်လား။ သတင်းပိုမှုလည်းမရှိ။ သေချာတာပဲ
လိုချင်သည်။ ဒီလို မရောရာတာတွေကို သူမကြိုက်။

“တစ်ခုခုတော့ လွှဲနေပြီ” ကယ်လင်းက ခပ်အေးအေး အသံနှင့်
ဆက်ပြောသည် “အထူးတပ်ဖွဲ့ကို လှန့်ထားလိုက်တော့”

“ငါအမိန့်ကိုပေးလိုက်.. ပစ်မှတ်မချော်ဖို့ လိုအပ်သည်များ ကူညီ
ရန်၊ စောင့်ကြည့်လှပ်ရှားရန်”

အရာရှိယ်က ခေါင်းကို ညီတဲ့လိုက်သည်။

—

သဘာဝ္မားမင် တွေ့ဆုံးခန်းထဲတွင် ဘရန်၏ စူးရှုရှုအသံတို့ ရိုက်ခတ် လွှင့်ပြန့်နေဆဲ။ ဆိုင်းရပ်စ်၏ အေးစက်သည့် အမူအရာ နှင့် ဝမ်းနည်းသည့် မျက်လုံးတို့က ဆန်နိယာနှင့် လိုင်ရာတို့ထဲ ရောက်ရှိလာသည်။

“ကဲ.. ပြောစရာရှိတာလေး စလိုက်ကြရအောင်”

ဂျိုရစ်က မတ်တပ်ရပ်လျှက် လက်နက်ကို ကိုင်ထားဆဲ။ ဆန်နိယာက စကားစလိုက်သည်။ မွန်းကြပ်မှုများထဲက ဖောက်ထွက်သွားသည့် ခြားသံလေးတစ်ခုအလား ထင်ရသည်။

“ရက်စက်လိုက်တဲ့ သရုပ်ပြချက်.. ဒီသတင်းကြောင့် ဘာမှ ပြောင်းလဲမသွားဘူး ဆိုင်းရပ်စ်၊ ကလေးကို ပြန်ပေးဆွဲတယ်၊ လူတွေကို စတေးတယ်.. ဒါ လေစကြာလမ်းစဉ် မဟုတ်ဘူး”

“လေစကြာလမ်းစဉ်.. ဟုတ်လား.. ဟားဟား” ဆိုင်းရပ်စ်က
ဟာသတစ်ခုကို ကြားလိုက်ရသလို ခြောက်ကပ်ကပ်ရယ်ရင်း
ပြောသည်။

“လေစကြာဆိုတာ ပေါင်းပင်တွေပြည့်နေတဲ့ ပန်းခြေဟောင်းတစ်ခု
ပဲ ဆရာမကြီး၊ အမြစ်တွေယ်နေတဲ့ အဆိပ်တွေကို မသိကျိုးကျွန်
ပြုပြီး ပန်းလေးတွေ ပျိုးပြနေတာ”

“ကျူပ်လုပ်နေတာက ဒီပေါင်းပင်တွေကို ဆွဲနှုတ်ရှင်းလင်းဖို့ပဲ”

“ငါကလည်း စောင့်ရှောက်သူဆိုပေမယ့် မာနအမြစ်တွေယ်လာရင်
ဘယ်လိုရှင်းရမလဲ သိပါတယ်” ဆန်နိယာ၏ အသံတိုက ညာ
ကမ္မာလေလို အေးစက်လာသည်။

“ပညာတွေ ဘယ်သူသင်ပေးတာလဲ မေ့သွားရင် မင်းအတတ်စူး
လိုမ်မယ်”

ဆိုင်းရပ်စ်၏ မျက်လုံးထဲတွင် မနှစ်မြို့မှူးတစ်ခု ဖျက်ကနဲ့ တစ်
ချက်လူပ်ပြီး ပြန်လည် ပျောက်ကွယ်သွားသည်။ ထို့နောက် ခပ်
အေးအေး ပြန်ပြောသည်..

“ကလေးက ပါးစာခံ မဟုတ်ဘူး၊ အသံညိုသော့လေးမှိုလို
စောင့်ရှောက်ထားတာ၊ လွှဲမှားနေတဲ့ ကမ္မာကြီးရဲ့ အသံတွေကို
ရှင်းညိုပေးနိုင်တဲ့ မြင့်မြတ်တဲ့အရာလေး”

“ဒီကိစ္စနဲ့ပက်သက်ပြီး ဘာမှ ဆွဲးနွေးစရာ မရှိဘူး”

“အသံညိုသော.. ဟုတ်လား” ဂျိရစ်က ရှေ့တစ်လျမ်းတိုး၍ ဝင်
ပြောသည် “လက်နက်ဆိုလည်း လက်နက်လို့ ပြောစမ်းပါကွာ”

ဆိုင်းရပ်က ဂျိရစ်ကို ရှိသည်ဟုပင် သဘောမထား။ လိုင်ရှု
ဘက်သို့ လှည့်ကြည့်လာသည်။ သူမျက်နှာတွင် အေးဆေးသည့်
အမူအရာတို့ကို စိတ်လှပ်ရှား စူးစမ်းသည့် အမူအရာတို့က
အစားထိုးဘွားသည်။

“ကလေးမ” ခပ်တိုးတိုး ပြောသော်လည်း ခြာက်လှန့်သံပါသည်
“မင်းငါ့ကို စကားပြောတယ်၊ လေထဲကအသံ မဟုတ်ဘူး၊
ကြည်လင်တဲ့ အာရုံသံ” သူက ခေတ္တရပ်၍ ဆက်ပြောသည်..

“မင်းက၊ လက်နက်တစ်ခုလား.. သော့တစ်ချောင်းလား၊ ဒါတော့
ငါ မသဲကွဲသေးဘူး”

ဆိုင်းရပ်စ်နောက်ထပ် စကားမစခင် ခြေသံခပ်ကြမ်းကြမ်းတိုက
ဥမင်အတွင်း လှိုင်၍ ထွက်လာသည်။ ကင်းထောက်တစ်ယောက်
အပြေးဝင်လာသည်။ မျက်နှာဖြူ။လျှော်နေသည်။

“ဆိုင်းရပ်စ်.. လုံထိန်းတွေ.. လမ်းကြောင်းပြောင်းနေတယ်”

ကင်းထောက်က အသက်တစ်ချက် ၉၉လိုက်ပြီး အပြင်ကို
လက်ညီးညွှန်၍ ဆက်ပြောသည် “ပင်ပတပ်ဖွဲ့က ကျောက်ပါးစပ်
ကို ဆက်သွားနေတယ်၊ နောက်တစ်ဖွဲ့က တို့လို့ယောက်ကို ခဲ့
သွားနေတယ်၊ ကလေးရှိတဲ့ဘက်”

ဆိုင်းရပ်စ်၏ အေးဆေးမှု မျက်နှာဖုံးတို့ ကွာကျသွားသည်။ ဆန်
နိယာကို တစ်ချက်လှည့်၍ ကြည့်လိုက်သည့် အကြည့်တို့တွင်
မှန်းတီးမှုနှင့် ကြောက်ရှုံးမှုတို့ ရောယူက် ပါဝင်နေသည်။ သူ
ရည်မှန်းချက်များကို အဓိက ကာခီးနေသူ။

လိုင်ရွှေအား ဖမ်းခေါ်ချင်စိတ်ကို စွန်းလွှတ်လိုက်သည်။ ပို
အရေးကြီးသည့် ကိစ္စက ပေါ်လာပြီဖြစ်သည်။ သူလူများဘက်သို့
လှည့်၍ ခပ်ပြတ်ပြတ် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

“ဒီကိစ္စ အရင်းရှင်းမှုရမယ်၊ သွားကြဖို့...”

လိုင်ရာ၊ ဆန်နီယာ နှင့် ဂျိုရစ်တို့ကို နောက်ဆုံးအကြိမ် တစ်ချက်
လှည့်ကြည့်၍ ပြောလိုက်သည်..

“နောက်မှ.. တွေ့ကြသေးတာပေါ့”

ဆိုင်းရပ်နှင့် အဖွဲ့တို့ မြင်ကွင်းမှ ပျောက်ကွယ်သွားကြပြီး ဥမင်
အတွင်းတွင် သူတို့သုံး၌ သာ တိတ်ဆိတ်စွာ ကျွန်ရစ်ခဲ့ကြ
တော့သည်။

အခါး - ၂၀

ရင်ဆိုင်အတွေ့

အခန်း (၂၈) - ရင်ဆိုင်အတွေ့

ဥမင်အတွင်း တိတ်ဆိတ်မှာက အသံများထက်ပင် ပို၍ဆူညံ
နေသည်ဟု ထင်ရသည်။ ဂျိရစ်က ဂနာမဖြိမ့်စွာ ခေါက်တဲ့
လျှောက်နေသည်။ သူ့ခေါင်းထဲတွင် ဆက်လုပ်ရမည့် အစီအစဉ်
များကို စဉ်းစားနေသည်။

“ကလေးရှိတဲ့ဆီကို ပြန်တာဆိုတော့..” ဂျိရစ်က ခပ်လေးလေး
အသံနှင့် ပြောသည် “တို့အားလုံး နောက်က လိုက်လာမယ်ဆိုတာ
သိလိမ့်မယ်၊ သတ်ကွင်းပြင်ထားမှာ သေခြာတယ်”

“ဆိုင်းရပ်စ်က ကလေးကို အသုံးချုပြီး လေထုကြီးတစ်ခုလုံးကို
ဖွင့်ထုတ်လိမ့်မယ်” ဆန်နိယာက ပြောလိုက်သည် “ဒီဒဏ်ကို လူ
တိုင်း ခံနိုင်မှာမဟုတ်ဘူး၊ အထူးသဖြင့် လေနိမိတ်သံ မကြားဖူး
တဲ့သူတွေ၊ ဒုက္ခတွေ များကုန်ကြတော့မယ်”

လိုင်ရွှေအတွေးတို့ကလည်း ဟိုဒီ ပြေးလွှားနေကြသည်၊ ကမ္မာ
ကြီး၏အသံ.. အတိတ်တဘောင်.. ကလေးယ်။

“ဟူတ်တယ်..” လိုင်ရာ၏ ဝင်ပြောသံကြောင့် ဂျိရစ်နှင့် ဆုံးနိယာ
တို့၏ ပြောစကားများ ခေတ္တရပ်သွားသည် “ကျွန်မ နားထောင်
ကြည့်မိတဲ့အချိန်.. ကလေးရဲ့ အသံလေးကနေ တစ်ကမ္မာလုံးကို
ခံစားရတယ်၊ လေထုကို ဖွင့်တဲ့သော့ဆုံးတာ ဖြစ်နိုင်တယ်”

ဥမင်တွင်း လေထုက လေးလံသွားသည်။ ပြန်ပေးခွဲခံရသည့်
ကလေးယ် တစ်ဦးကို ကယ်တင်ရတာ မဟုတ်တော့။ လူပေါင်း
များစွာကို မဖြစ်သေးသည့် ဖြစ်ရပ်ဆုံးတစ်ခုမှ ကယ်တင်ရမှာ
ဖြစ်သွားပြီဖြစ်သည်။

“လွှတ်ထားဖို့ပဲ ရှိတယ်” ဂျိရစ်က စဉ်းစားမိရာ နည်းလမ်းကို
ပြောသည် “ကျူပ်တို့က မှန်းတိုင်းတွေနဲ့ လုံထိန်းတွေ နှစ်ဖွဲ့လုံးကို
သွားရင်ဆိုင်လို့ မဖြစ်ဘူး”

“သူတို့ချင်း တိုက်ခိုက်ကြတုံးမှာ၊ တိုတ်တိုတ်ဝင်ပြီး ကလေးကို
ခေါ်ထုတ်ဖို့ ကြိုးစားရမှာပဲ၊ ညကမ္မာ လှိုင်းမျက်ကွယ်ထဲကို ခေါ်
သွားရမယ်၊ ဒီနည်းပဲရှိတယ်”

“မဟုတ်သေးဘူး” ဆန်နီယာက ခပ်တင်းတင်းပြောသည် “မဖြစ်သင့်တဲ့ သွေးထွက်သံယိုတွေကို မဖြစ်စေချင်တော့ဘူး၊ လုံထိန်းတွေခံဗိုတာ တကယ့်ရန်ဘူး မဟုတ်ဘူး၊ ခိုင်းတာ လုပ်နေကြရတာ၊ ဗာရှိကယ်လင်းရဲ့ အကြံအစဉ်တွေကိုလည်း အကုန်သံကြမယ် မထင်ဘူး၊ ကျွန်မတို့ ဗီယားနဲ့ ပူးပေါင်းရလိမ့်မယ်”

ဂျိရစ်နှင့် ဆန်နီယာတို့ ငြင်းခုံနေကြစဉ် လိုင်ရာက မျက်စိကို မိတ်၍ တိတ်ဆိတ်စွာ အာရုံပြုနေသည်။ ဟန်ချက်ညီညီ ချည်းကပ်လာသည့် လိုင်းများ၊ အပြေးအလွှား ချည်းကပ်လာသည့် လိုင်းကြမ်းများ။ အားလုံးက လိုင်းကလေးတစ်ခုဆီကို ဦးတည်နေကြသည်။

“ဆန်နီယာပြောတာ မှန်တယ်” လိုင်ရာက နောက်ဆုံး ဝင်ပြောလိုက်သည် “မတိုက်ခိုက်ခင် ကျွန်မတို့ အရောက်သွားဖို့လိုတယ်၊ တိုက်ကြခိုက်ကြတဲ့ ကြားထဲမှာ ဘာမဆုံး ဖြစ်သွားနိုင်တယ်”

—

ဝက်ပါလျှိုက သံချေးရောင် ကျောက်ဆောင်များ၊ ငြင်းတို့၏
အရိပ်များနှင့် ပြည့်နှက်နေသည်။ ကဗ္ဗတိန်းဗျားနှင့် အဖွဲ့က
စည်းကမ်းတကျ စူဖွံ့ဖြုနှင့် ခပ်သွှက်သွှက် ချည်းကပ်၍ လာ
နေသည်။ ဖင်းက ထိပ်ဆုံးယော်အတွင်း သူ့ဖောင်နှင့် အတူ
လိုက်ပါလာပြီး ကြိမ်နှုန်းတိုင်းစက် ဖန်သားပြင်ကို ကြည့်
နေသည်။ အန္တရာယ်အငွေးအသက် များနှင့် လေထုကို အားလုံး
ခံစားကြရသည်။

“ရောက်ပြီ” ဖင်းက အသံလေးလေးနှင့် ပြောလိုက်သည် “ရှေ့နား
က ပိတ်ဆိုထားတဲ့ ကျောက်ဂူထဲမှာ ကလေးရဲ့ လှိုင်းရင်းမြစ်”

လှိုင်းရိုင်ဖယ်ကို ဆုံးကိုင်ထားသည် ကဗ္ဗတိန်းဗျားက ခေါင်း
တစ်ချက် ညိတ်ပြသည်။ ဖန်သားပြင်ကို ကြည့်နေသည့် ဖင်း၏
မျက်နှာတွင် ပူပန်မှုတို့ ပေါ်လာသည်။

“ဖေဖေး.. ဒီဘက်ကို လှိုင်းကြမ်းတချို့ အပြေးလာနေကြတယ်”

ကဗ္ဗတိန်းဗျားက ဖန်သားပြင်ပေါ်ရှိ လှိုင်းများ၏ လှပ်ရှားမှုကို
လှမ်းကြည့်သည်။

“မိုးကြိုးမှန်တိုင်းတွေ” သူက ခပ်တိုးတိုးပဲ ပြောလိုက်သည်။
ရွှေ့လျားမှု အလားအလာအရ သူတို့ မကြာခင် ထိပ်တို့က်တွေ့
တော့မည်။ အသင့် စောင့်ကြို့နေသည့် ခံတပ်တစ်ခုနှင့် အပြီး
လာနေသည့် တိုက်ခိုက်ရေး အဖွဲ့တို့၏ ကြားထဲတွင် ညပ်တော့
မည်။

ကပ္ပတိန်းယားက ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုကို ခပ်သွက်သွက် ချ
လိုက်သည် “အားလုံးရပ်” သူက ဆက်သွယ်ရေးစက်မှ အမိန့်
ပေးလိုက်သည် “ရန်သူတပ်ကူကို ကြားဖြတ်မယ်၊ အသင့်နေရာ
ယူ၊ အချက်ပေးတာနဲ့ ပစ်”

—

တန်ပြန်ထောင်ချောက်က ထိရောက်လှသည်။

ကလေးငယ်ရှိရာ လိုက်ရှုသို့ အပြီးပြန်လာကြသည့် ဆိုင်းရပ်စ်
တို့ အဖွဲ့ကို လိုင်းအလင်း ကျည်ဆံများက ဆီးကြို့နေသည်။
တုံးပြန်ချိန်ပင် မရလိုက်ဘဲ နာလန်မထူနိုင်အောင် ဖြစ်သွားသည်။

ရှတ်တရက် ကျောင်တောင်နံရုံများကြားမှ မှန်တိုင်းအဖွဲ့ဝင်များ
အများအပြား ထွက်ပေါ်လာသည်။ ရှေ့ကရန်သူကို ပစ်ခတ်နေ
သည့် လုံထိန်းများ ရှိုင်ဖယ်ပြောင်းကို ကျောက်တောင်များဘက်
အပြီးအလွှားလှည့်၍ ပစ်ခတ်လိုက်ရသည်။ သို့သော်
ကျောက်ခဲ့များ ဖုန်များမှလွှဲ၍ ဘာမှုကျေမလာ။ အစစ်အမှန်
မဟုတ်၊ အတုအယောင် လှိုင်းများသာ ဖြစ်နေသည်။

လုံထိန်းများ လှိုင်းတုများနှင့် အာရုံလွှဲသွားချိန်ကို
အခွင့်ကောင်းယူ၍ မှန်တိုင်းအဖွဲ့ဝင်များက တုန်းပြန်တိုက်ခိုက်
လာကြသည်။ ပုံးတင်လှိုင်းအကဲ တိုက်ရှိက်ခံလိုက်ရသည့် လုံထိန်း
တစ်ဦး လွှင့်စင်သွားသည်။ ခေါင်းစွပ်ဦးထုပ် ကွဲအက်သွားပြီး
နားထင်နှစ်ဖက်ကို ညွှတ်၍ နာကျင်စွာ အော်ဟစ်နေသည်။ လုံ
ထိန်းတစ်ဦးက ပစ်ခတ်နေသည်ကို ရပ်လိုက်၍ ဘေးဘီကို
ကြောင်ကြည့်နေသည်။ စိတ်နှင့်လူ ကပ်သည့်ပုံမပေါ်။

ကျော်းမောင်းသည် လျှို့ကြားထဲတွင် ရှိုင်ဖယ်သံများ၊ လှိုင်းကန်
အား အသံများ၊ အော်သံများ၊ ကြိမ်းဝါးသံများနှင့် တမဟုတ်ချင်း
ကမ္မာပျက်သလို ပြောင်းဆန်သွားသည်။

စနစ်တကျ လေ့ကျင့်ထားသည့် လုံထိန်းအဖွဲ့နှင့် ပြောက်ကြား
စနစ်သုံး မှန်တိုင်းအဖွဲ့တို့ တိပ်တိုက်တွေ့ကြပြီ။ လုံထိန်းအဖွဲ့၏
လက်နက်များနှင့် မှန်တိုင်းအဖွဲ့၏ ပုံတင်လှိုင်းတို့ တွေ့ကြပေပြီ။

ကပ္ပတိန်းယားက အကာအကွယ်နောက်မှ ပစ်ခတ်တိုက်ခိုက်
နေသည်။ သူ့ဘေးနားတွင် ဖင်း၊ လက်ထဲတွင် လှိုင်းပစ္စတို့တစ်
လက်နှင့် ဘာလုပ်ရမှန်းမသိဘဲ ကျောက်တုံးအောက်တွင်
တုန်၍ဝပ်နေသည်။

လုံထိန်းတစ်ဦးက ရန်သူကို သုံးချက်ဆင့် ပစ်လိုက်သော်လည်း
အရိပ်သာဖြစ်နေပြီး အပေါ်မှ ခွဲစီးတိုက်ခိုက်ခြင်း ခံလိုက်ရ^၁
သည်.. ရန်သူလက်ထဲတွင် ကျောက်ချွှန်လက်နက်တစ်ခု။ ကပ္ပတိ
န်းယားက အမြန်ကူ၍ ပစ်ခတ်ရှင်းလင်း ပေးလိုက်ရသည်။ သူ့
လူများက လက်နက်အား သာသော်လည်း နယ်မြေကျေမ်းကျင့်မှု
အားနည်းသလို လူအင်အားချင်းကလည်း မမျှ။

“အားလုံး.. အပူအရုံခံဖွဲ့” ကပ္ပတိန်းယားက အော်ဟစ် အမိန့်
ပေးလိုက်သည် “အပူလှိုင်းကိုပစ်” ဆက်သွယ်ရေးစနစ်မှ

ဆက်တိုက် အမိန့်ပေးနေသည် “ဆက်သွယ်ရေးအားလုံး ဖြတ်၊ ခေါင်းစွပ်နား**ကြပ်ပိတ်**”

တိုက်ပွဲ အပြောင်းအလဲက ချက်ခြင်းသိသာသည်။ လုံထိန်းများ၏ ပရမ်းပတာ လှည့်ပတ်ပစ်ခတ်မှုများ ရပ်သွားသည်။ အပူလှိုင်းအာရုံခံစနစ်နှင့် ရန်သူအစစ်အမှန်ကို ရွှေးပစ်နိုင်သွားသည်။ စနစ်တကျ နေရာပြန်၍ ယူလိုက်နိုင်ကြသည်။

တိုက်ခိုက်ရာနေရာမှ မလှမ်းမကမ်းတွင် ကလေးငယ်ရှိရာ လှိုက်ရူဝါး၍ မြင်နေရသည်။

လကျသံများ၊ ပေါက်ကွဲသံများ၊ နာကျင်အော်ဟစ်သံများ၊ ပွဲတင်သံများ။ ရည်မှန်းချက်နှင့် လက်တစ်ကမ်းအကွာတွင် ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးကို တုန်ခါနေစေသည့် တိုက်ခိုက်သံများ။

အချို့ - JE

တံသားတစ်ချုပ်

အခန်း (၂၉) - တံခါးတစ်ချပ်

ကျဉ်းမြောင်းသည့် လျှိုအတွင်း တိုက်ခိုက်သံများနှင့် ဆူညံနေဆဲ
ဖြစ်သည်။

ဂျိရစ်၊ ဆန်နီယာနှင့် လိုင်ရာတို့ ရောက်ရှိလာချိန်တွင် ကပ္ပတိန်း
ယား၏ အဖွဲ့က ကျောက်ဆောင်တစ်ခုကို အမှိုပြု၍ ဘက်ပေါင်း
စုံမှ အော်ဟစ်ပြေးဝင်လာနေသည့် မှန်းတိုင်းအဖွဲ့ဝင်များကို
စနစ်တကျ နေရာယူ ပစ်ခတ်နေသည်။ အသာစီးမရသော်လည်း
အခြေအနေကို ထိန်းထားနိုင်သည်။

တိုက်ပွဲမစမ့် အပြေးလာကြသော်လည်း သွေးချောင်းစီး တိုက်ပွဲ
က စီးကြိုနေပြီ ဖြစ်သည်။

“ဗီးယား” ဆန်နီယာ၏ အသံက ဆူညံသံများကို ဖြတ်သန်း၍ အ
ရင်ဆုံးရောက်လာသည်။

ကပ္ပတိန်းယားက ဖုန်ပေနေသည့် ခေါင်းစွပ်ဦးထုတ်ကို သုတေရင်း လှည့်ကြည့်သည်။ သူအကြည့်က ဂျီရစ်ထံရောက်သွားပြီး မေးလိုက်သည် “ဂျီရစ်သွန်း.. ဒီအထိ ဘာလာလုပ်ကြတာလဲ”

“ဘာမှ အသုံးမကျပဲတဲ့ မင်းနဲ့ မင်းလူတွေကို လာကူတာကွဲ” ဂျီရစ် က ပက်ကနဲ့ ပြန်ပြောသည်။ မျက်လုံးများက လက်ရှိတိုက်ပွဲ အခြေအနေကို အကဲခတ်နေသည်။

“ဒါ ကယ်ဆယ်ရေးမစ်ရှင် မဟုတ်ဘူး ကပ္ပတိန်” ဆန်နီယာက အရေးကြီးဟန် ခပ်မြန်မြန် ပြောလိုက်သည် “ဟာရှိကယ်လင်းက လေထုကို ထိန်းချုပ်ချင်တာ၊ ဒီကလေးကို ကိုယ်ကျိုးအတွက် လိုချင်နေတာ”

ကပ္ပတိန်းယားက လှည့်မကြည့်အား၊ ရှေ့ကို သုံးလေးချက် ဆင့် ပစ်လိုက်ပြီး ပြန်ပြောသည် “ကျျှပ်တာဝန်က ပစ်မှတ်ကို ကယ် ထုတ်ဖို့၊ ကျျါးမားတာ ကျျှပ်နဲ့ မဆိုင်ဘူး”

“ပစ်မှတ်မဟုတ်ဘူး” လိုင်ရာက ဆူညံသံများ ကြားထဲမှ အော်ပြောသည် “လေထကလျှို့ဝှက်ချက်တွေကို ဖွင့်တဲ့သော့၊ ကယ်လင်းလိုလူရဲ့လက်ထ ပါဘွားရင် အကုန်ရှုပ်ကုန်လိမ့်မယ်”

“အေးရစ်..” ဂျိုရစ်က ဝင်ပြောသည် “မင်းကို အမိန့်ပေးနေတဲ့လူ က တကယ့်လူယုတ်မာနော်၊ ဆန်နီယာရွှေ့န်းကို လုပ်ကြံဖို့ထိ ကြတဲ့ သူ”

“ဟုတ်တယ်ဖော်” ဖင်းက အပြီးအလွှားဝင်ပြောသည် “သားတို့ အကုန်သိတယ်၊ သက်သေတွေလည်း ရှိတယ်”

ကပ္ပတိန်းယားက ဝေခွဲမရသည့် အကြည့်နှင့် အားလုံးကို လှည့်ကြည့်သည်။ တိုက်ပွဲက ငြိမ်စပြုလာပြီ ဖြစ်သည်။ သူက နောက်ကွယ်ကကိစ္စတွေ စိတ်မဝင်စားသော တာဝန်ကော်သည့် အရာရှိတစ်ဦးသာ ဖြစ်သည်။ သို့သော် ထိုပုံရိပ်က ဖို့ကောင်းလုံးထဲမှ ပူပင်မှုပြုကြာင့် ပြောင်းလဲခဲ့ပြီး ယခုသံရသည့် အကြောင်းစုံကြာင့် ပြုပျက်လုလုပင် ဖြစ်လာပြီဖြစ်သည်။

“ကလေးကို ကျွန်မ ဝင်ခေါ်မယ်” လိုင်ရာက မနီးမဝေးတွင် လှမ်းမြင်နေရသည့် လှိုဏ်ဂူဝကို ကြည့်၍ပြောသည်။ ဖင်းက ခွင့်ပြု

လိုက်ပါ ဟူသော သဘောနှင့် သူအဖောက် ခုပံ့ဆက်ဆက်
ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

ကပ္ပတိနီးယားက ခေတ္တစဉ်းစားလိုက်သည် “ကောင်းပြီ..”
ဆုံးဖြတ်ချက်နှင့် ပြောလိုက်သည် “ငါ့လူတွေ ကာပစ်ပေးလိမ့်
မယ်၊ နောက်ကလိုက်ခဲ့.. ငါတို့ တဗြားဘက်နေ နည်းလမ်းရှာပြီး
ဝင်ကြမယ်”

“မင်းဒီမှာရှိမှ ဖြစ်မယ်” ဂျိရစ်က တိုက်ခိုက်နေသူများကို ကြည့်ရင်း ဝင်ပြေသည် “ငါသွားမယ်..”

“သားလည်းသွားမယ်..” ဖင်းက အကူအညီရနိုင်သည့် ပစ္စည်း
တချို့ကို ဆွဲရင်း ပြောသည်။

ကပ္ပတိနီးယားက ထားမြစ်ရန် ပြင်လိုက်သည်။ သို့သော သူ၏
နှုတ်မှ အသံတိုက ထွက်မလာ။ ခေတ္တနှုတ်ဆိတ်သွားပြီးနောက်
ခေါင်းတစ်ချက်ညိတ်၍ “သတိ ထားကြကွာ” ဟု ပြောလိုက်
သည်။ သူအသံက တိုးချိတ်နေသည်။

လိုင်ရာ၊ ဂျိရစ် နှင့် ဖင်းတို့ သွားရန် ဟန်ပြင်လိုက်စဉ်မှာပင် လေ
ထဲက အသံတစ်ခုကို ကြားလိုက်ကြရသည်။ လိုင်ရာ၏ အရှိုးတို့
ကိုပင် တုန်ခါသွားစေသည့် အသံ။ ဆန်နီယာ တစ်ချက် ယိုင်သွား
သည့်အတွက်၊ အံကြိတ်ထားသည့် ဂျိရစ်က လှမ်းဆွဲလိုက်ရ
သည်။ ဝတ်ဆင်ထားသည့် လူဦးတားစက်ပင် မတားနိုင်သည့်
အသံ။ လေထဲကအသံမဟုတ်။ ရုပ်ဝတ္ထုအသံတစ်ခု။

တို့အသံက တို့က်ပွဲတွင်း အပြောင်းအလဲတွေ့ကို ဖြစ်ပေါ်သွား
စေသည်။ အားလုံးလာသည့် မိုးကြိုးမှန်တိုင်းများကို တက်ကြ
သွားစေသည်။ ဒဏ်ရာနှင့် လကျနေသူများပင် ထရပ်လာကြ
သည်။ မျက်လုံးများက ပြုးကျယ်နေကြသည်။ အာခေါင်ခြစ်၍
အော်သံပေးလာကြသည်။ သူတို့ကို ကြည့်ရသည်မှာ လူနှင့် မတူ
တော့။ သားရဲတိရိစ္စနှင့် တူလာကြသည်။ ထိုနောက်
ပစ်ခတ်နေသည့်ဘက်ကို သေမှာမကြာက်သည့်အလား အုပ်စု
လိုက် ခုံနှုန်းဆိုင်း၍ ပြုးဝင်လာကြသည်။

“ဘာတွေဖြစ်ကုန်ကြတာလဲ” ဖင်းက ရေရှုတ်သည်။

“ဆိုင်းရပ်စ်..” ဆန်နိယာ၏ အသံက ဤသို့သောအချိန်မျိုးမှာပင်
စိတ်ကိုအေးသွားစေသည်ဟု ခံစားရသည် “စိတ်ကြွ ကြိမ်နှစ်း..
သူလူတွေကို အသေခံလက်နက် လုပ်ပစ်တာ”

“အမြန်သွား.. ငါတို့ ကာပစ်ထားမယ်” ကပ္ပတိန်းပို့ယားက သတိရှိ
သည့် မျက်လုံးများနှင့် ပြေးတက်လာသူများကို ကြည့်ရင်း အောင်
ပြောသည်။

လိုင်ရာ၊ ဂျိရစ် နှင့် ဖင်းတို့က ကျောက်ဆောင်များကို
အကာအကွယ်ကိုယူရင်း တိုက်ခိုက် အာရုံများနေသူများကို ကွင်း
ရှောင်၍ သွားလိုက်ကြသည်။

တိုက်ပွဲက တိုက်ပွဲနှင့် မတူတော့။ သားသတ်ပွဲနှင့် တူနေသည်။
လုံထိန်းအဖွဲ့၏ ဟန်ချက်ညီညီ ပစ်ခတ်မှုအောက်တွင် အသေခံ
တက်လာကြသည့် မုန်းတိုင်းအဖွဲ့ဝင်များ တဖြတ်ဖြတ် လဲကျေနေ
ကြသည်။ ချောက်ချားစရာ အဓိပ္ပါယ်မဲ့ သေကြေနေသော လူ
အသက်များ။

ထိုနောက်.. အရာအားလုံး တိတ်ဆိတ်သွားကြသည်...

...

...
တိတ်ဆိတ်သည် ဆိုတာထက် ပိုသည့် ဆိတ်ပြိမှုတစ်ခု...

...
...
လေတိုးသံများ.. ရိုင်ဖယ်သေနတ်သံများ.. သေမထူးနေမထူး
အော်သံများ.. အေးလုံးတိုကို စုပ်ယူပစ်လိုက်သလို ဆိတ်ပြိမှုသွား
ကြသည်။

လေထဲတွင် ပြန်နေသည့် ဖုန်များပင် ပြိမှုသက်သွားကြသည်။

...
တိုက်ပွဲအနီး ကျောက်ဆောင်ငယ် တစ်ခုပေါ်၏ ဆန်နီယာရွှေ့နှင့်..

ကြမ်းတမ်းသော မုန်တိုင်းကြီး၏ အလယ်က မျက်လုံးကဲ့သို့
အရာရာကို ရှုတ်ခြည်း ပြိမှုသက်သွားစေသူ။ သူ့ခြေထောက်တို့
မြေပြင်မှ အနည်းငယ် လွှင့်ကြော်နေသည်။ မျက်လုံးများက ပကတီ
အဖြူရောင်။ လွှင့်နေသည့် ဝတ်ရုံတွင် တောက်ပနေသည့် ခရစ်စ
တယ်လိုင်းများ။ လေထူက ခန္ဓာကိုယ်ပါတ်လည်တွင် လေပွဲ

လေးတစ်ခုကဲ့သို့ ညင်သာစွာ လှည့်ပတ်နေသည်။ လူတစ်ယောက်မဟုတ်တော့။ ရှုပလောကနှင့် ဝါယောသုတလလတုကြီးအကြား လှစ်ဟပ်ထားသည့် တံခါးတစ်ချပ်။

ဒီတံခါးချပ်ကနေ စီမံထွက်နေသည်က၊ အမှန်တရားများ..

ကမ္မာကုန်တည်သရွှေ့က ရှိခဲ့သမျှသော ရက်စက်ကြမ်းကြပ်မှုများ။ ထိကြမ်းကြပ်မှုများက သယ်ဆောင်လာသည့် ပူဇ္ဈားမှုများ။ ဇွေးမြေနေသည့် အရှိုးများ၏ နောက်ဆုံးအသံ။ အပြစ်ရှိမှုအသိလိုင်းများ၏ တစ်ပြိုင်တည်း စီးဝင်မှုနှင့်အတူ မိုးကြီးမှုန်တိုင်းများ နေရာတင် မတုန်မလှုပ် ရပ်တန့်သွားကြသည်။ သားရဲတံရိုဘဲနဲ့ ဒေါသများ ရှုတ်ခြည်း ပျောက်ကွဲယ်သွားကြသည်။

အသိတရားနှင့် ကိုယ်ချင်းစာတရားတို့၏ ပြင်းထန်သော ရှိက်ချက်။ မိုးကြီးမှုန်တိုင်းများ ရှုတ်ကနဲ့ ပျော်ခွေ၍ လဲပြီသွားကြသည်။ ရှုတ်တရာက်ရရှိလိုက်သည့် အပြစ်သိမှုများအကြား တွင် နစ်မြှုပ်သွားကြသည်။ တဆတ်ဆတ်တုန်လာ၍ ပြင်းစွာ ဝမ်းနည်းပူဇ္ဈားနေကြသည်။

လုံတိန်များအားလုံးလည်း မှင်သက် ရပ်တန့်နေကြသည်။
 အရေပြားမှတစ်ဆင့် တိုးဝင်လာနေသည့် တဆတ်ဆတ် တုန်ခါ
 လာသည့် လေထူကို မယုံနိုင်အောင် ဖြစ်နေကြသည်။

“မြန်မြန်လာကြ” လိုက်ရှုအနီးမှ ငေးကြည့်နေသည့် လိုင်ရာနှင့် ဖောင်းကို ဂျိုရစ်က လောဆောလိုက်သည် “အချိန်မရှိဘူး”

လိုက်ရှုတဲ့သို့ ဝင်ရောက်နိုင်သည့် ဘားဝင်ပေါက်ငယ်တစ်ခုကို
 တွေ့သွားကြသည်။ အပြစ်လိုင်း ရှိက်ခတ်မှုပြောကြာ့ရှု ယောင်
 တောင်တောင် ဖြစ်နေသည့် အစောင့်တာချို့ကို တွေ့ကြရသည်။
 ဂျိုရစ်က လိုင်းကျင်စက်နှင့်ရှိက်ချုံ ခပ်သွေးက်သွေးက လူပုံရားလိုက်
 သည်။ အားလုံး လဲကျသွားသည်။ ဖင်းက သူတို့၏ လက်နက်
 များကို ကောက်ယူချုံ ဝေးရာသို့ ပစ်လိုက်သည်။

လိုင်ရာက လဲကျနေသည့် အစောင့်များကို ကျော်ခွဲချုံ အတွင်း
 ခန်းကို အမြန် ပြေးဝင်သွားလိုက်သည်။ တွေ့ပြီ.. ကလေးငယ်..
 ထောင့်တစ်နေရာတွင် ထိုင်နေသည်။ ကြောက်လန့်နေပုံတော့
 မရ။ တစ်ခုခုကို စောင့်မျှော်နေပုံသာ ရသည်။ လိုင်ရာကို မြင်

လိုက်သည်နှင့် မျက်လုံးလေးများက ဂိုင်း၍ လင်းလက်သွားကြ
သည်။

“အမလေး တော်သေးတာပေါ့” လိုင်ရာက စိတ်သက်သာရာရ
သည့် အသံနှင့် ခပ်တိုးတိုး ညည်းတွားလိုက်သည်။

“မြန်မြန်လာ..” လိုင်ရာက ပြောရင်း လက်ကမ်းပေးလိုက်သည်။

ကလေးကယ်က မဆိုင်းမတွေ လိုင်ရာ၏လက်ကို ဆွဲကိုင်လိုက်
သည်။

လိုက်ရှုအတွင်းမှ ပြန်ထွက်လိုက်သည်နှင့် ပြင်ပမြင်ကွင်းက
ကျောချမ်းဖွယ် ဖြစ်နေသည်။ မကြိုစဖူး ထူးကဲလှသည့် ဆန်နှင့်
ယာ၏ အစွမ်းကြောင့် လုတိန်းများ မလှုပ်မယ့်က် ဖြစ်နေကြ
သည်။ ပျော့ခွဲလဲကျ၍ တုန်ယင်နေသည့် မိုးကြီးမှန်တိုင်းများကို
ဖြတ်ကျော်၍ ချဉ်းကပ်လာသူ တစ်စွဲးကို ဘယ်သူမှ သတိမထား
မီကြ။

လိုင်းကာလည်ပတ်နှင့် ဆိုင်းရပ်စ်...

ဆန်နိယာ၏ စွမ်းအားတို့ ပြန်လည်၍ ရုပ်သိမ်းနေပြီဖြစ်သည်။
မျက်လုံးများက မူလအရောင် ပြန်ဖြစ်သွားကြပြီး ပတ်ဝန်းကျင်
နှင့် ကင်းကွာနေရာမှ ပြန်လည်သတိဝင်လာပြီ ဖြစ်သည်။

ရှုတ်တရက် စူးရှုသည့် ခံစားချက်...

အသံပင် ထွက်ချိန်မရလိုက်ဘဲ ငံ့ကြည့်လိုက်သည့်အခါ တွေ့ရ^၁
သည်က နံကြားအတွင်း စိုက်ဝင်နေသည့် ရေခဲကျောက် လုံချွှန်
တစ်ချောင်း။ ခွဲကနဲ့ လဲကျေသွားသည့် ဆန်နိယာကို ဆိုင်းရပ်စ်
က မိုး၍ ကြည့်နေသည်။ သူ၏မျက်လုံးများက ဆွဲးမြှေ့မှုနှင့်
ကျေနှင့်မှုတို့ ပေါင်းစပ်နေသည်။

“အမြစ်ပုပ်နေတဲ့ ပန်းတွေကိုမှ စောင့်ရောက်ချင်တဲ့ အဖွဲးကြီး..”
သူက ခပ်တိုးတိုးပြောသည် “ဒီလိုလူတွေကို ဖယ်ထုတ်လိုက်မှ ဒီ
ဥယျာဉ်က သာယာလာမှာ”

“ဆိုင်းရပ်စ်” ကပ္ပတိန်းယားက ဝမ်းခေါင်းသံနှင့် အော်၍
ပစ်ခတ်လိုက်သော်လည်း နောက်ကျေသွားခဲ့ပြီ။ ဆိုင်းရပ်စ်က
ကျောက်ဆောင်များကို အကာအကွယ်ယူရင်း လျှို့အတွင်းသို့ ဝင်
ရောက် ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

လိုင်ရာ၏ ရှုတ်တရက် အော်သံ...

အခြေအနေများ ရှုပ်ထွေးနေစဉ် ဖျက်ကနဲ့လက်သွားသည့်
အလင်းလိုင်းလေးတစ်ခု။ ကလေးငယ်၏ လက်ကိုဆွဲထားသော
လိုင်ရာကို ချိန်ရွယ်၍ အဝေးတစ်နေရာမှ ပစ်လိုက်ခြင်း
ဖြစ်သည်။

“လိုင်ရာ...” ဖို့က အသံကုန်အော်၍ လိုင်ရာနှင့် ကလေးငယ်ကို
တွန်းလဲချလိုက်သည်။

“အား” အလင်းလိုင်း ထိမှန်၍ နေရာတင် လဲပြီ|သွားသည်။

“ဖင်း...”

“ငါဘာမှမဖြစ်ဘူး..” ဖို့က နာကျင်မှုကြားမှ
ကြိုးစား၍ပြောသည်။

“ခြေထောက်ကို ထိတာ.. မြန်မြန်ပြေး”

လျှို့ကြားထဲသို့ တပ်ဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ တပ်မံ၍ ဝင်ရောက်လာသည်။ လုံ
ထိန်းများ မဟုတ်။ မိုးကြိုးမှန်တိုင်းများ မဟုတ်။ ချပ်ရပ်သော

အနက်ရောင် ဝတ်စုံများနှင့် လူပ်ရားမှုများက တိတ်ဆိတ် လျှင်
မြန်သည်။ အဆင်မြင့် နေဝန်းနှင့် လက်နက်များနှင့် ချပ်ဝတ်များ
ကို ဝတ်ဆင်ထားကြသည်။ ဟရိုကယ်လင်း၏ အထူးတပ်ဖွဲ့...

“သွားက.. မြန်မြန်” ဂျိရစ်က အမိန့်ပေးသံနှင့် လိုင်ရွှေကို လှမ်း
ငောက်လိုက်သည်။

အခြေအနေကို သုံးသပ်မိသည့် ဂျိရစ်၏ မျက်နှာတွင် ပြတ်သား
သည့် ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုကို တွေ့မြင်နေရသည်။

သူက လည်ပင်းရှိ လိုင်းကာလည်ပတ် ကလစ်ကို ဖြုတ်လိုက်
သည်။ ထို့နောက် ဖုတ်ကနဲ့ မြေပြင်ပေါ်သို့ ပစ်ချလိုက်သည်နှင့်
လေထုကြီး၏ အသံများက သူခေါင်းထဲကို စုပြုတိုးဝေး၍ ဝင်
ရောက်လာကြသည်။ ရှတ်တရက် ဆောင့်ဝင်လာသည့် အသံများ
ကြောင့် ဂျိရစ်၏ခန္ဓာကိုယ် ဆတ်ခနဲ့ တောင့်သွားသည်။

ခံနိုင်စွမ်းရည် လုံးဝမရှိသဖြင့် နှစ်ပေါင်းများစွာ ပိတ်ကာထား
သော ကြေကွဲမှုများကို အာရုံပြုနေသည်။ ဂျိရစ်၏ လည်ပင်းနှင့်
မျက်နှာရှိ အကြောများ တောင်လာသည်။ သူက အော်ဟစ်ခြင်း၊
ညည်းည်းခြင်း မပြု၊ အံကိုသာ ကြိုတ်ထားသည်။

ကမ္မာပျက်သက္ကာသို့သော မြေပြီသံကြီး။ မြေကြီးအောက်က
အောင်ဟစ် ငိုယိသံများ.. ထိုအသံများထဲက အကျယ်လောင်ဆုံး
သော အသံလေးတစ်ခု.. တွေ့ခြားအသံများကို တိတ်ဆိတ်သွား
စေသည်ထိ ကျယ်လောင်လှသော သမီးလေး၏ နောက်ဆုံးငို
သံ...

ထပ်မံ၍ ညင်းဆန်ခြင်း.. ပိတ်ဆုံးခြင်းတို့ မပြုတော့။ နှစ်ပေါင်း
များစွာ ပိတ်ဆုံးထားသည့် အသံ ရေကာတာကြီးကို အပြီးတိုင်
ဖြေလှုချလိုက်ပြီ ဖြစ်သည်။

ဂျိရစ် ဒူးထောက်ကျသွားသည်။ နာကျင်မှုကို အားတင်းရင်း
မြေကြီးကို လက်တစ်ဖက်နှင့် ဖိထောက်လိုက်သည်။ တုန်ခါမှုနှင့်
အတူ လက်အောက်မှမြေကြီးက ဂျိရစ်နှင့်အတူ လိုက်လုံး
ညည်းတွားလိုက်သက္ကာသို့ ကွဲအက်သွားသည်။ လိုင်းနက်အသံ
ကြီးတစ်ခု လျှို့ထဲတွင် ပြည့်သွားသည်။ မြေပြင်နှင့် ကျောက်ဆုံး
များကလည်း သူတို့၏ ကြေကွဲမှုများကို ဂျိရစ်နှင့်အတူ သံ
ယောင်ထပ်၍ ညည်းတွားကြသည်။ တဝါန်းဝါန်းတုန်၍ လူပ်လာ

ကြသည်။ ဂျိရစ်၏ စိတ်ထဲက မြေပြီမှုကြီး ပြင်ပကမ္မာတွင် ဖြစ်
ပေါ်၍လာသည်။ လျှိုနံရုတ်ချို့ စတင်၍ ပြုကျလာသည်။

လှုပ်ယမ်းနေသည့် မြေကြီးကြောင့် လျှိုအတွင်းသို့ ဝင်
ရောက်လာသည့် အထူးတပ်များ ရပ်တည်နှင့်ခြင်းမရှိဘဲ
အလဲလဲအပြုပြု ဖြစ်သွားကြသည်။ ပုံတင်ထပ်သံနှင့်အတူ
ခေါင်းစွပ်မှန်ကာများ ကွဲထွက်ကုန်ကြသည်။ စက်သွယ်ရေးစက်
များက ကလေးကယ်တစ်ဦး၏ အောင်ငါးသံနှင့်အတူ ပေါက်
ထွက်ကုန်ကြသည်။ ဂျိရစ်၏ အိမ်မက်ဆီးကြီးအောက်တွင်
အားလုံးအတူ နစ်မြှုပ်သွားကြတော့သည်။

အဝေးတစ်နေရာသို့ ရောက်ရှိနေပြီဖြစ်သည့် လိုင်ရာက အံကို
ကြိတ်၍ အကြည့်လွှဲလိုက်ပြီး ကလေးကယ်နှင့်အတူ ညကမ္မာ
အတွင်းသို့ တိုးဝင်ပျောက်ကွယ်သွားပြီ ဖြစ်သည်။

လိုင်ရာ နောက်ဆုံးမြင်တွေ့လိုက်ရသည်က..
လေကိုမှန်းသည့် လူဂွစာကြီး ဂျိရစ်သွား..
သူကိုယ်တိုင် လေမှန်တိုင်းကြီးအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲသွားခြင်းပင်
ဖြစ်တော့သည်။

အခါး - ၃၀

တရုက်နာသစ်

အခန်း (၃၀) - စာမျက်နှာသစ်

လေမှန်တိုင်းကြီး ပြီမသက်သွားခဲ့ပြီ...

လျှို့တစ်ခုလုံးကို သိမ့်သိမ့်တူန်အောင် ကိုင်လှုပ်လိုက်သော အသံ
များ ရပ်တန်သွားပြီးနောက်၊ တိုက်ခတ်နေသည့် လေတိုးသံတစ်
ခုသာ ကျွန်ရစ်တော့သည်။ ကပ္ပါတိန်းထဲးယားက ကြိုးစား၍ မတ်
တပ်ရပ်လိုက်သည်။ နားတွေက အူးနေဆဲ။ မျက်စိတဲက မထွက်
သေးသည့် မယုံနိုင်စရာ ဖြစ်ရပ်များ။

ဖင်း ပထမဆုံး ခေါင်းထဲတွင် ပေါ်လာသည့်အသိ..

မြေသားကျောက်ဆိုင်များကို အလျှင်အမြန် ဖယ်ရှင်းလိုက်
သည်။ စိတ်ထဲတွင် တင်းကြပ်၍ လေးလံနေသည်။ ကျောက်တဲ့
တစ်ခုကို ဖက်တွယ်ထားသည့် ဖင်း... မျက်နှာက သွေးမရှိသလို

ဖြူရော်နေသည်။ ဒက်ရာကို အဝတ်တစ်ခုနှင့် ခပ်တင်းတင်း
စည်းထားပြီးဖြစ်သည်။

“ဖေဖေ” သူအသံတို့က အားလျှော့ တိုးဖျော်နေသည် “သား..
သား ဘာမှုမဖြစ်ဘူး”

ကပ္ပတိနှစ်ဦးယားက ဖင်းအနီးတွင် ဒူးထောက်၍ ထိုင်ချလိုက်
သည်။ ဒက်ရာကို စစ်ဆေးကြည့်သည့် လက်တို့က တုန်
နေသည်။ ဒက်ရာက အတော်နက်သည်။ အသက်အန္တရာယ်တော့
မရှိ။ စိတ်ထဲက တင်းကြပ်မှုများ ပြုတ်ကျသွားသည်။ သတိဝင်မှု
က အစားထိုးသွားသည်။

“သား.. ဖေဖေတို့ ဆေးရုံကို အမြန်ဆုံး သွားဖို့လိုတယ်”

ဖင်းကို ဖေးမဆွဲထူးရင်း လျှို့အတွင်း တစ်ချက်ငော်၍ ကြည့်လိုက်
သည်။ မှင်တက်စိတ် မကုန်သေးသည့် မလူပ်မယ့်က လက်ကျန်
လုံထိန်းများ။ မိုးကြိုးမှန်တိုင်းတချို့က အရောင်မဲ့ မျက်လုံးများ
နှင့် မြေပေါ်တွင် ဒူးထောက်ငေးငိုင်နေကြသည်။ လျှို့တိပ်နားရှိ
အိမ်မက်ဆိုး မှန်တိုင်းကြီး စတင်သည့် နေရာတွင် ဂျိုရစ်သွန်းက
မရှိတော့။ ပျောက်ချင်းမလှ ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

ဆန်နိယာရွန်း၏ အသက်မဲ့ခွဲ့...

ကျောက်ဆောင်ပယ်၏ အောက်ခြေနားတွင် လဲကျလျက်သား ရှိ
နေသည်။ ခရမ်းရင့်ရောင် ဝတ်ရုံကို ထွင်းဖောက်၍ ထိုးနှက်ထား
သည့် ရေခဲကျောက်လုံချိန်။ လူပ်ရားမှ မရှိတော့သည့် မျက်လုံး
များက မိုးကောင်းကင်ကို ကြည့်နေသော်လည်း မြင်နိုင်မည်
မဟုတ်တော့ခြား။ လေပွဲပယ်တစ်ခုက ဝတ်ရုံအနားသတ် ခရစ်
စတယ်များကို ရွှေသွားစေသည်၊ တောက်ပမူ မရှိကြတော့။

—

ဗဟိုမြို့သစ် ကွပ်ကဲရေးဌာန...

ဗုရိကယ်လင်းက မြေပုံဖန်သားပြင်ကို ကြည့်နေသည်။ သူ့လူ
များ၏ ခြေရာခံ အစက်လေးများက နေရာအနှံးအပြား ပြန်နှံးနေ
ကြသည်။ အထူးတပ်ဖွဲ့က သွောက်လက်စွာ ဆုတ်ခွာလာနေသည်။
လုံထိန်းတပ်ဖွဲ့က တဖြည်းဖြည်း ပြန်လည်စုစည်း၍ ဆုတ်ခွာ
လိုက်ပါလာသည်။

အချက်ပေးသံလေး တစ်ခုနှင့်အတူ ဖန်သားပြင်တွင် အထူး
တပ်ဖွဲ့မှုး၏ ရုပ်သွင် ပေါ်လာသည်။ အက်နေသည့် ခေါင်းစွပ်ခြီး
ထုပ်ကို ချုတ်ထားသည်။

“သတင်းပို” ဗာရိကယ်လင်းက ခပ်အေးအေးပင် ပြောလိုက်
သည်။

“ဒါရိုက်တာကယ်လင်း..” အဖွဲ့မှုးက အသံပြတ်နှင့် သတင်းပို
သည် “လိုင်ရာနာရီးစ် နဲ့ ပစ်မှတ်၊ ဉာဏ်မွှာတဲ့မှာ မျက်ခြည်ပြတ်
သွားပါတယ်” သူက ခေတ္တရပ်နားပြီး ဆက်ပြောသည်။

“ဂျိုရစ်သွန်း နှောင့်ယှက်တယ်၊ ပြင်းထန်ဒဏ်ရာနဲ့ အရှင်ဖမ်းမိပါ
တယ်”

“အရေးကြီးသတင်း၊ ပုံရောဟိုတ်ချုပ် ဆန်နီယာရွှေ့န်း သေဆုံး
သွားပါပြီ.. အတည်ပြုပါတယ်”

ကယ်လင်း၏ အမူအယာက ပြောင်းလဲခြင်းမရှိ။ အဓိက
ရည်မှန်းချက ရှုံးနိမ့်လိုက်ပေမယ့် အကြီးဆုံး ပြိုင်ဘက်တစ်ဦး
ရှင်းသွားပြီဖြစ်သည်။ အာအနည်းဖြစ် ဂုဏ်ပြုကြလိမ့်မည်။

ပြဿနာမရှိ.. နောက်ဆုံးရလဒ်နှင့် တစ်လျမ်းပို၍ နီးကပ်သွားခြင်း ဖြစ်သည်။ မိုးကြိုးမှန်တိုင်း အဖွဲ့လည်း ပြီကဲ့လုန္နီးပါး ဖြစ်သွားပြီ။

“အမြန်ဆုံးတွေ့ဆုံး ပြန်ရောက်တာနဲ့ ချက်ချင်း အသင့်ပြင်” ကယ်လင်းက အမိန့်လျမ်းပေးလိုက်သည် “တိုက်ပွဲမပြီးသေးဘူး.. ပစ်မှတ်မရမချင်း ဆက်လိုက်ရမယ်”

ကယ်လင်းက ဖန်သားပြင်စက်ကို ပိတ်လိုက်သည်။ ပြင်ပဝရန်တာသို့ လှမ်းထွက်ပြီး ဗဟိုမြို့သစ်ကြီးကို စီးမိုး၍ ကြည့်ရှုရင်း တွေးလိုက်သည်။ ဒီတစ်ခါ ရှုံးနိမ့်မှုက အပြီးသတ်နိုင်ပွဲ၏ လမ်းစပင် ဖြစ်သည်။

—

ညကမ္မာ၏ အေးစက်တိတ်ဆိတ်မှုက အရာရာကို ဖိအုပ်ထားသည်။ လိုင်ရာက ရေခဲလို့က်ဂူငယ် တစ်ခုအတွင်းသို့ လှမ်းဝင်လိုက်သည်။ အင်အားတို့ လုံးဝကုန်ခမ်းသွားပြီ ဖြစ်သည်။ နံရုံကို မှုံ၍ထိုင်ချလိုက်ပြီးနောက် တစ်ကိုယ်လုံး တုန်ယင်၍လာ

သည်။ ဆန့်နီယာ၊ ဂျိုရစ်၊ ဖင်း... အားလုံး၏ စွန့်စားပေးဆပ်မှု
များ။ ဒူးပေါ်မျက်နှာအပ်၍ တိရှိက်လိုက်မိသည်။

လက်ကိုဆွဲ၍ တောက်လျှောက် လိုက်ပါလာသည့် ကလေးငယ်။
လိုင်ရွှေအနားကို ပူးကပ်၍ ထိုင်နေသည်။ စကားတော့ တစ်ခွန်းမှ
မပြော။ လိုင်ရွှေကို အရွယ်နှင့် မလိုက်စွာ နားလည်စာနာသည့်
မျက်လုံးများနှင့် ကြည့်နေသည်။ သူ့ဆီက ဆိုညည်းသံလေးတစ်
ခု ထွက်လာသည်။

ပတ်ဝန်းကျင်ကို လွှင့်ပြန့်နေသော ပူးဆွေးသံမျိုး မဟုတ်။ လိုင်ရာ
တစ်ဦးတည်း ကြားစေရန် ရည်ရွယ်၍ ဆိုညည်းသည်ဟု ထင်ရ
သည်။

အမည်လေးတစ်ခု.. လိုင်ရွှေခေါင်းထဲမှာ ရှင်းလင်းစွာ ပေါ်လာ
သည်။

“ဒီ.. ယန်” လိုင်ရာ အသံထွက်၍ ရေရှိတဲ့လိုက်မိသည်။

ကလေးငယ်က ဆိုညည်းမှုကို ရပ်လိုက်သည်။ လိုင်ရာကို
မျက်လုံးစိုင်းလေးများနှင့် ငေးကြည့်ရင်း ပထမဆုံးအကြိမ်
အဖြစ် ခေါင်းတစ်ချက် ညိတ်ပြသည်။

လိုင်ရာက ကလေးငယ် 'နီယန်' ကို ဆွဲပွဲထားလိုက်သည်။ အေး
စက်၍ မသိခြင်းများစွာ ပြည့်နှက်နေသည့် အပြောကျယ်လှသော
ညကမ္မာကြီးကို ကျဉ်းမြောင်းသည့် လိုက်ဂူဝမှ လှမ်းမော်ကြည့်
မိသည်။

ခရီးတစ်ခုတော့ ပြီးခဲ့ပြီ၊ နောက်ခရီးတစ်ခု ဆက်ရပေါ်းမည်...

အတွဲတစ်ပီးပါပီ

(အတွဲနှစ် - မောင်)

ကျေးဇူးတင်လွှာ

အဂ်လိပ်မူ

Gemini Code Assist

သရပ်ဖော်ပုံများ

GPT-5

သရပ်ဖော်ပုံစွန်း

A Ka ဖွန့်

လိုင်စင်

CC BY-NC-SA 4.0

[https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/
deed.en](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/deed.en)